

รายงานการประชุม สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

พ.ศ. ๒๕๖๖

เล่ม ๒๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
ครั้งที่ ๒๑

ปีที่พิมพ์	๒๕๖๗
จำนวนหน้า	๒๑๙ หน้า
จำนวนพิมพ์	๗๑ เล่ม
ที่ปรึกษา	ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์ นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอางค์ นางสาววารุณี แก้วสอาด
จัดทำโดย	กลุ่มงานบรรณาธิการและเทคโนโลยีจัดการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
คณะทำงาน	นางสาวปณรสี ทิพย์โกศัย นางสาวอิงอร เบ็ญจลักษณ์ นางพรพรรณ ทองยี่สุน
แบบปก	นายพิศิษฐ รัตนวงศ์ นายสุวัฒน์ จันสุตะ นางปิยฉัตร จิตต์เจริญ นางสาวปารีชาติ เม่นแย้ม นางสาวภรณ์ทิรา วรพันธ์โยธิน
ควบคุมการพิมพ์	นายสุรชัย เจนนุวัตร
พิมพ์ที่	สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๑๑ ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๕๐๐ ต่อ ๕๔๒๑

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
พ.ศ. ๒๕๖๖

	หน้า
ครั้งที่ ๒๑	
วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖	
๑. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม	๑
๒. เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ให้ผู้มีชื่ออยู่ในลำดับถัดไปในบัญชีรายชื่อ ของพรรคการเมืองเลื่อนขึ้นมาเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง	๕๖
๒.๒ รับทราบเรื่อง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ดำเนินการพัฒนาระบบแจ้งผลและจัดเก็บ ข้อปรึกษาหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๕๗
๒.๓ รับทราบเรื่อง การพิจารณารายงานของวุฒิสภา จำนวน ๗ เรื่อง	๕๗
๒.๔ รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำนักงานศาลยุติธรรม สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕	๕๘

๓. เรื่องที่ค้างพิจารณา

๓.๑ ผู้ตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ๘๑

ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตามและส่งเสริม
การสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี

๓.๒ ผู้ตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ ๑๕๘

วิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่
ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับ
ผลประโยชน์

.....

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

๑. นางสาวกมนทรพรรณ กิตติสุนทรสกุล	๒. นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ
๓. นายกรวีร์ ปริศนานันท์กุล	๔. นายกรวีร์ สาราคำ
๕. นายกระแสร์ ตระกูลพรพงศ์	๖. นายกรุณพล เทียนสุวรรณ
๗. นายกฤษ ศิลปชัย	๘. นายกฤติทัช แสงธนโยธิน
๙. นางสาวกฤษฏี ชีวะธรรมานนท์	๑๐. นายกฤษฏ์หิรัญ เลิศอุฎฐิภักดี
๑๑. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	๑๒. นายกัณตภณ ดวงอัมพร
๑๓. นายกัณวีร์ สืบแสง	๑๔. นายกันต์พงษ์ ประยูรศักดิ์
๑๕. นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์	๑๖. นายกาญจน์ ตั้งปอง
๑๗. นางสาวกาญจนา จังหวะ	๑๘. นางสาวกานสินี โอภาสรังสรรค์
๑๙. นางสาวการณิก จันทดา	๒๐. นายกิตติ กิตติธรรมกุล
๒๑. นายกิตติ สมทรัพย์	๒๒. นางสาวกิตติ์ชญญา วาจาดี
๒๓. นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ	๒๔. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์
๒๕. นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	๒๖. นายเกรียง กัลป์ตินันท์
๒๗. นายเกรียงไกร กิตติธเนศวร	๒๘. นายเกรียงยศ สุดลาภา
๒๙. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	๓๐. นายเกษม อุประ
๓๑. นายเกียรติคุณ ต้นยาง	๓๒. นายโกศล ปัทมะ
๓๓. นางขวัญเรือน เทียนทอง	๓๔. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล

๓๕. นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์
 ๓๗. นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม
 ๓๙. นายคำพอง เทพาคำ
 ๔๑. นายจตุพร กมลพันธ์ทิพย์
 ๔๓. นายจรัส คุ่มไข่น้ำ
 ๔๕. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี
 ๔๗. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
 ๔๙. นายจิตติพงษ์ วิริยะโรจน์
 ๕๑. นางสาวจิรัชยา สัพโส
 ๕๓. นางสาวจิราพร สินธุ์ไพโร
 ๕๕. นายจตุติ ไกรฤกษ์
 ๕๗. นายจุลพงศ์ อยู่เกษ
 ๕๙. นางจุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม
 ๖๑. นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ
 ๖๓. นายฉัตร สุภัทรวณิชย์
 ๖๕. นายเฉลิมชัย กุลาเลิศ
 ๖๗. นางสาวชญาภา สินธุ์ไพโร
 ๖๙. นายชนนพัทธ์ นาคสั่ว
 ๗๑. หม่อมหลวงชโยทิต กฤดากร
 ๗๓. นายชลธานี เชื้อน้อย
 ๗๕. นายชลน่าน ศรีแก้ว
 ๗๗. นายชวาล พลเมืองดี
 ๗๙. นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง
 ๘๑. นางสาวศรีญาดา ปาลีมาพันธ์
๓๖. นายศรีษัฐ ปานเนียม
 ๓๘. นายคอซีย์ มามู
 ๔๐. นายคุณากร มั่นนทีรัมย์
 ๔๒. นายจรรยา จตุรพรประสิทธิ์
 ๔๔. นายจักพันธ์ ปิยพรไพบูลย์
 ๔๖. นายจักรรัตน์ พัวช่วย
 ๔๘. นายจำลอง ภูวนทนา
 ๕๐. นายจิรวุฒน์ ศิริพานิชย์
 ๕๒. นายจิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ
 ๕๔. นายจีระเดช ศรีวิราช
 ๕๖. นายจุนินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
 ๕๘. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์
 ๖๐. นายเจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์
 ๖๒. นายฉลาด ขามช่วง
 ๖๔. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
 ๖๖. นายเฉลิมพงศ์ แสงดี
 ๖๘. นางสาวชนก จันทาทอง
 ๗๐. นายชยพล สท่อนดี
 ๗๒. นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง
 ๗๔. นางสาวชลธิชา แจ้เร็ว
 ๗๖. นายชวน หลีกภัย
 ๗๘. นายชัชวาล แพทยาไทย
 ๘๐. นายชัชวาลล์ คงอุดม
 ๘๒. นายชัยชนะ เดชเดโช

๘๓. นายชัยทิพย์ กมลพันธ์ทิพย์
 ๘๕. นายชัยมงคล ไชยรบ
 ๘๗. นายชัยวัฒน์ สถาวรวิจิตร
 ๘๙. นายชาติรี หล้าพรหม
 ๙๑. นายชัชฌพงษ์ ตั้งเมธากุล
 ๙๓. นางสาวชุตินา คชพันธ์
 ๙๕. นายชูชัย มุ่งเจริญพร
 ๙๗. นายชูศักดิ์ แม้นทิม
 ๙๙. นายเชตวัน เตือประโคน
 ๑๐๑. นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิริติ
 ๑๐๓. นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์
 ๑๐๕. นายไชยวัฒนา ทิณรัตน์
 ๑๐๗. นายไชยามพวาน มั่นเพียรจิตต์
 ๑๐๙. นายชูการ์โน มะทา
 ๑๑๑. นางสาวญาณธิดา บัวเฟื่อน
 ๑๑๓. นายฐากร ยะแสง
 ๑๑๕. นางฐิติมา ฉายแสง
 ๑๑๗. นายสุเทพ อุ๋อัน
 ๑๑๙. นายณรงเดช อุฬารกุล
 ๑๒๑. นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ
 ๑๒๓. นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์
 ๑๒๕. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ
 ๑๒๗. นายณัฐพงษ์ สุมนธรรม
 ๑๒๙. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม
 ๘๔. นายชัยวัช ตุลาธน
 ๘๖. นายชัยวัฒน์ เป้าเปี่ยมทรัพย์
 ๘๘. นายชาดา ไทยเศรษฐ์
 ๙๐. นายชิตวัน ชินอนุวัฒน์
 ๙๒. นายชุตินพงศ์ พิภพภิญโญ
 ๙๔. นายชูกัน กุลวงษา
 ๙๖. นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง
 ๙๘. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล
 ๑๐๐. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์
 ๑๐๒. นายเชิงชาย ชาลีรินทร์
 ๑๐๔. นายไชยชนก ชิดชอบ
 ๑๐๖. นายไชยา พรหมา
 ๑๐๘. นายชากาเรีย สะอึ
 ๑๑๐. นายเชีย จำปาทอง
 ๑๑๒. นางญาณินาถ เข็มนาค
 ๑๑๔. นายฐิติกันต์ ฐิติพดุมกุล
 ๑๑๖. นายณกร ชารีพันธ์
 ๑๑๘. นายณพล เขยคำแหง
 ๑๒๐. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
 ๑๒๒. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
 ๑๒๔. นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ
 ๑๒๖. นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์
 ๑๒๘. นายณัฐพล ไทวิจักษณ์ชัยกุล
 ๑๓๐. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

๑๓๑. รองศาสตราจารย์พิเศษดวงฤทธิ เบ็ญจาธิกุล ชัยรุ่งเรือง
๑๓๓. นายตรียวรรธน์ อิมใจ
๑๓๕. นายไทรเทพ งามกมล
๑๓๗. นายถิรเดช ตั่งมั่นก่อกิจ
๑๓๙. นายชลัฏฐ์ รัชกิจประการ
๑๔๑. นายทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย
๑๔๓. นายทวี สุระบาล
๑๔๕. นายทินพล ศรีธเรศ
๑๔๗. นางสาวทิสรัตน์ เลหาพล
๑๔๙. นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร
๑๕๑. นายธนกร วังบุญคงชนะ
๑๕๓. นายธนพัฒน์ ศรีชนะ
๑๕๕. นายธนา กิจไพบูลย์ชัย
๑๕๗. นายธเนศ เกรือรัตน์
๑๕๙. นายธัญธร ธนินวัฒนาธร
๑๖๑. นายธัญวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์
๑๖๓. นางธิวัลรัตน์ อังกินันทน์
๑๖๕. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์
๑๖๗. นายธีรรัชชัย พันธุมาศ
๑๖๙. นายนนท์ ไพศาลลิ้มเจริญกิจ
๑๗๑. นายนพดล ปัทมะ
๑๗๓. นายนพพล เหลืองทองนารา
๑๗๕. นายนรากร นาเมืองรักษ์
๑๗๗. นายนเรศ อารังค์ทิพยคุณ
๑๓๒. นายเดชอิศม์ ขาวทอง
๑๓๔. นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช
๑๓๖. นายถนอมพงศ์ หลีกภัย
๑๓๘. นายทรงยศ รามสูต
๑๔๐. นายทรงศักดิ์ มุสิกอง
๑๔๒. นายทวิวงศ์ โตทวิวงศ์
๑๔๔. นายทศพร เสรีรักษ์
๑๔๖. นางทิพา ปวีณาเสถียร
๑๔๘. นายเทอดชาติ ชัยพงษ์
๑๕๐. นางเทียบจุฑา ขาวขำ
๑๕๒. เรืออากาศโท ธนเดช เพ็งสุข
๑๕๔. นายธนยศ ทิมสุวรรณ
๑๕๖. นายธนาธร โล่ห์สุนทร
๑๕๘. นายธรรมนัส พรหมเผ่า
๑๖๐. นางสาวธัญธารีย์ สันตพันธ์
๑๖๒. นายธานินทร์ นวลวัฒน์
๑๖๔. นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ
๑๖๖. นายธีระชัย แสนแก้ว
๑๖๘. นายพงศธร ศรเพชรนรินทร์
๑๗๐. นายนพดล ทิพยชล
๑๗๒. นายนพดล มาตรศรี
๑๗๔. นายนรเสฏฐ์ ศิริโรจนกุล
๑๗๖. นายนรินทร์ คลังผา
๑๗๘. นายนิกร โสมกลาง

๑๗๙. นายนิคม บุญวิเศษ
 ๑๘๑. นายนิติพล ผิวเหมาะ
 ๑๘๓. นายนิยม วีรวรรณดิษฐกุล
 ๑๘๕. นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย
 ๑๘๗. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
 ๑๘๙. นายบุญชัย กิตติธาราททรัพย์
 ๑๙๑. นายบุญเลิศ แสงพันธ์
 ๑๙๓. นายปกรณ์ จีนาคำ
 ๑๙๕. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
 ๑๙๗. นางปัทมา ตันติรัตน์านนท์
 ๑๙๙. นายประดิษฐ์ สังขจาย
 ๒๐๑. นางสาวประภา เสงไพบูลย์
 ๒๐๓. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
 ๒๐๕. นางสาวประวีณ์นุช เลิศจิตติสุทธิ
 ๒๐๗. นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์
 ๒๐๙. นายประเสริฐ บุญเรือง
 ๒๑๑. นางสาวปรัชญาวรรณ ไชยสืบ
 ๒๑๓. นายปรีดา บุญเพลิง
 ๒๑๕. นางสาวปวีตรา จิตตกิจ
 ๒๑๗. นายปารมี ไวจงเจริญ
 ๒๑๙. นายปิยชาติ รุจิพรวสิน
 ๒๒๑. นางสาวปิยะนุช ยินดีสุข
 ๒๒๓. นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์
 ๒๒๕. นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ
๑๘๐. นางสาวนิตยา มีศรี
 ๑๘๒. นายนิติศักดิ์ ธรรมเพชร
 ๑๘๔. นางนุชนาถ จารุงษ์เสถียร
 ๑๘๖. นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล
 ๑๘๘. นายบุญแก้ว สมวงศ์
 ๑๙๐. นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา
 ๑๙๒. นางสาวเบญจมา แสงจันทร์
 ๑๙๔. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร
 ๑๙๖. นายปดิพัทธ์ สันติภาดา
 ๑๙๘. นายปรเมษฐ์ จีนา
 ๒๐๐. นายประภัตร โพธสุธน
 ๒๐๒. นางสาวประภาพร ทองปากน้ำ
 ๒๐๔. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
 ๒๐๖. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ
 ๒๐๘. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง
 ๒๑๐. นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์
 ๒๑๒. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย
 ๒๑๔. นายปรีดี เจริญศิลป์
 ๒๑๖. นางปัญญารัตน์ นันทภุชิตานนท์
 ๒๑๘. นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์
 ๒๒๐. นายปิยรัฐ จงเทพ
 ๒๒๒. นางสาวปิยะรัฐชย์ ตียะไพรัช
 ๒๒๔. นายไผ่ ลิกค์
 ๒๒๖. นายพงษ์มนู ทองหนัก

๒๒๗. นายเพชร จันทรวงทอง
 ๒๒๘. นายพนม โพธิ์แก้ว
 ๒๒๙. นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์
 ๒๓๐. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน
 ๒๓๑. นายพรเทพ พูนศรีธนากุล
 ๒๓๒. นายพรเทพ ศิริโรจนกุล
 ๒๓๓. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ
 ๒๓๔. นายพริษฐ์ วัชรสินธุ
 ๒๓๕. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี
 ๒๓๖. นายพลากร พิมพ์นิตย์
 ๒๓๗. นายพัฒนา สัมโสภา
 ๒๓๘. นายพญวัฒน์ สะสมทรัพย์
 ๒๓๙. นางพิชชารัตน์ เลาหงษ์ชนะ
 ๒๔๐. นายพิชัย แจ่มจรรยาวงศ์
 ๒๔๑. นายพิชัย ชมภูพล
 ๒๔๒. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
 ๒๔๓. นายพิทักษ์เดช เดชเดโช
 ๒๔๔. นายพิบูลย์ รัชกิจประการ
 ๒๔๕. นายพิพิธ รัตนรักษ์
 ๒๔๖. นางสาวพิมพ์กาญจน์ กীরติวิราภรณ์
 ๒๔๗. นางพิมพ์กาญจน์ พลสมัคร
 ๒๔๘. นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ
 ๒๔๙. นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุภกิจเจริญ
 ๒๕๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
 ๒๕๑. นางสาวพิมพ์ฤดา ตันจรรักษ์
 ๒๕๒. พลเอก พิศาล วัฒนวงษ์คีรี
 ๒๕๓. นายพีระเดช ศิริวันสาธิต
 ๒๕๔. นายอนุชา บุรพชัยศรี
 ๒๕๕. นางสาวพริตตา ชัยอนันต์
 ๒๕๖. นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี
 ๒๕๗. นายเพชรภูมิ อารณรัตน์
 ๒๕๘. นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู
 ๒๕๙. นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร
 ๒๖๐. นางสาวภคมน หนูนอนันต์
 ๒๖๑. นายภราดร ปริศนานันทกุล
 ๒๖๒. นายภักดิ์ทิล น่วมเจิม
 ๒๖๓. นายภัทรพงศ์ ภัทรประสิทธิ์
 ๒๖๔. นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์
 ๒๖๕. นางสาวภัสริน รามวงศ์
 ๒๖๖. นายภาคภูมิ บุลย์ประมุข
 ๒๖๗. นายภาควัต ศรีสุรพล
 ๒๖๘. นายภาณุ พรวัฒนา
 ๒๖๙. นายภูมิพันธ์ ลิธีระประเสริฐ
 ๒๗๐. นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์
 ๒๗๑. นายภูริวรรธก์ ใจสำราญ
 ๒๗๒. นายมณฑิเยร สงฆ์ประชา
 ๒๗๓. นางมนพร เจริญศรี
 ๒๗๔. นายมนัสนันท์ หลีนวรัตน์

๒๗๕. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช
 ๒๗๗. นายมานพ ศรีผึ้ง
 ๒๗๙. นายศวัฒน์ มาไพศาลสิน
 ๒๘๑. ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ
 ๒๘๓. นายรชตะ ต่านกุล
 ๒๘๕. นายร่มธรรม ขำนุรักษ์
 ๒๘๗. นายรอมฎอน ปันจอร์
 ๒๘๙. นายรังสรรค์ มณีรัตน์
 ๒๙๑. นายรังสิมันต์ โรม
 ๒๙๓. นางสาวรัชนก สุขประเสริฐ
 ๒๙๕. นายรัฐ คลังแสง
 ๒๙๗. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี
 ๒๙๙. นายฤกษ์ อยู่ดี
 ๓๐๑. นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ
 ๓๐๓. นายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล
 ๓๐๕. นางสาววชิราภรณ์ กาญจนะ
 ๓๐๗. นายวรท ศิริรักษ์
 ๓๐๙. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล
 ๓๑๑. นางสาววรรณิตา นพสิทธิ์
 ๓๑๓. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
 ๓๑๕. นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์
 ๓๑๗. นายวรายุทธ ทองสุข
 ๓๑๙. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ
 ๓๒๑. นายวัชรพล ขาวขำ
 ๒๗๖. นายมานพ ศิริภูวดล
 ๒๗๘. นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล
 ๒๘๐. นายยอดชาย พึ่งพร
 ๒๘๒. นายยูน้อยดี วาบา
 ๒๘๔. นางสาวภัสสรณ์ นิยะโมสถ
 ๒๘๖. นายรวี เล็กอุทัย
 ๒๘๘. นางสาวรักชนก ศรีนอก
 ๒๙๐. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ
 ๒๙๒. นายรัชต์พงศ์ สร้อยสุวรรณ
 ๒๙๔. นางรัชนี พลซื่อ
 ๒๙๖. นายราชิต สุดพุ่ม
 ๒๙๘. นายเรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์
 ๓๐๐. นายลัทธชัย โชคชัยวัฒนากร
 ๓๐๒. นางสาวลลิตาภรณ์ วรินวัชรโรจน์
 ๓๐๔. นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล
 ๓๐๖. นายวรโชติ สุคนธ์ขจร
 ๓๐๘. นายวรภพ วิริยะโรจน์
 ๓๑๐. นางสาววรรณวิภา ไม้สน
 ๓๑๒. นายวรวงศ์ วรปัญญา
 ๓๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู
 ๓๑๖. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
 ๓๑๘. นายวรารุช ศิลปอาษา
 ๓๒๐. นายวัชระ ยาวอหะซัน
 ๓๒๒. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์

๓๒๓. นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ๓๒๕. นายวิชัย สุคตสวาสดี
 ๓๒๗. นายวิทวัส ตีชะวาณิชย์
 ๓๒๙. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์
 ๓๓๑. นายวีรัช พิมพะนิตย์
 ๓๓๓. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
 ๓๓๕. นางสาววิไลดา อินฉัตร
 ๓๓๗. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
 ๓๓๙. นายวีรภัทร คันธะ
 ๓๔๑. นายวุฒินันท์ บุญชู
 ๓๔๓. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร
 ๓๔๕. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ
 ๓๔๗. นางสาวศศิณันท์ ธรรมนิฐินันท์
 ๓๔๙. นายศักดิ์ชาย ตันเจริญ
 ๓๕๑. นายศักดิ์นัย นุ่มหนู
 ๓๕๓. นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง
 ๓๕๕. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ
 ๓๕๗. นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล
 ๓๕๙. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์
 ๓๖๑. นายศุภสิทธิ์ พงษ์ฐศักดิ์
 ๓๖๓. นายศุภโชค ไชยสัย
 ๓๖๕. นายศุภกรณ์ กิตยาธิคุณ
 ๓๖๗. นายสกล สุนทรวาณิชย์กิจ
 ๓๖๙. นายสนอง เทพอักษรณรงค์
๓๒๔. นายวาโย อัครรุ่งเรือง
 ๓๒๖. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๓๒๘. นายวิทวัสสิทธิ์ ปันสวนปลูก
 ๓๓๐. นางสาววิภาณี ภูคำวงศ์
 ๓๓๒. นายวิริยะ ทองผา
 ๓๓๔. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร
 ๓๓๖. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์
 ๓๓๘. นายวีรนนท์ ฮวดศรี
 ๓๔๐. นายวีรุธ รักเที่ยง
 ๓๔๒. นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา
 ๓๔๔. นางสาวศนิवार บัวบาน
 ๓๔๖. นางสาวศรีโสภา โกฏคำลือ
 ๓๔๘. นายศักดิ์ ชารัมย์
 ๓๕๐. นายศักดิ์ดา วิเชียรศิลป์
 ๓๕๒. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
 ๓๕๔. นายศาสตรา ศรีปาน
 ๓๕๖. นายศิริสิทธิ์ สงนุ้ย
 ๓๕๘. นายศิริโรจน์ ธนิกกุล
 ๓๖๐. นายศิวะ พงศ์ธีระดุลย์
 ๓๖๒. นายศุภโชค ศรีสุขจร
 ๓๖๔. นายศุภณัฐ มินชัยนันท์
 ๓๖๖. นายชฐา ขาวขำ
 ๓๖๘. นางสาวเพ็ญชิสสา หงษ์อุปถัมภ์ชัย
 ๓๗๐. นายสมเกียรติ ตันดิลกตระกูล

๓๗๑. นายสมเจตน์ แสงเจริญรัตน์
 ๓๗๓. นายสมดุรงค์ อุตเจริญ
 ๓๗๕. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์
 ๓๗๗. นายสมยศ พลอยด้วง
 ๓๗๙. นายสมศักดิ์ บุญประชม
 ๓๘๑. นายสยาม หัตถสงเคราะห์
 ๓๘๓. นายสรพัช ศรีปราชน์
 ๓๘๕. นายสรรเพชญ บุญญามณี
 ๓๘๗. นายสรวิทย์ ศุภปณิตา
 ๓๘๙. นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง
 ๓๙๑. นางสาวจิตต์ เลหาะโรจนพันธ์
 ๓๙๓. นายสฤทธะ เพื่อกประพันธ์
 ๓๙๕. นายสัญญา นิลสุพรรณ
 ๓๙๗. นายสัมพันธ์ มะยูโซ๊ะ
 ๓๙๙. นายสาธิต ทวีผล
 ๔๐๑. นายสิงหนภณ ดีนาง
 ๔๐๓. นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล
 ๔๐๕. นายสิริน สงวนสิน
 ๔๐๗. นางสาวสุนัฐษา โล่สถาพรพิพิธ
 ๔๐๙. นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล
 ๔๑๑. นายสุธรรม จริตงาม
 ๔๑๓. นางสุพัชรี ธรรมเพชร
 ๔๑๕. นางสาวสุภาพร กำเนิดผล
 ๔๑๗. นายสุรเกียรติ์ เทียนทอง
 ๓๗๒. ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ
 ๓๗๔. นายสมบัติ ยะสินธุ์
 ๓๗๖. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์
 ๓๗๘. นายสมศักดิ์ เทพสุทิน
 ๓๘๐. นายสยาม เพ็งทอง
 ๓๘๒. นายสรชิต สุจิตต์
 ๓๘๔. นายสรรพัญญู ศิริไปล์
 ๓๘๖. นายสรวงค์ เทียนทอง
 ๓๘๘. นางสาวสร้อยสนันท์ อรรณนพพร
 ๓๙๐. นายสุชาติ บุตรเนียร
 ๓๙๒. นายสหัสวัต คุ้มคง
 ๓๙๔. นายสังคม แดงโชติ
 ๓๙๖. นายสันต์ แซ่ตั้ง
 ๓๙๘. นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์
 ๔๐๐. นายสาเหมาหมัด อัลอิตรูส
 ๔๐๒. นายสิทธิชัย หล่อประสงศ์สุข
 ๔๐๔. พันโท สิ้นธพ แก้วพิจิตร
 ๔๐๖. นางสาวสมรวย วันทนียกุล
 ๔๐๘. นางสาวสุดารัตน์ พิทักษ์พรพัลลภ
 ๔๑๐. นายสุทธิชัย จรูญเนตร
 ๔๑๒. นายสุธรรม แสงประทุม
 ๔๑๔. นายสุภกร ตันติไพบูลย์ธนะ
 ๔๑๖. นางสาวสุภาพร สลับศรี
 ๔๑๘. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์

๔๑๙. นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ
 ๔๒๑. นายสุรพจน์ เตาะเจริญสุข
 ๔๒๓. นายสุรพันธ์ ไวยากรณ์
 ๔๒๕. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล
 ๔๒๗. นายสุริยะะ จิ้งรุ่งเรืองกิจ
 ๔๒๙. นายสุวรรณา กุมภีโร
 ๔๓๑. นายมังกร ยนต์ตระกูล
 ๔๓๓. นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร
 ๔๓๕. นายองค์การ ชัยบุตร
 ๔๓๗. นายองอาจ วงษ์ประยูร
 ๔๓๙. นายอดิศร เพียงเกษ
 ๔๔๑. นายอนันต์ ปรีดาสุทธิจิตต์
 ๔๔๓. นายอนุชา นาคาศัย
 ๔๔๕. นายอนุทิน ชาญวีรกูล
 ๔๔๗. นายอนุรัตน์ ตันบรรจง
 ๔๔๙. นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด
 ๔๕๑. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย
 ๔๕๓. นายอภิสิทธิ์ ไส้สัตรูไกล
 ๔๕๕. ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรพรรณ จันทาเรือง
 ๔๕๗. นายอรรถพล ไตรศรี
 ๔๕๙. นายอลงกต มณีภาค
 ๔๖๑. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
 ๔๖๓. นายอัครแสนศิริ โล่ห์วีระ
 ๔๖๕. นายอาทิตย์ หวังศุภกิจโกศล
 ๔๖๗. นายสุรทิน พิจารณ์
 ๔๖๙. พลตำรวจตรี สุรพล บุญมา
 ๔๗๑. นายสุรวิท ทองบุ
 ๔๗๓. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
 ๔๗๕. นายสุไลมาน ปือแนปี่แน
 ๔๗๗. นายเสมอกัน เทียงธรรม
 ๔๗๙. นายโสภณ ชาร์มย์
 ๔๘๑. นายหรั่ง วัชรพล
 ๔๘๓. นายองอาจ ฉัตรชัยพลรัตน์
 ๔๘๕. นายอดิพงษ์ ฐิติพิทยา
 ๔๘๗. นายอดิศักดิ์ แก้วมุงคุณทรัพย์
 ๔๘๙. นายอนันต์ ผลอำนวนัย
 ๔๙๑. นายอนุชา สະสมทรัพย์
 ๔๙๓. นายอนุรักษ์ จูรีมาศ
 ๔๙๕. นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร
 ๔๙๗. นายอภิชา เลิศพชรกมล
 ๔๙๙. นายอภิชาติ ศิริสุนทร
 ๕๐๑. นายอมรเทพ สมหมาย
 ๕๐๓. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร
 ๕๐๕. นายอรรถพล วงษ์ประยูร
 ๕๐๗. นายอัคร ทองใจสด
 ๕๐๙. นายอัครนันท์ กัณณ์กิตตินันท์
 ๕๑๑. นายอับลอุทัย สาแม็ง
 ๕๑๓. นายอานูภาพ ลิขิตอำนวนัยชัย

๔๖๗. นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ
 ๔๖๘. นายอำนาจ วิชาวัลย์
 ๔๖๙. นายเอกนัซ อินทร์รอด
 ๔๗๐. นายเอกราช ช่างเหลา
 ๔๗๑. นางสาวแอนศิริ วัลย์กนก

๔๖๘. นายอาสพลธ์ สรรณไตรภพ
 ๔๗๐. นายอิทธิพล ชลธราศิริ
 ๔๗๑. นายเอกนัฎ พร้อมพันธ์
 ๔๗๒. นายเอกราช อุดมอำนาจ
 ๔๗๓. นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลาประชุม

๑. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล	๒. นายจิรวุฒิ สิงห์โตทอง
๓. นายฉกาจ พัฒนกิจวิบูลย์	๔. นายदनุพร ปุณณกันต์
๕. นางสาวตรีนุช เทียนทอง	๖. พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง
๗. นายนิพนธ์ คนขยัน	๘. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๘. นายพันธ์ศักดิ์ บุญแทน	๑๐. นางรำพูล ตันติวิณิชชานนท์
๑๐. นายวันนวัติ สมบูรณ์	๑๑. นายวารุจ ศิริวัฒน์
๑๑. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	๑๒. นางสาวสกุณา สาระนันท์
๑๓. นางสาวสิริภัส กองตระการ	๑๓. นายสุชาติ ชมกลิ่น
๑๔. นายสุชาติ ตันเจริญ	๑๔. นายฐากร ตัณฑสิทธิ์
๑๕. นายสุทิน คลังแสง	๑๕. นายสุพล จุลใส
๑๖. นายสุพัฒน์พงษ์ พันธ์มีเชาว์	๑๖. จำอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล
๑๗. นางอวยพรศรี เชาวลิ	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

.....

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์
เวลา ๐๙.๐๔ นาฬิกา)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิก
ทุกท่านครับ ก่อนจะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ผมขออนุญาตให้ท่านสมาชิก
ได้ปรึกษาหารือตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔
โดยผมจะให้มีการปรึกษาหารือตามลำดับรายชื่อและเวลาที่ยื่น โดยขอให้ใช้เวลา
ท่านละ ๒ นาทีท่านแรกขอเชิญคุณรัชชก สุขประเสริฐ ครับ

นางสาวรัชชก สุขประเสริฐ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนประธานสภา
ดิฉัน นางสาวรัชชก สุขประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๒ จังหวัดสมุทรปราการ
พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันมีเรื่องนำมาปรึกษาหารือกับท่านประธาน ๓ เรื่องค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

เรื่องที่ ๑ เรื่องปัญหาของถนนสุขุมวิทเส้นบางปู-ตำหรุ เนื่องจากสภาพ
พื้นผิวของถนนบริเวณดังกล่าวมีผาที่ออยู่ในสภาพที่เป็นปัญหากับผู้ใช้รถใช้ถนน
ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุมากมายนับครั้งไม่ถ้วน แถมยังส่งผลกระทบต่อรถยนต์ของผู้ใช้รถ
ใช้ถนนด้วย

เรื่องที่ ๒ ปัญหาเรื่องช่องทางข้ามถนนสะพานลอยบนถนนสุขุมวิท
บริเวณหน้าโรงเรียนวัดตำหรุ จากภาพจะเห็นได้ว่าตรงจุดบริเวณนี้ไม่มีจุดข้ามถนน
ที่ปลอดภัย ซึ่งตรงบริเวณดังกล่าวมีทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต

ของนักเรียนและผู้ปกครอง ทั้งที่โรงเรียนนี้มีนักเรียนและผู้ปกครองจำนวนมากที่ต้องใช้จุดนี้ในการข้ามถนน

เรื่องที่ ๓ ปัญหาสุดท้าย เป็นเรื่องของน้ำท่วมซึ่งตามบ้านเรือนของชาวบ้านหลาย ๆ ครั้งที่มีฝนตกลงมาชาวบ้านมักได้รับผลกระทบเรื่องน้ำท่วมตลอด ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมาก อย่างในรูปนี้คือบ้านเรือนของพ่อแม่พี่น้องประชาชนหมู่บ้านไทรงามและชุมชนซอยอุทอง นี่เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่ดิฉันนำมาเท่านั้น เพราะปัญหาน้ำท่วมส่งผลกระทบต่อพ่อแม่พี่น้องประชาชนชาวตำบลแพรรักษา ตำบลท้ายบ้านใหม่ ตำบลบางปู และตำบลบางปูใหม่ ซึ่งก็เรียกได้ว่ากระทบในทุก ๆ ตำบลของพื้นที่เขต ๒ จังหวัดสมุทรปราการเลย ดิฉันจึงขอความกรุณาจากท่านประธาน ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ดิฉันกล่าวมาทั้งหมดนี้ด้วยอย่าให้ชาวบ้านต้องทุกข์ทนกับเหตุการณ์แบบนี้อีกต่อไปเลย ขอขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณชนก จันทาทอง ครับ

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวชนก จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย เขต ๒ จากพรรคเพื่อไทย เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคมที่ผ่านมา ดิฉันได้รับการร้องขอความช่วยเหลือจากแรงงานไทยในประเทศอิสราเอล ทั้งข้อความที่แสดงความถึงความหวาดกลัวและกำลังหลบหนีกระสุนอยู่ในขณะนั้น ทั้ง Clip ภาพประกอบที่เป็นเพื่อนแรงงานไทย ถูกจับตัว และขณะนั้นได้รับบาดเจ็บ ตอนนี่ยังไม่ทราบชะตาชีวิต

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวชนก จันทาทอง (หนองคาย) : กระทรวงแรงงานได้ให้ตัวเลขว่ามีแรงงานไทยไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลมากถึง ๒๕,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้เป็นแรงงานที่มาจากภาคอีสานมากถึง ๑๙,๐๐๐ คน ตัวดิฉันเองได้รับมอบหมายเป็นตัวแทนของ สส. ภาคอีสานจากพรรคเพื่อไทยให้นำเรื่องนี้เข้าหารือในสภาผู้แทนราษฎร

อย่างเร่งด่วนที่สุด คนไทยที่ไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลเป็นคนยากจน บางคนต้องกู้หนี้ยืมสินเพื่อส่งตัวเองไปในประเทศกลุ่มเสี่ยงเพื่อหาเงินหารายได้กลับมาส่งเสียครอบครัวที่เมืองไทย ตอนนี้เกิดสงครามในอิสราเอลมีผู้เสียชีวิต แรงงานบางคนต้องถูกจับเป็นตัวประกัน ในตอนนี้ยังไม่ทราบชะตากรรม และที่เหลือทั้งหมดต้องหลบซ่อนตัวเพื่อที่ให้ตัวเองนั้นมีชีวิตกลับมาจากสถานการณ์เช่นนี้ให้ได้ ดิฉันจึงนำเรียนผ่านท่านประธานสภาไปยังรัฐบาลไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๑. ช่วยสื่อสารเป็นระยะ ๆ ถึงมาตรการความช่วยเหลือแรงงานไทยในอิสราเอล

๒. รัฐบาลมีการช่วยเหลือเยียวยาแรงงานไทยในอิสราเอลที่เสียชีวิต และจะต้องตักงานและถูกส่งตัวกลับมาประเทศไทยเช่นไร เพื่อลดความหวาดกลัว เพื่อลดความวิตกกังวลให้กับแรงงานไทยในอิสราเอล เพื่อเป็นการปกป้องขวัญครอบครัวที่รอคอยการกลับมาของลูกหลาน ซึ่งตอนนี้ไม่ทราบแม้กระทั่งชะตาชีวิตของครอบครัวตัวเอง ขอบพระคุณคะท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญคุณบุญแก้ว สมวงศ์ ครับ

นายบุญแก้ว สมวงศ์ (โยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายบุญแก้ว สมวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดโยโสธร พรรคเพื่อไทย ผมขอหารือท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ เนื่องจากผมได้รับร้องเรียนจากผู้ใหญ่ฮ็อต ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลลุมพุก อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดโยโสธร เนื่องจากถนนหมายเลข ๒๐๐๒ ตำบลลุมพุก-ศรีฐาน พี่น้องประชาชนได้รับความเดือดร้อน ถนนถูกน้ำขังมานานถึง ๓ เดือนแล้วแต่ยังไม่ได้ช่วยดูแล ก็อยากฝากท่านประธานผ่านไปยังกรมทางหลวงชนบทช่วยมาแก้ไขให้กับพี่น้องประชาชนด้วย

เรื่องที่ ๒ ผมได้รับร้องเรียนจากพี่น้องที่ประสบภัยน้ำท่วม เนื่องจากอยากให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ช่วยเยียวยาในด้านการได้รับผลกระทบโดยเฉพาะไร่นา

ของพี่น้องประชาชน ก็อยากฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานโดยเฉพาะกระทรวง เกษตรและสหกรณ์

เรื่องที่ ๓ ผมได้รับร้องเรียนจากพี่น้องชาวอำเภอคำเขื่อนแก้ว เนื่องจาก ถนนหมายเลข ๒๓ กรมทางหลวง ระหว่างโรงเรียนคำเขื่อนแก้วไปถึงแยกบ้านดอนเชียง และเลยไปยังบ้านดงแคนใหญ่ ซึ่งจุดกัณฑ์รถมันห่างกันเป็นกิโลเมตร ก็อยากให้ กรมทางหลวงเปิดจุดกัณฑ์รถ แล้วก็ทำเกาะกลางระหว่างโรงเรียนคำเขื่อนแก้วไปถึง บ้านดอนเชียงด้วย ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร ครับ

นายกัณฑ์ตถน ดวงอัมพร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม กัณฑ์ตถน ดวงอัมพร กรุงเทพฯ เขต ๖ พญาไท ดินแดง ผมขอ นำปัญหา ความเดือดร้อนของพี่น้องในพื้นที่มาหารือกับท่านประธานเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแก้ไข ๓ เรื่องดังนี้

ปัญหาที่ ๑ ปัญหาก่อสร้าง Footpath ถนนสุทธิสารวิจิตร โครงการนี้เป็นของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ร่วมโครงการทั้งหมด ๓ หน่วยงาน คือ ๑. สำนักงานโยธา ๒. การประปานครหลวง ๓. NT ปัจจุบันผังเลขคือเป็นผังที่มีปัญหา เนื่องจากต้องมีการวางท่อและสายสื่อสาร จึงมีการขุดเจาะถนนทำให้เกิดทั้งเสียง และฝุ่น ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ กลบไม่เรียบ รวมทั้งการวางของสำหรับการก่อสร้างไว้ ทำให้คนต้องไปเดินบนถนนมีเหตุให้ได้รับอุบัติเหตุหลายครั้ง พุดกันตามตรงคือ มีปัญหามาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มการก่อสร้าง ตอนนี้สัญญาการก่อสร้างที่สิ้นสุดลงแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ยังไม่แล้วเสร็จ ฝากถึงผู้เกี่ยวข้องช่วยเร่งรัด และในอนาคต หากมีการก่อสร้างที่ต้องทำงานร่วมกันหลายหน่วยงานขอให้วางแผนงานบูรณาการ ให้พร้อมและคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนก่อน

ปัญหาที่ ๒ ปัญหาน้ำท่วมดินแดง ฝากท่านประธานไปยังกรุงเทพมหานคร ๒ เรื่อง คือ ๑. จัดหาเครื่องสูบน้ำให้เพียงพอ เนื่องจากปัจจุบันเครื่องสูบน้ำของเขตดินแดง หลายจุดเก่าและต้องไปยืมจากเขตพญาไท ๒. ขยายท่อระบายน้ำบริเวณซอยวิภาวดีรังสิต ๒ ถึงซอยประชาสงเคราะห์ ๒๗ เพื่อให้ น้ำบริเวณดังกล่าวระบายได้เร็วขึ้น รวมถึงการขยายท่อ บริเวณซอยชานเมือง เพราะจุดชานเมืองเป็นจุดรับน้ำจากซอยเปรมสมบัติ นาทอง และผาสุก ในอนาคตควรเปลี่ยนเส้นทางระบายน้ำชานเมืองมาลงยังคลองยายสุน น้ำจะไหลไปยัง คลองแสนแสบได้เป็นระยะทางที่สั้นกว่าแทนการใช้คลองนาของเดิม

เรื่องสุดท้าย โครงการฟื้นฟูเมืองระยะที่ ๑ อาคารแปลง G เป็นแพลตฟอร์มแบบ ของดินแดง ฝากท่านประธานไปยังการเคหะแห่งชาติจากพื้นที่คาดหวังให้เป็น Smart Community ของผู้อยู่อาศัยให้มีความสุข ตอนนี้หลายครอบครัวประสบความทุกข์ อาคารสร้างมาไม่กี่ปีเกิดปัญหาน้ำรั่วซึมภายในห้องมากกว่า ๘๐ ห้อง ทำให้ประชาชน ได้รับความเดือดร้อนมาก จึงขอนำเรียนท่านประธานไปยังการเคหะแห่งชาติเร่งแก้ไข ปัญหาดังกล่าวและขอให้ เป็นบทเรียนสำคัญในการสร้างอาคารต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญ คุณวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ ครับ

นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ (อุบลราชธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขต ๑ พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตปรึกษาหารือท่านประธานสภา ๓ เรื่องครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

เรื่องที่ ๑ เรื่องถนนทรุดโทรม ถนนหนองแก-ทุ่งเชือก บ้านหนองแก ตำบลแจระแม อำเภอมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งถนนเส้นนี้เปรียบเหมือนอูฐกาบาค ที่ทำให้พี่น้องประชาชนเกิดอุบัติเหตุมาก ซึ่งถนนเส้นนี้เป็นทางสัญจรของพี่น้อง ประชาชนหลายสิบบ้านที่จะสัญจรไปมา กราบเรียนท่านประธานส่งถึงกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นถึงเทศบาลเมืองแจระแมช่วยเร่งซ่อมแซมให้พี่น้องประชาชนด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ แยกบ้านนาเมือง ถนนอุบล-ตระการ ทางหลวง เลขที่ อบ.๓๑๕๑ ซึ่งถนนเส้นนี้สร้างเสร็จไปประมาณเกือบ ๒ ปีแล้ว แต่ไฟฟ้าเกาะกลางถนนไม่สามารถส่องแสงสว่างให้พี่น้องประชาชนได้นะครับ หลังจากที่ผมสอบถามไปยังสำนักงานทางหลวงที่ ๙ ของอุบลราชธานี สืบทราบมาว่าผู้รับเหมาทำผิดแบบ ทำให้กรมทางหลวงต้องให้ผู้รับเหมา รื้อสายไฟออกทั้งหมด ที่น่าแปลกใจครับท่านประธาน คือเขาทำผิดแบบแล้วกรมทางหลวงให้ผู้รับเหมาทำงานได้อย่างไร ฝากท่านประธานถึงกรมทางหลวงให้เร่งแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชนด้วยครับ

เรื่องที่ ๓ สะพานโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ถนนสรรพสิทธิประสงค์ ทางหลวงชนบท เลขที่ อบ.๓๐๕๘ ไฟฟ้าแสงสว่างไม่ติดเป็นเวลามา ๓ ปีแล้ว หลังจากที่ผมไปสืบทราบมา ไปถามกรมทางหลวงชนบท สืบทราบมาว่าโดนขโมยสายไฟแต่ไม่มีงบประมาณเพื่อจะมาติดตั้งใหม่ ฝากท่านประธานถึงกรมทางหลวงชนบทเพื่อจะเร่งแก้ไขให้พี่น้องประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์ ครับ

นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ประเวศสะพานสูง พรรคก้าวไกล

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณัฐพงศ์ เปรมพูลสวัสดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ เดิมที่ผมตั้งใจว่าจะใช้พื้นที่นี้ในการที่จะรักษาหรือท่านประธานในการที่จะหยุดยั้งในเรื่องของการทุบลาน Skateboard RK69 ในเขตประเวศ แต่ว่าล่าสุดทราบมาว่าทางกรุงเทพมหานครได้มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดนี้เรียบร้อยแล้ว ก็ต้องขอขอบคุณท่านผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ช่วยกันผลักดัน ไม่ว่าจะผ่านทางคุณก้อง ศุภโชค ทางคุณจักร จักรพล คุณกันต์ ยงใจยุทธ แล้วก็ท่านอื่น ๆ ที่ช่วยกันครับ ก็ขอให้

ทางกรุงเทพมหานครให้พื้นที่สาธารณะ ให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมในการออกแบบพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน แล้วก็ให้การสนับสนุนกับการกีฬาด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องของถนนเฉลิมพระเกียรติ ร. ๙ บริเวณหน้า สน. ประเวศ บริเวณนี้ต้องบอกว่าไม่มีทางเท้าเลย ประชาชนเดินลำบากมาก แล้วก็อันตรายมาก ขอให้ทางกรุงเทพมหานครก็พิจารณาทำทางเท้าให้ประชาชนด้วยโดยไม่ต้องรอการโครงการขยายถนนครับ

เรื่องที่ ๓ ก็เป็นเรื่องน้ำท่วมในเขตประเวศ ก็เป็นพื้นที่ชุมชนอ่อนนุช ๔๐ ไร่ ๑๙ ไร่ แล้วก็ ๑๔ ไร่ รวมไปถึงชุมชนหมู่บ้านทุ่งเศรษฐีก็น้ำท่วมเช่นเดียวกัน เพราะว่าเป็นแอ่งกระทะ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการที่จะยกระดับถนนรวมถึงทำบ่อส่งน้ำลงในที่ของตาฟูก แล้วก็ของอาจารย์พรด้วยครับ

เรื่องที่ ๔ จุดกลับรถที่โรงเรียนคลองปึกหลัก บริเวณนี้น้ำท่วมฝนตกที่ไร่น้ำท่วมทุกที พี่น้องประชาชนไม่สามารถที่จะกลับรถได้อย่างสะดวก แล้วก็อันตรายด้วย ขอให้กรมทางหลวงพิจารณาแก้ปัญหานี้ด้วยครับ

เรื่องที่ ๕ เป็นเรื่อง พี่น้องประชาชนในพื้นที่หมู่บ้านนักกีฬา เขตสะพานสูง ก็พบว่ามีปัญหา ก็คือว่าเป็นพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจ ก็คือ สน. ประเวศ ซึ่งในบริเวณนี้ สน. ประเวศต้องการที่จะไปดูแลประชาชน แต่ว่าเดินทางยากมาก เพราะว่ากลับรถระยะไกลมาก กลับรถนี้ไปไกลถึงถนนพระราม ๙ เลย แล้วก็ใช้เวลาเกิน ๒๐ นาที รวมไปถึงอัตรากำลังก็น้อยด้วย ก็ขอให้มีการแก้ปัญหาเพิ่มในส่วนของอัตรากำลังให้ สน. ประเวศดูแลประชาชนได้ดีขึ้น รวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยครับ

เรื่องที่ ๖ เป็นเรื่องที่ผมเองเคยตั้งกระทู้ถามในสภาไปเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว วันที่ ๒๘ กันยายน ในพื้นที่เขตประเวศที่พบว่ามีปัญหาโรงขยะอ่อนนุชกลิ่นเหม็น ก็ขอติดตามให้มีการดำเนินการตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบไว้ในสภาผู้แทนราษฎรด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่ไปขอเชิญ
คุณหทัยรัตน์ เพชรพนมพร ครี

นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร (อุดรธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี เขต ๒
พรรคเพื่อไทย ดิฉันขอปรึกษาหารือความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดอุดรธานี
เขต ๒ ผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้คะ ขอ Slide ที่ ๑ ค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางหทัยรัตน์ เพชรพนมพร (อุดรธานี) : ความเดือดร้อนของพี่น้อง
ประชาชน กรณีฝายน้ำล้นห้วยสามพาด บ้านป่าขาม ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลบ้านตาด และสำนักงานทรัพยากรน้ำ
ภาค ๓ ได้รับความเสียหายเนื่องจากเกิดอุทกภัยฝนตกหนัก เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๖
เกิดน้ำป่าไหลหลาก เขาะคันกั้นน้ำจนพังทลาย ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เต็มศักยภาพ
ขอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเร่งดำเนินการซ่อมแซมแก้ไข เนื่องจากฝายแห่งนี้
ความสำคัญต่อประชาชนและเกษตรกรกว่า ๙,๘๗๙ ครัวเรือน ในพื้นที่ ๓ ตำบล ได้แก่
ตำบลบ้านตาด ตำบลทับกุง และตำบลหนองไฮ เป็นฝายชะลอน้ำก่อนถึงอ่างเก็บน้ำ
ห้วยสามพาด เพื่อไม่ให้ได้รับผลกระทบในฤดูน้ำหลาก เป็นแหล่งเก็บกักน้ำเพื่ออุปโภค
บริโภค ผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและหล่อเลี้ยงน้ำใต้ดิน
ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันมีการคาดการณ์ว่าประเทศไทยจะได้รับผลกระทบ
จากปรากฏการณ์ El Nino ต้องเผชิญกับปัญหาภัยแล้งรุนแรง ดิฉันขอปรึกษาหารือ
ท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณ
ในการดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงฝายห้วยสามพาด บ้านป่าขาม ให้พร้อมที่จะรองรับ
และเก็บกักน้ำเพื่อพี่น้องประชาชนได้ใช้อุปโภคบริโภคและใช้ในการเกษตรด้วยคะ
ขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ
คุณประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ ครับ

นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
อย่าเพิ่งจับเวลานะครับ ผมขอ Slide ขึ้นก่อน คราวที่แล้ว Slide ผมไม่ขึ้น เวลาพูดไป
จะไม่เข้าใจ ขอ Slide ขึ้นก่อนนะครับ OK ครับ เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม ประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี เขต ๗ วันนี้
ผมมีเรื่องปรึกษาหารือท่านประธาน ๕ เรื่องนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ (ปทุมธานี) : เรื่องแรก ก็คือประชาชน
ขอสัญญาณไฟจราจร จุดที่ผมชี้ก็มีปัญหาเรื่องอุบัติเหตุบ่อยครั้งมาก ล่าสุดก็เพิ่ง
เสียชีวิตไป เด็กนักเรียนชั้นมัธยมเสียชีวิตไปเพราะเกิดอุบัติเหตุ ไม่มีไฟจราจรตรงนี้
ประชาชนขอมาหลายปีมาก ผมไปปรึกษากับทาง อบต. มีการประชุมกัน ผู้ใหญ่บ้าน
ทุกคนเห็นด้วยหมดทั้ง ๑๔ หมู่ แต่ว่าปัญหานี้ขอมาหลายปีแล้วล่าสุดได้รับอนุญาต
จากแขวงทางหลวงนครนายกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ปรากฏว่าเทศบาลบอกว่าไม่มีงบ
ผมก็ไม่ว่าจะต้องรองบจากที่ไหน เพราะว่าปัญหาของประชาชนตายรายวัน งบทั้งหมด
ประมาณ ๓ ล้านบาท แต่ชีวิตประชาชนแต่ละชีวิตสำคัญกว่า ๓ ล้านบาท จึงอยากให้
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งไปดูแลด่วนเลยนะครับ ข้อที่ ๒ ขอดู Clip นะครับ อันนี้
จะมี Clip ๙ วินาที ท่านอย่าเพิ่งกระพริบตาอันนี้คืออุบัติเหตุที่นักเรียนเสียชีวิต
เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายนที่ผ่านมา เสียชีวิตไปแล้วรายนี้

เรื่องที่ ๒ โรงพยาบาลลำลูกกา ตรงนี้ประชาชนแจ้งว่า ๓๐ ปีไม่มีการ
ขยายเลย อยากจะให้มีการขยายเพิ่มเติม แล้วก็ประชาชนชาวลำลูกกา ๓๐ ปีที่ผ่านมา
เพิ่มขึ้นมาเป็น ๒ เท่า ๓ เท่าแล้ว โรงพยาบาลมีแค่ ๓๐ เตียง เวลาจะขยายตึกตรงนั้น
ตึกพระอาจารย์อ้อด ก็คือรับเงินบริจาคจากวัดมาขยายตึก แต่ไม่มีงบจากรัฐบาลลงไป
ให้เวลาจะซ่อมแซมก็มีปัญหาไม่มีเงิน และล่างขวาเป็น รพ.สต. ที่จะสร้าง ก็ขอบริจาค

จากประชาชนอีก ที่ดินขอบริจาค ราคาตึก ๑๕ ล้านบาทก็ขอทำผ้าป่ามา และล่าสุดโรงพยาบาลอยากจะทำตึก ๕ ชั้น ๑๔๐ เตียง งบประมาณร้อยละ ๑๒๐ ล้านบาท ขอไปทางกระทรวงก็ขอมาหลายปีไม่รู้ว่าจะได้เมื่อไร อยากจะให้ท่านได้พิจารณาโรงพยาบาลก่อนถ้าเราไม่ซื้อเรือดำน้ำ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท โรงพยาบาลนี้เราสร้างได้ ๓๐๐ ตึกเลย สร้างได้ครึ่งประเทศเลยนะครับ อยากจะให้พิจารณาตรงนี้ด้วย

เรื่องที่ ๓ บริเวณใต้ทางด่วน Motorway อยากจะให้เป็น ๒ เลนเหมือนเดิม เมื่อก่อนเป็น ๒ เลน ตอนนี้เหลือเลนเดียว เวลาสวนกันสวนไม่ได้ นะครับ

เรื่องที่ ๔ ประชาชนขอไฟส่องทางลำลูกกาเลียบคลอง ๗ ใช้เวลา ๓ ปี ในการซ่อมแซม แต่ไม่มีไฟทางตอนกลางคืนเลยนะครับ อันตรายมาก ๆ แล้วก็ตอนที่ Spec ขยายเส้นทางนี้ไม่ได้ระบุว่าต้องมีไฟส่องทางตอนกลางคืน ผู้รับเหมา ก็เลยไม่ติดให้ตรงนี้ ผมติดต่อหลายหน่วยงานมาก แต่แก้ไขไม่ได้เสียที เรื่องง่าย ๆ แค่นี้ก็ยังไม่แก้ไขไม่ได้ ผากด้วยนะครับ

เรื่องสุดท้าย ดอนยอ จังหวัดนครนายก เพื่อนผมเองฝากมา ฟาร์มหมู ฟาร์มไก่กลิ่นเหม็นมาก แล้วก็แมลงวันเยอะมาก กินข้าวต้องกางมุ้งกัน ตรงนี้อยากจะให้ดูแลด้วยตอนนี้หน้าฝน ฝนตกขี้หมูไหล คนอะไรก็ไม่มาช่วยกันเลย อยากฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาช่วยกันด้วยนะครับ ประชาชนเดือดร้อนมาก ๆ เลย ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ คุณรัฐ คลังแสง

นายรัฐ คลังแสง (มหาสารคาม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รัฐ คลังแสง จากจังหวัดมหาสารคาม เขต ๖ อำเภอกันทรวิชัย อำเภอเชียงยืน และอำเภอชื่นชม ขออนุญาตปรึกษาหารือท่านประธาน ถึงปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ โดยมีหลัก ๆ อยู่ ๓ ปัญหา

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายรัฐ คลังแสง (มหาสารคาม) : ปัญหาที่ ๑ นั้นคือปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง ในพิกัดมหาวิทยาลัยมหาสารคามและบริเวณชุมชนโดยรอบ ในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าขอนยาง และตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีร้านค้ามีชุมชน มีหอพัก มีชุมชนที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ประสบปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างเนื่องจากขาดแคลนรถเก็บขยะ แล้วก็รถที่มีนั้นก็มีอายุการใช้งานยาวนาน ทำให้ไม่สามารถใช้งานได้ จึงขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อรถขยะเพิ่มเติมจากหน่วยงานต้นสังกัดนั้นคือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ปัญหาที่ ๒ เป็นปัญหาถนนพัง พื้น้องไม่สามารถสัญจรไปมาได้สะดวก เส้นที่ ๑ เป็นถนน อบจ. รหัส มค.ถ. ๑-๐๐๖๒ ช่วงที่ ๑ เป็นช่วงระหว่างมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงบ้านดอนหนอง ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย ขอสนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เส้นที่ ๒ เป็นถนนรหัสเดียวกันของ อบจ. ช่วงจากบ้านโพนงาม บ้านดอนคู่ทะลุถึงทางหลวง หมายเลข ๒๑๓ บริเวณตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ขอสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเช่นกันครับ เส้นที่ ๓ เป็นถนน อบจ. จากบ้านจาน บ้านท่ากระเสริม ตำบลเสือเผ่า อำเภอยะยี่น เชื่อมบ้านกุดจอก บ้านหลุบแซง ตำบลหนองกุง อำเภอน้ำขุ่น ขอสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นครับ

ปัญหาที่ ๓ เป็นปัญหาอุบัติเหตุตรงบริเวณแยกอันตราย ขอสัญญาณไฟจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุจุดที่ ๑ เป็นสามแยกจุดตัด ถนนหลวงหมายเลข ๑๒ กับหมายเลข ๒๓๙๑ บริเวณบ้านกู่ทอง ตำบลกู่ทอง อำเภอยะยี่น จุดที่ ๒ สามแยกจุดตัดทางหลวงหมายเลข ๒๓๒๒ กับ ๓๐๑๖ เรียบ้านโคกสูง ตำบลเชียงยืน จุดที่ ๓ เป็นสามแยกจุดตัดถนนหลวงหมายเลข ๒๑๘๘ และ ๔๐๐๙ บริเวณบ้านนาศรีนวล ตำบลนาศรีนวล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ขอความกรุณากรมทางหลวงและ

กรมทางหลวงชนบทช่วยจัดไฟจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุให้พี่น้องประชาชน ส่วนรายละเอียดเพิ่มเติม จะขอนำส่งเป็นเอกสารให้ท่านประธานต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญคุณณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ ครับ

นายณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ (อุดรธานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ณัฐพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคก้าวไกล ก่อนอื่นขอแสดงความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง กับเหตุรุนแรงที่เกิดขึ้นภายใต้สภาวะสงครามของประเทศอิสราเอล เริ่มต้นในวันเสาร์ที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพครับ จังหวัดอุดรธานีของเรามีการส่งแรงงานออกไปเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ในปัจจุบันนี้ในประเทศอิสราเอลมีแรงงานชาวอุดรธานี ๔,๐๐๐ กว่าคนที่ยังตกค้างอยู่ที่นั่น และแรงงานเหล่านี้ครับเขาไปในระบบเขาไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เสียภาษีไป เพราะฉะนั้นเขาคาดหวังครับว่าภาครัฐและภาคเอกชนที่ส่งเขาไปนั้นจะมีความรับผิดชอบดูแลให้ชีวิตและทรัพย์สินของเขาปลอดภัยแต่เป็นเรื่องน่าเศร้าในช่วง ๓-๔ วันที่ผ่านมา จาก Page ของผู้แทนราษฎรได้รับการร้องเรียนจากผู้ใกล้ชิดของญาติผู้ประสบเหตุว่ายังไม่มีหน่วยงานไหน องค์กรใดยื่นมือเข้าไปช่วยอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นครับท่านประธานผู้แทนราษฎรจึงอยากจะขอร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐที่ออกใบอนุญาต ทั้งภาคเอกชนบริษัทจัดหางานเหล่านี้ถ้าเขามีปัญญาส่งคนเหล่านี้ไปทำงาน เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้นก็ต้องมีปัญญานำกลับมา ถ้าไม่มี ถอดใบอนุญาตเขาครับ

ข้อที่ ๒ ก่อนเข้าไปช่วยบอกเขาที่คนเหล่านี้เป็นคนธรรมดาหาเช้ากินค่ำใช้แรงงานเกษตรกรเขาไม่รู้หรอกครับว่าประเทศที่เข้าไปมีความเสี่ยงขนาดไหน และที่สำคัญคนเหล่านี้ก่อนเขาจะไปกั๊กนี้ยืมเงินไปครับ เป็นหนี้เป็นสิน แรงงานที่ร้องเรียนเข้ามาในปัจจุบันนั้นหลายคนไม่กล้ากลับเข้ามาในประเทศ เพราะกลัวว่ากลับมาแล้วจะไม่มีงานทำจะไม่มีปัญญาใช้หนี้ หนี้สินเหล่านั้นจะตกอยู่กับลูกหลานของพวกเขา

ข้อที่ ๓ คือการโอบรับ คือการดูแลรักษาพวกเขา บอกพวกเขาให้ความมั่นใจกับเขาคับ รัฐไทยของเราว่าเมื่อเขากลับมาแล้วเขาจะมีงานที่ดีทำ ภาระหนี้สินเหล่านั้นจะไม่ตกอยู่กับลูกหลานของเขา แล้วเมื่อเขากลับมาแล้วลูกหลานของเขาจะมีอนาคตที่ดีได้ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญคุณสาเหมุหมัด อัลอิตรูส ครับ

นายสาเหมุหมัด อัลอิตรูส (ปัตตานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสาเหมุหมัด อัลอิตรูส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี เขต ๕ พรรคประชาชาติ วันนี้กระผมขอหารือท่านประธานไปยังหน่วยงานกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และ ศอ.บต. เพื่อปรับปรุงท่องเที่ยวลานไม้ไผ่บริเวณปากร่องน้ำบางปูเพื่อพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้และการท่องเที่ยวป่าชายเลนในอ่าวปัตตานี ซึ่งสถานที่ดังกล่าวเป็นที่จอดเรือกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของพื้นที่ ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้ชุมชนและอ่าวปัตตานี เช่น กลุ่มชุมชนท่องเที่ยวบูนาตารา ตำบลตะโละกาโปร์ กลุ่มชุมชนท่องเที่ยวบ้านดาโต๊ะ ตำบลแหลมโพธิ์ กลุ่มชุมชนท่องเที่ยวบางปูอะเมซิ่ง ตำบลบางปู กลุ่มชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม ตำบลบาราโหม กลุ่มชุมชนท่องเที่ยวสะพานไม้บานา ตำบลบานา ซึ่งโดยพื้นที่ดังกล่าวเป็นเรือนำเที่ยว มากกว่า ๑๐๐ ลำ เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่นอกเหนือจากการทำอาชีพประมงพื้นบ้าน ซึ่งสภาพปัจจุบันที่ผมได้ลงไปด้วยตัวเองนั้นพบว่าลานไม้ไผ่ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาจัดการดูแลพื้นที่ จึงอยากให้รัฐบาลเข้าดูแลเพื่อเปิดโอกาสพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สามารถสร้างรายได้ แล้วก็ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนท่องเที่ยวอ่าวปัตตานีในอนาคต

อีกเรื่องครับท่านประธาน ผมขอแสดงความเสียใจต่อการเสียชีวิตของชาวไทยที่เกิดขึ้นจากการปะทะกันระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ และกระผม

ขอฝากท่านประธานเรียกร้องไปยังนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลไทยให้รักษาความเป็นกลางด้านการเมืองในกรณีความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ เพราะความขัดแย้งนี้มีความสลับซับซ้อนมีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานต่อชีวิตชาวยิว คริสต์ และมุสลิมทั่วโลก ทั้งนี้ประเทศไทยควรสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งและควรช่วยเหลือประชาชนชาวไทยที่ถูกจับกุมตัวและบางส่วนที่อยู่ในการปะทะอย่างเร่งด่วน สุดท้ายนี้ผมขอให้สันติภาพและความสงบสุขสู่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ในเร็ววันต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ

นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ ผม พงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ สมาชิกผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เขตบางพลัด เขตบางกอกน้อย เรื่องน้ำท่วมนะครับ น้ำท่วมตอนนี้กำลังจะไหลเข้า กทม. บางพลัดเป็นบริเวณที่ท่วมเป็นประจำ สาเหตุหลัก ๆ ที่แก้ไขกันไม่ได้หลายปีที่ผ่านมา ก็เป็นเรื่องการทำพังกั้นน้ำบริเวณแนวแม่น้ำเจ้าพระยา ทางบางพลัดนี้มีอยู่ประมาณ ๑๒ จุด แล้วก็ทางบางกอกน้อยอีกประมาณ ๓ จุด เดี่ยวขอขึ้น Slide นะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายพงศ์พันธ์ ยอดเมืองเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : Slide ที่เห็นจะเป็นของบางพลัด ใน ๑๒ จุดนี้ตัว ๔ จุดมีความล่าช้าในการดำเนินงาน ซึ่งเดี๋ยวผมส่งเอกสารต่อไป ก็จะมีวัดวิมุตยาราม จุดที่ ๑ มีแถว บค. บางพระครู จุดที่ ๒ แล้วก็คลองเตาอิฐ-คลองบางรักเป็นจุดที่ ๓ จุดที่ ๔ นี่คือแถวร้านอาหารริเวอร์บาร์ ทั้ง ๔ จุดลงไปคูมีความล่าช้าเป็นหลายเดือนแล้ว ซึ่งน้ำเข้ามาก็จะมีการท่วมอีก สำหรับอีก ๖ จุดในส่วนของบางพลัดอยู่ในกระบวนการของการอนุมัติงบประมาณ ก็ขอให้ท่านประธานประสานไปทางกรุงเทพมหานครช่วยเร่งรัดให้หน่อยนะครับ จุดแรกคือจุดช่วงมัสยิดถึงจุดวัดฉัตรแก้วจงกลณี จุดที่ ๒ หรือผมเรียกว่าจุดที่ ๖ จุดที่ ๖ นี่ก็คือคลองสะพานถึงคลองมอญ แล้วก็จุดที่ ๗ แถวปลายซอยจรัญสนิทวงศ์ ๘๒ จุดที่ ๘ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๖๘

วัดเทพนารี จุดที่ ๙ งานปรับปรุงบริเวณวัดบรมมงคลราชวรวิหาร แล้วก็จุดที่ ๑๐ บริเวณคลองเจ้าครุฑ ทั้งหมด ๖ จุดตรงนี้คือจุดที่เรากำลังเร่งรัดให้อนุมัติงบประมาณนะครับ ส่วนการลงพื้นที่ของพวกเราก็จะมีจุดเพิ่มเติมที่จะต้องซ่อมก็คือ ๒ จุด บริเวณบางยี่ขัน ซอยสมเด็จพระปิ่นเกล้า ๒ แล้วก็จุดสุดท้ายของบางพลัด จุดที่ ๑๒ คือบริเวณชุมชนวัดกคีนีนารถ ซอยราชวิถี ๒๑ ทั้งหมดนี้ก็เป็นของบางพลัด ๑๒ จุด อยากให้ท่านประธานเร่งรัดเดี่ยวผมส่งรายงานให้ นะครับ สำหรับบางกอกน้อยจะมีอยู่ ๓ จุด จุดแรกจะเรียกว่าจุดที่ ๑๓ จุดที่ ๑๓ นี้จะเป็นบริเวณอยู่ต่อเรือพระราชพิธีนะครับ แล้วก็จุดที่ ๑๔ จะอยู่แถวบริเวณวัดระฆัง ทั้ง ๒ จุดนี้ก็มีพื้นที่หลายเมตร ๒๕ เมตรหรือ ๓๐ เมตร ก็อยากให้เร่งทำด้วย แล้วก็จุดที่ ๑๕ จะเป็นน้ำท่วมช่วงบริเวณซอย ๓๒-๓๔ ก็ครบทั้งหมด ๑๕ จุดนะครับ แล้วก็ขอเพิ่มเติมตอนนี้ กทม. ทำ MOU กับทางกรมราชทัณฑ์ ซึ่งก็มีความล่าช้าของทางกรมราชทัณฑ์ แล้วก็คุณภาพในการจัดการของทางพนักงานด้วยนะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานแล้วจะส่งเอกสารไปให้ ขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณกาญจนา จังหวะ ครับ

นางสาวกาญจนา จังหวะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพดิฉัน นางสาวกาญจนา จังหวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ เขต ๔ พรรคพลังประชารัฐ ดิฉันมีข้อหารือท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และสืบเนื่องที่ดิฉันได้ลงพื้นที่ด้วยตัวเองขอ Slide ด้วยค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวกาญจนา จังหวะ (ชัยภูมิ) : ในถนนทางหลวงหมายเลข ๒๑๕๙ ช่วงชัยภูมิ-หนองบัวแดง ระยะทาง ๔๒ กิโลเมตร ข้อมูลสภาพถนนกว้าง ๘ เมตร โดยมีผิวทางกว้าง ๗ เมตร ไหล่ทางข้างละ ๐.๕ เมตร ซึ่งทางหลวงดังกล่าวไม่ได้รับการพัฒนา ยังคงสภาพเดิมตั้งแต่เริ่มก่อสร้าง เมื่อครั้งแรกเริ่มปัจจุบันกลายเป็นถนนที่แคบ

อีกทั้งจราจรเพิ่มขึ้นทุกปี ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์ รถบรรทุกขนาดใหญ่ที่บรรทุกพืชผลทางการเกษตรไปยังจังหวัดจำนวนมากทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ดิฉันจึงขอเรียนท่านประธาน ผাগไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบสายทางหลวงดังกล่าว ปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานกว้าง ๑๒ เมตร เพิ่มความสะดวกและปลอดภัยแก่พี่น้องประชาชนที่สัญจรไปมาในเส้นทางหลวงดังกล่าวด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ เป็นการก่อสร้างข้ามลำน้ำเจา บ้านวังตะกุก เป็นหมู่บ้านที่ขาดการพัฒนา ก่อนเดิมสะพานนี้ที่ชาวบ้านบริจาคเงินสมทบโดยการสร้างสะพานเอง โดยไม่ได้แบบมาตรฐาน และเป็นความเดือดร้อนอันยิ่งใหญ่ของพ่อแม่พี่น้องอำเภอรักดีชุมพล หมู่บ้านวังตะกุก ตำบลแหลมทอง เป็นปัญหาความเดือดร้อนของพ่อแม่พี่น้องมากในอำเภอรักดีชุมพล ดิฉันฝากหน่วยงานที่รับผิดชอบเร่งสร้างสะพานให้ได้แบบมาตรฐานอย่างเร่งด่วนด้วยนะคะท่านประธาน เพราะสะพานข้ามลำน้ำเจานี้ชำรุดมาก ดิฉันขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งพิจารณาดำเนินการโดยเร็ว เพื่อความสะดวกและปลอดภัยแก่พี่น้องประชาชนอำเภอรักดีชุมพล กราบขอบพระคุณท่านประธานค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญขอเชิญคุณชุตติมา คชพันธ์ ครับ

นางสาวชุตติมา คชพันธ์ (พัทลุง) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉันชุตติมา คชพันธ์ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล จากภาคใต้ จังหวัดพัทลุงขอ Slide ด้วยค่ะ (เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวชุตติมา คชพันธ์ (พัทลุง) : วันนี้ดิฉันมีความเดือดร้อนจากพี่น้องประชาชนจำนวน ๕ เรื่อง เพื่อขอให้มีการดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน

เรื่องแรก คือการก่อสร้างถนนเพชรเกษม เส้นพัทลุง-สงขลา เส้นนี้มีความยืดเยื้อยาวนานรถติด ไม่สะดวกในการสัญจร ก่อให้เกิดความรำคาญในการสัญจรแก่พี่น้องประชาชนโดยเฉพาะเวลาที่มียคนป่วยอยู่ในขบวนนั้น บางครั้งอาจจะอันตราย

ถึงชีวิตได้ จริง ๆ ต้องเสร็จตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ แล้ว แต่ว่าปัจจุบันปี ๒๕๖๖ ยังไม่แล้วเสร็จจะคะ
จึงขอให้มีการรับดำเนินการแล้วก็รีบแก้ไขโดยเร่งด่วนไม่ว่าจะติดขัดเรื่องใดก็ตาม

ประการต่อมา ความเดือดร้อนประการต่อมาคือพี่น้องชุมชนคลองหมวย
ปากทางเข้าออกอำเภอศรีนครินทร์-กงหรา ต้องการให้ติดตั้งไฟจราจรเพื่อความปลอดภัย
เนื่องจากพื้นที่นี้เกิดอุบัติเหตุบ่อย ดิฉันขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับดำเนินการ
โดยเร่งด่วน

ปัญหาความเดือดร้อนถัดไป คือมีกลิ่นเหม็นมูลสุกร สร้างมลพิษ
แก่นักเรียนโรงเรียนวัดบ้านสวน และประชาชนที่อาศัยอยู่ที่ตำบลบ้านสวน อำเภอควนขนุน
จังหวัดพัทลุง ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับหาทางแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน เนื่องจากทุกวันนี้
ประชาชนอยู่กันอย่างยากลำบากเป็นมลพิษนะคะ บางครั้งนั่งหน้าบ้านก็มีกลิ่น
ติดตัวไปด้วย จึงขอให้มีการรับดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน

ประการต่อมา ปัญหาความเดือดร้อนถัดไปเป็นความเดือดร้อนของพี่น้อง
จากจังหวัดสงขลา คือเกิดปัญหาจากฝุ่นจากโรงไม้ถึง ๒ แห่ง คือมาจากอำเภอสะเดา
และอำเภอหาดใหญ่ เกิดฝุ่นไม้เป็นเวลานานกว่า ๔ ปีแล้ว ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ หาทางแก้ไขโดยเร่งด่วน จากภาพจะเห็น
ฝุ่นไม้เกาะรถ เกาะเครื่องใช้ไฟฟ้าเต็มไปหมดเลย ประชาชนจำเป็นต้องเข้าบ้าน
ปิดประตู ปิดหน้าต่างตลอดเวลา เด็กเล็กไม่สามารถนั่งเล่นหน้าบ้านได้ เนื่องจากจะมีฝุ่นเข้า
ทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย

ประการต่อมา ประการสุดท้ายคือความเดือดร้อนจากพี่น้องจังหวัดตรัง
ท่าเรือกันตังทุกวันนี้ทุรโดทรมไม่ได้รับการดูแล มีทรายกองไว้นานหลายปีแล้ว
คนในพื้นที่ไม่สามารถที่จะเข้าไปใช้ทำประโยชน์เพื่อสาธารณะได้ บางครั้งอยากจะสร้าง
เป็นแหล่งท่องเที่ยว อยากจะสร้างเป็นตลาดก็ไม่สามารถทำได้ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เข้าไปบูรณะให้เกิดความเรียบร้อยมากขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น
ในการท่องเที่ยวด้วย ขอขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญ
คุณตริยวรรณ อิมใจ

นายตริยวรรณ อิมใจ (สมุหปรการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ตริยวรรณ อิมใจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๘
บางบ่อบางเสาธง ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายตริยวรรณ อิมใจ (สมุหปรการ) : กระผมขอ นำปัญหาความเดือดร้อน
มาปรึกษาหารือกับท่านประธานดังนี้

เรื่องที่ ๑ ปัญหาความเดือดร้อนพี่น้องประชาชนผู้ใช้สัญจรถนนรัตนโกสินทร์
สมโภช ๒๐๐ ปี ถนนอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ช่วงกลางคืนมืดมาก ไฟส่องแสงสว่าง
ไม่เพียงพอ จนเกิดอุบัติเหตุที่กั้นขบวนสะพานเสียชีวิต ขอให้ติดตั้งไฟส่องแสงสว่าง
ไว้เป็นระยะ และทำงานอยู่บนพื้นฐานของความปลอดภัยด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ พี่น้องประชาชน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบางเสาธง จำนวน ๖๐ กว่า
หลังคาเรือน ไม่มีน้ำประปาใช้อุปโภคบริโภคเป็นเวลานานหลายปี ท่อน้ำประปาไปไม่ถึง
ทั้งที่ระยะห่างจากท่อน้ำประปาเพียง ๖๐๐ เมตร ปัจจุบันยังใช้น้ำบาดาลอยู่ครับ

เรื่องที่ ๓ ซอยน้ำผึ้ง หมู่ที่ ๖ ตำบลคลองด่าน น้ำท่วมถนนขาด
ชาวบ้านเดือดร้อนมากครับ ฝ่ายหน่วยงานในพื้นที่เข้าไปดูแลแก้ไขปัญหาทั้งระยะสั้น
ระยะยาวให้ด้วยครับ

เรื่องที่ ๔ การขายน้ํากระท่อม การตรวจสอบคุณภาพของน้ํากระท่อม
ปัจจุบันขายกันข้างถนน บนถนนสาธารณะเอกรวยยากันเขต จอดขายปักหลักกัน
อย่างถาวรไม่เกรงกลัวกับกฎหมาย ไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่ไปแอบซุ่มอยู่ตรงไหน
ถึงปล่อยปละละเลยให้ขายบนถนนแบบนี้ ฝ่ายเรื่องของคุณภาพน้ํากระท่อมด้วยครับ
เป็นห่วงประชาชนและเยาวชน ไม่ทราบว่าคุณภาพน้ํากระท่อมนั้น มี อย. หรือเปล่าครับ

เรื่องที่ ๕ สามแยกไฟแดงบางบ่อ สามแยกโรงเรียนเกวลินวิทยา ไฟจราจรไม่ติดมาเป็นเวลานานเหมือนถูกทอดทิ้ง ไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชน จุดนี้มีโรงเรียนอนุบาล โรงพยาบาล ช่วงเช้าเย็นจราจรติดขัดมากครับ ผากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ช่วยดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยขอบคุณครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณสะถิระ เมื่อกประพันธ์ ขอมานไปก่อนครับ ต่อไปขอเชิญ คุณนพดล ทิพยชล

นายนพดล ทิพยชล (นนทบุรี) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ผม นพดล ทิพยชล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี เขต ๔ วันนี้ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนเพื่อนำมาหารือกับท่านประธาน มีทั้งหมด ๔ เรื่อง ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

เรื่องที่ ๑ ตามที่ รพม. ก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีชมพู ซึ่งได้สร้างเสร็จแล้วนั้นมีช่วงถนนแจ้งวัฒนะ ตั้งแต่ห้าแยกปากเกร็ดถึงสะพานข้ามคลองประปา เชื่อมต่อไปยังศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ ปัจจุบันมีการคืนพื้นผิวถนนให้แล้ว แต่ยังไม่เรียบร้อยดังสภาพเดิม ดูได้จากภาพ Slide จะเห็นความแตกต่างระหว่างก่อนก่อสร้างและหลังก่อสร้าง พื้นผิวถนนมีความขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้เกิดอันตรายและรถยนต์เสียหายต่อผู้ใช้ทางถนนเป็นอย่างมากครับท่านประธาน ผมจึงขอเรียนผ่านท่านประธานไปยังกระทรวงคมนาคมให้ปรับปรุงสภาพถนนแจ้งวัฒนะให้กลับสู่สภาพดีเช่นเดิมโดยเร็วครับ

เรื่องที่ ๒ ยังอยู่ที่ถนนแจ้งวัฒนะครับท่านประธาน ช่วงบริเวณห้าแยกปากเกร็ดถึงสะพานข้ามแยกคลองประปา ในขณะนี้ยังมีโครงการก่อสร้างบ่อพักและท่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ดินของการไฟฟ้านครหลวงที่ได้ดำเนินการอยู่ ประชาชนได้ร้องเรียนถึงความยากลำบากในการใช้ถนน สังเกตจากภาพ Slide และ Video จะเห็นได้ว่าฝาท่อปิดไม่สนิท พื้นผิวถนนบริเวณฝาท่อขรุขระก่อให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ใช้รถใช้ถนนเสี่ยงต่อการเสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ ผมขอฝากท่านประธานไปยัง

กระทรวงมหาดไทยและการไฟฟ้านครหลวง ให้ดำเนินการก่อสร้างอย่างระมัดระวัง เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยครับ

เรื่องที่ ๓ ปัญหาไฟส่องสว่างถนนเลี้ยงเมืองปากเกร็ด ซึ่งผมและคณะทำงาน ได้มีการลงพื้นที่ร่วมกับทางหลวงชนบทนนทบุรีด้วย จากภาพ Slide และ Video หลังจากที่ได้ลงพื้นที่ร่วมกันไฟส่องสว่างจะกลับมาใช้งานได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ผ่านไปไม่กี่สัปดาห์ก็ดับอีกแล้วครับท่านประธาน ไฟส่องสว่างไม่ติดทั้งเส้นแบบนี้ อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุแก่ผู้ใช้ถนนเป็นอย่างสูงครับ ผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยัง กระทรวงคมนาคมถึงกรมทางหลวงชนบทช่วยเร่งรัดในการซ่อมแซมแก้ไขเพื่อให้ ประชาชนจะได้ปลอดภัยในการสัญจรตอนกลางคืน และขอให้กระทรวงคมนาคมช่วย จัดสรรงบประมาณตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้กรมทางหลวงชนบทมีงบประมาณเพียงพอ ในการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนครับ

เรื่องสุดท้ายครับท่านประธาน มีพี่น้องประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม ต้องกู้หนี้ยืมสินมาลงทุนทำธุรกิจหลังจากเกษียณอายุ ๕๕ ปี ผมขอฝากท่านประธาน ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานให้พิจารณาแก้ไขระเบียบการจ่ายเงินเกษียณอายุ เมื่อสมทบถึง ๑๘๐ เดือนและมีอายุครบ ๕๕ ปีให้ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม สามารถที่จะเลือกรับเงินเกษียณอายุได้ว่าจะรับเป็นแบบบำเหน็จหรือว่าบำนาญ ผมขอรบกวนเวลาสภาเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญ คุณสังคม แดงโชติ ครับ

นายสังคม แดงโชติ (ประจวบคีรีขันธ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายสังคม แดงโชติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ พรรคภูมิใจไทย จากที่ผมได้ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาของพ่อแม่พี่น้องบ้านด่านสิงขร ตำบลคลองวาน อำเภอมะเอนก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันนี้ผมขอหารือผ่านท่านประธาน ในเรื่องของจุดตรวจผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร ตั้งอยู่ที่บ้านไร่เครา ตำบลคลองวาน

มีเขตแดนติดกับจังหวัดมะริด ประเทศเมียนมา ถือเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการเชื่อมต่อไปยังฝั่งทะเลอ่าวไทย ซึ่งเป็นจุดที่แคบที่สุดในสยาม ก่อนเหตุการณ์ COVID-19 จุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิ่งขรมีเงินหมุนเวียนจากการค้าไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๒๐๐ ล้านบาท แต่หลังจากช่วง COVID-19 การค้าในพื้นที่ดังกล่าวได้เข้าสู่ภาวะซบเซาจากเดิมลง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้พื้นที่ดังกล่าวยังขาดลานตรวจปล่อยสินค้าที่ใช้สำหรับการนำเข้าส่งออกสินค้า อีกทั้งสาธารณูปโภคในพื้นที่ได้ชำรุดทรุดโทรมลงไปมาก เช่น ป้ายบอกสถานที่ ป้ายบอกทาง อาคารตลาดนัด ไฟฟ้า และถนนสาธารณะ เป็นต้น หากสามารถเปลี่ยนจากจุดผ่อนปรนให้กลายเป็นด่านถาวรได้จะสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้กับระบบ Logistics และสามารถเพิ่มศักยภาพทางการค้าระหว่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการค้าบริเวณชายแดนให้สามารถต่อยอดธุรกิจไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวกยิ่งขึ้นครับ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว อันจะส่งผลให้ชาวบ้านในพื้นที่เกิดอาชีพ รายได้ การเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง การจ้างงาน ก่อให้เกิดโอกาสและการเติบโตของโครงสร้างเศรษฐกิจในจังหวัดครับ รวมถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยวให้กับชาวบ้าน เช่น การสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน การจัดอบรม การจัดระเบียบผู้ประกอบการร้านค้า หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นระบบเศรษฐกิจในพื้นที่ครับ

ประการสุดท้ายก็คือเรื่องของผังเมือง ผมอยากส่งเสริมให้มีการแก้ไขปรับปรุงผังเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้สามารถสร้างโรงงานแปรรูปอาหารทะเลในพื้นที่ได้ เพื่อรองรับกับภาคประมงและต่อยอดอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป อันจะทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่ดีขึ้นได้ครับ กระผมจึงนำเรียนผ่านท่านประธานไปยังกระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงคมนาคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมศุลกากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยผลักดันโครงการดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจและด้านการท่องเที่ยว
ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณสหัสวัต คุ่มคง ครับ

นายสหัสวัต คุ่มคง (ชลบุรี) : สวัสดีครับเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สหัสวัต คุ่มคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เขต ๗ พรรคก้าวไกล อยากจะปรึกษาหารือเรื่องที่ประชาชนในพื้นที่แสดงความวิตกกังวลเป็นอย่างมากครับ คือเรื่องการจัดตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน ๒ โรงในพื้นที่ตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผมเล่าอย่างนี้ครับว่าการก่อสร้างโรงไฟฟ้า ๒ โรงนี้เป็นการดำเนินการตามแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศหรือ PDP ในระยะยาว คำถามผมคืออย่างนี้ครับ ปัจจุบันประเทศไทย มีกำลังสำรองไฟฟ้าที่มากเกินความจำเป็นเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วทำไมเราต้องสร้าง โรงไฟฟ้าเพิ่ม ทั้งที่ปัจจุบันมีโรงไฟฟ้าจำนวนมากที่แทบไม่ได้ดำเนินการผลิตไฟฟ้าครับ ในพื้นที่เองห่างไปไม่ถึง ๒๐ กิโลเมตร ที่ตำบลบายางพร อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ก็มีโรงไฟฟ้าเช่นกัน เรื่องน่าสนใจอยู่ตรงนี้ครับโรงไฟฟ้าดังกล่าวผลิตไฟฟ้าโดยการเผาขยะ อุตสาหกรรม แต่ละโรงมีกำลังผลิตอยู่ที่ ๙.๙ เมกะวัตต์ ถามว่าทำไมต้องโรงละ ๙.๙ เมกะวัตต์ เพราะว่ามีภาระบู่ไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๘/๒๕๕๘ ว่า การจะตั้งโรงไฟฟ้าถ้ามีกำลังไม่ถึง ๑๐ เมกะวัตต์ ไม่ต้องทำ EIA แต่ทำเพียง COP ก็พอ พุดง่าย ๆ ครับที่ต้องตั้ง ๒ โรงก็เพื่อจะหลบการทำ EIA นั้นละครับ ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายสหัสวัต คุ่มคง (ชลบุรี) : มาดูแผนที่เราจะเห็นเลยนะครับว่า โรงไฟฟ้าทั้ง ๒ โรงอยู่ชิดติดกัน และโรงไฟฟ้าทั้งสองนี้อยู่ห่างจากบ้านเรือนประชาชน ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร และติดกับคลองสาธารณะ ชาวบ้านจะได้รับผลกระทบขนาดไหนครับ ลำคลองนี้ใช้ทั้งการเกษตรและใช้ประโยชน์ของชาวบ้านนะครับ ตัวผมเองและทีมงาน เดินเคาะประตูบ้านถามพ่อแม่พี่น้องทุกคนในพื้นที่ในเขตไม่เกิน ๑ ตารางกิโลเมตร กว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ไม่มีใครเห็นด้วยเลย เพราะอะไรครับ เพราะนี่คือโรงไฟฟ้า

ที่ผลิตไฟฟ้าจากการเผาขยะอุตสาหกรรมที่มาตั้งอยู่หลังบ้านชาวบ้าน ใกล้ชุมชนขนาดนี้ส่งผลกระทบต่อชุมชนในวงกว้างมาก ๆ มีทั้งสารไดออกซิน สารหนู อลูมิเนียม แคดเมียม ตะกั่ว พรอท ฝุ่นละอองที่อาจก่อมะเร็ง นี่ยังไม่รวมกลิ่นขยะที่อาจจะรบกวนการใช้ชีวิตของประชาชนอีกนะครับ อย่าลืมว่าภายในรัศมีแค่ ๑ กิโลเมตรมีหมู่บ้านอยู่นับสิบหมู่บ้าน มีชุมชนอีกหลายชุมชน ลองนึกดูนะครับว่าถ้ามีโรงไฟฟ้าเผาขยะแบบนี้มาตั้งอยู่หลังบ้านท่านประธานหรือเพื่อนสมาชิกจะรู้สึกอย่างไรกัน เราจะยอมให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับประชาชนต้องยอมรับความเสี่ยง โดยที่ประชาชนในพื้นที่ไม่ได้อะไรเลยหรือครับ จากเหตุผลที่ผมยกมาอยากจะปรึกษาหารือผ่านท่านประธานไปยังสำนักนโยบายและแผนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแห่งชาติ ให้ยกเลิกโครงการโรงไฟฟ้าดังกล่าวทันที และขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการทบทวนประกาศกระทรวงฉบับที่ ๘/๒๕๕๘ เรื่องการใช้ COP ด้วยครับ เพราะอาจเป็นการเปิดช่องให้นายทุนไม่ต้องทำ EIA เหมือนกรณีที่ผมได้นำมาปรึกษาหารือนี้ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณยศวัฒน์ มาไพศาลสิน ครับ

นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ยศวัฒน์ มาไพศาลสิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี เขต ๓ อำเภอท่ามะกา อำเภอพนมทวน พรรคภูมิใจไทย ท่านประธานครับ วันนี้ผมเรื่องเร่งด่วนที่จะพูดในทุก ๆ ช่วงนี้ในทุก ๆ ปี จริง ๆ แล้วไม่ได้อยากพูดในทุก ๆ ปี แต่เป็นเพราะว่าได้รับการร้องเรียนจากพ่อแม่พี่น้องชาวนาของจังหวัดกาญจนบุรี ผมต้องนำเรียนอย่างนี้ครับ จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่มีเกษตรกรหรือว่าทำเกษตรกรรมในหลาย ๆ รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นอ้อยที่ผมติดตามมาโดยตลอด แต่วันนี้ขอติดตามน้ำให้กับพี่น้องชาวนาครับ เมืองกาญจน์มีเขื่อนใหญ่ด้วยกันอยู่ ๒ เขื่อน ได้แก่ เขื่อนวชิราลงกรณ์ แล้วก็เขื่อนศรีนครินทร์ และนอกเหนือจากนั้นเขื่อน ๒ เขื่อนนี้ไม่ใช่แค่ผลิตน้ำ

ไม่ใช่แค่เก็บน้ำ ยังผลิตไฟฟ้าแต่ที่สำคัญมันเกี่ยวอะไรกับเรื่องของชาวนา เพราะว่าวันนี้กำลังที่จะเข้าสู่ฤดูการทำนาปรัง พี่น้องชาวนาได้รับข่าวว่าปีนี้อาจจะไม่ได้น้ำทำนาปรัง มันทำให้พี่น้องชาวจังหวัดกาญจนบุรีนั้นเกิดความรู้สึกว่า น้ำที่อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี ก็คือน้ำของคนเมืองกาญจน์ที่จะส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ แต่ทำไมชาวนาของเมืองกาญจน์ถึงจะโดนให้น้ำแค่ผ่านหน้าไป เพราะฉะนั้นผมพูดในทุกปีผมจึงจะฝากกับท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเฉพาะที่กำกับดูแลเรื่องของน้ำนั้น ผมคิดว่าท่านสามารถที่จะจัดสรรน้ำให้กับพี่น้องชาวจังหวัดกาญจนบุรีในการทำนาปรังได้เหมือนทุก ๆ ปีที่ผ่านมาครับ ชาวนาบอกว่าทุก ๆ ครั้งจะต้องพูดถึงเรื่องนี้ เพราะว่า ๘๐๐,๐๐๐ ไร่ของจังหวัดกาญจนบุรีที่ไม่อยากให้น้ำผ่านหน้าไปครับ ฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณพงษ์ธร ศรีเพชรนรินทร์ ครับ

นายพงษ์ธร ศรีเพชรนรินทร์ (ระยอง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พงษ์ธร ศรีเพชรนรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคก้าวไกล พื้นที่อำเภอแกลง อำเภอเขาชะเมา มีเรื่องหารือดังนี้ ขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายพงษ์ธร ศรีเพชรนรินทร์ (ระยอง) : เรื่องที่ ๑ ปัญหาพื้นที่ตกสำรวจของชุมชนเย็นเซ หมู่ที่ ๒ ตำบลชากพง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน ๑๔ หลังคาเรือนรวม ๗๔ คน อาศัยอยู่ในชุมชนมานาน มีใบ ภ.บ.ท. ๕ เคยถูกฟ้องขับไล่จากธนาคารแห่งหนึ่ง ที่ออกเอกสารสิทธิครอบครองที่ดินในชุมชน ซึ่งต่อมาศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องในปี ๒๕๕๔ เนื่องจากพิสูจน์ได้ว่าชาวบ้านอยู่มาก่อน ทางสำนักงานที่ดินก็ได้รังวัดออกโฉนดให้ธนาคารใหม่โดยกันพื้นที่ของชุมชนเย็นเซออก แต่ไม่มีการรังวัดออกโฉนดให้คนในชุมชนในคราวเดียวกัน ประชาชนติดตามมาตลอด ๑๒ ปีไม่มีความคืบหน้าจึงขอหารือท่านประธานสภาไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มีคำสั่งไปยัง

กรมที่ดินให้นำที่ดินของชุมชนยื่นขอเข้าโครงการบอกดิน เพื่อให้สำนักงานที่ดินจังหวัดระยอง สาขาแกลง ดำเนินการรังวัดจัดสรรเพื่อออกโฉนดให้ประชาชนต่อไป

เรื่องที่ ๒ อันตรายจากจุดกัลป์รถบนถนนสุขุมวิท บริเวณ อบต. ห้วยยาง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ๔ จุด คือจุดกัลป์รถบริเวณหน้าแขวงทางหลวงแกลง บริเวณตลาดนัดห้วยยาง บริเวณหน้าสุเทพพันธุ์ไม้ และปากทางเข้าวัดขุนาคทั้งขาเข้าและขาออก พบว่าทั้ง ๔ จุดไม่มีทางเบี่ยงเพื่อหลบรถข้างหลัง บางจุดมีทางเบี่ยงก็สั้นเกินไปทำให้รถที่ตามหลังมาด้วยความเร็วชนท้าย อีกทั้งตอนกลางคืนบริเวณจุดกัลป์รถทั้ง ๔ จุดมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๕-สิงหาคม ๒๕๖๖ มีอุบัติเหตุรวม ๑๕ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๔ ราย อบต. ห้วยยางได้มีการประสานไปยังแขวงทางหลวงจังหวัดระยอง แต่ไม่มีความคืบหน้า จึงขอหารือผ่านรัฐสภาไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้มีการสั่งการ ไปยังกรมทางหลวง ขอให้แขวงทางหลวงระยองเร่งเข้ามาสำรวจพื้นที่ และดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว

เรื่องที่ ๓ ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างบนทางหลวงในจังหวัดระยองดับหลายจุด เพื่อน ๆ ผู้แทนราษฎรระยองหลายคนได้หารือเรื่องนี้ถึงตอนนี้ยังไม่มีความคืบหน้าใด ๆ ขอฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมให้ช่วยกำชับแขวงทางหลวงระยองให้เร่งแก้ไขปัญหานี้โดยด่วน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญคุณอำนาจ วิลาวลีย์ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายอำนาจ วิลาวลีย์ (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ อำนาจ วิลาวลีย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี เขต ๑ พรรคภูมิใจไทย

ผมมีเรื่องปรึกษาหารือท่านประธานผ่านไปยังกรมศิลปากร กับสมบัติของชาติ โบสถ์เก่าอายุกว่า ๑๐๐ ปี โบสถ์เก่าวัดแสงสว่างสร้างมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นโบสถ์ก่ออิฐถือปูน ขนาดเล็ก รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ๕ ช่องหน้าต่าง ประตูเข้าออก

หน้าหลังด้านละ ๒ บานกลางหน้าบันมีรูปพญาครุฑระบายนสี และมีรูปภาพจิตรกรรมฝาผนังเป็นรูปพระพุทธเจ้าประทับใต้ต้นโพธิ์ ภายในโบสถ์มีพระพุทธรูปสมศรีสุขากรสันติยาธรรนารักษ์มุนิน เป็นพระนามที่สมเด็จพระสังฆราชเป็นผู้ประทานให้ ท่านประธานครับ โบสถ์เก่าหลังนี้ได้ทำการซ่อมแซมมา ๒ ครั้ง เมื่อปี ๒๔๗๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๑๗ การซ่อมบำรุงครั้งที่ ๒ เป็นที่น่าเสียดายที่ชาวบ้านซ่อมแซม โดยการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาโบสถ์จากกระเบื้องดินเผาเป็นกระเบื้องลอนเล็ก ทำให้ความสวยงามลดลง ตอนนี้โบสถ์อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมอย่างมาก แต่ถ้าให้ชาวบ้านซ่อมแซมกันเองผมเกรงว่าโบราณสถานแห่งนี้จะถูกทำลายนี้จะถูกทำลายไป และที่สำคัญองค์พระประธานที่เป็นที่สักการะของชาวบ้านที่สมเด็จพระสังฆราชประทานชื่อให้มีรอยแตกร้าวในช่วงมือขวาขององค์พระพุทธรูป ถ้าปล่อยไว้ผมเกรงว่าจะเสียหายมากกว่านี้ อยากให้ท่านประธานประสานไปยังกรมศิลปากรให้เข้าไปช่วยซ่อมแซม เพื่อให้ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะนอกจากโบสถ์เก่าหลังนี้แล้วบริเวณวัดยังมีพระธาตุพุทธมงคลสร้างเมื่อสมัย ร. ๒ ตอนนี้อยู่ขึ้นทะเบียนเป็นเขตโบราณสถานเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๖ และยังมีอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสินมหาราช ตามประวัติศาสตร์พื้นที่บริเวณนี้ได้เป็นที่ประทับพักแรมก่อนที่จะยกทัพไปตีเมืองจันทน์ และในละแวกเดียวกันยังมีโบราณสถานอีกหลายแห่งให้ท่องเที่ยว มีพระพุทธรูปบาทคู มีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่วัดสระมรกต และมีต้นศรีมหาโพธิ์อายุกว่า ๒,๐๐๐ ปี ซึ่งนำหน่อมาจากต้นพระศรีมหาโพธิ์ ต้นที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ ปัจจุบันเป็นสัญลักษณ์ของเมืองปราจีนบุรี ผากท่านประธานประสานไปยังกรมศิลปากรด้วย ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณทิพา ปวีณาเสถียร ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางทิพา ปวีณาเสถียร (ลำปาง) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน ทิพา ปวีณาเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง เขต ๑ พรรคก้าวไกล
ดิฉันขอหารือกับท่านประธานในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องตัวเครื่องบินของจังหวัดลำปาง
ราคาสูง ที่ผ่านมาจังหวัดลำปางมีสายการบินที่เปิดให้บริการอยู่ ๒ สายการบิน ก็คือ
บางกอกแอร์เวย์ และนกแอร์ แต่เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาทางสายการบินนกแอร์
ได้ยกเลิกใช้เครื่องบิน Q400 เปลี่ยนไปใช้เครื่องบินโบอิง ๗๓๗-๘๐๐ แทน ซึ่งเป็นเครื่องบิน
ที่जूผู้โดยสารได้มากกว่าแต่เป็นที่น่าเสียดายที่สนามบินลำปางไม่สามารถรองรับ
อากาศยานขนาด ๑๘๐ ที่นั่งได้ตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
หรือ ICAO ทำให้ปัจจุบันนี้เหลือเพียงสายการบินเดียวก็คือบางกอกแอร์เวย์
ที่ยังให้บริการเพียงสายการบินเดียวเท่านั้น โดยราคาเดินทางไปกลับ ประมาณ
๖,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาท เสียงสะท้อนจากคนลำปางบอกว่านี่ขนาดว่าเป็นสายการบิน
Low Cost ราคาแพงขนาดนี้คนจนมีสิทธิไหมคะ แนวทางที่จะลดราคาค่าโดยสารได้ ก็คือ
การขยายสนามบินลำปางปัจจุบันได้ดำเนินการขยายกว้างแล้วจากเดิม ๓๐ เมตร
เป็น ๔๕ เมตร แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะรับอากาศยานขนาดใหญ่อย่างโบอิง ๗๓๗ ได้
ต้องรอ Phase 2 ให้เสร็จก่อนโดยจะเริ่มสร้างอีก ๒ ปีข้างหน้า จึงอยากให้มีการสร้าง
Phase 2 เสร็จโดยเร็วที่สุด และฝากท่านประธานสะท้อนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ช่วยดูเรื่องราคาตัวโดยสารด้วยว่าขอให้ค่าโดยสารลดลงในช่วงที่ระหว่างก่อสร้าง
เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัดลำปางด้วยค่ะ

อีกเรื่องที่ดิฉันจะหารือท่านประธานเกี่ยวกับปัญหาทางข้ามในจังหวัด
ลำปางจาก Video ข้างบนเป็น Video เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นข้างหน้าโรงเรียนเทศบาล ๓
มีรถจักรยานยนต์ขับขึ้นมาแต่มองไม่เห็นเด็กนักเรียนวิ่งข้ามถนน เคราะห์ดีที่เจ้าหน้าที่
มองเห็นก่อนถึงหยุดรถได้ทัน เหตุการณ์นี้ทำให้คนลำปางประสบเหตุมากขึ้น เหตุเพราะว่า
ทางม้าลายไม่ชัดเจน จึงอยากให้ท่านประธานประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทำทางม้าลายให้กับคนลำปางชัดเจนขึ้น มีป้ายบอกการจราจร มีการบอกวาระยะทาง

ข้างหน้านี้ก็เมตรจะมีทางม้าลายเพื่อที่ให้ผู้รถหยุดให้กับคนข้าม เพราะว่ามักจะไม่หยุดกัน และในลำปางมีสถานศึกษามากถึง ๙๒ แห่ง โรงพยาบาล ๔ แห่ง และในตลาดมีชุมชนหลากหลายเยอะแยะ คนก็สัญจรไปมามากหนาแน่นแล้วก็เกิดอุบัติเหตุบ่อยมาก ขอให้ท่านประธานประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มทางม้าลาย แล้วก็ทำสีให้ชัดเจน เพิ่มจุดที่ทำให้มีไฟสัญญาณจราจรชัดเจนด้วย ขอขอบคุณมากค่ะท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อก็คือขอเชิญ คุณชฐา ขาวขำ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายชฐา ขาวขำ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายชฐา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช เขตอำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอบางขัน และตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง พรรคภูมิใจไทย ขอปรึกษาหารือท่านประธาน เรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ในการใช้ถนนที่คับแคบ มีสภาพชำรุด ไม่มีไฟส่องสว่างทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง จำนวน ๕ สาย ดังนี้

สายที่ ๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๓๙ จากบ้านสหกรณ์นิคม ถึงบ้านควนลุงอิน หมู่ที่ ๔ ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง

สายที่ ๒ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๑๐ ตอนที่ ๑ ซึ่งเป็นถนนเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ และสุราษฎร์ธานี ซึ่งผ่านพื้นที่ของตำบลกรงหย่น ตำบลกุแหร และตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่

สายที่ ๓ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๒๘ จากถ้ำพรรณราถึงทวนพอ ซึ่งเป็นเส้นทางลัดจากอำเภอถ้ำพรรณราไปยังอำเภอฉวาง และอำเภอพิปูน

สายที่ ๔ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๑๐ ตอนที่ ๒ จากวัดควนสระบัว ถึงสะพานสินปูน โดยผ่านพื้นที่ตำบลท่ายาง ตำบลทุ่งสัง ตำบลบางรูป อำเภอทุ่งใหญ่ เชื่อมต่อจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สายที่ ๕ ทางหลวงชนบทหมายเลข นศ.ถ.๑-๐๐๘๖ จากควนเมมา บ้านนิคม-เคี่ยมงาม อำเภอบางขัน เชื่อมต่อจังหวัดตรัง จึงกราบเรียนท่านประธาน เพื่อประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการ ขยายช่องทางจราจรพร้อม ติดตั้งไฟส่องสว่างถนนสายดังกล่าวเพื่อช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้อง ประชาชน ทั้งถนน ๕ สายดังกล่าวด้วย ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกันไปขอเชิญ คุณเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิริติ ครับ

นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิริติ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม นายเชาวฤทธิ์ ขจรพงศ์กิริติ สส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังสังคมใหม่ ผมมีเรื่องหารือท่านประธาน ๓ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ขอให้กรมทางหลวงและแขวงทางหลวงที่ ๑ ช่วยปรับปรุง ถนนสาย ๑๑๖๘ จากบ้านแสงดาว-พระธาตุแช่แห้ง อำเภอกู่เพียง จังหวัดน่าน ถนนสายนี้มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากที่เข้าไปนมัสการพระธาตุแช่แห้ง แล้วก็เกิดอุบัติเหตุบ่อย อยากจะให้กรมทางหลวงและแขวงทางหลวงปรับปรุง เป็นถนน ๔ เลนแบบมาตรฐาน

เรื่องที่ ๒ ได้รับการร้องเรียนจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าน้ำว่า ได้ติดตามกรมทรัพยากรน้ำบาดาลที่ อบต. ท่าน้ำ ได้ทำเรื่องไปเมื่อปี ๒๕๖๓ เพื่อขอโครงการเจาะบาดาลเป็นสถานีจ่ายน้ำบาดาลเพื่อบริการให้กับประชาชน ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุมชนทหารที่ดินจัดสรรเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ทหารในพื้นที่ ตำบลท่าน้ำ อำเภอกู่เพียงจังหวัดน่าน

เรื่องที่ ๓ ผมได้รับร้องเรียนมาจากกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับโครงการ พักชำระหนี้ของเกษตรกร รายละเอียดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่ากลุ่มที่เขามีหนี้ เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เขาไม่ได้รับการเยียวยาและไม่ได้รับการพักชำระหนี้ ในกลุ่มนี้ กลุ่มที่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เขาอยากจะขอร้องให้รัฐบาลได้ดูแลแก้ความเหลื่อมล้ำ

ให้กับกลุ่มที่มีหนี้เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท อย่างว่า นาย ก มีหนี้อยู่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่จะขอให้รัฐบาล พักชำระหนี้ให้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลืออีก ๒๐๐,๐๐๐ บาท นาย ก เขาจะรับผิดชอบเอง จึงอยากจะฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลให้พิจารณาเกี่ยวกับการพักชำระหนี้กลุ่มที่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกันไปขอเชิญ คุณพิบูลย์ รัชกิจประการ ครับ

นายพิบูลย์ รัชกิจประการ (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพิบูลย์ รัชกิจประการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย จังหวัดสตูล เขต ๑ ผมขอหารือความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนผมได้ลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชน (เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายพิบูลย์ รัชกิจประการ (สตุล) : ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๖ บ้านปาเต๊ะ ตำบลเจ๊ะบิลัง โดยมีกำนันมะแอ โอบปุเลา และผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓ นายรอฮัก ซูหา ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖ นายนที ตริทัศน์ ได้นำชาวบ้านทั้ง ๒ หมู่บ้านที่ประสบปัญหา และเดือดร้อนมาพบผมได้พูดคุยปัญหาของพี่น้องประชาชนดังนี้ ปัญหายาเสพติด ทุกประเภท โดยเฉพาะยาบ้าได้แพร่ระบาดจนเป็นปัญหากับชุมชนและสังคมในหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนวัยทำงานจนนำไปสู่การขาดรายได้ ปัญหาสุขภาพและปัญหาครอบครัวผมจึงอยากให้กระทรวงมหาดไทยเข้ามาแก้ปัญหาเหล่านี้โดยเร็ว

ปัญหาที่ดินทำกินของชาวบ้านหมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๖ บ้านปาเต๊ะ ตำบลเจ๊ะบิลัง ส่วนใหญ่จะมีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตป่าสงวนและป่าชายเลน แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ปัญหาในการครอบครองถือสิทธิและออกเอกสารสิทธิให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านดังกล่าว ผมจึงอยากให้กรมที่ดิน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้สำรวจออกแบบแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างจริงจังและโดยเร็ว

๒. ในปี ๒๕๖๒ ผมเคยหารือปัญหาการสร้างคันกั้นน้ำป้องกันคลื่นเซาะตลิ่งบนเกาะสาหร่าย หมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๖ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมืองสตูล เวลาผ่านมา

๔ ปีแล้วปัญหาก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใด ผมไปพบกับพี่น้องประชาชนที่อาศัยอยู่ริมชายฝั่ง ได้รับความเดือดร้อน ผมจึงขอให้กรมเจ้าท่า กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมโยธาธิการและผังเมือง อบต. เกาะสาหร่าย อบจ. สตูล และจังหวัดสตูล ร่วมกันแก้ปัญหาเหล่านี้ให้กับประชาชน

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประชาสัมพันธ์ไปยังพี่น้องประชาชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ในเขตเลือกตั้งที่ ๑ ผมอยากให้พี่น้องประชาชนช่วยกันนำปัญหาและความเดือดร้อนมาแจ้งยังกระผมโดยตรง เพื่อที่จะผมจะได้นำปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องมาหารือในสภาและหาทางแก้ปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง ครับ

นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง (สงขลา) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip Video)

นายศักดิ์สิทธิ์ ขาวทอง (สงขลา) : ผมได้รับเรื่องร้องเรียนถึงความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ รวมถึงนายวงศ์วิริยะ ขาวทอง สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา อำเภอรัตภูมิ ถึงปัญหาการก่อสร้างโครงการข้ามแยกต่างระดับในจุดตัดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และจุดตัดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ หรือที่เรียกว่าแยกคูหาครับท่านประธาน แยกนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะแยกคูหานี้เป็นแยกที่เชื่อมกับ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล เนื่องจากโครงการก่อสร้างได้ล่าช้าไปกว่าเดิมมาก และด้วยการบริหารจัดการที่ไม่เป็นมืออาชีพของบริษัทรับเหมา ทำให้เกิดปัญหาการติดขัดอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงปัญหาฝุ่นละออง ปัญหาน้ำท่วมขัง ปัญหาเกี่ยวกับไฟส่องแสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้พี่น้องที่สัญจรไปมารวมถึงพี่น้องที่อาศัยบริเวณนั้นได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก

ผมจึงขอสะท้อนความเดือดร้อนไปยังบริษัทรับเหมาขนาดใหญ่ซึ่งเป็น ๒ บริษัท คือ บริษัท ซีพีเอ็น คอร์ป (มหาชน) จำกัด และบริษัท เชียงใหม่สหมิตร จำกัด ทั้ง ๒ บริษัท จดทะเบียนอยู่ที่เชียงใหม่ แต่มาทำงานอยู่ที่สงขลา ไม่แปลกหรือครับถ้าจะมีฝีมือ แต่ผมกลัวว่าจะมีปัญหาครบท่านประธาน เนื่องจากทั้ง ๒ บริษัทมีบุคคลที่เป็นคณะรัฐมนตรี เป็นส่วนเกี่ยวข้องในชุดปัจจุบัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องรีบหาหรือเรื่องนี้ถึงความเดือดร้อน ของพี่น้องประชาชน ผมจึงอยากแนะนำ ๑. เพิ่มรถฉีดน้ำและรอบในการฉีดน้ำ ในพื้นที่ก่อสร้าง ๒. เร่งซ่อมผิวจราจรเป็นหลุมเป็นบ่อให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ ๓. เร่งวางท่อ ขุดลอกท่อระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมที่กระทบต่อพี่น้องประชาชน ๔. เร่งเพิ่มป้าย แนะนำผู้ใช้ถนน ไฟแสงสว่างในจุดมืดของโครงการ สุดท้าย อยากให้ดำเนินการก่อสร้าง อย่างต่อเนื่องให้แล้วเสร็จ เพราะอีกไม่กี่วันจะเป็นการทำบุญเดือนสิบหรือว่าชิงเปรต หน้าฝนที่กำลังเข้ามา ปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้รับความเดือดร้อน แน่นนอน ผมจึงขอสะท้อนปัญหานี้ผ่านทางท่านประธานสภาไปยัง ผอ. สำนักก่อสร้าง สะพาน อธิบดีกรมทางหลวง รวมถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้แก้ไขปัญหานี้ ให้แล้วเสร็จเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญ คุณพงษ์มนู ทองหนัก ครับ

นายพงษ์มนู ทองหนัก (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พงษ์มนู ทองหนัก พรรครวมไทยสร้างชาติ วังทอง เนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก วันนี้จะขอนำเรื่องทุกข์และความเดือดร้อนของพี่น้อง ชาววังทอง เนินมะปราง มาหารือกับท่านประธานเพียงเรื่องเดียว เพราะกลัวว่า หารือหลายเรื่องแล้วจะไม่ได้รับการตอบรับครับท่านประธาน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายพงษ์มนู ทองหนัก (พิษณุโลก) : เมื่อวันเสาร์ วันอาทิตย์ที่ผ่านมา ผมได้ลงพื้นที่ ได้รับการร้องเรียนจากท่านสมพร ทัดแพ นายก อบต. วังทอง

ท่านอาทิตย์ อินคำ กำนันตำบลวังทอง และท่านพิรภานต์ ทองเชื้อ นายก อบต. วังพิกุล และท่านเสน่ห์ จิตรจรัส กำนันตำบลวังพิกุล ว่าพี่น้องตำบลวังทอง ตำบลวังพิกุล แม่ระกา แล้วก็ตำบลบึงพระ สมอแข ของอำเภอเมือง ปกติหน้าฝนปีไหนฝนน้อย ก็ไม่ได้รับความเดือดร้อน ถ้าปีไหนฝนเยอะ น้ำเยอะ พี่น้องวังทอง วังพิกุลของผม จะได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก เนื่องจากน้ำจะล้นตลิ่งแคววังทองเข้าท่วมบ้านเรือน ของราษฎร ท่วมไร่นาของพี่น้องชาววังพิกุล วังทอง แม่ระกา รวมถึงพี่น้องในเขต อำเภอบางกระทุ่มต่อจากอำเภอวังทองต่อไป ซึ่งความเสียหายในการนี้นับเป็นหมื่น ๆ ไร่ ความเสียหายนับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท ดังนั้นเองผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในอดีตปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ท่านจตุ ไกรฤกษ์ เป็นรัฐมนตรีกระทรวงไอซีที ได้เสนอโครงการ และของบประมาณจากรัฐบาล รัฐบาลยุคนั้นก็ให้งบประมาณไปดำเนินการประมาณ ๗๐ ล้านบาท แต่ว่ากรมชลประทานโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมชลประทานจังหวัดพิษณุโลก ได้ทำเรื่องและทำหนังสือขออนุญาตในแคววังทองระยะทางประมาณฝั่งละ ๑๕ กิโลเมตร จากตำบลวังทองผ่านตำบลวังพิกุลไปตำบลแม่ระกาไปตำบลบึงพระ แต่ว่าบังเอิญ ท่านชลประทานจังหวัดพิษณุโลกแบ่งโครงการเป็น ๒ ตอน ตอน ๑ ทำเสร็จไปแล้ว ตอน ๒ ยังไม่ได้ทำ วันนั้น ปี ๒๕๕๓ ถึงวันนี้ ๒๕๖๖ เป็นระยะเวลา ๑๓ ปีแล้ว ตอนที่ ๒ ยังไม่ได้ทำ ดังนั้น จึงฝากเรื่องนี้ไปยังประธานสภาเพื่อส่งเรื่องไปยังกรมชลประทาน สำนักงานชลประทานจังหวัดพิษณุโลก กรมโยธาธิการและผังเมือง ท่านผู้ว่าราชการ จังหวัดพิษณุโลก ว่าช่วยของบประมาณมาทำหนังสือขออนุญาตในเขตตำบลวังทอง ตำบลวังพิกุล ของเขตอำเภอวังทอง ให้พี่น้องประชาชนได้ลืมน้ำท่วมบ้าง เพราะงบประมาณลงทุนนี้ ประมาณ ๓๕ ล้านบาท แต่ว่าไร่นาของพี่น้องที่เสียหายนับหมื่นไร่ งบประมาณ เป็น ๑๐๐ ล้านบาทที่เสียไป เชื่อว่าถ้ารัฐบาลทำหนังสือขออนุญาตให้กับพี่น้องวังทอง วังพิกุล แล้วเงินเป็นร้อย ๆ ล้านบาท ที่พี่น้องชาววังทอง วังพิกุลจะได้รับดีกว่าผลประโยชน์ จากที่ได้รับจากเงินดิจิทัลเป็นแน่แท้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ สวัสดีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่ไปขอเชิญ
คุณณัฐจิรา อิมวิเศษ ครับ

นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพค่ะ ดิฉัน นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
เขต ๔ พรรคเพื่อไทย วันนี้ดิฉันมีปัญหาของพ่อแม่พี่น้องในพื้นที่ดิฉันค่ะ เรื่องที่ ๑ นะคะ
ขอ Slide ค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางสาวณัฐจิรา อิมวิเศษ (นครราชสีมา) : เนื่องจากผลกระทบ
จากฝนตกหนักส่งผลให้มีน้ำไหลจากตำบลหนองสรวมมายังตำบลพันดุง อำเภอขามทะเลสอ
และน้ำได้กัดเซาะสะพานข้ามคลองผักขมชำรุดเสียหาย ส่งผลให้พ่อแม่พี่น้อง จำนวน
๔ หมู่บ้าน ได้รับผลกระทบ แล้วก็ความเดือดร้อนในการสัญจรเข้าออกหมู่บ้านนะคะ
ท่านถ้ามีฝนตกหนักบริเวณนั้นน้ำจะท่วม ทำให้พ่อแม่พี่น้อง ๔ หมู่บ้าน ขับรถอ้อมไปอีกทาง
ก่อนหน้านี้ได้ยื่นเรื่องข้างกลางแล้ว แต่ไม่ปรากฏโครงการดังกล่าว ด้วยเหตุนี้
จึงอยากวิงวอนขอความอนุเคราะห์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดสรรงบประมาณในการก่อสร้าง
สะพานคอนกรีตเสริมเหล็กข้ามคลองผักขม ตำบลพันดุง เพื่อพ่อแม่พี่น้องได้สัญจร
เข้าออกหมู่บ้านสะดวกค่ะ

เรื่องที่ ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากชาวบ้านโป่งบุรพา หมู่ที่ ๖ ตำบลโป่งแดง
อำเภอขามทะเลสอ จากรูปดังกล่าวจะเห็นได้ว่าน้ำประปามีสีขุ่นแดง ส่งผลให้เสื้อผ้า
หรือสุขภัณฑ์ของพ่อแม่พี่น้องตำบลโป่งแดงมีความเสียหาย ผ้าสีขาวซักออกมาเป็นสีแดง
หรือสีส้มเลย ผลกระทบทำให้การอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันส่งผลทันที จึงอยาก
ขอความอนุเคราะห์ให้การประสานภูมิภาคดำเนินการขยายเขตประปาให้พ่อแม่พี่น้อง
ชาวโป่งแดงด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๓ ได้รับเรื่องร้องทุกข์จากชาวบ้านตำบลค้ำพลูใต้ อำเภอโนนไทย
ซึ่งถนนเส้นนี้เป็นถนนเชื่อมหลายตำบล ไม่ว่าจะเป็นค้ำพลูใต้ หมู่ที่ ๓ บ้านหนองราง

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองบัว หมู่ที่ ๘ บ้านกระพี้ หมู่ที่ ๖ ตำบลคางพลู อำเภอโนนไทย จากที่ดินที่ได้ลงพื้นที่ตั้งรูปเลยคะท่านประธาน เป็นหลุมเป็นบ่อจำนวน ๔ กิโลเมตร และตลอดทั้งเส้นไม่มีไฟฟ้าแสงสว่างเลยคะ จึงขอความอนุเคราะห์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงถนนเส้นนี้ แล้วก็ขอแสงสว่างให้พ่อแม่พี่น้องชาวคางพลูได้ด้วยคะ ขอขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ คุณอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี เขต ๔ อำเภอบ้านโป่ง พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับ กระผม มีความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนชาวอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และพื้นที่ใกล้เคียง นำกราบเรียนท่านประธานเพื่อประสานหน่วยราชการที่รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ ๓ เรื่องครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ (ราชบุรี) : เรื่องแรกครับ ได้รับการร้องเรียน จากกำนันอภิเดช จันทร์หอม ครับ กำนันตำบลหนองกบ อำเภอบ้านโป่ง ว่าถนนเลียบบลวง ชลประทานสาย +8 ซ้าย พื้นที่หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๒ และหมู่ที่ ๑๓ ของตำบลหนองกบ ท่านประธานครับ มีสภาพผิวการจราจรชำรุดเสียหาย ซึ่งทีมงานของผมแล้วก็กำนัน รวมถึงผู้ใหญ่บ้านทั้ง ๘ หมู่บ้านที่ได้มาเรียนท่านประธานไป ได้มีความเดือดร้อน จึงได้ขอให้ท่านประธานได้ให้ทางกระทรวงมหาดไทยพิจารณา ดำเนินการ

เรื่องที่ ๒ ขอให้ปรับปรุงถนนแสงชูโตซึ่งเป็นถนนสายสำคัญที่เชื่อมต่อ ระหว่างอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กับจังหวัดกาญจนบุรีได้มีพื้นผิวการจราจร ที่ชำรุดเสียหายตั้งแต่สี่แยกไฟแดงบ้านโป่งผ่านหน้าสำนักงานเทศบาลเมืองท่าผา

จนถึงหน้าวัดโกสินารายณ์ จึงขอให้ทางกรมทางหลวงได้พิจารณาดำเนินการปรับปรุง
พื้นผิวการจราจรถนนสายแสงชูโตด้วย

เรื่องที่ ๓ ขอให้ทางกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ได้ปรับปรุงถนนสายข้างลาดบัวขาว ตำบลลาดบัวขาว อำเภอบ้านโป่ง ตั้งแต่สะพาน
ท่าผา-ลาดบัวขาว จนถึงเขตตำบลเบิกไพร เนื่องจากปัจจุบันนี้สะพานหน้าสำนักงาน
เทศบาลตำบลเบิกไพร ซึ่งเป็นสะพานข้ามแม่น้ำแม่กลองปัจจุบันนี้ปิดการจราจร
เนื่องจากการขยายสะพานจาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร ต้องใช้สะพาน
ลาดบัวขาว-ท่าผา ในการข้ามฝั่งมาทั้ง ๒ ฝั่งของอำเภอบ้านโป่ง จึงเป็นสะพานที่สำคัญ
อีกสะพานหนึ่ง ปัจจุบันนี้ถนนที่เชื่อมต่อสะพานดังกล่าวมีขนาดเล็กแล้วก็ต้องรองรับ
การจราจรจำนวนมาก จึงขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาดำเนินการ ขอขอบคุณ
ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ
คุณพิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ ครับ

นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ (พิชณู โลก) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิษณุโลก เขต ๔ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานคะ วันนี้ดิฉันขอเสนอปัญหา
ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั้งหมด ๓ ประเด็น ขอ Slide ค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ (พิชณู โลก) : ประเด็นที่ ๑
ผ่านท่านประธานไปยังผู้อำนวยการโครงการชลประทานพิษณุโลก กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ขณะนี้มีน้ำท่วมเป็นปริมาณมากทำให้น้ำท่วมไหลเข้าสู่พื้นที่การเกษตร
จำนวนมาก จึงขอให้พัฒนาแหล่งน้ำ ขุดลอกคลองตะเคียนและบึงตะเคียน หมู่ที่ ๙
ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระพุ่ม ขอให้ทำประตูระบายน้ำที่ตอนนี้นำรูดเสียหาย
รั่วซึมและกักเก็บน้ำไม่อยู่ ประตูเปิดเปิดลำบาก ประชาชนพี่น้องเดือดร้อนหลายตำบล

จึงขอความอนุเคราะห์ให้ทำระบบระบายน้ำสผ ๒๑/๒๕๖๖ พร้อมอาคารประกอบ ในจุดที่ ๑ บ้านสามเรือน จุดที่ ๒ บ้านปากคลองห้วยแก้ว ตำบลนครป่าหมาก อำเภอ บางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ประเด็นที่ ๒ เรียนผ่านท่านประธานไปถึงกรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม เนื่องจากมีกระแสข่าวเชื่อมโยงรากลอยอย่างรุนแรงทำให้ถนนบริเวณคอสะพานขาด ทำให้ไม่สามารถสัญจรไปมาได้ จึงขอความอนุเคราะห์ติดตามโครงการซ่อมแซม สะพานข้ามคลองกรุงกรัก หมู่ที่ ๕ บ้านโคกสว่าง ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

ประเด็นที่ ๓ เรียนผ่านท่านประธานไปยังกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม เนื่องจากบริเวณสะพานดังกล่าวมีทางเท้าที่กีดขวางการสัญจรทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และทำให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จึงขอความอนุเคราะห์งบประมาณขยายสะพาน ตรงจุดถนนหมายเลขทางหลวง ๑๑๗ สายพิษณุโลก-นครสวรรค์ กิโลเมตรที่ ๑๐๒ + ๕๕๔ บ้านซ้ายทาง ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ ขอขอบคุณมากค่ะท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกันไปขอเชิญ คุณณอมพงศ์ หลีกภัย ครับ

นายณอมพงศ์ หลีกภัย (ตรัง) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม ณอมพงศ์ หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง เขต ๑ พรรครวมไทยสร้างชาติ ท่านประธานครับ วันนี้ผมมีเรื่องเร่งด่วนจะหารือท่านประธานเรื่องปัญหาล้นบ่อขยะ ในจังหวัดตรัง

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายณอมพงศ์ หลีกภัย (ตรัง) : ในอดีตที่ผ่านมาผมได้รับดำรงตำแหน่ง เป็นรองนายกเทศมนตรีนครตรังได้กำกับดูแลพื้นที่บ่อขยะในจังหวัดตรังเป็นเนื้อที่ ประมาณ ๖๐ กว่าไร่ ปัญหาของบ่อขยะในจังหวัดตรังไม่เหมือนปัญหาที่อื่น เพราะว่า บ่อขยะในพื้นที่จังหวัดตรังอยู่ในเมืองไม่เหมือนกับทางจังหวัดพิษณุโลก ทางพื้นที่

ของท่าน สส. พงษ์มนู ทองหนัก ซึ่งบ่อขยะอยู่นอกพื้นที่ ท่านประธานครับ บ่อขยะเทศบาลนครตรัง มีห้องถินอื่นที่มาทิ้งในขยะประมาณ ๒๕ อปท. หรือถ้าภาษาอังกฤษเรียกว่า ๒๕ คลัสเตอร์ ซึ่งมารวมอยู่ในบ่อขยะจังหวัดตรังซึ่งเนื้อที่กว่า ๖๐ ไร่ การศึกษามีผลกระทบต่อชาวบ้านละแวกข้างเคียง ๑. น้ำเสียในบ่อขยะได้ลงไปแปลงไร่แปลงนา ได้ลงไปใต้ม่น้ำลำคลองซึ่งมีแม่น้ำตรังไหลผ่าน ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทางเทศบาลนครตรัง ซึ่งกำกับดูแลโดยท่านนายกเทศมนตรีนครตรังคือท่านดอกเตอร์สัญญา ศรีวิเชียร ได้จัดการอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมประมาณ ๑๘๐ ล้านบาทมากำจัดขยะ แต่ว่าท่านประธานครับ เงินที่ทางเทศบาล ทางท้องถิ่นได้กำหนดขึ้นมาไม่เพียงพอ เพราะขยะที่จังหวัดตรังบ้านผมมีขยะเข้าวันละ ๑๓๐ ตัน ตอนนี้ในบ่อขยะ ขยะในพื้นที่มีประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ กว่าตัน กระผมจึงอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยัง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แล้วก็กระทรวงมหาดไทย ช่วยผ่านงบประมาณในการกำจัดขยะของนครตรังไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณศรีโสภา โกฎคำลือ ครับ

นางสาวศรีโสภา โกฎคำลือ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวศรีโสภา โกฎคำลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ เขต ๑๐ พรรคเพื่อไทย วันนี้ดิฉันขอหารือเรื่องเกี่ยวกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนจำนวน ๒ เรื่องด้วยกัน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางสาวศรีโสภา โกฎคำลือ (เชียงใหม่) : ดิฉันได้รับความเดือดร้อนจากนายณัฐวุฒิ มารุ่งเรือง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับความเดือดร้อนในพื้นที่อำเภออมก๋อย อำเภอแม่แจ่ม อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

ได้รับผลกระทบภาวะฝนตกหนักตั้งแต่ต้นเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๖๖ ที่ผ่านมามีได้ส่งผลกระทบ
เกิดความเสียหายแยกเป็นรายพื้นที่ดังต่อไปนี้

๑. ดิฉันได้รับแจ้งความเดือดร้อนจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋อน
นายณัฐพงษ์ อ้ายคำ เรื่องสะพานเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน จำนวนทั้งหมด ๗ แห่ง
ในพื้นที่แม่ต๋อน อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับความเสียหายอุทกภัยน้ำท่วม
ฉับพลัน น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่โดยมีสะพานที่ต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง
อย่างเร่งด่วน มีทั้ง ๗ หมู่บ้าน สะพานบ้านห้วยไก่อ่ป่า บ้านห้วยยาง บ้านห้วยขนุน
บ้านห้วยปรังโพธิ์ บ้านห้วยปิยอทะ บ้านปะวะชะ บ้านบราโกร

๒. เนื่องจากฝนตกหนักน้ำป่าไหลหลากในวันที่ ๒๕ กันยายน ถึงวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่
ตำบลแม่ต๋อน อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างมาก ถนนชำรุดเสียหายไม่สามารถ
สัญจรไปมาได้สะดวก พนังกั้นน้ำและนาข้าวได้รับความเสียหายอย่างหนัก โดยมีพื้นที่
ได้รับความเสียหายทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน เนื่องจากว่าดิฉันมีเวลาจำกัดดิฉันขอไม่กล่าวถึง
ชื่อหมู่บ้าน

๓. ดิฉันได้รับความเดือดร้อนจากนายกเทศมนตรีตำบลท่าผา อำเภอแม่แจ่ม
จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องด้วยวันที่ ๙ ถึงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ผ่านมามีได้เกิดพายุ
ฝนตกหนักจนน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลากและล้นตลิ่ง ส่งผลให้ทรัพย์สินและพื้นที่
ทำเกษตรกรรมประชาชนในพื้นที่ได้รับความเสียหาย ได้แก่ น้ำท่วมบ้านเรือน น้ำท่วม
ในพื้นที่เกษตรกรรมถนนและฝายชำรุด ทำให้ประชาชนขาดสิ่งของจำเป็นในการดำรงชีวิต
ในช่วงเกิดภัยพิบัติ เนื่องจากเป็นพื้นที่ห่างไกลจึงขอความช่วยเหลือจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องโปรดพิจารณาให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ด้วยค่ะ

๔. ในพื้นที่ยังเปียง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ บริเวณบ้านยังเปียง
ตั้งอยู่ในถนนทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๙ ถนนเส้นทางบ้านบ่อหลวงไปทางเมืองตึง
ระหว่างแม่ต๋อนระหว่างกิโลที่ ๖๘-๗๐ ระยะทางยาวกว่า ๒ กิโลเมตร มีประชาชนอาศัย

อยู่ทั้งริม ๒ ทางหลวงเป็นจำนวนกว่า ๑๐๐ หลังคาเรือน และยังมียังมีโรงเรียน อยู่บนถนนเส้นนี้ ประกอบกับเส้นทางหลักที่ขนส่งสินค้าเดินทางไปยังถนนสายหลัก แต่ถนนเส้นนี้ก็กลับไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง และมีลักษณะโค้งลาดชัน ทำให้ประชาชนสัญจร ไปมาค่อนข้างลำบาก จึงอยากขอระบบไฟฟ้าส่องสว่างในเส้นทางดังกล่าวค่ะ ยังมีเรื่อง มากมายในเขตดิฉัน แต่ในระหว่างนี้เกิดอุทกภัยมีหลายพื้นที่ที่ได้รับ ด้วยความที่ว่า ในตอนนี้เราจำกัด จึงไม่สามารถพูดถึงทั้งพื้นที่ได้ ต้องขออภัยคนในพื้นที่เผื่อตอนนี้ กำลังรับฟังอยู่ ดิฉันจึงขอรับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมาให้ท่านประธาน ส่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมถึงกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โปรตจัดสรรงบประมาณเพื่อซ่อมแซมถนนและดำเนินการช่วยเหลืออย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้การสัญจรไปมาของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวกลับมาสู่ภาวะปกติโดยเร็ว และป้องกันไม่ให้ความเสียหายเกิดซ้ำซากในอนาคต ขอขอบคุณท่านประธาน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณสุพัชรี ธรรมเพชร ครับ

นางสุพัชรี ธรรมเพชร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้ดิฉัน ขออนุญาตหารือปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในจังหวัดพัทลุง เขต ๑ เป็นจำนวน ๒ เรื่องด้วยกันนะคะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางสุพัชรี ธรรมเพชร (พัทลุง) : เรื่องแรก ก็คือในเรื่องของการแก้ปัญหา น้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง ซึ่งวันนี้เป็นช่วงที่ใกล้จะฤดูฝนแล้ว ดิฉันอยากจะหารือ ในเรื่องของปัญหาน้ำท่วมทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งในเทศบาลในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง มีคลองคลองหนึ่งชื่อคลองกลางสาต ซึ่งคลองนี้ผ่านไปยังเทศบาลตำบลเขาเจ็ยก ผ่านไปยัง เทศบาลตำบลท่ามิหรำ และผ่านไปยังเทศบาลเมืองพัทลุง มีความยาวกว่า ๒.๕ กิโลเมตร คลองนี้ ณ ปัจจุบันที่เราได้เห็นรูปก็คือปกคลุมไปด้วยหญ้าเป็นจำนวนมากนะคะ

แล้วก็ไม่สามารถที่จะให้น้ำไหลผ่านไปได้ ดิฉันจึงอยากจะนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ผ่านไปยังท่านอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง ในการแก้ปัญหาระยะสั้นก็คือขอให้ทำการขุดลอกคลองกลางสาตนี้ก่อนเพื่อที่จะแก้ปัญหาหน้าท่วม และในการแก้ปัญหาระยะยาวก็คือขอให้ทางกรมโยธาธิการและผังเมืองเร่งสำรวจ แล้วก็ตรวจดูพื้นที่ในการดำเนินการทำเขื่อนป้องกันตลิ่ง เพื่อที่จะเพื่อที่ป้องกันไม่ให้เกิดการพังทลายของดิน แล้วก็ให้พี่น้องประชาชนได้มีน้ำใช้ตลอดปี และที่สำคัญก็คือช่วยในการปรับภูมิทัศน์ให้กับพี่น้องในเขตเทศบาลเมืองพัทลุงด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่องของปัญหาน้ำท่วมของพื้นที่ในเขตดิฉันเช่นเดิมก็คือในเขตของอำเภอเขาชัยสน ซึ่งทุกปีปัญหาน้ำท่วมในเขตพื้นที่ของดิฉัน ก็คือปัญหาน้ำท่วมของถนนเพชรเกษม ช่วงหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๙ ของตำบลเขาชัยสน มีปัญหาน้ำท่วมทุก ๆ ครั้งทุก ๆ ปี จึงอยากจะให้ท่านประธานช่วยประสานไปยังสำนักงานชลประทานจังหวัดพัทลุง แล้วก็ผ่านไปยังกรมชลประทานช่วยในเรื่องของการทำอ่างเก็บน้ำเพิ่มมากขึ้น เพราะ ณ วันนี้มีอ่างเก็บน้ำอยู่อย่างเดียว ก็คืออ่างเก็บน้ำชลประทานท่าเขียด ซึ่งมีทั้ง ๓ คลองมาไหลรวมกันก็คือ คลองท่าเขียด คลองตะโหมด คลองโหล๊ะจันกระ ซึ่งไม่สามารถที่จะเก็บน้ำเพียงพอได้เมื่อฝนตกหนักน้ำก็ไหลออกมา แล้วชลประทานก็ปล่อยน้ำออกมาทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมของถนนเพชรเกษมได้ค่ะ ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกับขอเชิญคุณกัลยพัชร รจิตโรจน์ ครี

นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กัลยพัชร รจิตโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันขอปรึกษาหารือถึงสถานการณ์การระบาดของไข้หวัดใหญ่ ซึ่งในปัจจุบันมีการระบาดเป็นวงกว้างทั่วประเทศ และเพิ่มสูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่สาธารณสุขไทยกำลังขาดแคลนยาต้านไวรัสที่ใช้รักษาโรคไข้หวัดใหญ่ ที่ชื่อว่า Tamiflu หรือ Generic Name ว่า Oseltamivir

๓๐ มิลลิกรัมต่อ Capsule ยังไม่รวมไปถึงปัญหาที่ว่าคนที่ฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่รอบนี้หลายคนยังคงป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ เพราะว่าวัคซีนไม่ได้ครอบคลุมทุกสายพันธุ์นะคะ ข้อมูลล่าสุดตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ มีรายงานผู้ป่วยทั้งหมด ๒๔๘,๓๒๒ คน อัตราป่วยอยู่ที่ ๓๗๕.๕ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน มีรายงานผู้เสียชีวิตตอนนี้ทั้งหมด ๘ ราย ในจังหวัดนครราชสีมา ๕ ราย สงขลา ตาก และพิษณุโลก จังหวัดละ ๑ ราย ณ ตอนนี้เราใช้ Oseltamivir ซึ่งจัดอยู่ในบัญชียาหลักแห่งชาติ และเป็น First Line Drug ของการรักษาไข้หวัดใหญ่ในตอนนี้อยู่ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายนที่ผ่านมา กรมการแพทย์และองค์การเภสัชกรรมได้มีข้อเสนอให้ใช้ Favipiravir ที่เราเคยใช้ในการรักษาโควิดเพื่อใช้ในการรักษาไข้หวัดใหญ่จ่อขงเข้าบัญชียาหลักแห่งชาติ เพื่อเป็นการรักษาผู้ป่วยเป็นการเฉพาะหน้าไปก่อนคะ แต่ท่านประธานคะ ถึงแม้ว่า Favipiravir จะเป็นยาต้านไวรัสเช่นกัน และสามารถรักษา Influenza ได้ แต่ยา Favipiravir มีผลกระทบบ้างเคียงที่สูง ในหลายประเทศไม่อนุมัติให้ใช้ในการรักษาไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล เป้าหมายของการปรึกษาหารือในวันนี้ ดิฉันต้องการสอบถามไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่านอกจากการเพิ่ม Favipiravir ให้เข้าสู่บัญชียาหลักแล้ว ท่านรัฐมนตรีมีมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่อย่างไรอีกบ้าง มีอัตราการฉีดวัคซีนเชิงรุกทั่วถึงมากแค่ไหน รวมไปถึงการขาดแคลนยา Oseltamivir ในภาวะเร่งด่วนขณะนี้ด้วยคะ ขอขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกันไปท่านสุดท้าย คุณธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ ครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครพรรคเพื่อไทย ท่านประธานคะ ในขณะนี้เกิดน้ำท่วมหลายจุดด้วยกัน และจากการที่ประสานงานหลายจุดได้รับการแก้ไข มีการตั้งเครื่องสูบน้ำจากทางกรุงเทพมหานคร และอีกหลายจุดยังมีลักษณะในการท่วมซ้ำซาก ดิฉันขอยกตัวอย่างเช่นในพื้นที่

ลาดกระบ้ง บริเวณถนนลาดกระบ้งตัดกับถนนกิ่งแก้ว หน้าตลาดบุญญัตติทรัพย์ ในบริเวณนั้นมีน้ำท่วมเป็นแอ่งใหญ่ เดินทางกันด้วยความยากลำบาก และอีกจุดหนึ่ง ฝั่งตรงข้ามกัน บริเวณทางเข้าวัดสังฆราชา ซึ่งทั้ง ๒ จุดนี้อยู่ในความดูแลของกรมทางหลวง ทางสำนักงานเขตลาดกระบ้ง และทาง สก. สุรจิตต์ พงษ์สิงห์วิทยา สก. เขตลาดกระบ้ง ได้เคยแจ้งกับดิฉันว่าได้รับการแจ้งจากกรมทางหลวงว่าจะมาทำการยกระดับถนน ให้สูงกว่าระดับท่อระบายน้ำและระดับน้ำในคลอง แต่จนถึงในขณะนี้ดิฉันยังไม่เห็น ความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหา พี่น้องประชาชนร้องเรียนมาเป็นจำนวนมาก ดิฉันจึงขอประสานไปยังกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ได้โปรดเข้าแก้ไขปัญหา ในบริเวณจุดที่ดิฉันได้เรียนให้ทราบแล้วด้วยค่ะ

อีกจุดหนึ่งเรื่องของไฟฟ้าส่องสว่าง ภายใต้การดูแลของกรมทางหลวง ที่อยู่บริเวณจุดกัลป์รถใต้สะพาน ใต้ถนน Motorway ช่วงใกล้หมู่บ้านพิศาล แล้วก็ทางเข้า วัดอุทัยธรรมาราม ในบริเวณนี้เป็นจุดอับมืดด้วยนะค่ะ ถ้าหากว่าเขาไปติดสัญญาณ เรื่องของไฟฟ้าจะทำให้พี่น้องประชาชนนั้นมีความปลอดภัยมากขึ้น รวมถึงติดตั้ง กล้องวงจรปิดด้วยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดิฉันขอให้ ทางกรมทางหลวงเข้าไปดูแลพี่น้องประชาชนค่ะ

อีกจุดหนึ่ง ขอประสานการเคหะแห่งชาติได้เข้ากำจัดวัชพืช ลอกคลอง ลำไส้ไก่ เพื่อเป็นช่องทางในการระบายน้ำ ลดปัญหาน้ำท่วมขังให้กับพี่น้องประชาชน ในเคหะร่มเกล้า ลาดกระบ้ง ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๘ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๖ คน

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกทุกท่านครับ ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อประชุม จำนวน ๓๑๗ คน ครอบงำประชุม ผมขอเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่อยู่ในระเบียบวาระ จำนวน ๓ เรื่อง

๑. รับทราบประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ให้ผู้ที่มีชื่อในลำดับถัดไปในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองเลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง

ตามที่ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ และนายชัยเกษม นิติสิริ ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นเหตุให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีประกาศสภาผู้แทนราษฎร ประกาศให้ผู้มีรายชื่อในลำดับในบัญชีรายชื่อของพรรคเพื่อไทย เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทน ตามรัฐธรรมนูญ ๑๐๕ (๒) จำนวน ๒ คน คือ ๑. นางสาวศรีญาดา ปาสิมาพันธ์ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๓๐ ๒. นางสาวเพ็ญชิสา หงษ์อุปลัมภชัย ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๓๑ ครับ

ขอให้สมาชิกที่มีชื่อทั้ง ๒ ท่านนะครับได้มาปฏิญาณตนในที่ประชุม ก่อนเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๑๕ กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก ก่อนที่จะรับหน้าที่ ผมขอเชิญคุณศรีญาดา ปาสิมาพันธ์ และคุณเพ็ญชิสา หงษ์อุปลัมภชัย

ลุกขึ้นยืนเพื่อปฏิญาณตน พร้อมทั้ง ๒ ท่านน่ะครับ ผมจะกล่าวนำคำปฏิญาณตน เมื่อผมพูดคำว่า ข้าพเจ้าขอให้กล่าวพร้อมกัน แต่ท่านทั้งสองจะต้องเอ่ยชื่อของท่าน ในคำกล่าวปฏิญาณด้วยแล้วก็หยุดแค่นั้นไว้ก่อน แล้วผมก็จะนำคำปฏิญาณต่อไป จนถึงที่สุด ท่านทั้งสองก็กล่าวตามผมผมจะกล่าวซ้ำ ๆ ขอเชิญทั้ง ๒ ท่าน ยืนแล้วนะครับ

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลื่อนลำดับได้ยื่นขึ้นและกล่าว คำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

“ข้าพเจ้า (ผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ ขอแสดงความยินดีทั้ง ๒ ท่านด้วย ดังนั้นจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปัจจุบันเท่าที่มีอยู่ ๔๙๙ ท่าน องค์ประชุมกึ่งหนึ่งต้องเป็น ๒๕๐ ท่านน่ะครับ

๒. รับทราบ เรื่อง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการ พัฒนาระบบแจ้งผลและจัดเก็บข้อปรีกษาหารือของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากเดิมมีเพียงสมาชิกเท่านั้นที่จะรับการแจ้งผลและดำเนินการ และสามารถสืบค้น ข้อปรีกษาหารือของตัวเองได้ แต่ในปัจจุบันสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้พัฒนาระบบให้สมาชิกและประชาชนผู้สนใจสามารถสืบค้นข้อมูลและติดตามผล การดำเนินการดังกล่าวได้ด้วย ซึ่งระบบนี้ได้เปิดใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ที่ผ่านมา เรียนสมาชิกเพื่อทราบและอยากเรียนสมาชิกว่าการปรีกษาหารือของท่านสมาชิกในสภานั้น มีประโยชน์มาก ประชาชนก็ให้ความสนใจ สภานี้ก็ต้องขอบคุณฝ่ายที่ดำเนินการเรื่องนี้

๒.๑ รับทราบการพิจารณารายงานของวุฒิสภา จำนวน ๗ เรื่อง

ด้วยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าที่ประชุมวุฒิสภา ได้พิจารณารับทราบรายงานดังนี้ ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ มีจำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑. รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔

๒. รายงานประจำปี ๒๕๖๕ ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันอังคารที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ มีจำนวน ๓ เรื่อง คือ

๑. รับทราบรายงานการพัฒนาระบบราชการประจำปี ๒๕๖๔

๒. รายงานประจำปี ๒๕๖๔ ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

๓. รายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๕

การประชุม ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ มีจำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑. รายงานการตรวจเงินแผ่นดินประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. รายงานประจำปี ๒๕๖๕ ของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา จึงเรียนมาให้ท่านสมาชิกได้รับทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

๒.๒ รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงินสำนักงานศาลยุติธรรม สำหรับปีสิ้นสุด ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

ด้วยเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมได้เสนอรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงินสำหรับสำนักงานศาลยุติธรรม เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดอยู่ในเอกสารที่เรียนให้สมาชิกทราบแล้วน่ะครับ

ผมจะขออนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาในห้องชี้แจง เชิญครับ
 มี ๑. นายธานี สิงหนาท ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
 สำนักงานศาลยุติธรรม ๒. นายภพ เอกพานิช รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
 ๓. นายเผ่าพันธ์ ขอบน้ำตาล รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ๔. นางพรนิภา
 ธนาธรรมนันท์ รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ๕. นายเสริมศักดิ์ พรหมหาญ
 ผู้อำนวยการสำนักการคลัง และ ๖. นางสมบุญ ฐาปนะดิolk นักวิชาการเงินและบัญชี
 ชำนาญการพิเศษ ผมขอเชิญท่านผู้ชี้แจง เชิญครับ

นายธานี สิงหนาท (ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
 สำนักงานศาลยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม นายธานี สิงหนาท ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
 ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ขอชี้แจงประกอบการพิจารณารายงาน
 ผลการตรวจสอบและรายงานการเงินสำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
 ของสำนักงานศาลยุติธรรมตามที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม
 พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๑ กำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
 ได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงานศาลยุติธรรมแล้ว
 ให้เสนอผลการสอบบัญชีต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า
 กระผมขอเรียนว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานศาลยุติธรรมได้รับงบประมาณ
 ในการสนับสนุนจากการจัดของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ รายได้จากงบ
 เงินอุดหนุนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๐,๐๓๘,๗๗๔,๖๐๐ บาทถ้วน จำแนกเป็น ๑. ค่าใช้จ่าย
 บุคลากร จำนวน ๑๒,๘๐๑,๙๒๒,๓๐๐ บาทถ้วน ๒. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน จำนวน
 ๔,๒๒๔,๐๑๖,๘๐๐ บาท ๓. ค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง จำนวน ๓,๐๑๒,๘๓๕,๕๐๐ บาทถ้วน
 ในส่วนของการจัดเก็บเงินรายได้ เพื่อส่งเป็นรายได้แผ่นดินสำนักงานศาลยุติธรรม

มีการจัดเก็บเงินรายได้ที่เป็นค่าธรรมเนียมศาล และเงินค่าปรับในประกัน รวมถึงรายได้อื่น ๆ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓,๓๕๘,๒๘๕,๒๑๓.๑๙ บาท ได้มีการนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓,๓๕๗,๒๐๓,๖๑๓.๕๖ บาท และส่วนที่เหลือเป็นเงินจำนวน ๑,๐๘๑,๕๙๐.๖๓ บาท ได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน่วยเบิกจ่ายในสังกัดทั้งหมด ๒๘๕ หน่วย การเบิกจ่ายเงินถือปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยรวบรวมผลการดำเนินการทั้งหมดแสดงไว้ในบัญชีแสดงฐานะการเงินและงบประมาณ และดำเนินการทางการเงิน และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานศาลยุติธรรมจัดทำรายการการเงินภาพรวมให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบและนำส่งกระทรวงการคลังภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๐ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีความเห็นว่า รายงานการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรมแสดงฐานะการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรม ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ และมีผลการดำเนินงานสำหรับปีสิ้นสุดในวันเดียวกันโดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญ ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งเป็นการรับรองรายงานการเงินแบบไม่มีเงื่อนไข ทั้งนี้สำนักงานศาลยุติธรรมได้ดำเนินการนำส่งรายงานการเงินประจำปี พร้อมกับรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้คณะรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๗๒ เรียบร้อยแล้ว จึงขอกราบเรียนท่านประธานและสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านทราบ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปเป็นการอภิปรายของท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีผู้ประสงค์และลงชื่อขออภิปราย ๒ ท่านแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเชิญท่านแรก คุณเทียบจุฑา ขาวขำ ครับ

นางเทียบจุฑา ขาวขำ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางเทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
ท่านประธานคะ ดิฉันขอมีส่วนร่วมอภิปรายรับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและ
รายงานการเงินสำนักงานศาลยุติธรรม สำหรับสิ้นสุดปีวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
ดิฉันขอตั้งข้อสังเกต มีข้อเสนอแนะอยู่ ๒ ประเด็น ท่านประธานคะ ความยุติธรรม
เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนทุกคนต้องการ ต้องการความยุติธรรม เพราะที่บ้านเมืองนี้
ถ้าเกิดเหตุขึ้นมา ถ้ามันมีเหตุการณ์ขึ้นมามันก็มีความยุติธรรมกับความไม่ยุติธรรม
เกิดขึ้นจาก ๒ ฝ่ายเป็นคู่กรณี ต่างก็บอกว่าคนนี้ถูกต่างก็บอกว่าคนนี้ผิด เพราะฉะนั้น
ในเรื่องที่ศาลยุติธรรมที่มารายงานวันนี้ ดิฉันอยากจะขออนุญาตนำเสนอข้อสังเกตไปยัง
คณะทำงาน เพราะว่าศาลยุติธรรมเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการในการอำนวยความยุติธรรม
และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับพี่น้องประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรม ความเสมอภาค ดังนั้นประเด็นที่ดิฉันจะขอฝากศาลยุติธรรม ผู้พิพากษา
และผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำว่า
นอกจากท่านจะต้องพิจารณาคดีตามพยานหลักฐานแล้ว ดิฉันจึงขอให้ท่านคำนึงถึง
ความมีเหตุมีผลเป็นพื้นฐานของแต่ละคนด้วย เช่น ถ้ามีพี่น้อง ๒ คน ในกรณีที่มี
ข้อพิพาทระหว่างกัน และต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม หากคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
ยากจนก็มีข้อจำกัด มีเรื่องติดขัดหลาย ๆ อย่าง และตามเหตุผลทางพื้นฐานของเขาเอง
ก็คงขาดงบประมาณ ไม่มีค่าจ้างทนายความ ไม่มีทรัพย์สินจะเข้าสู่กระบวนการศาล
ดังนั้น ศาลยุติธรรมเองก็จะมีทนายความขอแรงหรือภาษากฎหมายเรียกว่าทนายความ
ที่ศาลตั้งให้ จะคอยให้คำปรึกษาคดีต่อพี่น้องประชาชนที่ไม่มีทรัพย์สินในการว่าจ้าง
ทนายความ ซึ่งทนายความขอแรงนี้ ศาลสามารถจะตั้งให้เข้าไปช่วยพี่น้องประชาชนได้
อันนี้เป็นสิ่งที่ดี ตั้งแต่ในชั้นสอบสวนข้อมูลต่าง ๆ จนถึงฟ้อง ถึงชั้นพิจารณา ในเรื่องนี้
ดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องดีมาก ๆ เลยดิฉันต้องขอชื่นชม เพราะค่าจ้างทนายไม่ใช่ค่าจ้าง
ที่ถูก ๆ บางคนกั๊กหนี้ยึดสินมีดอกเบี้ยนอกระบบเพื่อมาจ้างทนาย ถ้าโชคดีเจอทนายดี

ถ้าโชคไม่ดีก็เจอทนายอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นใน Case นี้ดิฉันเองก็อยากจะเสนอ
ขอสอบถามเพื่อคลายกังวลว่าทำไมการบริการศาล บริการทนายที่อยู่ในศาล เขาตอบมาว่า
ที่ใช้ทนายขอแรงในการพิจารณามักจะเจอว่ารับสารภาพนะ บาง Case ก็บอกสู้คดีนะ
บาง Case ก็บอกไม่ต้องสู้ รับโทษพอสมควร การให้คำแนะนำอะไรต่าง ๆ ฟังแล้ว
ดิฉันคิดว่ามันยังไม่ถูกนะคะ ท่านประธานคะ เรื่องนี้ดิฉันคิดว่าน่าจะเกิดหลาย ๆ ที่
เกี่ยวกับเรื่องทนาย ซึ่งพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่กังวลมาก ขึ้นศาลที่ไรก็จะกลัวมาก ๆ
ดิฉันได้อ่านศึกษาวิจัยของสำนักงานศาลยุติธรรมว่าในเรื่องของการเผยแพร่ในสถาบันวิจัย
และพัฒนารพีพัฒนศักดิ์ และสำนักกฎหมายของศาลยุติธรรมที่เคยทำการวิจัยเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพของทนายขอแรง ก็ยังชี้ให้เห็นว่าทนายขอแรงหรือทนายความที่ศาล
ตั้งให้ขาดประสิทธิภาพ อยากให้เกิดการพัฒนา ในวิจัยยังบอกถึงวิธีปัญหา และคำแนะนำ
ในการแก้ปัญหาในเชิงประสิทธิภาพของทนายขอแรง ในวิจัยก็บอกว่าต้องเพิ่มคุณสมบัติ
และประสบการณ์ของทนายความเพราะเหตุผลของทนายความขอแรงบางคนที่ทำมา
บางคนก็เพื่อเก็บจำนวนคดีโดยไม่ส่งผลต่อคดี เพื่อเอาไปสอบอัยการ บางคนก็นำข้อมูล
ไปสอบอัยการหรือไปสอบผู้พิพากษาเท่านั้น ดิฉันคิดว่าคำแนะนำนี้ควรจัดอบรม
ให้ทนายความ จะเป็นทนายความขอแรงหรือเพื่อเป็นการจูงใจให้ทนายความ ดิฉันเข้ามาดู
ประเด็นนี้ในหน้า ๖ ของรายงานขอบรรณหรือบบด้านบุคลากร ท่านบอกว่าในปี ๒๕๖๕
มีงบประมาณเกี่ยวกับบุคลากรจำนวน ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท และในหน้า ๒๑ ค่าตอบแทน
เงินรางวัลทนายความมีเพียง ๒๐๔ ล้านบาท ประเด็นนี้ดิฉันจึงขอเสนอว่าสำนักงาน
ศาลยุติธรรมควรจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับทนายขอแรงให้เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นสิ่งจูงใจ
ในการทำงานของทนายขอแรงตามคำแนะนำของงานวิจัยที่ดิฉันได้อ่านมา เพื่อให้
ทนายขอแรงได้ตั้งใจทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้มีใจที่ได้ช่วยเหลือพี่น้อง
ประชาชนนะคะ ดิฉันถือว่าทนายขอแรงก็เป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยเหลือพี่น้องประชาชน
ที่ลำบากยากจนไม่มีเงินทองทรัพย์สินอะไรเลยที่จะต้องมาจ้างทนายเก่ง ๆ มาทำงาน
เพื่อต่อสู้คดี เพื่อความยุติธรรมที่พวกเขาถูกกระทำอยู่ อันนี้ก็ขอฝากไปทางคณะกรรมการด้วย

ประเด็นสุดท้ายค่ะท่านประธาน ดิฉันได้ดูในหน้าที่ ๒๑ เรื่องงบประมาณ ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม ท่านมีงบประมาณเพียง ๒๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งดิฉันมองว่า มันน้อยเหลือเกินสำหรับสำนักงานศาลยุติธรรมที่จะต้องดูแลศาลทั่วประเทศ ๒๘๕ ศาล ถ้าเฉลี่ยแล้วเหลือศาลหนึ่งประมาณไม่เกิน ๑ ล้านบาท เรื่องการอบรมนี้เป็นเรื่องอบรมบุคลากรนะคะ ไม่ได้อบรมท่านผู้พิพากษา ดิฉันไม่ได้มีความหมายดังนั้น แต่ดิฉันหมายถึง การอบรมในงบ ๒๐๐ ล้านบาทนี้นะคะ ไปใช้อบรมเผยแพร่ให้ความรู้ด้านกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ๗๐ ล้านคนให้มีองค์ความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้นที่เขาได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ดิฉันจึงขอฝากประเด็นนี้ให้กับผู้บริหารสำนักงานศาลยุติธรรมได้พิจารณาถึงความสำคัญ การเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจ ให้มีความรู้สึกว่าคุณหมายหรือศาลได้อยู่ใกล้ตัวเขาง่าย เขาจะได้มีความอบอุ่น เขาไม่รู้สึกกลัวเวลาขึ้นศาล ดิฉันคิดว่าโครงการเผยแพร่ความรู้ของกฎหมายเบื้องต้นที่ใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงประชาชนในชุมชนนี้ ในหมู่บ้านนี้ ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีจะทำในรูปแบบไหนก็ได้ค่ะ จะจัดอบรมก็ได้ จะส่งข้อมูลข่าวสารในทางวิทยุ ทีวี หรือสื่อสาร Online ก็ได้ ให้พี่น้องประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายของศาลได้มากขึ้น และเขาจะมีความรู้สึกที่ตัวพี่น้องประชาชนเองกับศาล มีความใกล้ชิด มีความใกล้ตัว ดิฉันคิดว่าในการรายงานวันนี้หวังว่าคงจะได้เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนทั่วไป กราบขอบพระคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ คุณเอกราช อุดมอำนวย

นายเอกราช อุดมอำนวย (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม เอกราช อุดมอำนวย ผู้แทนคนดอนเมือง พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณที่ได้ให้โอกาสสมาชิกได้อภิปราย และขอบคุณสำนักงานศาลยุติธรรม ท่านผู้ชี้แจงที่ทำให้เกียรติสภาแห่งนี้มารับฟังความเห็นของตัวแทนพี่น้องประชาชนราษฎรกว่า ๖๐ ล้านคนทั่วประเทศ ท่านประธานครับ

ผมขอเริ่มต้นด้วยการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณประจำปี ๒๕๖๕ ของสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งมีหน่วยงานในสังกัด ๒๘๗ หน่วยงาน หมายถึงว่าศาลต่าง ๆ ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลแรงงาน เมื่อเฉลี่ยแล้วจะได้รับงบประมาณอยู่ที่ ๗๐ ล้านบาทต่อศาล โดยเฉลี่ย ซึ่งเดือนหนึ่งก็จะใช้สัปดาห์ประมาณ ๖ ล้านบาทต่อศาล ที่นี้ในภาพท่านจะเห็นว่าการจัดสรรถูกออกแบบเป็น ๓ หมวดใหญ่ ๆ คือ เรื่องของบุคลากร เรื่องของการดำเนินงาน บุคลากรประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ในการดำเนินงานประมาณ ๔,๒๐๐ ล้านบาท แล้วก็ก็เป็นค่าครุภัณฑ์ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะเห็นว่างบประมาณส่วนใหญ่ถูกใช้กว่าร้อยละ ๖๔ ของงบประมาณทั้งหมด ท่านจะเห็นว่าหากดูรายละเอียดของส่วนนี้ มันจะมีเรื่องของการจัดการรถประจำตำแหน่งสูงกว่าร้อยละ ๑๐ หรือประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งงบประมาณส่วนดังกล่าวมีรายละเอียดปลีกย่อยคือค่าตอบแทนในการจ่ายรถประจำตำแหน่ง น่าจะถูกจัดสรรตามลำดับของตำแหน่งที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการของศาล ยกตัวอย่างเช่น ประธานศาลอุทธรณ์ ท่านอธิบดี ผู้พิพากษาภาคเลขาธิการ และอธิบดี ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นพิพากษาศาลฎีกา จะได้รับสูงอยู่ที่ประมาณ ๔๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนต่อคน ขวนตั้งคำถามว่างบประมาณส่วนนี้เหมาะสมหรือยัง

ข้อต่อมา ผมชวนดูรายรับของสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งมีเงินเกี่ยวข้องอยู่ ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นการจัดสรรซึ่งมาจากงบประมาณแผ่นดิน และอีกส่วนหนึ่งมาจากค่าธรรมเนียมศาล ค่าปรับผู้ประกัน ๓.๒ พันล้านบาท รวมกันสำนักงานศาลยุติธรรมมีรายได้สูงทีเดียวนะครับ ผมอยากให้คุณเก็บค่าธรรมเนียมศาลแล้วจากคดีแพ่งต่าง ๆ อบรมเจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมให้มี Service Mind กับพี่น้องประชาชนหน่อย คำแนะนำคือเวลาที่พี่น้องประชาชนเดินเข้าศาลต้องเคารพยำเกรงศาลถูกต้อง แต่ว่าเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ถ้าบางทีเขาไม่มีหนายหรือเดินไปไต่ต่ง ๆ นี่ครับ อย่าตวาด อย่าตะคอกเลย เขาคือคนที่จ่ายค่าธรรมเนียมให้พวกท่านมาทำงาน อยากจะให้ท่านบริการประชาชนให้ดีกว่านี้ เข้าใจว่าท่านมีแรงกดดัน เจ้าหน้าที่บุคลากรอาจจะไม่พอ ทั้งหน้าบัลลังก์ก็ยุ่ง ไลน์ต้อง Scan CIOS ไลน์ต้อง Scan e-Filing อีก ท่านเพิ่มคนได้ ไม่ติดใจ ท่านเพิ่มคนได้

ถ้าอัตรามันขาด แล้วในส่วนของคนที่ทำหน้าที่จะต้องเจอประชาชนนี่เปลว ๆ ถ้ามีการ Service ที่ดีจากเจ้าหน้าที่ศาลนี้แทบจะไม่ต้องใช้บริการทนายเลยบางคดี เช่น เป็นจำเลยในคดีแพ่งธรรมดา ท่านผู้พิพากษาก็น่ารักทุกคนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านปรับในส่วนนี้นะครับ ถ้าท่านจะอบรมเรื่อง Service Mind หรืออะไร ไม่ติดใจสภาแห่งนี้ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม มีข้อจำกัด แล้วก็ค่าใช้จ่ายที่ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ๆ ส่วนหนึ่งที่เป็นเครื่องมือของศาลยุติธรรมในขณะนี้ที่ผมอภิปรายสนับสนุนเลย คือการใช้ระบบ CIOS และ e-Filing มีประสิทธิภาพมากทีเดียว อย่าให้อะไรมาเป็นข้อจำกัด แต่ฝากนิดหนึ่งครับว่าการดำเนินการชั้นอุทธรณ์ยังไม่สามารถยื่นผ่าน e-Filing ได้ อย่างไรก็ตามศาลยุติธรรม ถ้าสมมุติว่ามีเวลาข้อความเห็นของเพื่อนสมาชิกก็จะได้อาไปเสนอในการแก้ปรับระเบียบกันไป หรือถ้าจะต้องแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งอะไรก็อาจจะต้องมีการปรับแก้กันไปนะครับ

ในวันอาทิตย์ที่ผ่านมาผมได้รับเรื่องร้องเรียนนะครับว่า มีประชาชนอยากจะต้องใช้บริการศาลยุติธรรม บางทีเขาก็ไม่มีแรงที่จะต้องไปจ้างทนายในคดีแพ่งก็ดี หรืออะไรอย่างนี้ครับ ผมฝากสิ่งที่ท่านลดได้ก็คือ ค่านำหมาย ค่าหมายศาลนี่ละที่เป็นต้นทุนอย่างหนึ่งเลย หรือแม้กระทั่งการใช้ต้นทุนทางด้านเวลาของผู้ที่เป็นจำเลยในคดีแพ่ง วันเวลาของวันเสาร์ วันอาทิตย์ ปกติคดีแพ่งจะอยู่วันจันทร์ วันอังคารที่ศาลนัดไต่ไหม้ครับ เป็นไปได้ไหมครับว่าถ้าจะเปิดโอกาสให้จำเลยมีโอกาสได้มาศาลมากขึ้นและได้รับรู้คดีของตนมากขึ้น ท่านย้ายคดีพวกนี้ในเมื่อท่านเก็บค่าธรรมเนียมมาแล้วไปใช้เวลาในวันเสาร์วันอาทิตย์ได้ไหม้ครับ เพื่อให้พี่น้องที่เป็นจำเลยในคดีแพ่งได้มีโอกาสเข้าถึง เพราะถ้าเขาจะต้องหยุดงาน ๑ วันเพื่อจะไป ยากจนอยู่แล้ว เป็นหนี้บัตรเครดิตอยู่แล้ว ก็ต้องเสียเวลาอีก ๑ วัน โดนหักอีก บางทีวันหยุดหมดเวลา ก็ฝากในส่วนนี้อาไปด้วย นะครับ

ท่านประธานครับ หากจะพิจารณาแล้วก็จะพบว่าที่มาของเงินในส่วนนี้ โดยเฉพาะค่าธรรมเนียมศาลมีระเบียบการเก็บค่าธรรมเนียมศาล ซึ่งศาลจะหักไว้ร้อยละ ๕๐ ก่อนนำส่งคลัง ผมอยากจะสอบถามนะครับว่านอกจากมีรายได้ในการเสริมงบประมาณเป็นไปได้อีกไหมครับ ผมเข้าใจว่าหน่วยงานศาลก็ต้องใช้งบประมาณในส่วนนี้ในการดำเนินการเหมือนกัน แต่เป็นไปได้หรือไม่ว่าอัตรามากกว่านี้ส่งคืนคลังแล้วจัดสรรลงมาตามลำดับ เพื่อจะได้เกิดความโปร่งใสมากขึ้น แต่ว่าถ้าท่านจะมีโครงการเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชนร้อยละ ๕๐ หรือท่านไม่ส่งเลยเราก็ยินดี แต่การที่ท่านส่งมาเพื่อให้สภาแห่งนี้ผ่านขั้นตอนได้พิจารณาก็จะมีความโปร่งใส และมีความชอบธรรมมากขึ้นในการใช้งบประมาณ ท่านประธานครับ จากการตรวจสอบในสัดส่วนของค่าธรรมเนียมศาลที่เรียกเก็บจากพี่น้องประชาชน และสัดส่วนที่ถูกไปใช้จ่ายในการจัดสรรลดตำแหน่งจะเห็นว่า ๕๑ เปอร์เซ็นต์เอามาจากค่าธรรมเนียมศาลเลย อันนี้ผมก็เลยทำตัวเลขมาให้ท่านดูว่าจะปรับได้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของพี่น้องประชาชนในการเรียกเก็บค่าประกันตัวสูง ๆ บางทีเขาจ่ายไม่ไหว ก็ต้องไปพึ่งการใช้ประกันอิสรภาพ ผมขวนตั้งคำถามว่าการใช้สิทธิและเสรีภาพมันควรจะเป็นเรื่องของธุรกิจหรือเปล่า เวลาบุคคลที่ไปประกันท่านยังจะต้องพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นสามี ภรรยา เป็นญาติหรือไม่ แต่ว่าบางคดีที่เรียกค่าประกันสูงเป็นหลักหมื่นขึ้นไป ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท บางทีก็ต้องเสียค่าประกันที่จ่ายเปล่าไปเลยเพื่อประกันอิสรภาพตัวเอง ก็อยากให้สำนักงานศาลยุติธรรมทบทวนอัตราที่ใช้ และควรแบ่งเป็นภูมิภาค เพราะอัตรารายได้ของพี่น้องแต่ละศาลไม่เหมือนกัน เช่น ศาลที่จังหวัดอุบลราชธานี ศาลต่างจังหวัด ศาลจังหวัดขอนแก่นกับศาลในเมือง ศาลในกรุงเทพมหานครแบบนี้ก็อยากให้ท่านลองพิจารณา และยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ต้องแบกรับ อย่างเช่นค่าส่งหมายศาล ๕๐๐-๑,๕๐๐ บาท แพงกว่าไปรษณีย์นะครับ เป็นไปได้อีกไหมที่จะปรับให้เหมาะสมลง กระบวนการการยุติธรรมและสิทธิเสรีภาพในการประกันตัวนั้นมีราคาที่ต้องจ่ายนะครับท่านประธาน ผมอยากจะสอบถามเป็นเรื่องที่สำคัญมาก คือ

เวลาที่คนไทยได้รับอิสรภาพในการประกันตัวจะสาบานตัวก็ดีหรือใช้หลักประกันก็ดี ท่านไม่ได้มีการสั่งใช้ใหม่ครับว่าห้ามเดินทางไปต่างประเทศ หรือเป็นเฉพาะบางคดี แต่ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติเกิดมาผลอกระทำความผิด อย่างเช่นล่าสุดเป็นชาวฝรั่งเศส ที่เปลอไปวิวาทกับราษฎรชาวไทยแล้วเป็นคดีขึ้นมา สุดท้ายเมื่อคดีถึงศาลต้องถูกยึด Passport ผมถามว่านี่คือการดำเนินการที่เลือกปฏิบัติทางด้านเชื้อชาติหรือไม่ นี่ก็คือสิ่งที่ผมรวบรวมมาเพื่อฝากท่านประธานไปถึงสำนักงานศาลยุติธรรม ไม่รบกวน เวลาสภาแห่งนี้มากจนเกินไป ฝากด้วยนะครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณปิยชาติ รุจิพรวสิน ครับ

นายปิยชาติ รุจิพรวสิน (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปิยชาติ รุจิพรวสิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนครราชสีมา เขต ๒ พรรคก้าวไกล ท่านประธานครับ ผมในฐานะที่เป็น สส. ตัวแทนของประชาชน วันนี้ผมได้นำข้อซักถาม ข้อเสนอจากประชาชนรวมถึงเพื่อนทนายความหลายท่านที่ฝากมาหรือผ่านท่านประธาน ไปยังหน่วยงานสำนักงานศาลยุติธรรม ท่านประธานครับ ในการพิจารณาคดีอาญา มีหลักกฎหมายสากลที่สำคัญอยู่ข้อหนึ่งคือหลัก Presumption of Innocent หรือ หลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์ นั่นคือการที่ใครคนใดคนหนึ่งที่ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำความผิด ซึ่งมีโทษในทางอาญาจะต้องได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่า คนคนนั้นบริสุทธิ์ จนกว่าจะมีการพิสูจน์ความว่าคนคนนั้นเป็นผู้กระทำความผิดจริง ถึงจะลงโทษได้ นั่นแสดงให้เห็นว่าเราควรให้ความสำคัญต่อการพิจารณาความคดีอาญา ของศาลแค่ไหน ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้บริสุทธิ์นั้น ต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่คู่ความแต่ละฝ่ายนำมาสืบในคดี ซึ่งพยานหลักฐานที่สำคัญที่สุดในการนำมาพิจารณาคดีอาญาคือพยานบุคคล โดยเฉพาะ พยานบุคคลที่เห็นเหตุการณ์ด้วยตัวเอง หรือที่เราเรียกกันว่า ประจักษ์พยาน ปัจจุบัน ศาลยุติธรรมใช้วิธีการบันทึกคำเบิกความของพยานบุคคลจากปากของผู้พิพากษา

ผมขออธิบายให้เห็นภาพว่าในการสืบพยานบุคคล อัยการหรือทนายความจะเป็นผู้ถามพยาน เมื่อพยานมีการเบิกความใด ๆ ผู้พิพากษาจะบันทึกคำเบิกความของพยานใส่เครื่องบันทึกเสียง และปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ผู้พิพากษาบางท่าน ขอย้ำว่าบางท่าน อาจบันทึกคำเบิกความโดยละเอียดทุกคำพูด แต่ผู้พิพากษาบางท่านอาจบันทึกคำเบิกความโดยสรุปตามความเข้าใจของตัวเองหรือไม่ ซึ่งอันที่จริงผู้พิพากษาควรจะบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในขณะที่พยานเบิกความโดยละเอียด ไม่ว่าจะพยานจะเบิกความโดยการร้องให้ พยานเบิกความโดยการตอบไม่ตรงคำถาม โดยทั่วไปแล้วปัญหาในการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของพยาน ในระหว่างเบิกความของศาลชั้นต้นอาจไม่เกิดขึ้นมากนัก เพราะผู้พิพากษาศาลชั้นต้นได้นั่งพิจารณาคดีด้วยตัวเอง และได้เห็นการสืบพยานทุกขั้นตอน เห็นกิริยาท่าทางหรือข้อพิรุธต่าง ๆ ของพยาน แต่ในการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาจะพิจารณาคดีจากเพียงเอกสารในสำนวน และคำเบิกความที่ถูกบันทึกเป็นข้อความเท่านั้น อีกทั้งไม่มีโอกาสได้เห็นกิริยาท่าทาง หรือข้อพิรุธต่าง ๆ ในระหว่างการสืบพยานของศาลชั้นต้นเลย เราจะเห็นได้ว่าหลาย ๆ ประเทศมีการบันทึก Video การพิจารณาคดีไว้ แม้กระทั่งคดีอื่นนอกจากในคดีอาญาด้วยซ้ำครับ เพราะหลักสำคัญในการพิจารณาคดีของศาลควรจะเป็นไปอย่างเปิดเผย เพื่อแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมต่อคู่ความทุกฝ่าย จริง ๆ แล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญามาตรา ๑๗๒ วรรคสี่ และ วรรคห้า ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ให้มีการบันทึก Video คำเบิกความของพยานบุคคลในการสืบพยานคดีอาญาแล้ว และประธานศาลฎีกาก็ได้มีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบันทึก Video คำเบิกความของพยานบุคคลในการสืบพยานคดีอาญาดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๖๔ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมเร่งจัดสรรงบประมาณ และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการดำเนินการดังกล่าว ผมจึงขอรบกวนท่านประธานไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมว่าปัจจุบันท่านได้ดำเนินการตามข้อบังคับดังกล่าวไปถึงไหนแล้ว ปัจจุบันมีศาลที่มีความพร้อมต่อการบันทึก Video ในขณะที่มีการเบิกความของพยานบุคคลในคดีอาญาแล้วบ้างหรือไม่ นี่ก็เป็นระยะเวลา

กว่า ๑๕ ปีแล้ว นับแต่มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีการบันทึก Video การสืบพยานในคดีอาญา ผมจึงอยากเรียนถามท่านว่า เราจะต้องใช้เวลาอีกนานแค่ไหน กว่าที่ศาลยุติธรรมทั้งประเทศจะพร้อมบันทึก Video ในการพิจารณาคดีอาญาได้ทุกศาลและจากที่ผมตรวจสอบดูงบประมาณของสำนักงานศาลยุติธรรมพบว่างบประมาณน่าจะเพียงพอต่อการจัดหาอุปกรณ์ในการบันทึก Video การพิจารณาคดีอาญาตามกฎหมาย ผมอยากฝากผ่านท่านประธาน ขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและข้อบังคับของประธานศาลฎีกาด้วยครับ เพราะไม่เพียงแต่ผู้เสียหายเท่านั้นที่ต้องการได้รับความยุติธรรม แต่ผู้ต้องหาและจำเลยซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องการได้รับความยุติธรรมด้วยเช่นกัน อย่าให้ประชาชนในประเทศนี้จะต้องกังวลว่าวันหนึ่งจะต้องตกเป็นแพะ และต้องเข้าคุก เข้าตารางจากความไม่พร้อมของกระบวนการยุติธรรมเลยนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณศศิรินทร์ ธรรมนิฐินันท์ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวศศิรินทร์ ธรรมนิฐินันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน ทนายแจม ศศิรินทร์ ธรรมนิฐินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๑ พรรคก้าวไกล เรื่องที่จะมาอภิปรายวันนี้เป็นประเด็นเกี่ยวข้องกับงบการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะว่าเมื่อปี ๒๕๖๑ อาจารย์ปิยบุตร ก็เคยอภิปรายไปแล้วก่อนจะถูกตัดสิทธิทางการเมือง ดิฉันคิดว่าทุกคนในสภาแห่งนี้ ได้อ่านรายงานงบการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรมแล้วจะมีคำหนึ่งที่เขียนว่า ค่าใช้จ่ายในการประชุมในรายงานเล่มนี้มีระบุเอาไว้ในหมวดค่าใช้จ่ายว่า มีงบการใช้จ่ายในการประชุมเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๖๔ ๑๑๙ ล้านบาทบาท ในปี ๒๕๖๕ ค่าใช้จ่ายในการประชุมเพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๙ ล้านบาทบาท ตัวเลขส่วนต่างจำนวนนี้เห็นแล้วก็ตกใจ แล้วก็ไปสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ก็ได้ทราบว่าค่าใช้จ่ายในการจ่ายเบี้ยประชุมของศาลต่อปี

มีคนคำนวณไว้ว่าจะตกอยู่ที่ประมาณปีละ ๒๐๗,๓๖๐,๐๐๐ ล้านบาท คาดว่าใน ๕ ปีแรก จะแตะ ๑,๑๐๐ ล้านบาท ตัวเลขนี้ก็ถือว่าเยอะมาก ๆ เลย ดิฉันทราบดีว่า พ.ร.บ. การจ่ายเบี้ยประชุมมีผ่านไปแล้ว โดยให้เหตุผลในการอนุมัติเบิกจ่ายว่าเพื่อให้การประชุมนั้น มีความเที่ยงธรรม เป็นประโยชน์ในการพิจารณาพิพากษาให้รอบคอบยิ่งขึ้น เป็นหลักประกัน แก่ประชาชนว่าข้าราชการศาลจะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน สำหรับงบประมาณ ในการจ่ายเบี้ยจาก พ.ร.บ. ดังกล่าว ดู Slide ถัดไป เบี้ยประชุมรายครั้งของประธาน อยู่ที่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อครั้ง เพื่อความยุติธรรม องค์กรประชุมคนละ ๘,๐๐๐ บาท ผู้เข้าร่วมประชุม ๘,๐๐๐ บาท แล้วก็ผู้เข้าร่วมประชุมและเลขานุการก็ประมาณ ๖,๐๐๐ บาท แม้จะมีการกำหนดกรอบเบี้ยประชุมเอาไว้แล้ว แต่ดิฉันอยากจะบอกว่า ตัวเลข ๓๑๙ ล้านบาทนี้ ประชาชนหลายคนก็ยังไม่ทราบว่าเป็นการจ่ายเพื่อให้ศาล มีความเที่ยงธรรม ยุติธรรม แล้วก็ผดุงความยุติธรรม วันนี้ก็เป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ทบทวนว่า ปี ๒๕๖๕ นี้ค่าใช้จ่ายในการประชุมจะแตะอยู่ที่เท่าไร ดิฉันขอแสดงความเป็นห่วง เล็กน้อยแล้วกันถึงตัวเลขนี้ อาจจะเป็นห่วงว่าจะพอหรือเปล่านั้นสำหรับความยุติธรรมหรือว่า ในฐานะที่เราใช้อำนาจนิติบัญญัติเหมือนกัน ดิฉันเองก็ไม่อยากได้ยินคำครหาว่าประเทศนี้ ความยุติธรรมนั้นช่างราคาแพงเหลือเกิน เงินเดือนดี มีเบี้ยประชุม สวัสดิการที่ดี การแข่งขัน ก็ย่อมต้องสูงเป็นธรรมดาเลย ขอเข้าในประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๒ เป็นประเด็นที่อยากจะพูดถึงการคัดสรร กระบวนการจัดสรร เป็นความเหลื่อมล้ำของการสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา หลาย ๆ คนทราบกันดีเด็กนิติศาสตร์ทุกคน จะทราบกันดีว่าการจะเป็นผู้พิพากษาจะมีสนามการแข่งขันอยู่ประมาณ ๓ สนามด้วยกัน สนามแรกเรียกว่าสนามใหญ่ สนามใหญ่นี้จะมีวุฒิการศึกษาต้องสอบผ่านเนติบัณฑิต จบปริญญาตรีด้านกฎหมายประกอบอาชีพด้านกฎหมาย ๒ ปี แต่ถ้าสนามเล็กก็สอบผ่าน เนติบัณฑิต หรือว่าจบปริญญาโทกฎหมายเราจะเรียกว่า ถ้าอยากจะสอบสนามเล็ก ไปเรียนปริญญาโทมาถูกไหมคะ จะได้จบสอบสนามเล็กได้นะคะ อีกสนามหนึ่งที่หลาย ๆ คน อาจจะไม่ค่อยรู้ว่าคนที่อยู่นอกวงการก็อาจจะไม่ทราบ คือมีคำว่าสนามจิ๋วด้วย สนามจิ๋ว

จะต้องสอบผ่านเนติบัณฑิต แล้วก็จบปริญญาตรีกฎหมายจากต่างประเทศ หลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือว่าจบปริญญาโท ด้านกฎหมายต่างประเทศ หลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือจบปริญญาเอกมหาวิทยาลัยในไทย ถ้าสนามใหญ่และสนามจิ๋วเปิดสอบคนละรอบ สามารถใช้วุฒิปริญญาตรีไปสอบสนามใหญ่ได้อีก หมายความว่าถ้าเราจบเนติบัณฑิต จบปริญญาโทกฎหมายต่างประเทศตามเงื่อนไขนี้ละคะ เราจะมีสิทธิสอบได้ ๓ สนามเลย แต่ถ้าใครที่จบ ป. โท ประเทศไทยก็จะสอบได้ ๒ สนาม สำหรับคนเบี่ยน้อยหอยน้อย เรียนได้แค่ประเทศไทยก็อาจจะสอบได้แค่สนามใหญ่ สนามเดียวเท่านั้น ยิ่งไม่นานมานี้ มีการแชร์ผ่านโลก Social ว่าผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนสนามจิ๋วแต่ละตำแหน่งในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้พิพากษาในปี ๒๕๕๑ มีจำนวน ๒๑ คนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อไม่นานมานี้ มีการใช้แชร์โลก Social ตามภาพนี้เลยว่าเป็นสนามจิ๋ว ปี ๒๕๖๑ มีจำนวน ๒๑ คนที่สอบ สนามจิ๋วแล้วก็ไม่ได้ประกอบอาชีพ อาจจะตีความได้ว่าพอเรียนจบปุ๊บก็อาจจะเรียนจบ เข้าสู่สนามสอบทันที หลาย ๆ คนก็รู้กันว่าเอ๊ะถ้าเราเรียนจบปุ๊บเราจะใช้ช่องทางเข้า เขาเรียกช่องทางแบบ Fast Track ในการที่จะไปเรียนต่างประเทศเพื่อจะกลับมาแล้ว ก็มาอ่านหนังสือสอบเพื่อสอบผู้พิพากษาสสนามจิ๋วได้เลย เมื่อพิจารณาถึงคะแนนสอบ แต่ละสนามจะเห็นว่าคะแนนสอบก็จะค่อนข้างต่างกัน สนามจิ๋วจะให้น้ำหนัก กับการสอบภาษามากกว่าการสอบประเภทอื่น ๆ แต่ถ้าสัดส่วนคะแนนวิชากฎหมาย จะน้อยกว่า แต่ถ้าสนามใหญ่เราจะเน้นที่กฎหมายมากที่สุด ในปี ๒๕๖๐ การสอบสนามใหญ่ มีผู้ผ่านการคัดเลือก ๓๓ คน จาก ๗,๐๐๐ กว่าคน ถือเป็น ๐.๔๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ของผู้สมัครทั้งหมด ในขณะที่สนามจิ๋วในปีเดียวกันมีผู้ผ่านการคัดเลือก ๑๑๖ คน จากผู้สมัคร ๓๔๘ คน ถือเป็น ๓๓.๓๓ เปอร์เซ็นต์ของผู้สมัครทั้งหมดในการเป็นผู้พิพากษา หรือแม้กระทั่งในปี ๒๕๖๑ อัตราการสอบผ่านสนามใหญ่อยู่ที่ ๑.๗๖ เปอร์เซ็นต์ สนามเล็ก ๑.๔๐ สนามจิ๋วก็ผ่านประมาณ ๒๒.๑๘ เปอร์เซ็นต์ จากสถิติก็จะเห็นได้ว่า ความเหลื่อมล้ำในการสอบคัดเลือกผู้ช่วยผู้พิพากษาในสนามจิ๋วมีโอกาสมากกว่า ๑๐ เท่าเป็นอย่างน้อย เมื่อคิดเป็นอัตราผู้สอบผ่านทั้งหมดก็ประมาณ ๑ ต่อ ๖

สนามใหญ่ ๑ ต่อ ๓๗ คน เราก็จะเห็นว่ามีความเหลื่อมล้ำในสนามสอบทั้ง ๓ สนาม
 อยากจะฝากท่านผู้ชี้แจงด้วยว่าถ้ามีการพิจารณาในเรื่องนี้จะมีการพิจารณาอย่างไร
 หรือแม้กระทั่งการเก็บคดี อีกอันหนึ่งที่สำคัญ การเก็บคดีก็มีการไปขอเก็บคดีเหมือนกัน
 แจมคิดว่าในวงการนักศึกษากฎหมายเรารู้สิ่งนี้เป็นอย่างดี แต่ประชาชนหลาย ๆ คน
 ไม่ทราบเรื่องนี้ว่าพอจบมาปุ๊บไม่ได้ว่าความจริงก็มี มาขอเก็บคดีตามศาลเพื่อให้ได้คดี
 ตามจำนวนที่จะสอบผู้พิพากษาได้ แล้วก็เอาเวลาไปอ่านหนังสือสอบ แล้วก็ไปเป็น
 ผู้พิพากษาที่มานั่งตัดสินชะตาชีวิตพวกเราอยู่ทุกวันนี้คะ ด้วยความเหลื่อมล้ำของ
 กระบวนการสอบผู้พิพากษา การเก็บคดี หรือว่าเบี้ยประชุม หรือแม้กระทั่งสวัสดิการ
 ที่มีท่านสมาชิกพูดไปแล้ว เราก็จะเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเวลาที่มีการตัดสินต่าง ๆ
 ด้วยความเหลื่อมล้ำในการคัดเลือกผู้พิพากษา ด้วยสวัสดิการต่าง ๆ นานา สิ่งที่เราได้
 คืออะไร สิ่งที่เราได้ก็คือความเหลื่อมล้ำในการตัดสิน ในการให้ดุลยพินิจ ในการประกันตัว
 ในแต่ละคดี ทนายอานนท์ นำภา มาตรา ๑๑๒ จำคุก ๔ ปี ไม่รอลงอาญา ไม่ให้ประกัน
 ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยหลบหนีไปไหน เลี้ยงลูกอยู่บ้าน คุณวาร์ณิ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ไม่ให้ประกัน
 บอกว่าเชื่อว่าจะหลบหนีทั้ง ๆ ที่ไม่เคยหลบหนี ในขณะที่เดียวกันคุณอิทธิพล คุณปลื้ม
 กลับให้ประกันทั้ง ๆ ที่มีประวัติหลบหนี หรือแม้กระทั่งคดีของคุณชัยวัฒน์ ลี้มลิขิตอักษร
 ยกฟ้องคดีฆาตกรรม ชี้หลักฐานไม่เพียงพอ อยากจะให้เห็นว่าด้วยกระบวนการคัดเลือก
 ผู้พิพากษา ด้วยการใช้งบประมาณต่าง ๆ สิ่งที่ประชาชนได้มันคุ้มค่างับสิ่งที่ประชาชนเสีย
 หรือไม่ อยากฝากไว้เท่านี้คะ ขอขอบคุณท่านประธานคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ
 คุณชลธิชา แจ้งเร็ว ครับ

นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ดิฉัน นางสาวชลธิชา แจ้งเร็ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี พรรคก้าวไกล
 วันนี้ดิฉันขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายรายงานการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรม และ
 ขอคำชี้แจงที่ชัดเจนจากผู้ชี้แจงด้วยนะคะ อย่างที่เราทราบกันดีว่าสำนักงานศาลยุติธรรม

มีหน้าที่ในการดูแลเกี่ยวข้องกับงานธุรการ งานส่งเสริมบุคลากรและงานวิชาการ แล้วก็รวมไปถึงการเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แต่ว่าหลังจากที่ดิฉันได้อ่านรายงานการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรม ดิฉันกลับพบว่าการทำงานบัญชียังขาดการอธิบายรายละเอียดที่ชัดเจนอยู่หลายประการ และยิ่งหากเราเปรียบเทียบการใช้งบประมาณของสำนักงานศาลยุติธรรมกับการทำงาน ดิฉันก็ยังทำให้เกิดการตั้งคำถามว่าการใช้งบประมาณดังกล่าวนี้ดูจะไม่สอดคล้องกับ ประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อ Guarantee สิทธิในกระบวนการยุติธรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ต้องหาในคดีการเมือง

โดยประเด็นแรกที่ดิฉันอยากจะขอใช้พื้นที่นี้ในการพูดถึง ก็คือเรื่องของการใช้งบประมาณกับการใช้กำลัง EM กับผู้ต้องหาในคดีทางการเมือง โดยสำหรับ ประเทศไทยเราได้เริ่มการนำกำลัง EM มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมกับผู้ต้องหา แล้วก็จำเลยมาสักกระยะหนึ่งแล้ว โดยเหตุผลหลัก ๆ เราก็พูดถึงเรื่องของการลดความแออัด ข้างในเรือนจำ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสิทธิในการประกันตัว จึงมีการใช้กำลัง EM แทนการวางหลักทรัพย์ในบางส่วน ซึ่งดิฉันต้องขออภัยในที่นี้ว่าการใช้กำลัง EM กับ กระบวนการยุติธรรมไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด ในต่างประเทศเขาก็มีการใช้กำลัง EM กับกระบวนการยุติธรรมกัน เป็นเรื่องปกติมาก ๆ แต่ว่าการใช้อุปกรณ์นี้จะต้องคำนึงถึง หลักความจำเป็น ความได้สัดส่วน แล้วก็ความเหมาะสมด้วยค่ะ เพราะหากการใช้กำลัง EM ดังกล่าวนี้นขาดการพิจารณาถึงหลักการเหล่านั้น ก็ย่อมสุ่มเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้ต้องหาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคดีความของพวกเขาเหล่านั้น ยังไม่มีการพิพากษาออกมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะไปขัดกับหลักการสันนิษฐานไว้ก่อนว่า เป็นผู้บริสุทธิ์ จากรายงานการเงินดิฉันพบว่าในปี ๒๕๖๕ มีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ดำเนินงานไปกว่า ๖๘ ล้านบาท ในโครงการส่งเสริมการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ EM มาใช้ในการปล่อยตัวชั่วคราว ซึ่งไม่มั่นใจว่าจากงบประมาณตรงนี้จะมึงงบประมาณอื่น แอบแฝงอยู่ในรายการอื่นหรือไม่ อย่านะคะ ซึ่งก่อนหน้านี้อเองมติของ ครม.

ในปี ๒๕๖๓ ก็ได้มีการเห็นชอบงบประมาณกว่า ๘๐๐ กว่าล้านบาท ในการเข้าก้าไล EM มาใช้ในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะครอบคลุมตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงปี ๒๕๖๕ ก็เป็นตัวเลขที่ไม่น้อยเลยทีเดียว ประเทศไทยแม้เราจะลงทุนงบประมาณไปหลายล้านบาทในโครงการการใช้ก้าไล EM ก็กับการปล่อยตัวชั่วคราวเพื่อลดความแออัดในเรือนจำ แต่ดิฉันกลับพบว่าจำนวนของผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดีในบ้านเรานี้กลับไม่ได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด ดิฉันจึงคิดว่าหรือเราเองอาจจะต้องพิจารณาว่าวิธีการในการลดจำนวนของผู้ต้องขังในเรือนจำอาจจะมีวิธีการอื่นที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพมากกว่า ใช้งบประมาณน้อยกว่าหรือเปล่า นั่นก็คือเรื่องของการยึดหลักปล่อยเป็นหลัก และขังคือยกเว้น ซึ่งหลักการนี้ก็จะช่วย Guarantee สิทธิในการประกันตัวของผู้ต้องหาได้อีกด้วย หรือว่าการเลือกในการปฏิรูปเรือนจำนั่นเองก็เป็นอีก ๑ ช่องทาง หากเราศึกษารายละเอียดในคดีทางการเมืองในช่วงปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา เราจะพบว่าศาลได้เริ่มนำก้าไล EM มาใช้กับนักกิจกรรมด้านประชาธิปไตยมากขึ้น อย่างน้อย ๙๘ คน แน่ ๆ แม้ว่าพวกเขาหลายคนจะไม่ได้มีพฤติการณ์ของการหลบหนี การไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือหลายคนเองก็ไม่ได้มีเงื่อนไขการประกันตัวจากศาลว่าห้ามออกนอกประเทศ หรือไม่มีเงื่อนไขของ Curfew แต่กลับถูกศาลสั่งให้ใส่ก้าไล EM อย่างไม่สมเหตุผล จึงทำให้สังคมเกิดการตั้งคำถามว่าศาลนั้นมีแนวทาง มีนโยบายในการพิจารณาเกณฑ์การพิจารณาในการใช้ก้าไล EM อย่างไร เพราะแค่เพียงการที่รัฐเองต้องการอยากรู้ อยากเห็นชีวิตของนักกิจกรรมทางการเมือง ดิฉันก็คิดว่าคงไม่มีน้ำหนักเพียงพอในการที่จะสั่งให้ผู้ต้องหาในคดีการเมืองติดก้าไล EM ได้ นะคะ และสิ่งเหล่านี้ก็ทำให้สังคมยิ่งตั้งคำถามมากขึ้นไปเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของผู้พิพากษาอย่างกว้างขวาง นะคะ และอีกหลายกรณีก็นำไปสู่การตั้งคำถามถึงการเลือกปฏิบัติของตุลาการต่อผู้ต้องหาในคดีการเมืองอีกด้วยนะคะ นอกจากนี้ดิฉันยังทราบมาว่าประสิทธิภาพของก้าไล EM ที่เราใช้งบประมาณไปเป็นจำนวนมหาศาลนั้นก็มีประสิทธิภาพต่ำมาก มีหลายกรณีที่มีการร้องเรียนว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ EM นี้มีปัญหาในเชิงเทคนิค Charge ไฟ

ไม่เข้าบ้าง ส่งสัญญาณหรือว่าเสียงสั่นรบกวนผู้ต้องหาที่ใช้กำไล EM อยู่ด้วย ดิฉันจึงคาดหวังว่าเมื่อเราลงทุนงบประมาณไปจำนวนมหาศาลกับกำไล EM ก็คาดหวังว่าเราจะสามารถใช้งานมันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้นะคะ

ประเด็นสุดท้ายที่ดิฉันอยากสอบถาม ก็เป็นเรื่องของความล่าช้าของการดำเนินงานด้านการประกันตัวของศาลยุติธรรม อย่างที่เราทราบกันดีว่าความล่าช้าคือความยุติธรรม ดิฉันขอยกตัวอย่างเพียงตัวอย่างเดียว ก็คือกรณีของนายอานนท์ นำภา หลังจากศาลอาญารัชดาได้มีคำพิพากษาจำคุกในคดีมาตรา ๑๑๒ หรือว่ากฎหมายหมิ่นประมาทกษัตริย์เป็นเวลา ๔ ปี โดยไม่รอลงอาญา ต่อมานายความได้มีการยื่นคำร้องเพื่อขอประกันตัวเพื่อต่อสู้คดีความในระหว่างการอุทธรณ์คดี แต่จากการตรวจสอบดิฉันพบว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลยุติธรรม ศาลอาญารัชดาได้ใช้เวลามากกว่า ๓ วัน อย่างน้อยประมาณ ๓ วัน กว่าที่จะส่งสำนวนดังกล่าว คำร้องดังกล่าวในการขอลปล่อยตัวชั่วคราวจากศาลชั้นต้นไปที่ศาลอุทธรณ์ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนี้มันจึงเกิดการตั้งคำถามว่าเหตุใดการทำงานเพื่อส่งคำร้องดังกล่าวจึงมีความล่าช้าหรือเพราะว่าสำนักงานศาลมีบุคลากรไม่เพียงพอคะ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ต้องพูดกันตามตรงว่ามันจะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณของบุคลากร และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งก็คือมันเกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

สุดท้ายความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม ก็เป็นเรื่องสำคัญที่ดิฉันคาดหวังว่าสำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องเร่งฟื้นคืนกลับมาอย่างเร่งด่วนแล้วก็การจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ก็อยากให้คำนึงถึงเรื่องนี้ด้วยเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเป็นท่านสุดท้ายก็แล้วกันครับ เดี่ยวทางผู้ชี้แจงจะได้ตอบประเด็นต่าง ๆ ที่ได้มีการซักถาม ขอให้เป็นอย่างคุณอลงกต มณีภาส เป็นท่านสุดท้ายนะครับ เชิญครับ คุณอลงกตครับ

นายอลงกต มณีภาส (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์อลงกต มณีภาส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม เขต ๓
พรรคภูมิใจไทย ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้อภิปรายในวาระ
รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงินสำนักงานศาลยุติธรรมสำหรับ
ปีสิ้นสุด ปี ๒๕๖๕ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ท่านประธานครับ เหตุเกิดที่อำเภอเรณูนคร
จังหวัดนครพนม อำเภอเรณูนครแต่ก่อนเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอธาตุพนม ตั้งแต่แยกตัว
มาจากอำเภอธาตุพนมยังไม่เคยเกิดเหตุการณ์ลักษณะนี้หรือเช่นนี้มาก่อน เรียนว่า
เมื่อสัปดาห์ที่แล้วมีชาวบ้านประมาณ ๑๐๐ กว่าคนได้ไปปิดล้อมโรงพักอำเภอเรณูนคร
ด้วยเหตุที่ว่าชาวบ้านคิดว่าตำรวจจับแพะและเป็นการยึดยา บังเอิญว่าผมอยู่ในช่วง
ที่ไปสัมมนาพรรคที่จังหวัดบุรีรัมย์ ก็ได้มอบหมายให้กับท่าน สจ. ฉลอง แสนรงค์
สจ. ในเขตเรณูนครได้ไปร่วมสังเกตการณ์ ได้ให้ท่านเลขา Kobchai Khamphai ซึ่งเป็นผู้ช่วย
สส. ไปร่วมสังเกตการณ์ แล้วก็ท่านผู้ใหญ่หนังกา ไพศาลวัฒนรงค์ ไปร่วมสังเกตการณ์
เช่นกัน ประเด็นก็คือว่าตำรวจในวันนั้นชาวบ้านถูกจับเป็นคนที่ยากจน เป็นคนยากไร้
แล้วชาวบ้าน ๑๐๐ กว่าคนคิดว่าเป็นคนดีคนที่ช่วยเหลือสังคมในหมู่บ้าน เหตุเกิด
ลักษณะเป็นการวางถุงดำอยู่ที่ในกระท่อมปลายนาหรือในไร่นาของชาวบ้านคนนั้น
ซึ่งในนั้นชาวบ้านก็ไม่รู้ว่ามียาอะไรอยู่ ตอนหลังพอนายสุวัฒน์ชัย ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม
นายสุวัฒน์ชัยคนนั้นไปเปิดถุงดำตรงนี้ ตำรวจก็ซุ่มอยู่ ถ่าย Video อัปเดต Clip ซึ่งในนั้น
มียาบ้าอยู่ ๗,๐๐๐ กว่าเม็ด ทางด้านตำรวจที่จับกุม ตำรวจก็ได้เล่าให้กับทีมงาน
ที่ผมส่งไปสังเกตการณ์ฟังว่าได้จับตาดูพฤติกรรม แล้วก็ในแนวทางสอบสวนค่อนข้าง
จะชัดเจน แต่ประเด็นอย่างไรก็ตามมันอยู่ที่กระบวนการยุติธรรม ผมกำลังจะเสนอแนะ
ในส่วนของสำนักงานศาลยุติธรรมว่าทนายจิตอาสา นั้นยังมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
โดยเฉพาะกับพี่น้องประชาชนที่ยากจน ที่ไม่มีเงินที่จะมาสู้คดีความเองได้ ในวันนั้น
การประกันตัวก็ไม่สามารถที่จะทำได้ แล้วโดยส่วนตัวแล้วถึงแม้ผมเองจะเป็น สส.
หรือมีทีมงาน ที่เป็น สจ. เคยให้นโยบายกันอยู่ตลอดว่าคดียาเสพติดพวกผมจะ

ไม่ขอเข้าไปประกันตัว แต่ว่าจะเข้าไปร่วมสังเกตการณ์ จะให้ไปเสนอแนะเป็นข้อคิด
อะไรก็ได้ แต่ว่าจะไม่ให้ประกันตัว จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่ได้รับการประกันตัวญาติพี่น้อง
ก็พยายามผลักดันต่อ นอกจากปิดล้อมพื้นที่โรงพักเรณูนคร แล้วก็ยังได้ไปรวมตัวกัน
พบท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผมเชื่อว่ากระบวนการยุติธรรม
ในประเทศไทยยังเชื่อได้อยู่ เพียงแต่ว่ากว่าจะถึงการตัดสินของศาล ไม่ว่าจะเป็นอย่าง
อัยการ ไม่ว่าจะเป็นอย่างศาล ผู้ต้องหาที่ยากจนยังลำบากในการที่จะขอความช่วยเหลือ
ต่าง ๆ ญาติพี่น้องไม่มีเงินที่จะมาต่อสู้คดีกระบวนการต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้
ผมก็อยากจะให้ทางสำนักงานศาลยุติธรรมได้เร่งในการที่จะฟื้นฟูประสิทธิภาพ
ฟื้นฟูการทำงานของนายจิตอาสา ผมไม่ได้ตำหนิว่านายจิตอาสาทำงานไม่เก่ง
หรือว่าว่าความไม่เก่ง แต่ประเด็นที่สำคัญก็คือว่าพี่น้องประชาชนไม่มีทางเลือก
การต่อสู้คดีความต่าง ๆ หมดเงินแต่ละครั้งนี้ไม่ใช่หลักหมื่น เป็นหลักแสน ๆ
ทนายแต่ละครั้งเรียกเงินมาเท่าไรชาวบ้านก็ต้องยอมจ่ายเพราะกลัวที่จะถูกติดคุก
ในรายของคนที่เช่กัน เป็นคนโสด เป็นคนเดียวในหมู่บ้าน แล้วบ้านก็เป็นกระต๊อบ
หลังเล็ก ๆ เอง ญาติพี่น้องไม่ได้มีเงิน ไม่ได้มีลูก ไม่ได้มีอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นแล้ว
ความเท่าเทียมกันในสังคมจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมไทย กราบขอบพระคุณท่านประธาน
อย่างสูงครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอดีมีอีก
๑ ท่าน เพิ่งส่งชื่อ ผมจะให้เป็นการเสนอชื่อท่านสุดท้ายนะครับ ผมอยากจะขอความกรุณา
ผู้ที่จะอภิปรายหรือจะซักถามต่อไปกรุณาอย่าไปลงลึกเรื่องคดี เพราะว่าวันนี้เราพิจารณา
ถึงเรื่องรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงินสำนักงานศาลยุติธรรม ถ้าเราลงลึกคดี
มันจะไม่ค่อยดี เพราะว่ามันนอกจากวาระแล้วก็จะสุมเสียง เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนเชิญ
ท่านสุดท้ายเลยนะครับ ท่านจุลพงศ์ อยู่เกษ

นายจุลพงศ์ อยู่เกษ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ
ผม จุลพงศ์ อยู่เกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ผมขอถาม

คำถามสั้น ๆ ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะผู้ชี้แจงหรือเปล่า คือเรื่อง
ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาเกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราว ผมมี ๒ คำถามคือ

๑. การออกข้อบังคับลักษณะนี้องค์กรไหนเป็นคนพิจารณาในการเปลี่ยนแปลง
ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

๒. ข้อบังคับเรื่องการปล่อยตัวชั่วคราวปี ๒๕๔๘ ของเดิมได้กำหนด
ผู้ที่จะประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้กว้างขวางมาก เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น แต่ในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ปี ๒๕๖๕ ผมเข้าใจว่า
ตัดในส่วนนี้ออกหมด อันนี้จะเป็นการลิดรอนสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลย โอกาสที่ได้รับ
การประกันตัวหรือเปล่า ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณมากครับ
เชิญผู้ชี้แจงครับ

นายธานี สิงหนาท (ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม นายธานี สิงหนาท ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม ขอชี้แจงที่ประชุมตามลำดับนะครับ

สำหรับในเรื่องแรกที่ทางที่ประชุมสอบถามเกี่ยวกับทนายความอาสา
หรือทนายความขอแรงนั้น ขอกราบเรียนที่ประชุมว่าในปีที่ท่านประธานศาลฎีกา
มีนโยบายที่สำคัญประการหนึ่ง คือต้องการที่จะจัดหาทนายความที่มีประสิทธิภาพ
ให้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา ซึ่งเดิมที่เดียวแนวทางศาลเองก็จะจัด
ทนายความอาสาหรือทนายความขอแรงให้ตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเอาไว้คือคดี
ที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือจำเลยที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี เราต้องจัดหา
ทนายความให้โดยภาคบังคับ ส่วนคดีที่มีโทษจำคุกก็เป็นสิทธิของจำเลยจะเลือก
ทนายความหรือไม่ก็ได้ แต่ยังขาดอยู่อันหนึ่งคือเวลาที่ศาลเลือกทนายความให้กับ
ตัวจำเลยนั้น ก็จะเป็นการจัดตามคิวตามระบบไป แต่ในปัจจุบันนี้เราจะเริ่มพัฒนา

จัดทนายความที่มีประสิทธิภาพให้เหมาะสมกับคดีที่จำเลยต้องหาในคดีนั้น ๆ อย่างเช่น คดียาเสพติดเราก็จะจัดหาทนายความที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านคดียาเสพติด เคยว่าความผ่านประสบการณ์มาหลายเรื่อง หลายคดีมีประสบการณ์ในการว่าความ หลาย ๆ ปี มีความเชี่ยวชาญด้านที่จะต้องว่าความในเรื่องนั้นโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้ จำเลยหรือผู้ต้องหาได้รับประโยชน์จากทนายความที่มีคุณภาพขึ้น มีประสิทธิภาพ ในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ ซึ่งทางสำนักงานศาลยุติธรรมก็เห็นความสำคัญของจำเลย ในคดีอาญาที่จะต้องมีโอกาสได้รับการจัดหาทนายความในการต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ เพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านไม่รู้กฎหมาย แม้กระทั่งทนายความเอง บางครั้งก็อาจจะรู้กฎหมายไม่สมบูรณ์ที่สุด เพราะกระบวนการวิธีพิจารณาชั้นศาล อาจจะสลับซับซ้อน ดังนั้นในปัจจุบันเราก็คิดว่าเราจะต้องพัฒนาตรงนี้ไปให้เหมือนกับ หลักสากล โดยจะจัดทนายความที่มีคุณภาพเฉพาะด้านนั้นด้านนี้ให้กับตัวจำเลย ที่ถูกต้องหาดำเนินคดีให้ได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด แล้วงบประมาณที่เราจะจัดสรร ให้กับทนายความนั้น เราก็จะพยายามจัดสรรงบประมาณค่าตอบแทนทนายความให้สูง เพียงพอกับแล้วกับค่าวิชาชีพของทนายความ

อีกอันหนึ่งที่ทางที่ประชุมสอบถามเกี่ยวกับการให้บริการประชาชน ในปัจจุบันนี้เราก็จะมีการอบรมพัฒนาเจ้าหน้าที่ของศาลให้มีจิตอาสา มีหน้าตายิ้มแย้ม แจ่มใสเพื่อที่จะต้อนรับประชาชนที่มาในศาลซึ่งเขามีความทุกข์อยู่แล้ว เราก็ต้องให้ เขามาศาลด้วยความสบายใจ ไม่ให้เขาได้รับทุกข์ต่อไป ในอีกจุดหนึ่งก็คือเราอยากจะ บริการประชาชน สำหรับคนที่มีความคิดความอาจจะไม่จำเป็นต้องมาทำงานหรือมาศาล ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เราอาจจะให้ประชาชนมีสิทธิเลือกได้เหมือนกับคลินิกนอกเวลา ซึ่งปีนี้เป็นนโยบายของท่านประธานศาลฎีกาว่าประชาชนอาจจะเลือกมาศาลในวันหยุดได้ เราจะเปิดทำการศาลวันหยุด อาจจะวันเสาร์ วันอาทิตย์ ให้ประชาชนที่ไม่สะดวก ในการมาศาลในวันทำงานวันจันทร์ถึงศุกร์ อาจจะให้ประชาชนเลือกมาศาลในวันหยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ หรืออาจจะเปิดทำการศาลนอกเวลาการทำงานในวันปกติ อาจจะเปิด

นอกเวลาตอนประมาณ ๔ โมงครึ่งถึง ๒ ทุ่ม แล้วซึ่งทางสำนักงานศาลยุติธรรมตอนนี้กำลังจัดงบประมาณเพื่อที่จะให้ศาลแพ่ง แล้วก็ศาลเยาวชน แล้วก็ศาลอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ศาลทำงานในวันหยุด

อีกอันหนึ่งที่ประชุมถามว่าเรามีการยื่นฟ้องทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางระบบ e-Filing ระบบ CIOS ที่ศาลชั้นต้นได้ แต่ในการอุทธรณ์ การฎีกาเรายังไม่มีระบบนี้ ซึ่งก็จะขอตอบในที่ประชุมว่าเรากำลังจะพัฒนาระบบการยื่นอุทธรณ์ ยื่นฎีกาผ่านระบบ e-Filing ระบบทาง CIOS ต่อไป อันนี้เป็นแนวคิดที่เรากำลังจะทำในปีนี้ และในปีนี้ที่เราคิด แล้วก็ท่านถามมาตรงใจเลยคือในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เราแก้ไขกฎหมายในมาตรา ๑๗๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ แล้ว ๑๐ กว่าปีแล้ว เราแก้ไขกฎหมายเพื่อที่จะให้ศาลทำการพิจารณาและสืบพยานโดยบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องไว้ แต่เรายังไม่ได้มีการทำอย่างจริงจัง แต่เรามีการทดลองบางศาลแล้ว อย่างเช่นที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ตอนนี้เรากำลังทดลองทำ แล้วเราก็ลองทำที่ศาลอาญาบางบัลลังก์แล้วนะครับ แล้วปีนี้เราจะจัดงบประมาณไปยังศาลต่าง ๆ เพื่อให้ทุกศาลได้มีการบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องในคดีอาญาไว้ โดยเราจะเน้นในคดีอาญาเป็นหลักเลยคดีแพ่งนั้นเราค่อยตามมาทีหลัง แต่คดีอาญาเราจะต้องทำให้ทัน แต่ว่าระบบ e-Hearingที่เราจะถอด Tape บันทึกทันทีอาจจะต้องพัฒนาอีกต่อไป ซึ่งยังไม่มีระบบใดที่เสถียรที่สุดในตอนนี้ แต่สำหรับในการบันทึกภาพและเสียง เราจะต้องเร่งทำในปีนี้อย่างเต็มที่ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอมา เราก็จะทำให้ในจุดนี้นะครับ

อีกจุดหนึ่งที่ฝากมาคือในเรื่องของการสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ตามที่เราทราบว่ามีการสอบหลายสนาม สนามใหญ่ สนามเล็ก สนามจีว แต่ละสนามก็มีการสอบได้น้อยมาก ซึ่งเรื่องนี้แล้วทางสำนักงานศาลก็ดี ทางประธานศาลฎีกาก็ดี ได้เห็นข้อบกพร่องตรงนี้ เรากำลังจะดำเนินการแก้ไขเพื่อที่จะจัดสอบให้มีประสิทธิภาพ

แล้วได้ผู้พิพากษามาทำงานมากขึ้นกว่าเดิม ก็เป็นเรื่องที่ต้องขอกราบขอบคุณสภาแห่งนี้ ที่ให้ความห่วงใยทางศาลยุติธรรมเป็นอย่างมากในเรื่องนี้

อีกเรื่องหนึ่งที่มีการสอบถามเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว การปล่อยชั่วคราว ต้องติด EM ต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ศาลกำลังจะเปลี่ยนระบบใหม่ การใช้ EM อาจจะใช้เป็นเรื่องรองลงไป เราจะใช้ EM น้อยมากเลยตอนนี้ เราจะปล่อยประกันอิสรภาพไป โดยอาจจะไม่ต้องมีการติด EM ต่อไป แล้วเราอาจจะปล่อยชั่วคราวเป็นหลัก และไม่ปล่อยชั่วคราวเป็นข้อยกเว้นตามหลักที่เราได้เขียนกฎหมายไว้ทุกประเทศ แล้วก็ทุกรัฐธรรมนูญ ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลทุกคนก่อนที่ศาลจะพิพากษาว่ามีความผิดให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ซึ่งศาลก็จะคำนึงถึงจุดนี้ในใจของศาลอยู่แล้ว ซึ่งปัจจุบันเราก็อาจจะต้องมีการเปลี่ยนทิศทางไปนะครับ

สำหรับในเรื่องงบประมาณอื่น ๆ ที่ทางสภาได้จัดสรรไปให้ ทางสำนักงานศาลก็จะพยายามใช้ให้ถูกต้องตามงบและใช้อย่างประหยัดที่สุด ขอชี้แจงไว้เพียงเท่านี้ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีผู้ใดขออภิปรายเพิ่มเติม ขอบขอบคุณผู้มาชี้แจงทุกท่านครับ ถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับทราบรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีและรายงานการเงินของสำนักงานศาลยุติธรรมแล้วนะครับ ขอขอบคุณผู้ชี้แจงทุกท่านครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๑. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี คือ (นายรอมฎอน ปันจอร์ เป็นผู้เสนอ)

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ เป็นผู้เสนอ) อยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๗

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษากระบวนการสร้างสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายชากาเรีย สะอิ เป็นผู้เสนอ) อยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๑๔

๔. ญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการเจรจาสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งยังไม่ได้บรรจุระเบียบวาระ เดี่ยวเจ้าหน้าที่จะแจกญัตตินี้ให้สมาชิกสภาได้ทราบนะครับ

ผมเห็นว่าเรื่องทั้ง ๔ เรื่องที่เสนอมานี้เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ผมจึงขอนำมาพิจารณาและอภิปรายรวมกันตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕ (๒) จะมีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบก็พิจารณารวมกันทั้ง ๔ ญัตติเลย เพราะฉะนั้นขอเชิญผู้เสนอญัตติท่านแรกเลย คือ คุณรอมฎอน ปันจอร์

นายรอมฎอน ปันจอร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอความสันติจงประสบแด่ท่านเพื่อนสมาชิกและเพื่อนร่วมสังคมที่รับฟังกันอยู่ทางบ้านในเวลานี้นะครับ ผม รอมฎอน ปันจอร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคก้าวไกล วันนี้ผมขออภิปรายเพื่อสนับสนุนญัตติที่ผมได้ยื่นเอง ที่จะขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี ผมควรต้องเกริ่นก่อนว่าอย่างที่ท่านประธานได้กล่าวไปข้างต้นเมื่อสักครู่ ญัตติของผมเป็น ๑ ใน ๓ ญัตติ ตอนแรกผมเข้าใจว่า ๓ ญัตติ ตอนนี้มี ๔ ญัตติแล้วที่เสนอเข้ามา คือนอกจากตัวผมเองแล้วก็มีเพื่อนจากพรรคประชาชาติ จากพรรคภูมิใจไทย แล้วล่าสุดก็คือจากพรรคเพื่อไทยด้วย ถือว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดี ที่ต้องบอกที่น่ายินดีก็เพราะว่าจริง ๆ แล้วถ้าเราดูบันทึกการประชุมในสภามัยที่แล้ว จริง ๆ มีญัตติทำนองเดียวกันยื่นเข้ามา ๖ ญัตติด้วยกันจากหลากหลาย

พรรคการเมืองที่เดียว ผมต้องขออนุญาตพูดถึงอดีตแรกเมื่อปี ๒๕๖๓ ของคุณหมอ เพชรดาว ไต้ะมีนา จากพรรคภูมิใจไทย จากคุณกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ พรรคประชาชาติ ในปีเดียวกัน คุณอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ จากพรรคพลังประชารัฐ ในเวลานั้น คุณชวลิต วิชยสุทธิ์ จากพรรคเพื่อไทย จริง ๆ แล้วก็มีจากพรรคอนาคตใหม่ด้วย จากคุณพรรณีการ์ วานิช ในช่วงปี ๒๕๖๓ หลังจากที่พรรคอนาคตใหม่ถูกยุบไปก็มีเพื่อนสมาชิกของผมคือ คุณณัฐวุฒิ บัวประทุม เสนอยื่นเข้ามา ๖ ยุติติด้วยกัน แต่จนแล้วจนรอดสมาชิกในสมัยที่แล้ว ก็ไม่ได้มีการพิจารณาตั้งวาระนี้ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เลย ที่ผมพยายามจะไล่เรียง ให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกดูถึงประวัติศาสตร์ของการเดินทางของยุติตินี้ ในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมาเพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วข้อเสนอในการตั้งกรรมการวิสามัญ เป็นข้อเสนอที่ดำเนินมานานเลยจากหลายพรรคการเมืองด้วยกัน จริง ๆ เป็นข้อเสนอที่ดำเนินมีข้อเสนออยู่นอกสภาจากประชาชนหลายกลุ่ม จากภาคประชาสังคม ทั้งชาวพุทธ ชาวมุสลิมที่เห็นว่าตัวกระบวนการสันติภาพที่กำลังดำเนินอยู่เป็นกระบวนการทางการเมืองที่รับรู้ได้อย่างจำกัด เป็นการดำเนินการโดยฝ่ายนโยบาย โดยหน่วยงาน ความมั่นคง แต่เห็นควรว่ารัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ น่าจะได้มีส่วนร่วม ในการสร้างสันติภาพ มีส่วนในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ผ่านพื้นที่กลาง ผ่านพื้นที่การสนทนาแห่งนี้ซึ่งเป็นที่สถิตของอำนาจอธิปไตย เป็นที่อยู่ร่วมกันของ ตัวแทนของประชาชนจากทั้งประเทศ แทนที่การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะจำกัดอยู่ที่มือของหน่วยงานราชการ หน่วยงานความมั่นคง แล้วก็การดำเนินการ เสร็จจากสันติภาพที่อาจจะไปคุยกันในต่างประเทศแล้วก็รับรู้ได้อย่างจำกัด ที่ผมคิดว่า เรื่องนี้สำคัญก็เพราะว่าเราต้องยอมรับอย่างนี้ ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒-๓ ประการว่า เรื่องที่เรากำลังอยากจะเรียกร้องให้ทางสภามีการจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญนี้

เรื่องแรก ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องใหญ่ จริง ๆ แล้วเกือบ ๒๐ ปี มานี้มีผู้สูญเสียชีวิตไปแล้ว ๗,๐๐๐ กว่าคน เราใช้งบประมาณไปแล้ว ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เรื่องที่ใหญ่กว่านั้นคือโดยตัวเนื้อหาของสาระของตัวปัญหาเองมันเกี่ยวข้องกับอำนาจ

อธิปไตยของประเทศไทย เกี่ยวข้องกับความชอบธรรมในการปกครองเหนือพื้นที่ และดินแดนของจังหวัดชายแดนภาคใต้เหล่านั้น แล้วก็เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ความเป็นมา เรื่องนี้เรื่องใหญ่ครับ เป็นเรื่องที่มีการตัดสินใจสำคัญ ๆ เราอาจจะกระทำได้ระดับหน่วยงานก็ได้แต่เรื่องนี้มันใหญ่เกินตัวเหล่านั้น และจำเป็นอย่างยิ่งที่ข้อตกลงหรือว่าฉันทามติที่จะเกิดขึ้นควรต้องมีการปรึกษาหารือกันในสภาแห่งนี้ หลายปีมานี้ มีการใช้กลไกสภา มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญอยู่หลายชุดในช่วงแรก ๆ ของความขัดแย้ง ความรุนแรง แต่เมื่อความรุนแรงมันดำเนินอย่างยาวนานก็ทำให้ดูเหมือนว่าเราจะขาชินกับสถานการณ์ความไม่สงบเหล่านั้นแล้วก็ปล่อยมือให้กับหน่วยงานราชการ ให้กับรัฐบาล ให้กับฝ่ายบริหารในการทำงานเหล่านี้ ข้อเท็จจริงตรงนี้ชัดเจนมากขึ้น โดดเด่นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังรัฐประหาร ปี ๒๕๕๗ ที่ดูเหมือนว่าจะพยายามกีดกัน พยายามกันไม่ให้รัฐสภาแห่งนี้เข้าไปมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ ติดตามและตรวจสอบการดำเนินนโยบายเหล่านี้

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญก็เพราะว่าจริง ๆ แล้วโดยในสาระสำคัญของมัน มันเชื่อมโยงกันหลายประเด็น ท่านประธานลองพิจารณาจากนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เองที่จริง ๆ แล้วก็ยังมีหลายมิติ หรือแม้กระทั่งแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนจังหวัดชายแดนภาคใต้เองซึ่งเชื่อมโยงหน่วยงานหลากหลายหน่วยงาน ๑๓ กระทรวง ๔๕ หน่วยงาน หรือแม้แต่มิติในการมองก็เชื่อมโยงกับภาระรับผิดชอบของฝ่ายนิติบัญญัติที่ซ้อนเหลื่อมกันหลายคณะกรรมการด้วยกันแน่นอนคงมีคณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐด้วย แต่ต้องไม่ลืมว่ามีทั้งมิติทางศาสนาที่ผู้คนต่างศาสนิกจะอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมที่อาจจะโยงกับเรื่องคณะกรรมการการศึกษา โยงกับเรื่องคณะกรรมการการศึกษาด้วยเพราะเกี่ยวข้องกับภาษา เกี่ยวข้องกับการศึกษาในวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายแน่นอนคงต้องเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการทหาร คณะกรรมการการตำรวจด้วย และหรือแม้กระทั่งคณะกรรมการปกครอง และสุดท้ายก็โยงกับมิติในด้านการต่างประเทศด้วย เชื่อมโยงกับขอข่าทำงาน

ของคณะกรรมการต่างประเทศด้วย นี่คือเหตุผลว่าทำไมสภาแห่งนี้ควรจะต้องการจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อติดตาม ศึกษา และสนับสนุนการดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการพูดคุยเจรจาสันติภาพ

ประการที่ ๓ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้ทำหน้าที่ได้มากกว่านี้ แม้ว่าที่ผ่านมาการพูดคุยสันติภาพจะเป็นแค่ส่วนหนึ่งของแนวทางการแก้ไขปัญหา ส่วนหนึ่งหมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า บรรดาการเจรจาสันติภาพหรือการพูดคุยสันติภาพเป็นหนึ่งในวิธีการที่ดำเนินควบคู่ไปกับมาตรการอื่น ๆ หรือว่าแนวทางอื่นของภาครัฐ ทั้งการป้องกันรักษาความสงบ การรักษาความปลอดภัย การสนับสนุนเรื่องการศึกษา การสนับสนุนเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ปัญหาของมันก็คือว่าแม้จะแตกต่างกันหลากหลาย หัวใจสำคัญก็คือการจัดวางความสำคัญที่ดูเหมือนจะไม่ชัดเจนมากนัก นี่คือเหตุผลที่รัฐสภาน่าจะต้องช่วยสะท้อนให้เห็นว่าการสร้างสันติภาพนั้น จุดเน้น จุดสำคัญ จุดคานงัดจริง ๆ อยู่ที่โต๊ะเจรจา อยู่ที่มีการแสวงหาข้อตกลง

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายรอมฎอน ปันจอร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ใน Slide ที่ขึ้นโชว์ในเวลานี้คือผลลัพธ์หนึ่งที่ถือได้ว่าเป็นหลักสำคัญของกระบวนการสันติภาพ แต่ดูเหมือนว่าจะเป็นที่รับรู้กันน้อยมากในรัฐสภาแห่งนี้ ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ หรือแม้กระทั่งในสังคมไทย จริง ๆ แล้วเอกสารทั้ง ๒ ชิ้นที่อยู่บนจอในเวลานี้คือเอกสารฉันทามติทั่วไปว่าด้วยการพูดคุยสันติภาพในปี ๒๕๕๖ ในช่วงรัฐบาลยิ่งลักษณ์ หรือเมื่อปีที่แล้ว เป็นเอกสารหลักการทั่วไปว่าด้วยกระบวนการพูดคุยสันติภาพที่มีการลงนามกัน เอกสารทั้ง ๒ ชุดนี้เป็นผลลัพธ์ที่เป็นผลมาจากการดำเนินงานร่วมกันของหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากรัฐบาลไทยและขบวนการต่อสู้ปาตานีที่เปิดโต๊ะเจรจา แต่จนกระทั่งถึงบัดนี้หลังจากที่เราได้รัฐบาลใหม่ดูเหมือนว่ากระบวนการเหล่านี้จะชะงัก และจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐสภาจะคอยกระตุ้นเตือนและสนับสนุนตัวกระบวนการนี้ให้เดินหน้าต่อไป

และนี่อาจจะเป็นสิ่งที่เป็นวนวัตกรรมในทางการเมืองของกระบวนการสันติภาพด้วย ถ้ารัฐสภาแห่งนี้มีคณะกรรมการที่เดินคู่ไปกับการดำเนินนโยบายของฝ่ายบริหาร เพราะจะเป็นหลักประกันที่ให้ความมั่นใจ ให้ความเชื่อมั่นต่อประชาชนในพื้นที่ หรือแม้กระทั่งต่อผู้เห็นต่างที่จะสามารถบรรลุข้อตกลงและสร้างฉันทามติที่จะอยู่ร่วมกัน ภายใต้สังคมไทยนี้ต่อไปได้อย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรี

สุดท้ายนี้ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างสันติภาพโดยภาพรวมโดยที่แกนกลางของมันคือตัวกระบวนการสันติภาพ เมื่อหลายเดือนก่อนผมมีโอกาสได้อยู่ในวงคุยที่มีเสียงสะท้อนจากผู้พิการทางชา คือ เขาเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในวงด้วยแล้วเขารู้สึกประทับใจมากที่ได้สะท้อนเสียงของเขา เขาพูดถึงเรื่องความปลอดภัย เขาพูดถึงความปลอดภัยในความหมายที่ปลอดภัย จากความรุนแรง แต่ในขณะที่เดียวกันก็พูดถึงความปลอดภัยที่จะได้แสดงความคิดเห็น อย่างตรงไปตรงมาถึงปัญหาที่เขาเผชิญ ผมคิดว่าอันนี้เป็นข้อคิดที่น่าสนใจ และผมเชื่อว่า ในรัฐสภาแห่งนี้ซึ่งเป็นพื้นที่ของการสนทนา พื้นที่ของการพูดคุย น่าจะเป็นพื้นที่ ในการขยายโอกาสในการสร้างสันติภาพ และเน้นย้ำให้รัฐบาลมุ่งมั่นจริงจังทำงาน เพื่อตอบสนองต่อความปลอดภัย ความสงบ สันติภาพที่แน่นอนผ่านมาจากความขัดแย้ง กันอย่างสร้างสรรค์ และด้วยเหตุนี้ผมจะขออนุญาตสนับสนุนญัตตินี้และเรียกร้องให้ เพื่อน ๆ สมาชิกช่วยอภิปรายสนับสนุนในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของการสร้างสันติภาพโดยรวมของประเทศนี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณมากครับ ต่อไปเป็นญัตติทำนองเดียวกัน

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษา และเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ เป็นผู้เสนอ)

ขอเรียนเชิญท่านได้เสนอญัตติครับ

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม กมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส เขต ๕ ประกอบด้วย อำเภอบาเจาะ อำเภอรือเสาะ และอำเภอศรีสาคร พรรคประชาชาติ ท่านประธานครับ ในฐานะผมเป็นคนหนึ่งที่เสนอ ญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาและเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องขออนุญาตท่านประธานอภิปรายในเบื้องต้น ก็คือในเรื่องของหลักการและเหตุผล ในส่วนของหลักการก็คือขอให้สภาผู้แทนราษฎร ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนเหตุผลผมขออนุญาต เรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นี้ยืดเยื้อมานาน เป็นความขัดแย้งที่ยืดเยื้อแล้วก็ยืดเยื้อไปเรื่อย ๆ จนไม่สิ้นสุด หลายท่านอาจจะมองปัญหา ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับ ๑ คือวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ มาจนถึงวันนี้ ก็คือเกือบ ๒๐ ปี เกือบ ๒ ทศวรรษ แต่ความจริงแล้วปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอยู่ในพื้นที่เกิดความขัดแย้งหลายสิบปี หลายรัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหาเหล่านี้ แต่จนแล้วจนรอดจนถึงตอนนี้ปัญหายังคงอยู่ ผมจึงใช้คำว่าเป็นความขัดแย้งที่ยืดเยื้อ ถ้านับตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ เกิดเหตุการณ์ปล้นปืนที่ค่ายปิเหล็ง ปีนหายไปนาคาย กองพันพัฒนาที่ ๔ เจาะไอร็อง ๓๐๐ กว่ากระบอก ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ ก็เกิดเหตุการณ์ ที่กรือเซะ มีผู้เสียชีวิต ๑๐๐ กว่าราย ที่ตากใบ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ อีกไม่กี่วัน ก็จะครบรอบแล้ว เสียชีวิตเกือบ ๑๐๐ ราย ๘๐ กว่าราย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ ผ่านมาหลายรัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหา ทุ่มงบประมาณหมดไป

๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่สิ่งที่ได้คำตอบก็คือเหตุการณ์ก็ยังคงอยู่ ปัญหาเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ต่ำสุด การศึกษาก็ต่ำสุด ถามว่าสภาพของเราไม่เคยตั้งคณะกรรมการวิสามัญเลยหรือ ไม่ใช่ครับท่านประธาน บางท่านอาจจะบอกว่าเบื่อแล้ว พูดถึงปัญหาความขัดแย้ง ๓ จังหวัดทุกยุคทุกสมัยตั้งขึ้นทุกทีทุกคณะ ตั้งไปศึกษาไป ปัญหาที่ยังคงอยู่ แต่รอบนี้ไม่ใช่เหมือนเดิมท่านประธานครับ สภาได้มีการพิจารณาศึกษาปัญหาความขัดแย้งใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีมาทุกยุค ทุกสมัย แต่นั่นคือการตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาภาพรวม แต่สิ่งที่เป็นปรากฏการณ์การขอให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญรอบนี้เป็นเรื่องของ การเจาะลึกลงไปหาทางออกที่ทุกคนมองว่าดีที่สุด ดีที่สุดอย่างไร นักวิชาการหลายท่านหลายคน que ศึกษาเรื่องนี้ทำวิจัยศึกษาความขัดแย้งในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นที่มินดาเนา ฟิลิปปินส์ หรือที่อื่น ๆ ที่มีพื้นที่ความขัดแย้ง ทางออกที่ดีที่สุด ไม่ใช่การปราบปราม ทางออกที่ดีที่สุดไม่ใช่การออกกฎหมายพิเศษบังคับใช้ กฎหมายพิเศษเราก็เห็นชัดอยู่ ๑๙ ปี ตอนนี้เรากำลังเรียกร้องให้มีการยกเลิก เพราะมันไม่ใช่คำตอบ ถ้ามั่นเป็นคำตอบป่านนี้ก็คงสงบไปแล้ว แต่งานวิจัยหลาย ๆ ท่านที่มีการศึกษาทางออกของความขัดแย้งก็คือการเจรจากับผู้ขัดแย้ง ผู้ขัดแย้งต้องหันหน้าเข้ามาเจรจา ไม่ใช่การปราบปราม นี่คือการเป็นที่มาที่จะทำให้สภาเรามีการศึกษาเจาะลึกเรื่องเหล่านี้ เพราะยังไม่เคยปรากฏมาก่อน รอบที่แล้วหลายพรรคการเมืองที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายเมื่อสักครู่มีการยื่น แต่ไม่ทันได้มีการอภิปรายบรรจุเข้าระเบียบวาระ ยังไม่ทันได้เข้าอภิปรายในสภา มีการยุบสภาเสียก่อน นี่คือการปรากฏการณ์ครั้งแรกที่มีการอภิปรายตั้งคณะกรรมการเรื่องนี้เกี่ยวกับกระบวนการสันติภาพ สภาเราจะได้มีส่วนร่วมปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ใช่เฉพาะแต่เป็นเรื่องของคน ๓ จังหวัด แต่เป็นเรื่องของคนทั้งประเทศ วันนี้นั้นผมมีความรู้สึกว่าคุณอื่น ภาคอื่น ๆ มองปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องปกติ แต่คนที่อยู่ในพื้นที่ถึงแม้ว่าเขาจะซาซิม แต่มันซาซิมบนความเจ็บช้ำบนความบอบช้ำ และมันตกทอดเป็นมรดกถึงลูกหลานกับความขัดแย้งที่มีอยู่ในพื้นที่

ไม่ใช่ว่ารัฐบาลไม่เคยเจรจา สิ่งที่รัฐบาลหลายยุคหลายสมัย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ผมไม่ได้พูดถึง การเจรจาในทางลับ มันมีมาก่อนแล้ว แต่การเจรจาในทางเปิดบนโต๊ะเจรจามันมีเมื่อปี ๒๕๕๖ สมัยรัฐบาลยิ่งลักษณ์มีการพูดคุยกับผู้เห็นต่างในขณะนั้นมีการตั้งวงคุย ๓-๔ ครั้ง ปรากฏว่ายกเลิก ไม่สำเร็จ มาครั้งที่ ๒ หลังจากมีการปฏิวัติรัฐประหารก็มีการตั้งโต๊ะที่ ๒ เจรจากับมารา ปาตานี ฝ่ายที่เห็นต่าง ก็มีการตั้งโต๊ะเจรจาหลายครั้ง มีการตกลงที่จะตั้ง Safe Zone พื้นที่ความปลอดภัย ท้ายที่สุดก็ไม่สำเร็จพอมีการเลือกตั้งปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๓ ก็มีการเจรจาอีกครั้ง เจรจาไม่กี่ครั้งก็เกิดสถานการณ์โควิด เมื่อสมัยรัฐบาล ท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ผ่านมา การเจรจาว่างเว้นไป ๒ ปีกับสถานการณ์โควิด พอสถานการณ์โควิดลดลงก็มีการเจรจาอีกครั้งหนึ่ง นำโดยท่านพลเอก วัลลภ รักเสนาะ ปรากฏว่ามีการยุบสภาเลือกตั้งใหม่ โต๊ะก็ล้มอีกครั้ง ตรงนี้ต่างหากที่ผมจะชี้ให้เห็นว่า นี่คือสิ่งที่เราต้องศึกษา สภาพของเราต้องมีส่วนร่วมในการศึกษาว่ามันมีข้อบกพร่องอะไร ทำไม ๓ ครั้งที่ผ่านมาถึงไม่สำเร็จ ทำไมฟิลิปปินส์ที่มินดาเนาถึงสำเร็จ มันมีเหตุผลอะไร หลาย ๆ เหตุผลที่เราต้องศึกษา ต้องตั้งคณะกรรมการ นี่คือความจำเป็น ตั้งกรรมการ แล้วศึกษาว่าที่ผ่านมา ๓ ครั้งเป็นอย่างไร แล้วก็ถ้าจะเดินต่อไปในรัฐบาลชุดนี้ การตั้งโต๊ะเจรจากระบวนการพูดคุยเพื่อสันติภาพซึ่งเป็นทางออกที่ดีที่สุดนี้ควรจะมีกรอบโครงสร้าง อย่างเป็นบ้าง ใครจะเป็นคู่เจรจา จะตั้งประเด็นเจรจาในเรื่องอะไร พูดคุยในเรื่องอะไร การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องทำอย่างไร โดยเอาประสบการณ์ ๓ ครั้งหลัง หรือครั้งสุดท้ายที่มีการตั้ง สล.๓ ว่าเราจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่สภาเราต้องมีส่วนร่วม หรือจะต้องมีกฎหมายรองรับไหม เพราะที่ผ่านมา การเจรจาทั้ง ๓ ครั้ง ถามว่าเรามีกฎหมายอะไรรองรับไหม ไม่มีครับ แม้แต่การหาทางออก พูดคุยว่าจะมีการตั้งเขตปกครองโน้นปกครองนี้ แต่ถ้าไปดูในรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๔ ในเรื่องของการปกครองท้องถิ่นมันก็ไม่มีความหมายรองรับเช่นกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่งว่าหากเราจะเดินหน้าต่อไปที่เรามองว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดนี้ อะไรบ้าง ที่เราต้องแก้ไข ถ้าจะต้องมีกฎหมายต้องมีกฎหมายอะไรบ้าง สภาเราจะต้องมีส่วนร่วม

อย่างไรบ้างสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้คือแผนที่ที่จะนำทางความสุข ไม่ใช่เฉพาะกับพี่น้อง ๓ จังหวัด หาก ๓ จังหวัดสงบประเทศไทยก็จะมีความสุขไปด้วย ต่างชาติก็จะกล้ามาลงทุน เพราะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีทรัพยากรมากมาย ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ ผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภาของเราจะร่วมกันสร้างปรากฏการณ์ สร้างประวัติศาสตร์ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการสันติภาพ โดยเฉพาะในเรื่องของกระบวนการพูดคุยเป็นครั้งแรก และจะเป็นไปอย่างสองทางไปยังพวกเราให้เดินไปสู่เป้าหมาย นั่นคือความสุขจะเกิดขึ้นกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปเป็นญัตติทำนองเดียวกันเรื่องต่อไปนะครับ

๓. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษากระบวนการสร้างสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายชากาเรีย สะอิ เป็นผู้เสนอ)
เรียนเชิญครับ

นายชากาเรีย สะอิ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ สันติสุขจงมีแต่ทุกท่านนะครับ ผม นายชากาเรีย สะอิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส ซึ่งประกอบไปด้วยอำเภอระแงะ อำเภอจะแนะ อำเภอสุคีริน พรรคภูมิใจไทย วันนี้ผมขอเสนอ ญัตติ เรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษากระบวนการสร้างสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก่อนอื่นผมต้องขอขอย้อนไปเมื่อเช้ามีมติของวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ เมื่อ ๑๙ ปี ๙ เดือน กับอีก ๖ วัน ซึ่งผู้ก่อการ ผู้ก่อเหตุมีประมาณ ๑๔๐-๑๕๐ คน บุกปล้นปืนไปจากกองพันพัฒนาที่ ๔ ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์หรือค่ายปิเหล็ง อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาสหายไปกว่า ๔๑๓ กระบอก มีทหารเวรเสียชีวิต ๔ นาย จุดนั้นนับเป็นจุดเริ่มต้นของสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากวันนั้นจนถึงวันนี้เหตุการณ์ยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในวันนั้นผมจำได้แม่น

เพราะผมกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ซึ่งตอนแรกผมก็ไม่ได้คิดอะไรมาก จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๗ ผมตกใจมากเมื่อทราบข่าวว่านายรอฮิม เจ๊ะแหว ขออนุญาตเอ่ยนามท่านและคณะถูกศาลอนุมัติหมายจับในข้อหาเป็นกบฏแบ่งแยกดินแดนและปล้นปืนค่ายกองพันพัฒนาที่ ๔ เพราะอะไรทราบไหมครับท่านประธานว่าทำไมผมถึงตกใจขนาดนั้น เพราะว่าคนที่ผมเอ่ยนามเมื่อสักครู่นี้เป็นน้ำของผมเอง ซึ่งเป็นครูท่านไม่เคยมีปิ่นเป็นของตัวเอง ท่านไม่เคยแม้กระทั่งยิงปืน ถูกคนใส่ร้ายป้ายสีจนต้องสูญเสียอิสรภาพ วันที่น้ำของผมถูกปล่อยตัวให้กลับบ้าน เป็น ๑ วันหลังจากวันที่ยายผมเสียชีวิต ซึ่งท่านไม่สามารถที่จะดูแลแม่ที่เจ็บป่วยได้ ดังนั้น ผมจึงรู้สึกเจ็บปวดเหมือนกับหลาย ๆ ท่านที่มีความรู้สึกที่อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในแต่ละครั้งก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความสะเทือนใจและความวิตกกังวลต่อประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในพื้นที่เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่ากระบวนการการพูดคุยสันติภาพซึ่งได้ถูกนำมาใช้แก้ไขปัญหาในรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาลเรื่อยมา เพื่อลดความสูญเสีย การละเมิดสิทธิมนุษยชน การลดความรุนแรง ความขัดแย้งนั้นสามารถทำได้บ้างในบางเวลา แม้ว่าการแก้ปัญหาดังกล่าวจะไม่บรรลุผล ยกตัวอย่างเช่น กระบวนการพูดคุยสันติภาพในช่วงของเดือนรอมฎอน คือเดือนที่พี่น้องมุสลิมทั่วโลกได้ถือศีลอด หลายปีที่ผ่านมาเห็นผลได้อย่างชัดเจนว่าลดความรุนแรงเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังเป็นช่วงเวลาที่ยาว ๆ เท่านั้นเอง ผมได้อ่านนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สำนักงานสภาพัฒนาการศรัทธาแห่งชาติ หรือ สมช. เป็นผู้จัดทำ บอกได้เลยถ้าสามารถทำตามนโยบายที่วางไว้ทั้งหมดได้ เหตุการณ์ความไม่สงบคงจะสามารถยุติลงได้ แต่สิ่งที่เขียนมาทั้งหมดเป็นแค่นามธรรมยังไม่สามารถที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้ ผมขอยกตัวอย่าง ๓ ประเด็นในนโยบายนี้ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อคนในพื้นที่

ประเด็นแรก คือเรื่องปัญหาปากท้องของคนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ควรจะเป็นจังหวัดชายแดนที่มีศักยภาพสูงทางเศรษฐกิจ คำนี้ไม่ได้เกินเลยแต่อย่างใดเพราะว่า ๓ จังหวัดมีด้านชายแดน ๔ ด้าน มีพื้นที่ติดทะเลสามารถทำประมงได้ มีพื้นที่ภูเขาที่มีผลหมากรากไม้เยอะแยะเลย อย่างเช่น ทุเรียน ลองกอง มังคุดเงาะที่ขึ้นชื่อระดับประเทศเลยก็ว่าได้ มีสนามบินพาณิชย์ มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย เมื่อพิจารณาตามข้อมูลนี้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้น่าจะเป็นพื้นที่ที่ต้องมีรายได้ต่อหัวสูงเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศแน่นอน แต่จากรายงาน GDP ต่อหัวรายจังหวัดพบว่า ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพียง ๖๑,๓๘๗ บาทต่อปี เป็นอันดับสุดท้ายของประเทศ ฟังไม่ผิดครับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยากจนที่สุดในประเทศ มีนักวิชาการมีผู้รู้มากมายให้เหตุผลไปต่าง ๆ นานาว่าเกิดจากความผันผวนของราคาพืชผลบ้าง เกิดจากภาพลักษณ์ของเหตุการณ์ความไม่สงบบ้าง ส่งผลต่อภาวะการค้าและการลงทุนในพื้นที่เป็นอย่างมาก ดังนั้น การสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนใต้จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน เราจะมุ่งเน้นแต่เรื่องความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่ได้ แต่เราต้องมุ่งเน้นการลงทุนในพื้นที่ทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการ โดยมีระบบสาธารณสุขูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งสิทธิประโยชน์ที่จะดึงดูดการลงทุน เพื่อให้เกิดการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค เกิดการจ้างงาน ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ลดปัญหาการว่างงานและการอพยพแรงงาน ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งสามารถแก้ปัญหาด้านความไม่สงบในพื้นที่ อันจะนำไปสู่ความร่มเย็นในพื้นที่ ๓ จังหวัดได้

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องปัญหาการศึกษา ๓ จังหวัด เป็นที่ทราบกันดีว่าคุณภาพการศึกษา ๓ จังหวัดต่ำที่สุดในประเทศ หลายคนบอกว่าเกิดจากการศึกษาที่มีการเรียนศาสนาและสามัคคีธรรมกันถึงทำให้คุณภาพการศึกษาลดลง แต่การที่ผม

ได้มีโอกาสได้เรียนต่อต่างประเทศ ทำให้ผมทราบว่าหลาย ๆ ประเทศก็มีการศึกษาลักษณะนี้ มีทั้งสามัญแล้วก็ศาสนาแต่ทำไมเขาถึงมีคุณภาพการศึกษาที่ดีได้ ดังนั้นปัญหาคุณภาพการศึกษาที่ต่ำนั้นส่วนสำคัญขึ้นอยู่กับคุณภาพของแม่พิมพ์เป็นสำคัญ ดินดีขนาดไหนถ้าแม่พิมพ์ไม่ดีก็ไม่สามารถที่จะผลิตแจกันที่สวยงามได้ แต่ในทางกลับกัน ถ้าแม่พิมพ์ดีแต่ดินที่ทำแจกันไม่ค่อยดีมากนักก็สามารถที่จะผลิตแจกันที่สวยงามได้ เพราะฉะนั้นจะให้นักเรียนในพื้นที่พูดภาษาไทยได้ดีได้อย่างไรเมื่อครูก็ยังพูดภาษาไทยไม่คล่อง หรือจะให้เด็กเก่งภาษาอังกฤษได้อย่างไรเมื่อครูสอบภาษาอังกฤษยังไม่ผ่านเลย อันนี้ผมว่าไม่ใช่เป็นเฉพาะเรื่อง ๓ จังหวัด แต่เป็นประเด็นปัญหาของประเทศ ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพครูเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะพัฒนาการศึกษาของคนในพื้นที่และประเทศได้ ทุกคนทราบกันดีเงินเดือนที่รัฐ Support ให้กับครูที่จบปริญญาตรีในพื้นที่อยู่ที่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ถามว่าครูได้เงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาทจริงไหม บางโรงเรียนบอกว่าจำเป็นต้องหักเพื่อไปแบ่งให้ครูสอนศาสนาอื่น ๆ เงินเดือนที่ได้จริงคือ ๔,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท ถามว่าคนที่ได้เงินเดือนเท่านี้จะมีกำลังใจสอนนักเรียนได้อย่างไรในเมื่อตัวเองยังต้องหางานอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ของตัวเองและเด็กจะมีคุณภาพการศึกษาดีได้อย่างไร

ประเด็นสุดท้ายคือประเด็นเรื่องปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนมาก ทำให้สถานการณ์ในพื้นที่รุนแรงมากขึ้น มีการทำร้ายตัวเองและผู้อื่น มีการลักขโมยในทุกพื้นที่ ดังนั้น ถ้าเราคิดว่าผู้เสพคือผู้ป่วยต้องนำส่งบำบัด เราจะต้องมีศูนย์บำบัดที่ตามหลักศาสนบัญญัติมากกว่านี้ และตอนนี้ค่าใช้จ่ายสูงมากประมาณ ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน คนในพื้นที่ไม่สามารถจ่ายได้ สิ่งที่ประชาชนในพื้นที่สะท้อนกลับมา รวมถึงตัวผมเองจึงจำเป็นต้องให้กระบวนการสันติภาพชายแดนใต้เกิดขึ้นอย่างจริงจัง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องการศึกษา ปัญหาเสพติดและอื่น ๆ ที่เป็นรายงาน ที่เป็นนโยบาย ฉะนั้นจึงควรมีการศึกษากระบวนการสันติภาพชายแดนใต้ ทั้งในส่วนของปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จ

และเพื่อนำการศึกษามาเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เกิดผลสำเร็จ หยุคยิ่งความขัดแย้งและความรุนแรง อันจะส่งผลให้ชายแดนภาคใต้เป็นพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร ดังนั้น ผมจึงขอสนับสนุนญัตติดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษากระบวนการสร้างสันติภาพชายแดนใต้ และส่งผลการพิจารณาให้รัฐบาลไปดำเนินการ ซึ่งผมต้องขอขอบคุณคุณหมอมเพชรดาว โต๊ะมีนา อดีตผู้สมัครพรรคภูมิใจไทย ขออนุญาตเอ่ยนามครับ เพราะเป็นคนแรก ๆ เลยที่เสนอญัตติในปี ๒๕๖๓ และเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผมได้มีโอกาสยื่นญัตติในปีนี้อีกด้วย

สุดท้ายสรุปสั้น ๆ ว่ากระบวนการสันติภาพไม่ได้มีแค่กระบวนการพูดคุยบนโต๊ะเจรจา แต่เป็นการมองภาพในหลากหลายมิติแล้วลงมือทำ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ แสดงความเสียใจกับเรื่องของคุณน้ำด้วยนะครับ

๔. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการเจรจาสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ)

เชิญท่านศรัณย์ครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลขา) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขอเสนอญัตติเรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและติดตามการเจรจาสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ ท่านประธานครับ สืบเนื่องตลอดเวลาระยะเวลากว่า ๑๙ ปี ที่ปัญหาชายแดนใต้ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์ แม้ว่ารัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจะมีความพยายามในการแก้ไขปัญหาโดยตลอด แต่เหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ ก็ยังคงเกิดสืบเนื่องจนถึงปัจจุบัน บางช่วงเกิดเหตุการณ์มากกว่าปกติ บางช่วงก็มีช่วงที่เหตุการณ์สงบลงไปบ้างแต่ก็ยังมีเหตุการณ์เกิดขึ้นให้เราต้องมองเห็นและรับทราบ

ถึงปัญหาอยู่ร่ำไป ส่งผลให้ประเทศไทยสูญเสียทั้งบุคลากร เจ้าหน้าที่ ประชาชน จำนวนมากกว่า ๗,๐๐๐ ราย รัฐบาลในหลายสมัยใช้งบประมาณแผ่นดินมากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แม้ว่าจะระยะหลัง ๆ ความสูญเสียและจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะลดน้อยลง แต่ก็ไม่ได้สะท้อนให้เห็นว่าความขัดแย้งคลี่คลายลงแต่อย่างใด ทำให้ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความเชื่อมั่นว่าจะเกิดความปรองดองที่จะนำไปสู่สันติภาพ สันติสุข ความเป็นธรรม ความเสมอภาคทางกฎหมายเหมือนกับประชาชนทั้งประเทศ อย่างแท้จริง และอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในทุกคณะกรรมการที่มีการตั้งมาตั้งแต่ในอดีต คือการมีส่วนร่วมของตัวแทนภาคประชาชนที่ในกระบวนการเจรจานั้นมีส่วนร่วมน้อย ซึ่งอาจเป็นเหตุผลสำคัญที่การแก้ไขปัญหาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ เราจึงควรมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นในกระบวนการสร้าง สันติภาพถาวรในจังหวัดชายแดนใต้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้อย่างที่เพื่อนสมาชิก และผู้ร่วมเสนอญัตติหลาย ๆ ท่านอภิปรายก่อนหน้านี้ไม่ได้เป็นเพียงปัญหาในเฉพาะพื้นที่ เป็นปัญหาของทั้งประเทศ เป็นปัญหาที่ทุกคนมีส่วนร่วมและได้รับผลกระทบ

อีกประเด็นหนึ่งที่หลายครั้งเรามองข้ามไปเมื่อเรามองถึงปัญหาชายแดนใต้ เรามองไปถึงความขัดแย้งต่าง ๆ แต่หลายครั้งที่การแก้ปัญหาถูกมองว่าเป็นการแก้ปัญหา ให้เฉพาะกับประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งความจริงแล้วต้องบอกว่าถ้าประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะในพื้นที่ ถ้าเราสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ โอกาสที่เกิดขึ้นไม่ใช่เฉพาะกับ ประชาชนและบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ แต่เกิดขึ้นกับประเทศไทยทั้งประเทศ ต้องขอย้อนความ เพราะว่าในสมัยที่แล้วผมได้มีโอกาสเป็นกรรมการการท่องเที่ยว หลายครั้งเราไม่เคยทราบ ว่าในพื้นที่ที่เรากำลังพูดกันอยู่ พื้นที่ที่เมื่อทุกคนพูดจะคิดถึงแต่ว่ามีปัญหาความรุนแรง มีปัญหาความไม่สงบ จริง ๆ แล้วในพื้นที่ภาคใต้โดยเฉพาะในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดน มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีมูลค่ามากมาย มีสถานที่ท่องเที่ยว มีผู้คนที่มีความสามารถ ที่รอโอกาสในการที่จะเติบโตและสร้างสิ่งใหม่ ๆ สิ่งดี ๆ ให้กับประเทศอีกมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะปัญหาความขัดแย้งที่เราจะมาเกือบจะเป็นเวลา ๒๐ ปี

เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเราหวังว่าในการทำงานของรัฐบาลปัจจุบัน รวมถึงของ สส. ทุกท่านในรัฐสภาแห่งนี้ในสมัยนี้เราจะสร้างความแตกต่างและเดินหน้าให้เกิดสันติภาพที่ถาวรและยั่งยืนในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นจึงขอเสนอญัตติที่กล่าวมา ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาและติดตามการเจรจาสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดต่าง ๆ ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้อีกหลายท่านก็จะให้การอภิปรายและสนับสนุนญัตติทั้ง ๔ ญัตติ ขอให้เกิดความสงบกับทุกพื้นที่และประชาชนทุกท่าน ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ตอนนี้ผู้เสนอญัตติทั้ง ๔ ท่านก็ได้เสนอเรียบร้อยแล้ว ต่อไปจะเป็นการอภิปรายของสมาชิกที่ลงชื่อ ตอนนี้มีผู้ลงชื่อทั้งหมด ฝ่ายค้าน ๙ ท่านฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน ก็จะเป็นการเรียกสลับแบบ ๑ : ๑ แล้วก็ยังไม่ปิดการลงชื่อ จะปิดการลงชื่อหลังจากที่ท่านณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ ได้อภิปรายจบแล้วครับ ขอเชิญท่านณัฐวุฒิ บัวประทุม ครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ ผมณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล คนจังหวัดอ่างทอง แต่ขอพูดถึงปัญหาของพี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ สภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่แล้วชุดที่ ๒๕ ผมเป็นหนึ่งในผู้เสนอญัตติที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องขอให้สภาพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ ผมอยากชวนเพื่อนสมาชิกขีดเส้นใต้ใหญ่ ๆ คำว่า สันติภาพ แทนคำว่า สันติสุข ไว้เป็นเบื้องต้นแรกก่อนครับ แต่ท้ายที่สุดสภาชุดที่แล้วไม่ได้มีโอกาสที่จะพิจารณาซึ่งเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง แล้วเราก็ไม่อาจจะใช้ตัวชี้วัดว่าสถานการณ์ความรุนแรงที่ลดลงในรอบหลายปีกำลังแสดงให้เห็นว่าสันติภาพกำลังเกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เราคงไม่สามารถที่จะพูดในเชิงแบบนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามในวันนี้ในเมื่อมีเพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติ ผมเองก็ต้องขออภิปรายสนับสนุนญัตติ โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งของคุณรอมฎอน ปันจอร์ ที่เกี่ยวข้องในประเด็นเรื่องของสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ หากจะว่ากันโดยสถานการณ์นับตั้งแต่เดือนมกราคม ปี ๒๕๕๗ จนถึงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๖ ขณะนี้มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วกว่า ๙,๖๒๔ เหตุการณ์แล้วก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละวัน มีผู้ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก มีผู้เสียชีวิตถึง ๕,๐๐๐ กว่าคน มีผู้ได้รับบาดเจ็บถึง ๑๒,๐๐๐ คน ต้องเข้าใจว่าในบรรดาผู้เสียชีวิต ผู้ได้รับบาดเจ็บต่างก็มีญาติพี่น้อง พ่อแม่ ลูกหลานครอบครัว คนรู้จักของคนในสังคมต่าง ๆ ฉะนั้นเวลาที่เราจะพูดถึงประเด็นปัญหาชายแดนใต้ เราคงไม่สามารถพูดแต่เพียงเรื่องแผนปฏิบัติการร่วมเพื่อสร้างสันติสุขแบบองค์รวม ที่เรียกกันว่า Joint Comprehensive Plan towards Peace หรือ JCPP แบบเดียวได้เท่านั้น แต่การจะพูดถึงจังหวัดชายแดนภาคใต้จำเป็นต้องพูดถึงและคำนึงถึงมิติต่าง ๆ ซึ่งเป็นมิติที่มากไปกว่ามิติเรื่องความมั่นคงนั้นเป็นประการที่ ๑ ที่ผมอยากจะนำเสนอ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าเราต้องสรุปทบทวนว่ากระบวนการแสวงหาสันติภาพที่ผ่านมานั้นมีอะไร ผมเองก็เคยเป็นหนึ่งในอนุกรรมการอยู่ในคณะกรรมการอิสระเพื่อการสร้างความสัมพันธ์แห่งชาติที่เรียกว่า กอส. ก็เคยมีงานวิจัยศึกษากันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ปลาย ๆ หลังจากเกิดเหตุการณ์ไม่นานนัก แต่วันนี้ผมต้องขอขอบคุณทางสภาที่ได้มีการศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ซึ่งเป็นสิ่งที่พยายามย้าให้เห็นว่าพี่น้องในต่างประเทศ พี่น้องนักวิชาการ พี่น้องที่สนใจในปัญหาชายแดนภาคใต้ เขาพยายามสรุปให้เราเห็นว่าจากมุมมองของคนภายนอก เช่น กรณีของนักวิชาการที่ชื่อว่า คุณโนเบิร์ต โรเปอร์ส นักวิชาการชาวเยอรมนีได้สรุปว่าปัญหาของกระบวนการสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยังไม่สำเร็จมีเงื่อนไขอยู่ทั้งหมด ๙ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ เช่น กรณีของผู้ที่เข้าร่วมในการพูดคุย ต้องถามว่าได้รับฉันทานุมัติอย่างเพียงพอและเข้าใจปัญหาความขัดแย้งเหล่านั้นจริงหรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือมีความเข้าใจต่อสถานะและวิธีการในการลดปัญหาความขัดแย้งที่ตรงกันหรือไม่ คำว่า สันติภาพ อาจจะเป็นสันติภาพในเชิงบวกที่พวกเราพยายามทำ หรืออาจจะเป็นสันติภาพในเชิงลบที่พูดแต่เพียงการลดความรุนแรงของเหตุการณ์ที่เป็นมุมมองของอีกฝ่ายหนึ่ง แบบนี้ก็เรียกว่าไม่ตรงกัน

ประการที่ ๓ ก็คือว่าท่านมีวิธีการสื่อสารต่อการพูดคุยกระบวนการต่าง ๆ นั้น อย่างครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่

ประการที่ ๔ คือการขาดการสนับสนุนหรือการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน พี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของปัญหาอาจจะมีส่วนในการพูดคุยน้อยกว่าพี่น้องที่ทำประเด็นเรื่องความมั่นคงที่ไปจากกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

ประการที่ ๕ เป็นประเด็นเรื่องของการที่ระบบการแก้ปัญหาไม่เอื้อต่อกระบวนการ เพราะว่ามันมองกันที่ตัวชี้วัดเรื่องความรุนแรง จำนวนของความแรงอย่างเดียว ซึ่งไม่ตอบโจทย์

ประการที่ ๖ เป็นเรื่องของสังคมมีความสงสัยต่อกระบวนการ อีกทั้งข้อเสนอของพี่น้องสื่อมวลชนที่นำไปสู่กระบวนการนั้นอาจจะไม่ชัดเจน

ประการที่ ๗ เป็นเรื่องของความมั่นคงของกลุ่มอื่น ๆ ที่อาจจะกลางแกลงต่อกระบวนการพูดคุยและไม่มั่นใจว่ากระบวนการพูดคุยที่จะนำไปสู่การก่อให้เกิดสันติภาพพวกเขาจะได้รับประโยชน์จากกระบวนการจริง ๆ หรือไม่

ประการที่ ๘ เป็นกระบวนการพูดคุยสันติภาพที่ขาดการสนับสนุนอย่างมากพอ

ประการที่ ๙ ก็คือว่าท้ายที่สุดประโยชน์ของการพูดคุยจะไปจบอย่างไร นี่คือเหตุผลที่กระบวนการสันติภาพยังไม่อาจดำเนินการมาถึงขั้นตอนที่สมบูรณ์ได้นั้นเป็นหมวดหมู่ที่ ๒ ที่ผมอยากจะนำเสนอ

หมวดหมู่ที่ ๓ ผมมีความจำเป็นที่จะต้องพูดในประเด็นที่แตกต่างจากเพื่อนสมาชิกท่านอื่น ๆ ซึ่งอาจจะพูดในมุมของความมั่นคง แต่ผมอยากจะพูดมุมของผู้คน

ในภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องผู้หญิง พี่น้องมลายูมุสลิม พี่น้องเด็ก ๆ สตรี กลุ่มเปราะบางต่าง ๆ ผมยกตัวอย่างให้ท่านเห็นกลุ่มเดียวกันก็คือกรณีของเด็กกำพร้าที่ประสบปัญหาจากสถานการณ์ความรุนแรง มีการแบ่งเด็กกำพร้าออกเป็น ๔ กลุ่มด้วยกัน คือ เด็กกำพร้าในสภาวะปกติที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ แบบนี้มีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นคนดูแล แต่เด็กกำพร้าที่เกิดขึ้นจากความรุนแรงตามจำนวนข้อมูลของ ศอ.บต. และ สสว. ๑๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านวิชาการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์บอกมีจำนวนถึง ๘,๖๒๖ คน

กลุ่มที่ ๓ คือเด็กกำพร้าไม่อยู่ในระบบ และกลุ่มนี้ผมเคยอภิปรายตั้งแต่การอภิปรายไม่ไว้วางใจ เขาเรียกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการรับรองจาก ๓ ฝ่าย ก็คือทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง บอกได้หรือไม่ว่ามีจำนวนเท่าไร

กลุ่มที่ ๔ คือเด็กกำพร้า ที่เกิดจากกรณีไม่ใช่ความรุนแรงโดยตรง แต่เกิดขึ้นจากพ่อแม่ที่ไปปฏิบัติการแก้ไขปัญหาชายแดนได้แล้วประสบปัญหาความรุนแรง เขาอาจจะอยู่ที่อุดรธานี เขาอาจจะอยู่ที่อ่างทอง เขาอาจจะอยู่ที่อุบลราชธานี เชียงใหม่ต่าง ๆ ก็ได้ ซึ่งก็ไม่มีข้อมูลตัวเลขว่ามีอยู่จำนวนเท่าไร คำถามของผมก็คือว่าในกรณีของเด็กกำพร้าเหล่านี้คืออะไรคือเครื่องมือหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาสันติภาพ

ถ้ามองระยะสั้นไม่พอ แต่ต้องมองระยะยาวโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อจิตใจ ผลกระทบทางการศึกษา ผลกระทบทางสังคม และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการทำความเข้าใจระหว่างกันว่าความรุนแรงนี้มันเกิดขึ้นเพราะอะไร กริ๊ดแผลต้องกลัดหนอง ถ้าไม่กริ๊ดหนองออกแผลก็ไม่อาจที่จะหายได้อย่างเด็ดขาด ฉะนั้นมุมมองของผมต่อประเด็นเรื่องของญัตตินี้จึงเป็นมุมมองที่ผมคิดว่าประเด็นเรื่องงบประมาณของการดับไฟใต้ที่ท่านใช้ไปไม่ต่ำกว่า ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต้องถูกทบทวน แล้วผมคิดว่าประเด็นเรื่องการพูดคุยในวันนี้หากจะมีการตั้งคณะกรรมการการศึกษา ผมขอแบบนี้ได้ไหมว่าการตั้งคณะกรรมการการศึกษาต้องขอให้คลุมถึง ๖ ประเด็นด้วยกัน ๑. คือเชื้อชาติ ๒. คือศาสนา ๓. คืออัตลักษณ์ ๔. คือวัฒนธรรม ๕. คือทัศนคติ ๖. คือความเชื่อ

และพฤติกรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และแถมด้วยอีกข้อหนึ่งก็ได้ ๗. คือการพูดคุยไปถึงเรื่องของการจัดการตนเองของพี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ฉะนั้นในภาพรวมทั้งหมด ผมเห็นด้วยและสนับสนุนการจะตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญที่จะพิจารณาศึกษาเรื่องนี้ และผมไม่คิดว่าจะมีเหตุผลหรือประเด็นใดที่มีเพื่อนสมาชิกไม่สนับสนุนการตั้งคณะกรรมการศึกษาชุดนี้ถ้าท่านเชื่อมั่นในสันติภาพแบบเดียวกับที่ผมเชื่อ จะไม่มีเพื่อนสมาชิกท่านใดโหวตเป็นอย่างอื่นไปได้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ และเนื่องจากท่านผ่าตัดดวงตานะครับ จะขออนุญาตสวมแว่นกันแดดแล้วก็ขออภิปรายไปด้วย เรียนเชิญท่านณัฐชนนครับ

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา เขตเลือกตั้งที่ ๗ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย ตำบลลำไพลของอำเภอเทพา ท่านประธานครับ ความมืดดำของปัญหาจังหวัดชายแดนใต้เขาบอกว่าสันติภาพคือสิ่งหลอกลวง สันติสุขคือสิ่งสมมุติ มีผู้อาวุโสท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ เพราะฉะนั้นเขาบอกว่า Hard power มันไม่ใช่ทางแก้ แต่มันมีทางออกก็คือ Soft power มันเป็นแนวทางอีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ ผมขอเป็นตัวแทนหมู่บ้านในฐานะคนพุทธคนหนึ่งที่เกิดในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดน ๔ อำเภอ มาบอกถึงความรู้สึกกว่าความหวาดระแวงในการใช้ชีวิต ผมขอพูดแทนพี่น้องมุสลิมที่โดนเอารัดเอาเปรียบและถูกกระทำ ปี ๒๕๑๘ ผมเกิดที่โรงพยาบาลยะลา ศูนย์แม่และเด็กจังหวัดยะลา เต็บโต มีครอบครัว เรียนหนังสือเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ทำธุรกิจ และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ สมัย ในพื้นที่อำเภอเทพา อำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อยของจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นพื้นที่ความมั่นคง อยู่มาวันหนึ่งมีการเผาโรงเรียนเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๖ พร้อมกัน ๓๖ แห่ง มีการวางระเบิดรถไฟปี ๒๕๓๕-๒๕๓๗ และมีการจับ ๔ โต๊ะครูอำเภอจะนะเมื่อปี ๒๕๓๕ ปัจจุบันศาลยกฟ้อง นี่คือการทรงจำเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว สรุปลความเสียหายในชีวิตดังนี้

นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปีปัจจุบันประมาณ ๒๐ ปี เหตุความรุนแรง ๙,๖๕๗ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๕,๘๖๘ ราย เป็นเจ้าหน้าที่ ๒,๒๕๑ ราย และเป็นประชาชนตาดำ ๆ ๓,๖๑๗ ราย มีผู้บาดเจ็บเยอะ ๑๒,๖๕๗ ราย เป็นเจ้าหน้าที่ ๖,๓๓๐ ราย เป็นประชาชน ๖,๓๒๗ ราย ห่างกันไม่กี่คน เพราะฉะนั้นจนถึงวันนี้ปี ๒๕๖๖ ยังหาสาเหตุที่แท้จริง ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนไม่ได้เพราะอะไรครับ มีทฤษฎีเยอะในพื้นที่บ้านผม ทฤษฎีเขาเรียกว่าทฤษฎีเขาว่า เขาว่าอย่างไรครับ ๑. เขาว่าเกิดจากชนชาติสยาม และปาตานีในอดีต ๒. เขาว่าผลประโยชน์ของสิ่งผิดกฎหมายในพื้นที่ ๓. ประเทศเพื่อนบ้านสนับสนุน ๔. เกิดจากกลุ่มแบ่งแยกดินแดน ๕. เกิดจากการกดขี่จากส่วนกลาง ๖. พวกคัลังศาสนา ๗. เจ้าหน้าที่ของรัฐสร้างสถานการณ์ ๘. ฝีมือนักการเมือง ๙. เจ้าหน้าที่เลี้ยงใช้สรูปสาเหตุจริง ๆ เกิดจากอะไรครับ นี่ก็คือทฤษฎีเขาว่าครับ ท่านประธาน แต่ถ้าจะทำลายคู่แข่งทางการเมือง ทำลายนักธุรกิจ ใน ๓ จังหวัดชายแดน ๔ อำเภอ รู้ไหมทำอะไร กล่าว่าหาว่าค้ายาเสพติด กล่าว่าหาว่าค้าของเถื่อน กล่าว่าหาว่า เป็นแนวร่วมและกล่าว่าหาว่าเป็นผู้รับใช้ราชการ ท่านจะได้ผลดีนักแล สิ่งทีประชาชนในพื้นที่ต้องการ ปัญหาปากท้อง ปัญหาที่ดินทำกินเอกสารสิทธิ เรื่องการศึกษา ความเสมอภาค ส่งเสริมเศรษฐกิจ มันก็เป็นปัญหาทั่วไปที่ทุกคนอยากมี ชีวิตทุกคน ล้วนอยู่บนเส้นด้าย ล้วนอยู่บนความตาย ไม่ว่าจะเป็พระสงฆ์ ผู้นำศาสนา โต๊ะอิหม่าม คอเต็บ บิหลัน รวมทั้งสัปบุรุษประจำมัสยิด ผู้นำท้องที่ผู้นำท้องถิ่น ข้าราชการ แม้แต่ประชาชนตาดำ ๆ เพราะถ้าท่านเลือกเข้าข้างหน่วยงานของรัฐ โดนผู้ก่อความไม่สงบหมายหัว โดนขู่และโดนฆ่า แต่ถ้าท่านเลือกอยู่กับผู้ก่อการร้าย โดนเจ้าหน้าที่ของรัฐหมายหัวเช่นกัน ขึ้นบัญชีกำจัดด้วยวิธีต่าง ๆ และดำเนินตามกฎหมาย อยากจะถามว่าให้เขาเลือกฝ่ายไหน บางครั้งคนเรามันไม่มีสิทธิเลือกเพราะมันคือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ใครจะรับรองความปลอดภัยและความตายของเขา ทำให้พี่น้องในพื้นที่ภาคใต้เราต้องสูญเสียบุคคลากร ท่านรู้ไหมวันนี้คนหนุ่มคนสาว ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดน ๔ อำเภอบ้านผมเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ คนไปไหน เรียนจบ

ไม่กลับบ้านไปทำงานรับจ้างทั่วประเทศทุกจังหวัด เพราะกลับไปบ้านไม่มีงานรองรับ ๒. คนหนุ่มคนสาวไปประกอบอาชีพบริการการท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน ภูเก็ต กระบี่ พังงา ฝั่งอ่าวไทย สมุย พะงัน เกาะเต่า นี่คือวิถีคน ๓ จังหวัดและอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่สำคัญก็คือคนหนุ่มคนสาวประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ชีวิต อพยพไปอยู่ที่ประเทศมาเลเซีย ไปเปิดร้านต้มยำกุ้ง เขาไปอยู่ด้วยความทรमान วันนั้รัฐบาลดีใจหลายคนเดินทางไปเยี่ยม ต้มยำกุ้งส่งเสริมอาชีพ แต่เราต้องให้เขากลับบ้าน ต้องให้เขากลับมาสร้างบ้านสร้างเมือง สร้างธุรกิจ สร้าง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของพวกเรา วันนี้เราเสียบุคลากรเหล่านี้ไปมากมาย เพราะฉะนั้นวันนี้เราอยากจะสรุปว่าปัญหาชายแดนภาคใต้มันเหมือนคนตาบอดคลำช้าง ผมเพิ่งผ่าตัดตามมา โดนปิดตา ๒ ข้าง ๒๔ ชั่วโมง ความรู้สึกแสนทรमान จะตายให้ได้ ไม่รู้ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ ที่สำคัญไม่รู้ว่าจะเวลาไหน เขาป้อนอาหารแค่รู้ว่าเป็นอาหาร แต่ไม่รู้ว่ามีอะไร เดินไปไหนก็ไม่ได้ อึดอัดเหมือนใจจะขาด เพราะฉะนั้นมันเลยทำให้ผมนึกถึงคน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มันเหมือนคนปิดตา ๒ ข้างมา ๒๐ ปีแล้ว เมื่อไรจะมีใครมาเปิดให้พวกเขา เห็นแสงสว่าง มีชีวิตปกติในฐานะคนไทยคนหนึ่ง สิ่งที่เขาเรียกร้องคือความสันติสุขและสันติภาพในพื้นที่ของบ้านเรา ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอปิดการลงชื่อเพื่ออภิปราย เรียนเชิญท่านต่อมา ท่านชุตินา คชพันธ์ ครับ

นางสาวชุตินา คชพันธ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน ชุตินา คชพันธ์ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล จากภาคใต้ จังหวัดพัทลุงค่ะ
ท่านประธานคะ ดิฉันเป็นลูกหลานชาวใต้ ดิฉันเติบโตมากับพี่น้องชาวใต้และรับรู้
ความรู้สึกมาตลอดว่ายังมีพี่น้องของเราอีกบางส่วนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้
ที่ไม่ได้เหมือนกับพวกเราภาคใต้จังหวัดอื่น ๆ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อน ๆ ของเรา
เด็ก ๆ น้อง ๆ ของเราต้องเติบโตมาท่ามกลางความรู้สึกหวาดกลัว ขอ Slide ด้วยค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นางสาวชุติมา คชพันธ์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ต้องเติบโตมาท่ามกลางความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย เป็นแบบนี้มาตลอดระยะเวลายาวนาน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เจอเจอ ล้วนแต่ฝังลึกลงไปจิตใจ เมื่อถึงวันหนึ่งที่เติบโตขึ้นเมื่อถึงวัยทำงานก็ทำให้เกิดปัญหาสมองไหล ปัญหาแรงงานคนรุ่นใหม่ออกไปหางานทำนอกพื้นที่ บางหมู่บ้านก็เลยมีแค่คนสูงอายุ เด็กและเยาวชน เนื่องจากไม่มั่นใจว่าอยู่ในพื้นที่จะทำมาหากินอะไรแน่นอนคะเมื่อแรงงานออกไปทำงานที่อื่นทำให้ศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ลดน้อยลงแทนที่ ๓ จังหวัดภาคใต้จะเติบโตเหมือนจังหวัดอื่น ๆ กลายเป็นว่าถดถอยไปมากกว่าเดิมมุมมองของสันติภาพสำหรับดิฉัน ดิฉันให้ความสำคัญกับเรื่องสันติภาพ กินได้ไม่แพ้สันติภาพด้านอื่น ๆ ในเรื่องความมั่นคงทางอาหาร ในขณะนี้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันดิฉันมองว่า ๓ จังหวัดชายแดนใต้ยังมีปัญหาเรื่องความมั่นคงทางอาหารอยู่ ทั้งที่จริง ๆ แล้วพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อุดมสมบูรณ์มาก ๆ เหมาะเป็นพื้นที่เกษตรกรรม แต่เนื่องจากมีกฎหมายพิเศษอยู่ตลอดเวลาที่ผ่านมา ทำให้คนหนุ่มสาวจำเป็นจะต้องออกไปหางานทำในพื้นที่อื่น ๆแน่นอนทำให้แรงงานที่จะทำการเกษตรลดน้อยลง จากตัวอย่างที่ดิฉันจะให้ดู นี่คือตัวอย่างปริมาณผลผลิตเนื้อสัตว์ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่ผลิตขึ้นมาจาก ๓ จังหวัดภาคใต้ได้แค่ ๗ กิโลกรัมต่อคนต่อปีเท่านั้น เมื่อเทียบกับความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ทั้งหมดทั่วประเทศที่มีถึง ๕๔ กิโลกรัมต่อคนต่อปี นั่นแปลว่าถ้า ๓ จังหวัดชายแดนใต้มีประชาชน มีแรงงาน มีเกษตรกรรมกว่านี้ผลผลิตที่จะได้ในจังหวัดรายได้ที่จะตามมา ผลผลิตทั้งหมดรวมในจังหวัดก็จะมากขึ้นตามมานั่นเอง ต่อมาอีกด้านหนึ่ง ด้านขวามือเป็นตัวอย่างปริมาณผลผลิตไข่ไก่ ไข่เป็ดใน ๓ จังหวัดภาคใต้ผลิตได้เพียง ๑๔.๙ ฟองต่อคนต่อปี เทียบกับความต้องการของคนไทยทั่วประเทศโดยเฉลี่ย ๒๖๗ ฟองต่อคนต่อปี นั่นแปลว่าความต้องการในประเทศยังมีอีกเยอะ แต่พื้นที่ภาคใต้อาจผลิตได้น้อยเนื่องจากไม่มีประชากร ไม่มีแรงงาน เพราะฉะนั้นถ้าทุกอย่างสงบสันติภาพกินได้ ความมั่นคงทางอาหารที่ใช้ในจังหวัดเองและข้างนอกก็ได้เช่นเดียวกัน

ในเรื่องของสันติภาพก็ได้ สิ้นค้าชุมชน ธุรกิจเพื่อสังคมต่าง ๆ ก็จะเติบโต เช่นเดียวกัน ดิฉันยกตัวอย่างให้คุณสำหรับในตัวอย่างนี้ก็คือสินค้าที่ทำจากนมแพะ นี้คือนมแพะมาจู่ เป็นนมแพะที่เกิดจากการรวมตัวของเกษตรกรที่ผลิตนมแพะขึ้นมา ให้ได้มาตรฐานพร้อมสำหรับการจำหน่าย นี่ก็เป็นตัวอย่างให้เห็นเลยว่าหากเรามีการส่งเสริมอย่างจริงจังก็จะเห็นว่าสามารถที่จะทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่เติบโต ได้มากกว่านี้ นี่คือโครงการที่ได้รับการส่งเสริมจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อันนี้ถือเป็นตัวอย่างที่ดีให้เห็นถึงความพร้อมว่าเป็นความพร้อมที่สามารถที่จะส่งออก ได้หากได้รับการส่งเสริม นั่นแปลว่าสินค้าชุมชนหรือธุรกิจเพื่อสังคมในพื้นที่ยังสามารถเติบโตได้มากกว่านี้หาก ๓ จังหวัดชายแดนใต้มีสันติภาพ

สันติภาพต่อเศรษฐกิจฐานรากในมุมมองของดิฉัน น่าเสียดายมาก ที่ผ่านมามาเราเสียโอกาสมามากแล้ว เราเสียโอกาสมาตั้งเท่าไรแล้ว ใครอยากไปเที่ยว เมืองที่มีทิวทัศน์สวยงามทางตลอดเวลาว่าจะไปไหน มาจากไหน บ้านอยู่ไหน มาที่คน จะไปไหนต่อนักท่องเที่ยวที่ไหนเขาอยากจะไปเที่ยวเมืองแบบนั้น นั่นแปลว่าเราเสียโอกาส ในการที่จะทำท่องเที่ยวชุมชน เราเสียโอกาส เสียรายได้ในการทำท่องเที่ยวมามากแล้ว ดิฉันอยากให้เห็นภาพสวยงามของ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ที่ดิฉันเคยไปสัมผัสมา นี่เป็นภาพ ที่สวยงามมาก ๆ มีทะเลหมอกไม่ต่างจากภาคเหนือเลย มีทะเล มีภูมิปัญญา มีวิถีชีวิต มีอัตลักษณ์ ชุมชนที่สวยงามมาก ๆ ดิฉันอยากให้พี่น้องทั่วประเทศได้ไปเห็นภาพนี้ แน่นนอนค่ะถ้ามีสันติภาพสิ่งเหล่านี้ก็จะปรากฏสู่สายตาคนทั้งประเทศและสายตา ชาวโลกมากขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันเชื่อว่าหากการเมืองดี ปากท้องดี ๓ จังหวัดชายแดนใต้ มีอนาคตแน่นอน ดิฉันขอเรียกร้องให้คืนสันติภาพ คืนลมหายใจ คืนโอกาสเศรษฐกิจ ที่ดีที่รุ่งเรืองสู่ชายแดนใต้ เพราะฉะนั้นดิฉันขอสนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ สำหรับศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ ไม่มีเหตุผลใดเลยที่เราจะไม่ตั้ง ขอให้มีการตั้งคณะกรรมการ ขึ้นมาเพื่อศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพื่อให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ของเราพัฒนาเจริญรุ่งเรือง ยิ่งขึ้นต่อไปค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ เชิญท่านวรวิทย์ บารู ครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู (ปัตตานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อาจารย์วรวิทย์ บารู เขต ๑ จังหวัดปัตตานี พรรคประชาชาติครับ ชื่อญาติ
 ทั้ง ๓-๔ ญาติ พูดถึงเรื่องของแสวงหาสันติภาพ คณะกรรมการสันติภาพศึกษา
 เพื่อสร้างกระบวนการสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นี่ก็แสดงว่าพวกเราเห็นว่
 การสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นทางที่จะแก้ปัญหาของจังหวัด
 ชายแดนภาคใต้ได้ ปัญหาที่หมักหมมมานาน ไม่ว่าจะทางด้านใดที่เราได้ทราบ เราได้ฟัง
 จากเพื่อนสมาชิกล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นและถูกต้องที่นำมากล่าว ณ ที่ตรงนี้
 เพราะนี่คือสภาที่เป็นตัวแทนของประชาชน คณะกรรมการวิสามัญที่เราเสนอขึ้นมา
 โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่ามีควมจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ไม่ได้เป็นปัญหาเฉพาะของคนในจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น แต่มันเป็นปัญหาของ
 ประเทศที่คนไทยเราทุกคนควรจะต้องรับรู้แล้วก็ควรที่จะนำมาพูดคุยกันในสภาแห่งนี้
 ในเรื่องของสันติภาพเราพยายามที่จะสร้าง พยายามที่จะพูดคุยตั้งแต่สมัยของท่านนายก
 ยิ่งลักษณ์ซึ่งได้เริ่มขึ้น ซึ่งตอนนั้นผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็มีคณะกรรมการชุดนี้
 เช่นเดียวกันศึกษาแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ แต่วันนี้ชื่อของทั้ง ๔ ญาติที่ส่งมานี้
 พูดถึงเรื่องกระบวนการสันติภาพ ไม่พูดถึงเรื่องปัญหา เรื่องอะไรต่าง ๆ นี่ก็แสดงว่
 อย่างที่ผมกล่าวไว้เราเชื่อมั่นว่าสันติภาพจะนำมาซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ไม่ว่าจะเป็น
 การแก้ปัญหาทางด้านการเมืองที่พี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนพูดเมื่อสักครู่นี้ หรือว่
 ทางด้านเศรษฐกิจ ถ้าเรามองดูโอกาสที่พี่น้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรจะมีวิถี
 ที่มีความจำเริญมีความสุขมากกว่าที่เป็นอยู่ ถ้าหากว่าสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ถูกสร้างขึ้นม
 หรือว่เรามีความตั้งใจจริงในการที่จะแก้ปัญหา ผมเข้าใจว่าสังคมในจังหวัดชายแดนใต้
 ก็น่าที่จะดีกว่านี้เยอะเลยทีเดียว ความพยายามในการที่จะมีคณะกรรมการพูดคุย
 ในเรื่องของสันติภาพก็มีมานาน บางทีก็มีเรื่องของบุคคล แต่แน่นอนเหลือเกินว่

ในส่วนตัวผมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือว่า Stakeholder ควรอย่างยิ่งในการที่จะอยู่ในกระบวนการของการเจรจา นั่นก็คือคณะกรรมการการเจรจา หลายครั้งที่ผ่านมาแล้วแต่เรื่องที่ไม่ค่อยเรื่องอะไร อย่างว่าแต่ประชาชนในประเทศเลย ประชาชนซึ่งอยู่ในพื้นที่ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหานี้ก็ไม่ทราบว่าจะเข้าไปคุยกันเรื่องอะไร นับประสาอะไรที่ประชาชนที่กระทบกับปัญหาเขาโดยตรง เขากระทบกับความรุนแรงต่าง ๆ ก็ควรที่จะได้รับรู้ เพราะฉะนั้นตัวแทนในการที่จะเข้าไปพูดคุยนอกเหนือจากภาครัฐอย่างเดียว ผมว่าบุคคลที่ควรจะไปมีส่วนร่วมอย่างยิ่งก็คือภาคประชาสังคม ภาคประชาชน แล้วก็ผู้ที่มีส่วนได้เสียกับปัญหาหรือความรุนแรงที่เกิดขึ้น เราไม่ใช่ปล่อยให้เพียงแค่ว่ากลุ่มที่เห็นต่างเท่านั้นพูดคุยกับรัฐ เราควรที่จะสร้างกระบวนการสันติภาพโดยผ่านความเห็นชอบ โดยผ่านการร่วมไม้ร่วมมือของทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้เสียในพื้นที่ เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นภาคประชาสังคมหรือว่าภาคประชาชนอื่น ๆ ไม่ว่าจะในเรื่องของเยาวชน ของอะไร แล้วก็ที่สำคัญเวลาเราไปพูดคุยอะไรควรจะมีการตกลงว่าขณะนี้เรากำลังพูดถึงเรื่องอะไร ผลเป็นอย่างไร แล้วต่อไปเราจะพูดถึงเรื่องอะไรแล้วเราหวังผลคืออะไร ไม่เช่นนั้นแล้วคนที่พูดก็พูดไป คนที่ทำก็ทำไป ก็จะเข้าไปในอีกรอบเดิมก็คือคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงนี้ไม่รับรู้ทั้ง ๆ ที่ตัวเองอยากจะรู้ ทั้ง ๆ ที่ตัวเองอยากจะเสนอความเห็นแต่ก็ไม่ได้ เป็นเรื่องของคนต่างหากไกลตัวจากเขา ทำให้ในกระบวนการสันติภาพที่ผ่านมาจึงไม่ได้มีผลเกิดขึ้นพอสมควร ทั้ง ๆ ที่เราเห็นเป็นอย่างยิ่งว่าสันติภาพเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาในจังหวัดชายแดนใต้สังคมพหุวัฒนธรรมที่นั่น แม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยผมยกตัวอย่างเพื่อนผมยกตัวอย่างเมื่อสักครู่ว่าบางทีในความรู้สึกคนอีสานที่ไปช่วยแล้วก็โดนถึงแก่ชีวิต ไปช่วยในทางภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของทหารหรือตำรวจ หรืออะไรก็แล้วแต่ ความรู้สึกเกลียดชังต่อ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ต่อพี่น้องที่มีความเชื่อหรือเชื้อชาติที่ต่างกันก็เกิดขึ้น อย่างนี้ทำไมในพื้นที่จึงต้องกำหนดให้คนเหล่านี้ คนในพื้นที่ทำไมจึงไม่เพิ่มกำลังให้เขาได้มีโอกาสในการแก้ปัญหาพูดคุยกัน โดยคนในทุกภาคส่วนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในที่ตรงนี้ ไม่ว่าจะ

เป็นเรื่องของความมั่นคงภาคใต้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ไม่ใช่มีเรื่องของความมั่นคงอย่างเดียว ความมั่นคงที่ตรงนี้ถ้าครอบคลุมถึงมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านการศึกษา สังคม นั่นก็คือในช่องทางที่จะช่วยกันแก้ปัญหาในจังหวัดชายแดนใต้ แต่ถ้าหากว่ามิติความมั่นคงเพียงโฟกัสไปอยู่จุดเดียวก็คือการใช้อาวุธยุทธโปกรณ์เข้าไปมากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้สถานการณ์ไม่ได้ดีขึ้นมากไปกว่าเดิม ยิ่งตั้งด่านมากขึ้นเท่าไร ที่เรามีความเชื่อมั่นว่าด่านจะช่วยสกัดกั้นอะไรต่ออะไร แต่มันอยู่ตรงข้ามกับความรู้สึกของประชาชน ก็สร้างความยากลำบากในการสัญจรไปมาของประชาชน ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านกัณวีร์ สืบแสงครับ

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายกัณวีร์ สืบแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเป็นธรรม ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ว่าขอความสันติจงประสบแต่ทุกท่าน ขอให้สันติภาพจงประสบแต่ทุกคน ขอสันติภาพที่จะเกิดขึ้นนี้เป็นเส้นสันติภาพที่กินได้ และสันติภาพนี้จะเป็นสันติภาพที่ยั่งยืนให้กับพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ปาตานี ผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนการเสนอญัตติด่วนเรื่องนี้จากเพื่อนสมาชิกจากพรรคก้าวไกล คุณรอมฎอน คุณมมลศักดิ์ พรรคประชาชาติ คุณซาการียา พรรคภูมิใจไทย และคุณศรัณย์ พรรคเพื่อไทย ในการที่จะต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี ขออนุญาต Slide ขึ้นนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายกัณวีร์ สืบแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : อันแรก ผมจะขอเสนอในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและความสำคัญในการจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญตัวนี้ ความสำคัญตรงนี้ที่เราเห็นชัดเจนในอดีตที่ผ่านมา ตั้งแต่อดีตนะครับ ไม่ใช่แค่ ๑๙ ปีที่ผ่านมา อดีตจนถึงปัจจุบันนี้การแก้ไขปัญหาไม่ได้แก้ไขปัญหาที่รากเหง้าแห่งปัญหา

หลาย ๆ ครั้งมีคนถามว่าเราต่อสู้กับอะไรอยู่ เราต่อสู้กับกลุ่มใดอยู่ ผมขออนุญาต ยืนยันอย่างนี้ว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับกลุ่มที่มีการก่อความรุนแรงใด ๆ ทั้งนี้ เราต่อสู้กับการปิดกั้นสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของพี่น้องประชาชน เราต่อสู้กับการปิดกั้นพื้นที่สาธารณะที่ทำให้พี่น้องประชาชนไม่สามารถมีพื้นที่ที่จะแสดงออกได้ในพื้นที่ ทำให้การมีอัตลักษณ์ของคนพี่น้องในพื้นที่นั้นโดนกดทับ อย่างยาวนาน อันที่ ๒ การจัดตั้งสมมุติฐานและแนวทางการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ได้มองถึงรากเหง้าแห่งปัญหาตรงนี้ เลยมองเพียงแค่ว่าปัญหาตรงนี้เป็นแค่ปัญหาในเชิงบริบทเชิงพื้นที่ ปัญหาเกี่ยวข้องกับความมั่นคง เพราะฉะนั้นเงินงบประมาณต่าง ๆ ที่ผ่านมา ๑๙ ปี เราเห็นแล้วว่าเงิน ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทได้ลงไปในการแก้ไขปัญหาในเชิงความมั่นคง ความพยายามในการทำให้จำนวนความรุนแรงลดน้อยถอยลง อันนี้เป็นการตั้งสมมุติฐาน และสมการในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือปาตานี ตรงนี้ผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้นเราจำเป็นที่จะต้องตั้งสมการใหม่เราจำเป็นจะต้องตั้งสมมุติฐานใหม่ เพราะฉะนั้นการศึกษาแนวทางวิธีการพิจารณาการแก้ไขปัญหา การสร้างสันติภาพที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ปาตานีตรงนี้จำเป็นต้องมีการพิจารณาและทบทวนอย่างเร่งด่วน ต้องขอขอบคุณครับเพื่อนสมาชิกทั้ง ๔ พรรคการเมืองในการที่เสนอการจัดตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญตรงนี้

ขอ Slide ถัดไป ทางตัวผมเอง พรรคเป็นธรรมเราได้มีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือการนำมาซึ่งสันติภาพแบบยั่งยืนที่เกิดขึ้น เราเสนอในเรื่อง ๓ ขา แต่ข้อเสนอตรงนี้จำเป็นต้องนำเข้าไปมีการวิเคราะห์พิจารณาในคณะกรรมาธิการวิสามัญตรงนี้อย่างตรงไปตรงมา และรวมถึงการพิจารณาอย่างที่ทำให้ทุกท่านสามารถคลิก เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลต่อปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ได้ อันแรก เราทราบดี ทุกท่านทราบว่าปัญหาตรงนี้ ๑๙ ปีที่ผ่านมา สส. ในพื้นที่อย่างเดียวยังคงไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาตรงนี้ได้ เนื่องจากว่าเงิน ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่ลงไปแล้ว เป็นเงินของพี่น้องประชาชน เป็นเม็ดเงินที่มาจากภาษีอากรพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ

๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทที่ลงไปนี้ ทำไมเราถึงไม่ทราบ ทำไมสถานะถึงไม่มีการพูดคุยกันว่าคุณไปทำอะไร การพูดคุยสันติสุขที่คุณได้พูดคุยกันมาคุณพูดคุยอะไรบ้าง คุณทำอะไรกันบ้าง คน Deal อะไรกันบ้างเราไม่ทราบ พี่น้องในประเทศไทยยังไม่ทราบว่า การแก้ไขปัญหาที่คุณจะสามารถนำมาเสนอมันคืออะไร เพราะฉะนั้นต้องยกระดับ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือปาตานีให้เป็นวาระแห่งชาติให้ได้ สส.ทุกท่านในสภาจำเป็นต้องพูดถึง สส.ทุกท่านในที่นี้ จำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงปัญหา และจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงแนวทางแก้ไขปัญหาพร้อมด้วยกัน เพราะฉะนั้นอันแรก ต้องยกระดับอันนี้ให้เป็นวาระแห่งชาติให้ได้ การสร้าง การบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. หรือพระราชกำหนดเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพต้องมีการพูดคุย ต้องหารือในคณะกรรมการวิสามัญตรงนี้ที่เราจำเป็นไหม ที่จะต้องมีพระราชบัญญัติ ต้องมีกฎหมายรองรับ หรือจะเป็นพระราชกำหนดในการสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น การพูดคุยสันติสุขที่เกิดขึ้นมาเป็นสิบ ๆ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ผมทำงานในเวทีระหว่างประเทศ ช่วยเหลือในการสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น ยังไม่เคยเห็นครับว่าจะมีทหารนั่งคุยกับทหาร และจะสร้างสันติภาพได้ สันติภาพไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยปลายกระบอกรบ สันติภาพ จำเป็นต้องมีการพูดคุยโดยใช้ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ที่เกิดจากความรุนแรงต่าง ๆ เข้ามาเป็นผู้นำ แล้วให้รัฐบาลกับฝ่ายคู่เจรจามานั่งพูดคุยกันว่า การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นยกระดับให้ได้ ในการที่จะทำให้เป็น วาระแห่งชาติ ปรับในการพูดคุยสันติสุขนี้ให้เป็นพูดคุยการเจรจาสันติภาพและให้ภาค ประชาสังคม ภาคประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมในการพูดคุยตรงนี้

เรื่องเกี่ยวกับการพูดคุยอีกอย่างหนึ่งในเวทีระหว่างประเทศ ผมก็ยังไม่เคยเห็นว่ามี การพูดคุยกันในพื้นที่อื่น จำเป็นครับ ถ้าคุณมีปัญหาในพื้นที่ตรงนี้ คุณต้องมาพูดคุยเจรจาสันติภาพในพื้นที่ตรงนี้ ให้พี่น้องประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ รับทราบว่าเกิดอะไรขึ้นเอามาคุยที่นี่ เพราะฉะนั้นฝ่ายคู่เจรจาจำเป็นต้องได้รับ Immunity หรือการคุ้มกัน หากจะมีการพูดคุยในพื้นที่ประเทศไทย ในพื้นที่ที่จะ

เกิดเหตุความมั่นคงเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นต้องมาคุยที่นี้ คนฝ่ายเจรจาจำเป็นต้องได้รับความคุ้มครอง มีการพูดคุยกันเข้ามาในประเทศไทยอันนี้จะเป็นการยกระดับการแก้ไขปัญหาให้เป็นวาระแห่งชาติ

ชาติที่ ๒ การแก้ไขปัญหาที่รากเหง้า ก็คือปัญหาที่รากเหง้าคือการปิดกั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการที่จะปิดปากพี่น้องประชาชน พื้นที่สาธารณะที่ผู้คนจะสามารถแสดงออกได้ จำเป็นต้องมีการพิจารณายกเลิกหรือแก้ไข ไม่ว่าจะเป็กฎหมายพิเศษต่าง ๆ กฎอัยการศึก พ.ร.ก. ฉุกละหิม พ.ร.บ. ความมั่นคง จำเป็นต้องมีการพิจารณายกเลิกให้ได้ ไม่ว่าจะเป็มาตราต่าง ๆ ที่ทำให้พี่น้องประชาชนไม่มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก ไม่ว่าจะเป็มาตราที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๒๑๕ ต้องมีการพิจารณาว่าสามารถที่จะต้องมีการยกเลิกในการที่จะไม่ให้พี่น้องประชาชนถูกกลั่นแกล้งสิทธิขั้นพื้นฐานในการแสดงออกของพี่น้องประชาชนเพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นชาติที่ ๒

ชาติที่ ๓ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างระบบราชการ อันนี้ต้องมีการพูดคุยอย่างลึก ในคณะกรรมการการวิสามัญตรงนี้ เรามีทั้ง กอ.รมน. เรามีทั้ง ศอ.บต. เรามีทั้งการปกครองส่วนภูมิภาค เรามีทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรามีหลายอย่างทับซ้อนกันขึ้นไป เพราะฉะนั้นต้องมีการพูดคุยศึกษากันในคณะกรรมการการวิสามัญตรงนี้

อันนี้ก็จะเป็น ๓ หากเราสามารถทำได้ ถ้าเราสามารถนำข้อเสนอตรงนี้ เข้าไปพูดคุยในคณะกรรมการการวิสามัญ ในการแก้ไขปัญหาและการสร้างสันติภาพ ให้เกิดขึ้นได้ เราจะสามารถตกลึกแนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ปาตานีได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานและฝากไปในการที่จะสนับสนุนญาติของเพื่อนสมาชิก ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณาเกี่ยวกับการศึกษากระบวนการแก้ไขปัญหา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านสุไลมาน บือแนปีแน ครับ

นายสุไลมาน บือแนปีแน (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ผม สุไลมาน บือแนปีแน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดยะลา พรรคประชาชาติ ขอความสันติสุขจงเกิดขึ้นแด่มวลมนุษยชาติ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมเองเป็นคนหนึ่งที่เข้าชื่อเพื่อที่จะสนับสนุนญัตติของเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของท่านกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาแนวทางการกระบวนการการสร้างสันติภาพ เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนสมาชิกก็ได้นำเสนอแล้วก็ได้สะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น วันนี้หลาย ๆ ตัวเลข เราเกิดความสูญเสียอย่างมากไม่ว่าจะเป็นชีวิตและทรัพย์สิน เรามีแม่หม้ายหลายคนที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ เรามีเด็กกำพร้ามากมาย เรามีภาคธุรกิจที่ทำธุรกิจแล้วเกิดการเจ๊งเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่เกิดในพื้นที่แห่งนี้ จังหวัดยะลา และกว่าครึ่งชีวิตของผม ผมใช้ชีวิตอยู่กับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ตั้งแต่ผมเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยซ้ำไป ในวันนี้ผมเองถึงแม้ว่าจะเข้ามาจำเรียนในกรุงเทพมหานครจะไปต่อที่ต่างประเทศ แต่สุดท้ายท้ายสุดที่นี้ก็คือบ้านของผม ผมก็หวังแล้วก็มีหวังว่าวันหนึ่งพื้นที่แห่งนี้จะต้องสงบสุข ในวันนี้เราได้รัฐบาลใหม่ ประชาชนในพื้นที่ ผมเองก็มีความคาดหวังจากรัฐบาลพลเรือนว่าจะนำวิธีการแก้ปัญหาในพื้นที่โดยการนำการเมืองมาช่วยแก้ปัญหาให้กับพื้นที่ของเรา ฉะนั้นแล้ววันนี้เนื่องจากประชาชนในพื้นที่มีความหวัง รัฐบาลเองก็ต้องทำให้ความหวัง ความคาดหวังของพี่น้องประชาชนให้เกิดเห็นภาพ ให้มีความมั่นใจว่าพื้นที่แห่งนี้จะต้องสงบให้ได้ กระบวนการสร้างสันติภาพหรือ Peace Process จำเป็นอย่างยิ่งเหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้พูดหลาย ๆ คนว่าจะต้องมีส่วนร่วม Participate ของทุก ๆ ภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชนก็ดี ภาคการเมืองก็ดี ภาคประชาสังคมก็ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่แห่งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องให้ความช่วยเหลือกับภาคเอกชน ฉะนั้นแล้วภาคเอกชนก็มีส่วนสำคัญที่จะต้องมาเป็นหนึ่งในกระบวนการพูดคุยหรือว่าหนึ่งในกระบวนการ

Peace Process ที่ผมเชื่อว่าควรจะต้องเกิดขึ้น วันนี้บ้านผมเองโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจังหวัดยะลาเรามีต้นทุนทางด้านศักยภาพมากมาย ท่านประธานเชื่อไหมว่า เรามีผังเมืองที่ดีที่สุดในประเทศอยู่ที่ยะลา ติดอันดับโลก อันดับที่ ๒๓ ของโลก แต่ด้วยสถานการณ์ความไม่สงบทำให้สิ่งเหล่านี้มันไม่ชัด ถึงแม้ว่าเราจะมีต้นทุนไม่ว่าจะเป็นทางด้านเกษตรกรรมก็ดีเรามีทุเรียนยะลาที่อร่อยที่สุด ผมกล้าพูดได้เลยว่าเป็นทุเรียนที่อร่อยที่สุดในประเทศด้วยซ้ำไปเพราะเราเป็นทุเรียนสะเด็ดน้ำ แล้วเรามีความหลากหลาย Multi Culture ทางด้านวัฒนธรรม แต่สิ่งเหล่านี้อย่างที่ผมบอกบางที่เราอาจจะยังขาดในเรื่องของการ Management เรื่องการบริหารจัดการเรื่องงบประมาณ ทำให้ความรุนแรงมันถูกสื่อออกมา ทำให้คนภายนอกไม่กล้าที่จะเข้าไปในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในพื้นที่ของผมเองเรียนจบมาไม่มีงานทำในพื้นที่ ฉะนั้นแล้วกระบวนการการสร้างสันติภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นมันไม่ใช่จำเป็นแค่เฉพาะสำหรับคน ๓ จังหวัดภาคใต้ แต่มันคือเรื่องเดียวกัน มันคือเรื่องของคนไทยด้วยกัน ประเทศไทยเราเปรียบเสมือนเรือนร่างเดียวกัน คนเชียงใหม่เจ็บเราก็กเจ็บด้วย คน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เจ็บ แน่นอนวันนี้เราจะต้องมีความตระหนักร่วมกันว่า สิ่งเหล่านี้มันคือเรื่องของคนทุกคนในประเทศ ผมเองอยู่ในเขตจังหวัดยะลาในเขตเมืองวันนี้ภาคเอกชนก็บ่นมาหลายเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องแหล่งเงินทุน ไม่ว่าจะเป็น Soft loan เอง เมื่อมันมีมาแล้ว แต่วันนี้ทางรัฐบาลก็ยังไม่ได้ให้ความมั่นใจว่ามันจะมีต่อไป เพื่อที่จะดึงดูดเพื่อที่จะยังคงไว้ซึ่งนักธุรกิจยังคงให้อยู่ในพื้นที่ ฉะนั้นแล้วการที่เรา มี Soft loan หรือแหล่งเงินทุนที่ทำให้ให้นักธุรกิจในพื้นที่นี้สามารถนำเงินเหล่านี้มาลงทุนในพื้นที่ ควบคู่กับรัฐบาลเองจะต้องทำ แล้วผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้รัฐบาลยุคนี้เป็นรัฐบาลที่เห็นภาพของนักธุรกิจหรือภาพของการที่จะทำให้เศรษฐกิจบ้านเราดี ฉะนั้นแล้ว เศรษฐกิจดีมันต้องดีกันทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่บ้านผมเอง วันนี้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมหลาย ๆ เรื่อง ในคณะกรรมการก็อาจจะต้องคุยกันเรื่องนี้ว่าจะส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในบ้านผมอย่างไร เพราะว่าวันนี้เรามีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ผมใช้ว่ายัง Virgin ที่สุดในประเทศไทยแล้วกัน เพราะเนื่องจากว่าคนทั่วประเทศได้ชมได้ดูรูปอยากจะไปดู แต่ด้วยความไม่สงบก็ไม่กล้าไป แต่พอไปแล้วเรามีทั้งอาหารที่ดีวันนี้คนมาเลเซียที่ติดอยู่กับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เข้ามาเที่ยวในเมืองไทย เข้าใจว่ายอดตัวเลขหลายแสนเป็นล้านคนด้วยซ้ำไป เพื่อมาชมในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและมารับประทานอาหาร Halal ที่พื้นที่แห่งนี้ ฉะนั้นแล้วรัฐบาลเองจะต้องอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวครับ ผมก็เคยหารือในเรื่องของรถไฟ รถไฟรางคู่วันนี้มันไม่ใช่แค่เราจะต้องมองว่าจากกรุงเทพฯ ลงไป วันนี้จะต้องดึงนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียขึ้นมา แล้วพื้นที่บ้านผมเป็นพื้นที่จังหวัดยะลาที่ต้องการนักท่องเที่ยวเหมือนกัน ฉะนั้นแล้วรถไฟรางคู่ไม่ใช่ไปสุดที่หาดใหญ่ ไปที่ปาดังเบซาร์ ไม่ใช่ครับ มันจะต้องเริ่มมาจากด้านชายแดนที่อยู่ในเขต ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้นมาเพื่อให้คนมาเลเซียเข้ามาจับจ่ายใช้สอย เข้ามาท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้เพื่อที่จะสร้าง GDP ให้กับคนในพื้นที่ ด้วยเวลาที่จำกัดอาจจะมีอีกหลาย ๆ เวทีที่ได้พูดได้คุยในเรื่องนี้

สุดท้ายผมหวังเป็นอย่างยิ่งกับรัฐบาลชุดนี้และกับคณะกรรมการธิการชุดนี้ที่จะไปศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมในมิติต่าง ๆ ที่เพื่อนสมาชิกได้นำเสนอเพื่อหาทางออกเพื่อให้บ้านของผม บ้านเกิดของผมมีความสุขเหมือนที่อื่นบ้าง ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านธิษณา ชุณหะวัณ ครับ

นางสาวธิษณา ชุณหะวัณ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ธิษณา ชุณหะวัณ สส. แบบแบ่งเขต กรุงเทพมหานคร เขต ๒ หรือเขตปทุมวัน เขตสาทร และเขตราชเทวี ดิฉันขออนุญาตนำ Slide ขึ้นค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นางสาวธิษณา ชุณหะวัณ (กรุงเทพมหานคร) : วันนี้ดิฉันมาพูดอภิปราย เพื่อที่จะสนับสนุนญัตติของเพื่อนสมาชิกคุณรอมฎอน ปันจอร์ เรื่องความขัดแย้ง ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. คือดิฉันคิดว่าปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคำว่า ความมั่นคง เข้ามาเป็นหลัก ประเด็นนี้มีมิติในความมั่นคงที่มีมิติที่ไม่ได้สร้างความปลอดภัย หรือว่าอันตราย แต่ว่ารัฐมิได้คำนึงถึงประเด็นการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน ภายในรัฐที่มีการสร้างความหวาดกลัวหรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนกับประชาชนในรัฐ ในหลายประเด็นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งประเด็นการพละเมิดสิทธิมนุษยชน การคุกคามที่มีทั้งเด็กหรือเยาวชนในพื้นที่อีกด้วย ประเด็นนี้ เกิดขึ้นจากรัฐเปิดช่องในการเอื้อให้เกิดความรุนแรงโดยรัฐ ซึ่งเป็นกฎหมาย ๓ ฉบับ ที่เปิดทางให้รัฐและส่วนกลางมีอำนาจควบคุมประชาชน นั่นคือ ๑. พ.ร.บ. ฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๔๗ ๒. พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือ พ.ร.ก. ฉุกเฉินที่เราู้จักกัน และ ๓. พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเป็นกฎหมายที่จัดตั้ง เราู้จักกันในชื่อ กอ.รมน. หรือกองอำนวยการ รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรที่มีอำนาจบังคับตามกฎหมาย ๓ ฉบับ ได้เพิ่มอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่รัฐและอำนาจอธิปไตยให้กับกองทัพในการควบคุมพื้นที่

๑. พ.ร.บ. ฎอัยการศึกและ พ.ร.ก. ฉุกเฉินให้อำนาจนี้ในการควบคุม หรือจับกุมผู้ต้องสงสัย ตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ต่าง ๆ ดังปรากฏในข่าวที่ผ่านมา ในหลายกรณี ตรวจสอบสิ่งพิมพ์ หนังสือหรือเครื่องมือสื่อสาร หรือเรียกบุคคลใดก็ได้ เพื่อให้ข้อมูล มอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ความไม่สงบได้

๒. พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร แม้ว่าในตัวกฎหมายนั้น มิได้กำหนดในเรื่องของอำนาจเหมือนกฎหมายพิเศษใน ๒ ฉบับแรก แต่ก็มีปรากฏ ในมาตรา ๑๕ ซึ่งถ้ามีเหตุการณ์ที่เป็นความไม่สงบแต่เป็นสถานการณ์ที่ยังไม่มีความจำเป็น ต้องประกาศเป็นสถานการณ์ฉุกเฉินตามกฎหมายพิเศษ

๓. พ.ร.ก. ฉุกเฉิน กอ.รมน. ก็มีอำนาจเพื่อที่จะยับยั้งระงับป้องกัน
ปราบปรามและบรรเทาได้

เรื่องปัญหากฎหมายพิเศษดังกล่าวที่ได้อภิปรายไปข้างต้นคือการมอง
เรื่องความมั่นคงของรัฐเป็นสำคัญ แต่อย่าลืมว่าการที่รัฐนั้นควบคุมขอบเขตที่มากเกินไป
เป็นดาบสองคม หรืออาจเป็นช่องโหว่ต่อการสร้างปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่
โดยใช้ข้ออ้างเรื่องความมั่นคง โดยหลาย ๆ กรณีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของชาวบ้าน
ในพื้นที่ ซึ่งเป็นปัญหาของกฎหมายพิเศษที่ให้อำนาจที่มากเกินไปในการบังคับโดยรัฐ
ต่อประชาชนที่กระทบต่อเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนอย่างร้ายแรง อย่างเช่นรายงาน
จาก Amnesty หรือว่าองค์กรนานาชาติที่ทำเรื่องสิทธิมนุษยชนลักษณะเป็นระบบ
ของการซ้อมทรมานและปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยอย่างโหดเหี้ยมอำมหิตภายใต้รัฐไทย
เป็นผลมาจากกฎหมายบัญญัติเช่นกฎอัยการศึกนำพลเรือนไปขึ้นศาลทหาร มีการจับกุม
นอกศาลหรือจับกุมโดยที่ไม่มีหมายศาลหรือจับกุมโดยพลการ หรือที่เรียกว่า
Extrajudicial Arrest การวิสามัญฆาตกรรม หรือว่า Extrajudicial Killing การปฏิบัติ
ต่อผู้ต้องสงสัยอย่างโหดเหี้ยมเป็นปกติใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ที่ประกาศกฎอัยการศึก
หรือพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินโดยผลกระทบในพื้นที่ที่พบปัญหาเหล่านี้
ก่อให้เกิดประเด็นปัญหา อาทิเช่น ๑. การเอื้ออำนาจความสะดวกให้เกิดการซ้อมทรมาน
โดยมีกฎหมายป้องกันเจ้าหน้าที่ต่อการดำเนินคดีที่เจ้าหน้าที่กระทำการเหล่านี้
๒. การจับกุมโดยไม่มีหมายศาลอย่างที่ดิฉันได้กล่าวไปข้างต้น และขยายเวลาการคุมขัง
ได้อีก ๓. การปฏิเสธร้องขอไม่ให้ไปเยี่ยมผู้ต้องขังเป็นการส่วนตัว การใช้ศูนย์กักกัน
อย่างไม่เป็นทางการ และขาดความสม่ำเสมอ เป็นอิสระ และการติดตามศูนย์กักกัน
หรือการตรวจสอบโดยภาครัฐ ปัญหาสำคัญคือเพราะผู้ต้องขังในหลาย ๆ ศูนย์กักกัน
กรณีนี้พวกเขาอยู่ที่ไหน และเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นปัญหาของการควบคุมตัวที่เสี่ยงต่อ
การถูกละเมิดอย่างมาก เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยอมรับอย่างเป็นทางการว่า
สถานกักกันเพียง ๒ แห่งที่ไว้สำหรับผู้ต้องสงสัยในการก่อความไม่สงบ คือค่าย

อิงคยุทธบริหารอยู่ที่จังหวัดปัตตานี และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจแห่งชาติแนวหน้าจังหวัดยะลา ๗ รายงานได้รายงานชี้ว่าสถานการณ์อย่างไม่เป็นทางการมีอย่างน้อย ๒๑ แห่งที่ถูกใช้งาน โดย ๑๑ แห่งเคยควบคุมผู้ต้องขังหรือพยานของญาติผู้ถูกคุมขัง ซึ่งสัมภาษณ์โดย Amnesty ได้รับรายงานเกี่ยวกับการทรมานที่ค่ายอิงคยุทธบริหารจำนวนมากในจังหวัดปัตตานี ระบุว่าทางการไทยต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการยุติการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมในพื้นที่สถานกักกัน ซึ่ง Amnesty ได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือในจังหวัดนราธิวาสค่ายปีเหล็ง ค่ายเฉพาะกิจวัดสวนธรรมที่ ๓๙ ถึงกลางปี ๒๕๕๑ ฐานทัพจุฬารามณ์ ค่ายบางอ้อ ตำรวจภูธรหรือเสาะสถานีในจังหวัดปัตตานีวัดช้างให้ กองพันที่ ๒๔ ค่ายทหารพลาการของค่ายทหารบกค่ายบางลาน ศูนย์ประสานงาน ตำรวจกองทัพบก วัดหลักเมือง ค่าย สภ.อ. หนองจิกในจังหวัดยะลา โรงเรียนฝึกองบรม ตำรวจภูธร ภาค ๙ ค่ายทหารพรานบางส่วนกลางค่าย ฉก. ๓๙ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ และ ค่ายกรมทหารราบที่ ๔๑ ค่ายรัตนรังสรรค์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วก็ค่ายวิภาวดีรังสิต จากประเด็นดังกล่าวดิฉันขอชี้แจงดังต่อไปนี้ คือประเด็นเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถูกลดทอนเมื่อกล่าวอ้างถึงภัยความมั่นคง ในประเด็นปัญหาตรงนี้ดิฉันจึงอยากจะตั้งคำถามในลักษณะที่ว่าความมั่นคงนั้นมีขอบเขตเป็นอย่างไร เนื่องจากในสภาวะปัจจุบันการกล่าวอ้างความมั่นคงมีความกว้างจนเกินไป มีขอบเขตที่กว้างจนเกินไปจนไปรุกล้ำในประเด็นของสิทธิมนุษยชนของประชาชนในพื้นที่ และในอีกแง่มุมหนึ่งคือสร้างความหวาดกลัวและความไม่ไว้วางใจต่อเจ้าหน้าที่รัฐอย่างรุนแรง การคุมขังโดยไม่ทราบสถานะความเป็นอยู่ของผู้ที่ถูกคุมขัง การขยายระยะเวลาคุมขังอย่างไม่มีกำหนด หรือการจับกุมโดยไม่มีหมายศาล จับกุมโดยไม่มีหมายจับ หรือประเด็นเรื่องเกี่ยวกับการซ้อมทรมานในค่ายคุมขังเหล่านี้ที่เป็นการกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนและไม่เป็นธรรม

บทเรียนหรือการเปรียบเทียบความยุติธรรมที่เปลี่ยนผ่านหรือที่เรียกว่า Transitional Justice ในประเทศต่าง ๆ ได้มีการนำมาใช้เพื่อตอบสนองการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบและแพร่หลาย เป็นการแสวงหาการยอมรับในเรื่องของ

ความเจ็บแค้นของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพื่อที่จะนำมาซึ่งความยุติธรรม สันติภาพ และความปรองดองในระบอบประชาธิปไตยที่พร้อมจะฟื้นฟูสถาบันกับความขัดแย้ง และสนับสนุนหลักนิติธรรม ซึ่งคำถามคือระบอบประชาธิปไตยที่เพิ่งเริ่มต้นควรคำนึงถึงการละเมิดสิทธิของประชาชนอย่างไร ๓ กลไกหลักตอนนี้จะมี ๑. การพิจารณาคดีหรือการดำเนินคดี ๒. การลืมนอดีต ๓. การเลือกจุดกึ่งกลาง แม้ว่า จะไม่ค่อยปฏิบัติทั่วไปก็ตาม และความยุติธรรมในช่วงเปลี่ยนผ่านของระบบการปกครอง ที่เป็นเผด็จการหรือสังคมนิยมในช่วงความขัดแย้งที่จะเปลี่ยนไปเป็นประชาธิปไตย หรือสภาวะปกติ อาทิเช่น ในประเทศแอฟริกาใต้ ก่อนและหลังการแบ่งแยกผิวสี หรือที่เรียกว่า Apartheid กลไกที่ใช้ในการปรองดองเรียกว่า Truth Commission and Reconciliation ที่ถูกใช้โดย Nelson Mandela ในปี ๒๕๓๘ พร้อมมีการฟื้นฟู รักษา และเยียวยากระบวนการในการจัดให้มีการพิจารณาคดีโดยมีพยานผู้เสียหายทั้ง ๒ ฝ่าย และผู้กระทำผิดของทั้ง ๒ ฝ่าย ในประเทศอาร์เจนตินาก่อนและหลังเผด็จการ Pinochet ในปี ๒๕๑๙-๒๕๒๖ กลไกที่ใช้คือกลไกนำสืบสวนการดำเนินคดีอาญาผ่านการให้การสืบสวน และการรายงานซึ่งนำไปสู่การพิจารณาคดีของ Punta หรือว่าของผู้ดำรงตำแหน่งทหาร ระดับสูงและกลไกการชดใช้สินไหมทดแทน การตั้งคณะกรรมการผู้สูญหายแห่งชาติ จัดให้มีการสอบสวนรายงานการจับเอกสาร ยกเลิกการนิรโทษกรรมทหาร และผ่านกฎหมาย ค่าชดเชย ในประเทศชิลีกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนและทำให้มีการสูญหาย ภายใต้การปกครองของ Augusto Pinochet ในระหว่างปี ๒๕๑๖-๒๕๓๓ กลไกที่ใช้ ก็คือกลไกการนำสืบสวนและการดำเนินคดีอาญามาใช้ผ่านการสอบสวนและรายงาน หรือที่เรียกว่า Rethink Report แล้วก็กลไกการชดใช้หรือกระบวนการการ Reparation กระบวนการการก่อตั้งคณะกรรมการเพื่อความจริงและการปรองดอง ตัวอย่างความขัดแย้ง ที่ติดอาวุธในสงครามอิสราเอลและปาเลสไตน์ ถ้าท่านได้ติดตามข่าวในปัจจุบันนี้ ถ้าท่านไม่ใช่กลไกในการที่จะตามหาความจริงและกระบวนการปรองดอง และการสืบสวน สอบสวนเพื่อนำมาซึ่งความสมานฉันท์และสันติภาพ ท่านจะไม่สามารถยุติความขัดแย้งได้เลย

จนปัจจุบัน ตัวอย่างเช่นปาเลสไตน์มีผู้เสียชีวิตที่เป็นพลเรือนมาแล้วถึง ๒๑,๕๐๐ ราย และสงคราม Kosovo ซึ่งมีตัวเลขผู้สูญเสียชีวิตที่ใกล้เคียงกับของไทยซึ่งก็คือไปถึง ๘,๖๖๑ คน แต่เขาก็ได้รับการชดเชยสินไหมทดแทนและยุติความขัดแย้งได้ โดย Kosovo Albania ก็ได้ประกาศอิสรภาพไปในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ปัจจุบันมีผู้เสียชีวิตถึง ๗,๕๒๐ ราย ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในประเทศ Kosovo แต่ปัญหายังไม่มีท่าทีที่จะยุติและสงครามก็ยังเป็นไปอย่างต่อเนื่องที่มีการโจมตีจากทั้ง ๒ ฝ่าย จากผู้ติดอาวุธที่เป็นฝั่ง Islamic Extremist แล้วก็ฝั่งรัฐที่มีความสูญเสียอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าญาติของคุณรอมฎอน ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษและเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาและการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง รวมถึงอาชญากรรมสงครามและการยุติอาชญากรรมต่อพลเรือนไทย ขอบพระคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านสุธรรม แสงประทุม

นายสุธรรม แสงประทุม (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธรรม แสงประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย ขอให้สันติสุขและสันติภาพจงเกิดขึ้นแก่พี่น้องประชาชนไทยโดยส่วนรวม วันนี้ผมรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสมาปรึกษาพูดคุยถึงปัญหาของประเทศไทยที่สั่งสมหมักหมมมานาน โดยเฉพาะปัญหาของพี่น้องคนไทย ผมใช้คำว่า คนไทย ซึ่งอาศัยอยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้เขาเป็นคนไทยมานาน แต่เป็นคนไทยที่อยู่โดยสายตาของคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจเขา ความไม่เข้าใจตรงนี้ได้นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย จริง ๆ ปัญหาไม่ได้เกิดเมื่อ ๑๙ ปีที่แล้ว ปัญหาเกิดขึ้นสั่งสมมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา ผมเลยว่างงานไปนาน ลูกกั๊กไม่ให้เข้าสภามา ๑๗ ปี ผมก็ใช้เวลาส่วนใหญ่ของผมไปอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ อ่านบันทึกของบาทหลวงต่าง ๆ ที่เข้ามาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ก็รู้ว่าปัตตานี ๓ จังหวัดชายแดนใต้ เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยมายาวนานแล้ว บางครั้งก็ได้รับอิสระ

ตามความแข็งแกร่งหรืออ่อนแอของรัฐส่วนกลาง บางครั้งในสมัยพระนารายณ์ ก็ยังมีกบฏมักกะสันเกิดขึ้น ก็มีปัญหาตีบ้าง ชัดแย้งกันบ้าง บานปลายบ้างเกิดขึ้นมา ตลอดเวลา จนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ก็มีมาต่อเนื่อง ผมเองก็ได้มีโอกาสไปรับรู้ปัญหาใหญ่ ในปี ๒๕๑๘ ตอนนั้นผมเป็นนิสิตนักศึกษา ได้เกิดการสังหารหมู่ขึ้นมาที่สะพานกอตอ ปัตตานี ปี ๒๕๑๘ เขต ๓ จังหวัดชายแดนใต้ส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้กฎอัยการศึก มีการเข้มงวดกวดขันการเดินทางไปมา ถ้าคนเหล่านี้ถูกกล่าวหาขึ้นโรงขึ้นศาลก็ต้องขึ้นศาลทหาร ซึ่งมีการจำกัดจำเขี่ยสิทธิเสรีภาพมากมาย ในปี ๒๕๑๘ มีทหารนาวิกโยธิน ตั้งด่านตรวจ พี่น้องประชาชนเดินทางผ่านด่านเจรจากันด้วยภาษาที่ไม่เข้าใจ ด้วยวัฒนธรรมที่ไม่เข้าใจ ก็มีการสังหาร ๕-๖ คน แล้วก็ใช้ดาบปลายปืนแทงเสียชีวิต แล้วโยนลงแม่น้ำ ๑ ใน ๖ คนนั้นเกิดไม่ตาย ชื่อ ชื่อแม บราเซะ อายุ ๑๑ ปี ได้คลานขึ้นฝั่ง แล้วเอาความจริงไปบอกต่อพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ จึงมีการลุกฮือขึ้นมาต่อสู้ ปรากฏว่ามีคนโดนระเบิดระหว่างชุมนุมล้มตายรวม ๑๐ กว่าคน ผมเป็นนิสิต ปีที่ ๒ จากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปร่วมชุมนุมกับพี่น้องประชาชน ที่มีสยิดกลางปัตตานี เพราะตอนนั้นมีกลุ่มนักศึกษาธรรมศาสตร์ชื่อว่ากลุ่มสลาดัน ซึ่งเป็นนักกิจกรรม มีท่านอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ ท่านมุข สุไลมาน ซึ่งตอนหลังก็มาเป็นนักการเมืองที่ยังมาทำเรื่องนี้ต่อ ผมชุมนุมอยู่กับพี่น้องที่ปัตตานีรวมเกือบ ๖๐ วัน ข้ามปีคือตั้งแต่ธันวาคมปี ๒๕๑๗ จนมกราคมปี ๒๕๑๘ และหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้ประกาศยุบสภาระหว่างชุมนุมอยู่นั้น แต่อย่างไรก็ตามด้วยการชุมนุม ก็ได้นำมาสู่การจับกุมบุคคลที่สังหารพี่น้องประชาชน เป็นทหารนาวิกโยธิน แล้วก็นำมาขึ้นศาลเหตุการณ์ก็ละลายหายไปพร้อมกับเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ที่มีการสังหารหมู่ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อนผมที่ร่วมชุมนุมได้ถูกอุ้มหาย ฆ่าตายไปหลังเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ไม่ว่าจะเป็นปุยุด ดิงเยอรมัน ซึ่งพี่น้องทุกคนก็รู้จักดี มีการอุ้มหาย มีการฆ่าต่อเนื่องไปอีกจำนวนมาก ผมเป็นคนใต้ก็จริงแต่เป็นคนพุทธ เป็นคนภาคใต้ ตอนบนและตอนกลาง การไปชุมนุมรวมกันกับพี่น้องประชาชนถึงไปรับรู้ปัญหา

รับรู้ทุกข์สุขว่าเหตุการณ์ใน ๓ จังหวัดนั้นมีการถูกกดทับ ย่ำยีความรู้สึก คักดีศรี
ความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะกรณีหะยีสุหลง ซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนา เป็นตัวแทนของพี่น้อง
ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ มีการเรียกร้องความเป็นธรรม เพื่อจะรักษาอัตลักษณ์ของเขา
รักษาความเชื่อของเขา รักษาวิถีชีวิตที่ดั้งเดิมของเขา แต่หะยีสุหลง ก็ถูกอุ้มหายไป
หลังจาก จอมพล ผิน ชุณหะวัณ ซึ่งเป็นคุณทวดของท่านที่อภิปรายจบไปไม่กี่นาทีนี้
ตอนหลังอาจารย์ไกรศักดิ์จึงทำพิธีขอมาในการเยียวยาทางจิตใจต่ออาชญากรรม
ที่เกิดขึ้นครั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้คนพุทธอย่างผม
ถึงไปเข้าใจความเป็นจริงว่าใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ต้นทุนชีวิตของพี่น้องประชาชน
ราคาต่ำมาก รัฐเองได้กดทับ สร้างความสับสนให้กับพี่น้องประชาชนส่วนอื่น ไม่เข้าใจเขา
ที่จริงเขาเป็นคนไทยส่วนหนึ่งที่มีคุณค่า มีเอกลักษณ์ที่ดั้งเดิม หลังจากนั้นผมกลับมา
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีโอกาสเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ก็เกิดความรุนแรงเดือนมกราคม ปี ๒๕๔๗ ผมและท่านจาตุรนต์ ฉายแสง เราเป็นรัฐบาล
เวลานั้นผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้ไปช่วยดูแลสถานศึกษาปอเนาะ
ซึ่งเป็นที่อบรมบ่มเพาะจริยธรรม คุณธรรมให้กับลูกหลานพี่น้องมุสลิม เราได้ไปช่วยให้
สถานศึกษาเหล่านี้เป็นที่รองรับภาระของบ้านเมืองในวิชาอื่น ทางอื่นด้วย ปราบกฏว่า
สามารถช่วยเหลือไปได้ ๒๐๐ กว่าแห่ง ผมได้คุยกับท่าน พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง
ซึ่งวันนั้นท่านเป็นเลขาธิการ ศอ.บต. และวันนี้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ท่านบอกว่าที่ไปทำไว้ช่วงนั้นมีประโยชน์มาก ทำให้สถานศึกษาปอเนาะเป็นที่รองรับภาระ
ของบ้านเมืองและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เยอะ ตอนเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ผมได้ไปช่วยสถานศึกษาตากีตาซึ่งเป็นสถานศึกษาทางศาสนาเบื้องต้นที่ผูกพันกับมัสยิด
เพื่อให้คนเหล่านั้นรู้สึกเป็นคนไทยเหมือนเรา เราเคารพในเอกลักษณ์ เคารพในคุณค่าของเขา
และเขาจะเป็นต้นทุนที่ดั้งเดิมให้กับบ้านเมืองถ้าได้รับเกียรติได้ศักดิ์ศรี วันนีปัญหา
ของ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ก็คลี่คลายบ้าง ประทุบ้าง ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เพราะเป็นการให้ยา
ที่ไม่ถูกวิธี เป็นการให้วิธีการแก้ปัญหาที่เพิ่มต้นทุนให้กับคนเหล่านั้น ในเวลาเดียวกัน

เราสูญเสียชีวิตของประชาชนไปรวม ๑๐,๐๐๐ คน งบประมาณเกือบล้านล้านบาท
 สิ่งเหล่านี้เป็นภาระของบ้านเมือง เป็นภาระของพวกเราทุกคน เพราะฉะนั้นการที่เพื่อน
 จากพรรคการเมืองทั้งหลายได้เสนอญัตติเพื่อให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปศึกษา
 หาข้อเท็จจริง หาทางออก หาทางให้สันติภาพเกิดขึ้น ผมจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งและเชื่อว่า
 คณะกรรมการชุดนี้ซึ่งประกอบด้วยพรรคการเมืองหลายฝ่าย และพรรคของผม
 ก็จะส่งท่านจาตุรนต์ ฉายแสง ซึ่งเคยเป็นรองนายกรัฐมนตรีไปรับรู้ ตั้งกรรมการอิสระขึ้นมา
 เพื่อจะหาทางออกแก้ไข จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำของขวัญที่เรียกว่าทางออกหรือ
 สันติภาพมาสู่สภาแห่งนี้และมาสู่ประชาชนไทยโดยรวม ฉะนั้นผมหวังอย่างยิ่งว่า
 คณะกรรมการชุดนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการไปหาทางออก ค้นคว้าหาข้อเท็จจริง
 เพื่อจะหาทางเยียวยาแก้ไข สผ ๒๑/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

หาทางออกที่ถาวรให้เกิดขึ้นกับบ้านเมืองเรา ขอสันติสุขจงมีแก่ทุกท่าน
 อีกครั้งหนึ่ง ขอพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณมากครับ เชิญท่านพนิดา มงคลสวัสดิ์ ครับ

นางสาวพนิดา มงคลสวัสดิ์ (สมุหปรการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
 ดิฉัน พนิดา มงคลสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๑
 พรรคก้าวไกล วันนี้ดิฉันขออนุญาตมีส่วนร่วมในการอภิปรายญัตติเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎร
 พิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตาม และส่งเสริมการสร้างสันติภาพ
 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี หากเราจะพูดถึงสันติภาพชายแดนใต้ ส่วนใหญ่
 เรามักจะพูดถึงมิติของความมั่นคงแห่งรัฐเท่านั้น ทั้งที่จริงแล้วยังมีอีกหลายปัญหา
 ที่พี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กำลังเผชิญหน้าอย่างยากลำบาก และเราในฐานะ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถมองข้ามได้นั้นก็คือปัญหาปากท้อง การขาดความมั่นคง
 ทางรายได้ ความเหลื่อมล้ำที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรุนแรงไม่แพ้ด้านอื่น ๆ เลย จากข้อมูล
 ของสภาพัฒน์ทำให้เห็นความรุนแรงในระดับที่ว่าจังหวัดชายแดนภาคใต้ติด ๑๐ อันดับ

จังหวัดแรกที่มีสัดส่วนคนจนสูงที่สุด หรือมีความยากจนหนาแน่นสูงที่สุดในประเทศ โดยเฉพาะปัตตานีที่มีคนจนมากที่สุดในประเทศถึง ๓ ปีซ้อน มีสัดส่วนสูงถึง ๔๓.๙๖ เปอร์เซ็นต์ เกือบครึ่งของประชากรทั้งจังหวัดเป็นผู้ยากจน ทั้ง ๆ ที่ตัวเลขนี้เมื่อเทียบกับ ๓ ปีก่อนที่จะเกิดความไม่สงบในพื้นที่นี้ในปี ๒๕๔๗ ไม่ได้อยู่ในบัญชียากจนอันดับต้น ๆ เช่นนี้แต่อย่างใด สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าเศรษฐกิจปากท้องในพื้นที่เป็นปัญหาระดับโครงสร้างที่รัฐต้องเร่งให้ความสำคัญ การขาดตลาดแรงงานที่ใหญ่พอจะรองรับกับคนรุ่นใหม่รวมถึงประชากรในวัยทำงานกว่า ๑ ล้านคน เด็กเรียนจบแล้วไม่มีงานทำเกิดภาวะสมองไหลออกจากพื้นที่หมด ภาคเกษตรกรรมก็ไม่สามารถทำรายได้ให้พี่น้องประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่หลุดพ้นกับเส้นความยากจนได้ อีกทั้งปัญหาเรื่องที่ดินทำกินการไม่มีเอกสารสิทธิ มิหนำซ้ำในบางพื้นที่ที่กำลังจะถูกประกาศเป็นพื้นที่อุทยานอีก แนนอนในกรณีเช่นนี้หากพี่น้องประชาชนจะตั้งคำถามต่อรัฐหรือรวมตัวกันเรียกร้องเพื่อความเป็นธรรมในสิทธิที่ดินทำกินนั้นก็ทำได้ยากกว่าพื้นที่อื่น ๆ ในประเทศนี้อย่างมาก เพราะถูกฝ่ายความมั่นคงกำกับด้วยกฎหมายพิเศษที่กระทบกับสิทธิในการรวมกลุ่ม และเสรีภาพในการแสดงออก เมื่อเรามามองดูการบริหารสถานการณ์ความไม่สงบชายแดนใต้ที่ทุกโครงการจะมีนามสกุลต่อท้ายว่าเพื่อความมั่นคง จะพบว่าตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมาเราใช้งบประมาณไปกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มีกฎหมายพิเศษถึง ๓ ฉบับ ทั้ง พ.ร.ก. ฉุกเฉิน กฎอัยการศึก พ.ร.บ. ความมั่นคง สูญเสียไปกว่า ๔,๐๐๐ ชีวิตบาดเจ็บไปกว่า ๑๐,๐๐๐ คนทั้งหมดนี้เป็นต้นทุนที่เราต้องจ่ายแบบไม่สามารถประเมินได้อย่างเป็นรูปธรรม กระบวนการการสร้างสันติภาพที่เดินหน้ามากกว่า ๒๐ ปีนี้มีความคืบหน้าไปมากแค่ไหนแล้ว คุ่มค่าหรือไม่ที่เราจะดำเนินยุทธศาสตร์เดิมต่อไป สิ่งหนึ่งที่ทำให้ดิฉันต้องลุกขึ้นมาตั้งคำถามคือตัวเลขงบประมาณกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ดิฉันเพิ่งกล่าวถึงไปเมื่อสักครู่ ก่อให้เกิดตัวเลขความยากจนสูงที่สุดในประเทศนี้ได้อย่างไร งบประมาณนี้ถูกใช้ไปยึดโยงกับความต้องการของพี่น้องประชาชนหรือไม่ ในเมื่อข้อมูลสำคัญที่ดิฉันค้นพบชี้ว่าภายหลังรัฐประหารของ คณะรักษาความมั่นคง

แห่งชาติ คสช. ในปี ๒๕๕๗ งบประมาณชายแดนได้มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับงานด้านความมั่นคงและโครงการก่อสร้าง หากแต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษา สวัสดิการ การพัฒนาอาชีพ และรายได้เลย เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณรอมฎอน ปันจอร์ ผู้เสนอญัตตินี้เคยให้ความเห็นที่น่าสนใจว่าชายแดนใต้คือสะพานไม่ใช่กำแพง เรามองเห็นโอกาสที่ชายแดนใต้จะเติบโตทางเศรษฐกิจได้มากกว่านี้ เรามีศักยภาพที่จะเชื่อมต่อข้ามภาษา ข้ามวัฒนธรรม หากไม่อยู่ภายใต้การกำกับทิศทางของฝ่ายความมั่นคง สิ่งนี้กระตุ้นเตือนให้เราเห็นถึงโอกาสมากกว่าข้อจำกัดที่เราเห็นมาตลอด เพราะเรามีทั้งความร่ำรวยทางวัฒนธรรม ภาษา ความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่พร้อมจะเปิดพื้นที่และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลที่จะสามารถเพิ่มรายได้ต่อหัวประชากร หยุดการส่งต่อความจนรุ่นสู่รุ่น ทำให้ชีวิตพี่น้องประชาชนดีกว่านี้ สิ่งนี้เน้นย้ำคำนี้ชัดเจนมาก ๆ ว่าปากท้องทุกคนจะอิ่มได้มากกว่านี้หากเรามีสันติภาพ สุดท้ายนี้ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐสภาแห่งนี้จะเป็นอีกหนึ่งกลไกสำคัญในการสร้างสันติภาพจังหวัดชายแดนใต้ในมิติใหม่ ๆ ที่มุ่งเน้นเอาผลประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชนเป็นที่ตั้ง ยกย่องคุณภาพชีวิตพี่น้องชายแดนใต้ในทุก ๆ ด้าน คำนึงถึงปากท้องก่อน ลดอำนาจทางการทหารลง ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ เปิดพื้นที่ทางการเมืองให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และดิฉันจึงขอสนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตัวเองในทุกมิติ ผ่านการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อแสวงหาทางออกร่วมกันด้วยฉันทามติของทุกฝ่าย ในฐานะที่พวกเราทุกคนเป็นผู้แทนราษฎร เป็นตัวแทนของทุกกลุ่มความคิด ความเชื่อที่จะมองเห็นทุกโอกาสและความเป็นไปได้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างสันติภาพชายแดนใต้อย่างแท้จริง ขอขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านอามินทร์ มะยูโซ๊ะ ครับ

นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส เขต ๒
 พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ขอร่วมอภิปรายญัตติด่วนปัญหาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทางเพื่อนสมาชิก
 ได้เสนอเข้ามา ผมใช้เวลาไม่มากเพราะปัญหาหลัก ๆ ก็คือความเหลื่อมล้ำที่ทุก ๆ รัฐบาล
 พยายามแก้ไข และใช้งบประมาณมากมายมหาศาลแต่ก็ยังเหมือนงมเข็มอยู่ในทะเล
 เพราะขาดความจริงใจ ทำงานคนละทิศคนละทาง ทำงานซ้ำซ้อน วนเวียนอยู่ที่เดิม
 เกิดเหตุทีหนึ่งก็กลับมาเริ่มใหม่ทุก ๆ ครั้ง ที่ผมอยากจะสะท้อนปัญหา คือความไม่ต่อเนื่อง
 ในการแก้ไขปัญหา เช่นผู้ปฏิบัติงานราชการระดับสูงส่วนใหญ่ย้ายเข้ามาภาคใต้
 เพียงเพื่อเป็นทางผ่าน ที่ผ่านมามากหลาย ๆ ปีข้าราชการท้องถิ่นย้ายเข้ามาเพื่อเอาอายุ
 ราชการทวีคูณ พอได้หน้าใจก็ย้ายออกไป มันเลยเกิดความไม่ต่อเนื่องในการสานต่อ
 การแก้ไขปัญหา เพราะระยะเวลาสั้น ๆ ไม่สามารถเข้าใจบริบทของคนในพื้นที่
 ได้อย่างถ่องแท้ ดังนั้นข้าราชการทุกคนที่จะเข้ามาทำงานใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้
 ควรจะมีระยะเวลาการทำงานที่เหมาะสม มีกรอบการทำงานที่ชัดเจน ไม่เอาแล้ว
 ย้ายเข้ามาปีเดียวเพื่อเกษียณ

อีกเรื่องคือความจริงใจในการหาทางออกใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้
 โดยเฉพาะจังหวัดนราธิวาส จังหวัดนราธิวาสเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นพื้นที่
 ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาภายใต้กฎหมาย และการบริหารจัดการที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น
 ออกกฎหมายที่ค่อนข้างมีความเสรี การให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขต
 เศรษฐกิจพิเศษ แต่พี่น้องที่นี้กลับไม่ได้รู้สึกพิเศษแต่อย่างใด หรือมีเฉพาะบางกลุ่ม
 เท่านั้นที่มีความรู้สึกพิเศษ ก่อนที่เราจะเจอกับภัย COVID-19 พื้นที่ชายแดนไม่ว่าจะเป็น
 ด้านสุโขทัย-ลก ตากใบหรือแม้แต่เบตงเคยเป็นเมืองแห่งความสุข การค้าดี เศรษฐกิจดี
 และเห็นได้ชัดว่าเศรษฐกิจในพื้นที่จะดีหรือไม่ดีล้วนขึ้นอยู่กับการค้าขายระหว่างประเทศ
 แต่หลังจากที่เราผ่านภัยโควิดมาได้ ภาครัฐได้ใช้วิธีการหักดิบในหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะ

การควบคุมการเข้าออกของนักท่องเที่ยวจากมาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของยานพาหนะ ขอเถาะ ขอทางกรมศุลกากร ตำรวจ ทหาร ร่วมกับท้องที่ท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และพี่น้องประชาชนร่วมกันหาทางออกอย่างจริงจัง และอย่าใช้ช่องว่างตรงนี้ เอาเปรียบชาวบ้านตาดี ๆ เรื่องนี้ต้องคุยกันยาวเรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนั้น ผมเห็นด้วยกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ นี่จะเป็นครั้งแรกในการแก้ไขปัญหาอย่างจริง ๆ จัง ๆ เสียทีครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านสรรเพชญ บุญญามณี ครับ

นายสรรเพชญ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอมีส่วนร่วมในการอภิปรายสนับสนุนญัตติเพื่อศึกษาติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาเรื่องความขัดแย้งใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เราต้องยอมรับว่าเป็นปัญหาที่สะสมมานานกว่า ๒๐ ปี นับตั้งแต่เสียงปืนลั่นออกมาเมื่อปี ๒๕๔๗ จวบจนถึงปัจจุบัน เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้ทุเลาเบาบางลงแต่อย่างใด หน้าซ้ำเหตุการณ์ล่าสุดที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา เกิดเหตุระเบิดที่อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บหลายราย ยังไม่นับรวมกับอดีตที่ผ่านมากว่า ๑๙ ปี มีผู้เสียชีวิตมากกว่า ๗,๕๒๐ คน มีผู้สูญหาย มีผู้บาดเจ็บ มีผู้ล้มตาย ท่ามกลางความขัดแย้งที่เกิดขึ้น แนวนอนที่สุดผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงคือพี่น้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ๓ จังหวัดของเราเสียโอกาสในการพัฒนาไปเป็นอย่างมาก กระผมคิดว่าโอกาสนี้เป็นโอกาสอันดีที่เราจะได้มีการศึกษาเรื่องนี้ แต่ผมขอท่านประธานว่าขอให้การตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาเกี่ยวกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รอบนี้ผมขอให้เป็นครั้งสุดท้ายเสียที เพราะผมเชื่อว่าทุกสภาที่ผ่านมาได้มีการตั้งประเด็นศึกษาเรื่องเกี่ยวกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมขอให้ท่านตั้งใจศึกษาเรื่องนี้

อย่างจริงจังแล้วก็รอบด้านทุกมิติ ต้องให้ความเป็นธรรมกับทุกภาคส่วน กระผมขอหยิบตัวอย่างการศึกษาที่เขาเรียกว่า Peace Survey ซึ่งเป็นผลการศึกษาคำคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเครือข่าย ๑๕ องค์กรที่ร่วมมือกันทำการศึกษาได้ศึกษาทั้งผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา นักกิจกรรม สังคม ประชาชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องต่างให้ข้อมูลที่สะท้อนความคิด ความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัด การศึกษาที่ว่านี้เขาเสนออะไร ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจก็คือผู้นำศาสนาและประชาชนลงความเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสำคัญที่สุดต่อการสร้างสันติภาพในพื้นที่นั้นคือรัฐบาล และทั้ง ๒ กลุ่ม ความคิดเห็นตรงกันอีกว่าหากต้องการให้กระบวนการพูดคุยประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องให้ผู้นำศาสนาและอุสตาซเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นกรณีการวิสามัญ ผมงก็ขอให้ข้อเสนอแนะที่ว่าข้อเสนอแนะที่น่าสนใจและท่านควรจะให้เขาเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ด้วย

อีกประเด็นที่น่าสนใจคือข้อเสนอด้านการปกครอง ซึ่งประชาชนทั่วไป และผู้นำทางความคิดส่วนใหญ่ต่างเห็นว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องพูดคุยกันถึงรูปแบบการปกครองในพื้นที่หากต้องการจะแก้ไขปัญหาในระยะยาว สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นคืออะไรครับ สิ่งที่กำลังสะท้อนบอกว่าประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ต้องการให้มีการแบ่งแยกดินแดน เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังอยากเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย สิ่งนี้คือสิ่งที่คณะกรรมการวิสามัญท่านต้องตั้งหลักให้ชัดและตั้งหลักให้มั่น และชัดเจนว่าจะไม่มีการเสนอเรื่องการแบ่งแยกดินแดนเพื่อชัดเจนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และที่สำคัญไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ คือประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่ง เดียวจะแบ่งแยกมิได้

ท่านประธานที่เคารพครับ อีก ๑ ประการที่ผมไม่พูดเลยไม่ได้ก็คือ เรื่องของการกระจายอำนาจ เพราะการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่อยากให้มีการกระจายอำนาจมากขึ้นในรูปแบบพิเศษที่มีลักษณะเฉพาะของพื้นที่ นี่คือสิ่งที่

พี่น้องประชาชนสะท้อนผ่านผลสำรวจการศึกษาของ ๑๕ องค์กร สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือกระบวนการยุติธรรมในพื้นที่ ความยุติธรรมไม่ใช่เฉพาะในมิติของกฎหมายเท่านั้น เพราะความยุติธรรมในทางกฎหมายเป็นบรรทัดฐานที่อารยประเทศพึงมี รัฐบาลต้องทำให้ คนในพื้นที่ไม่รู้สึกรู้ว่าเขาโดนเลือกปฏิบัติ และกรณีการอุ้มฆ่าเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ตอนนี้ไม่มีแล้ว ถือได้ว่าที่ผ่านมาเราได้แก้ไขปัญหาเรื่องกฎหมายไปส่วนหนึ่ง แต่นอกเหนือจากสิ่งที่เป็นเรื่องของกฎหมายคือการพัฒนาพื้นที่และการกระจายทรัพยากร ต่าง ๆ ที่ควรให้คนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เข้าถึง ความรู้สึกว่าเขาเป็นคนชายขอบ ในสังคม รวมถึงการเป็นคนชายแดนในประเทศไทย เราควรให้ความสำคัญกับคน ใน ๓ จังหวัดเหมือนกับที่เราให้ความสำคัญกับคนในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะ ในเรื่องของงบประมาณ เพราะในวันนี้รายได้ประชากรต่อหัวของประชากรใน ๓ จังหวัด ท่านประธานทราบไหมครับ เฉลี่ยอยู่ที่ ๖๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี รัฐบาลต้องอัดฉีด งบประมาณลงไปเพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจัดสรรที่ดินทำกิน ส่งเสริมให้ใช้พื้นที่นาว่างเปล่าให้สามารถ ปลูกพืชเศรษฐกิจได้ และส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางด้านความมั่นคงทางอาหารของโลก เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง เป็นการส่งเสริมการใช้ทรัพยากร หรือต้นทุนที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้เราจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้ความเป็นธรรมในเรื่องของการศึกษา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรามีมหาวิทยาลัยครบทั้ง ๓ จังหวัด ไม่ว่าจะเป็น ม.อ. ปัตตานี ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ แต่สิ่งที่เราต้องยกระดับคือ เราต้องยกระดับการศึกษาให้สอดคล้องกับสายงาน ให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ เพื่อที่จะให้น้อง ๆ ที่จบออกมาใหม่มีงานทำ พอเขามีงานทำ เขามีรายได้ในพื้นที่ ความเสี่ยงที่เขาจะไปยุ่งกับสิ่งต่าง ๆ มันก็อาจจะน้อยลง ผมเลยอยากเห็นสิ่งเหล่านี้ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัด มีงานทำ มีเศรษฐกิจที่ดี หรือที่เขาเรียกว่าสันติภาพกินได้ สุดท้ายครับท่านประธาน ผมหวังว่า

คณะกรรมการที่กำลังจะแต่งตั้งขึ้นจะศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ครอบคลุมทุกมิติ และให้คำนึงถึงความรู้สึก ผมเน้นว่าให้คำนึงถึงความรู้สึกของคนในพื้นที่ทุกภาคส่วน เพื่อที่จะนำไปสู่การสร้างสันติภาพและสันติสุขต่อไปในอนาคต กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะกรรมการสภานักเรียนโรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง ยินดีต้อนรับนะครับ ต่อไปเป็นท่านนพพล เหลืองทองนารา ขอสลับลำดับนะครับ ต่อไปเป็นท่านชลธิชา แจ็งเร็ว นะครับ

นางสาวชลธิชา แจ็งเร็ว (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพดิฉัน นางสาวชลธิชา แจ็งเร็ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี พรรคก้าวไกล ท่านประธานคะ ปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีมาอย่างยาวนานกว่า ๒๐ ปี เราเห็นถึงความพยายามของรัฐในช่วงที่ผ่านมาที่ต้องการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว แต่สถานการณ์ความขัดแย้งก็ยังคงน่ากังวลยิ่งนัก ดังที่เราเห็นได้จากการใช้งบประมาณไปกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง แต่ตัวเลขของผู้เสียชีวิต ทั้งจากเจ้าหน้าที่รัฐเอง ประชาชน ซึ่งรวมถึงผู้หญิงและเด็กก็ยังมีมากกว่า ๗,๐๐๐ รายด้วยกัน ดิฉันคิดว่าวันนี้เราถึงเวลาแล้วที่จะต้องยอมรับกันอย่างตรงไปตรงมาว่าแนวทางในการดำเนินนโยบายเพื่อสร้างสันติภาพในชายแดนใต้ที่ขาดความชัดเจนผ่านมุมมองของความมั่นคงแบบเดิม ๆ ไม่อาจใช้ได้อีกแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคง หรือการให้อำนาจอย่างกว้างขวางแก่กองทัพ และมีอำนาจพิเศษตามกฎหมายความมั่นคงอีกหลายฉบับซึ่งขาดกลไกของการตรวจสอบถ่วงดุลที่มีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นการเปิดช่องที่ไม่เอื้อต่อการสร้างสันติภาพแล้วก็ตามที่สำคัญนำไปสู่การเปิดช่องให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนขนานใหญ่ในพื้นที่ เช่น การควบคุมตัวโดยพลการ การเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัว การซ้อมทรมาน การสังหารนอกกระบวนการยุติธรรมและการเลือกปฏิบัติ เช่น การตรวจ DNA หรือ

การที่นักเคลื่อนไหวเพื่ออัตลักษณ์มาถูกเรียกไปพบ ถูกเรียกไปกดดันเพื่อให้ยุติ การทำกิจกรรมรณรงค์ต่าง ๆ ในพื้นที่ของพวกเขา จากรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน และกระบวนการสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปี ๒๕๖๕ ที่ผ่านมาโดยกลุ่มด้วยใจ พบว่าการทรมานยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการทรมานที่เปลี่ยนไป ไปสู่รูปแบบของการทรมานทางด้านจิตใจ จากการทำกลุ่มด้วยใจสัมภาษณ์ผู้ที่ถูกคุมขัง กว่า ๔๐ คน เราพบว่าอย่างน้อยถึง ๑๐ คนด้วยกันที่มีประสบการณ์ของการถูกกระทำ ทรมานและปฏิบัติการที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม และมีการวิสามัญฆาตกรรมสูงถึง ๑๘ คน ในช่วงปีที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่เองก็ไม่มีอาการเจ็บก่อนการปะทะ ดังนั้นยังรวมไปถึง การควบคุมตัวตามกฎอัยการศึกและ พ.ร.ก. ฉุกเฉินอีกกว่า ๑๕๘ คน และเหตุการณ์ล่าสุด ที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ก็คือกรณีของพนักงานบริษัทผู้ให้บริการ Internet แห่งหนึ่ง ได้เหยียบระเบิดจนขาขาดแล้วก็เสียชีวิตในเวลาต่อมา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือความไม่ชัดเจน ของรัฐบาลในการออกมาชี้แจงว่าจะมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอย่างไร จะมีกระบวนการในการเยียวยาให้กับผู้ที่เสียชีวิตแล้วก็ครอบครัวของเขาอย่างไร สิ่งเหล่านี้แน่นอนว่ายิ่งส่งผลให้ความรุนแรงในแง่ของความรู้สึกของประชาชนในพื้นที่ มีเพิ่มมากขึ้น และสิ่งเหล่านี้ก็แน่นอนอีกเช่นเดียวกันว่าจะส่งผลต่อความไว้วางใจของ ประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการสร้างสันติภาพด้วย ดิฉันเชื่อมั่นว่ารากฐานของ การสร้างสันติภาพที่แท้จริงก็คือการที่รัฐเองจะต้องเคารพในหลักการสิทธิมนุษยชน ซึ่งนั่นรวมไปถึงการเปิดพื้นที่เพื่อให้มีส่วนร่วมแล้วก็การตรวจสอบทั้งจากรัฐสภาเอง แล้วก็รวมไปถึงภาคประชาชนอีกด้วย อีกทั้งยังจะต้องจริงจังกับการค้นหาความจริง ซึ่งที่ผ่านมาดิฉันทราบมาว่ามีการตั้งคณะกรรมการค้นหาความจริงขึ้นโดยหน่วยงาน ความมั่นคง แต่ว่าอย่างไรก็ตามกระบวนการค้นหาความจริงนี้ก็ยังคงขาดการมีส่วนร่วม จากประชาชน แล้วก็ที่สำคัญคือไม่มีการเปิดเผยผลการรายงานข้อเท็จจริง ที่ได้มีการตรวจสอบไปแล้วต่อสาธารณะ

อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันในการส่งเสริมให้กระบวนการสันติภาพเกิดขึ้นได้จริงท่ามกลางความขัดแย้งที่รุนแรงแล้วก็คือการละเมิดสิทธิมนุษยชนร้ายแรงในพื้นที่ชายแดนใต้ของเรา คือการที่รัฐไทยจะต้องให้ความสำคัญกับการเยียวยา ซึ่งที่ผ่านมาเราต้องยอมรับกันตามตรงว่าการเยียวยาของรัฐไทยมักจะไปมุ่งเน้นแค่เพียงการเยียวยาด้วยตัวเงิน แต่ดิฉันกลับมองว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เพียงพอ เราทราบกันดีว่าการเยียวยาที่ดีจะช่วยบรรเทาทุกข์ทรมานของเหยื่อและครอบครัวได้ รวมไปถึงการคืนศักดิ์ศรีให้กับเหยื่อ แล้วก็ตามที่สำคัญคือการยุติวัฒนธรรมลอยนวลพ้นผิด การเยียวยาการละเมิดสิทธิมนุษยชนร้ายแรง ตามหลักสากลเองก็มีหลายวิธีการด้วยกัน ทั้งการเยียวยาด้วยตัวเงิน แล้วก็การเยียวยาที่ไม่ใช่ตัวเงิน ซึ่งวันนี้ดิฉันจะขอพูดในรายละเอียดดังนี้

ประการแรก ก็คือการค้นหาความจริงต่อเหตุการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น

ประการที่ ๒ คือการที่เราจะต้องคืนความเป็นธรรมให้กับเหยื่อผ่านกระบวนการยุติธรรมปกติ สิ่งนี้ก็จะเป็นเรื่องของการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด แล้วก็ยุติการลอยนวลพ้นผิดในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

ประการที่ ๓ คือการทำให้คืนสู่สภาพเดิม เช่น การชดเชยด้วยตัวเงิน การชดเชยด้วยการคืนทรัพย์สิน แล้วก็ตามที่สำคัญที่ดิฉันคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องมาพูดถึงกันก็คือการชดเชยความเสียหายทางจิตใจ

ประการที่ ๔ คือการทำให้พอใจหรือการที่รัฐเองจะต้องยอมรับความผิดแล้วก็ตามให้มีการขอโทษทางสาธารณะ

ประการที่ ๕ คือการรักษาความทรงจำร่วมกัน

ประการที่ ๖ ก็คือการป้องกันเพื่อมิให้เหตุการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปรับปรุงตัวกฎหมาย การปฏิรูปโครงสร้างการทำงานของรัฐเอง และที่สำคัญก็คือการปฏิรูปกระบวนการ

ยุติธรรมนั่นเอง ดิฉันคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในกระบวนการสร้างสันติภาพที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้จะได้เห็นกระบวนการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพที่มากกว่าแค่ตัวเงิน ดิฉันขอย้ำว่าการสร้างสันติภาพจะต้องคำนึงถึงหลักการสิทธิมนุษยชน ให้ความสำคัญกับการค้นหาความจริงที่จะเปิดช่องให้เกิดการเยียวยาที่มากกว่าตัวเงินอย่างที่ดิฉันได้นำเรียนไปก่อนหน้านี้ และที่สำคัญคือการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษและการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้นอีกในอนาคต นอกจากนั้นกระบวนการสร้างสันติภาพยังจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ทั้งจากรัฐสภาเองซึ่งเป็นผู้แทนของราษฎรทุก ๆ คน และที่สำคัญก็คือการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอีกด้วย อันนี้จึงเป็นเหตุผลที่ดิฉันขอสนับสนุนยุติการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาการสร้างสันติภาพในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของพวกเรา ขอขอบคุณค่ะ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านมานพ คีรีภูวดล ครับ

นายมานพ คีรีภูวดล (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม มานพ คีรีภูวดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกล สัดส่วนชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ผมคิดว่าเป้าหมายของการตั้งคณะกรรมการวิสามัญครั้งนี้พวกเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผู้เสนอญัตติ และผู้อภิปราย รวมถึงพี่น้องประชาชนที่ติดตามเราอภิปรายในวันนี้ ผมคิดว่าเป้าหมายสูงสุดก็คือว่าเราต้องการสันติภาพและสันติสุข ผมคิดว่านี่คือบทบาทของรัฐสภาที่จะทำหน้าที่ในการสร้างพื้นที่ สร้างความปลอดภัยและสร้างเวทีโดยเบื้องต้น สรุปลงแล้วถ้าหากว่ามันมีรูปแบบแนวทางอย่างไร เราก็เสนอให้ฝ่ายบริหาร ผมคิดว่าวันนี้เรามีพื้นที่แบบนี้ เป็นพื้นที่ที่มีความถูกต้องและเหมาะสม เหตุผลอย่างนี้ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วผมก็ได้ทราบข่าว ตั้งแต่ผมเป็นเด็ก ๆ ความไม่สงบในภาคใต้ แต่ปี ๒๕๔๗ ผมคิดว่า เป็นประเด็นที่มีความชัดเจน แล้วก็มีความรุนแรงที่เราทราบมาตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมา เราต้องสูญเสียคนประมาณไม่ต่ำกว่า ๗,๕๐๐ กว่าคน ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ

ไม่ว่าพี่น้องประชาชนทั้งไทยพุทธ ไทยมุสลิม หรือพี่น้องที่อยู่ตรงข้ามกับความคิดของพวกเรา เราต้องสูญเสียงบประมาณไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ตลอดเวลา ๒๐ ปี ผมคิดว่านี่คือเหตุผลที่เพียงพอที่พวกเราที่ใช้พื้นที่ตรงนี้ในการสนทนาในการเปิดพื้นที่ให้มีกลไกในการคุยกัน หลายคนบอกว่าเป็นความขัดแย้งในทางประวัติศาสตร์ทางความเชื่อ หลายคนก็บอกว่าเป็นความขัดแย้งที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายที่มีอำนาจในทางกฎหมายหรืออำนาจนอกกฎหมาย หลายคนก็บอกว่าเป็นเรื่องของความขัดแย้งเรื่องการแบ่งแยกดินแดน ผมคิดว่าทั้งหมดที่เป็นประเด็นข้อสงสัยเหล่านี้พื้นที่รัฐสภาควรจะเป็นพื้นที่ในการออกมาพูดคุยและสื่อสาร การที่พูดคนละครึ่ง พูดคนละที พูดคนละมุมจะเป็นพื้นที่ที่จะนำไปสู่ความเข้าใจที่มีความคลาดเคลื่อนและแตกต่างออกไป อันนี้คือเหตุผลที่ผมคิดว่ามีความสำคัญ ผมคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ควรปล่อยให้ผู้ใดจะต้องสูญเสียชีวิตจากความรุนแรง ความเข้าใจผิด ความขัดแย้งในพื้นที่ภาคใต้อีกแล้วที่ผมเสนอและพูดอย่างนี้เพราะว่าพี่น้องชาติพันธุ์ของผมก็สูญเสียชีวิตจากเหตุการณ์ที่ภาคใต้ พี่น้องชาติพันธุ์หลายคนที่อยู่ตามชายแดนก็ดี อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นทหารพรานอาสาสมัครค่อนข้างที่จะเยอะมากและถูกส่งไปปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ภาคใต้หลาย ๆ ครั้งพี่น้องก็ส่งสารมาว่าเราได้สูญเสียพี่น้องของเราจากการทำงานในพื้นที่เพราะฉะนั้นก็คือว่าเราในฐานะพื้นที่รัฐสภาที่จะเปิดให้กับทุกคนเข้ามามีพื้นที่ในการสื่อสารเหล่านี้ เราไม่ควรจะให้เกิดการสูญเสียชีวิตที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อีกแล้ว สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่ามีความคล้ายคลึงกับพี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงเหมือนกับพวกผม พี่น้องทางภาคใต้ที่มีพื้นที่ความขัดแย้งมายาวนาน ผมคิดว่ามีความเหมือนกันอย่างหนึ่งก็คือว่าก็เป็นพี่น้องชาติพันธุ์ที่มีความแตกต่างทั้งในภาษา ความเชื่อและวิถีปฏิบัติ ตรงนี้ถ้าในทัศนะของผม ผมคิดว่าสังคมไทยเป็นสังคมแบบพหุวัฒนธรรม พหุสังคม เราควรจะหยิบเอาตรงนี้ที่เป็นความแตกต่างและความหลากหลายเป็นต้นทุนในการพัฒนาประเทศ ทั้งมิติทางเศรษฐกิจ มิติทางสังคม มิติทางการศึกษา เพื่อนสมาชิกก็อภิปรายไปแล้วว่าทำอย่างไรประเด็นเรื่องของการกระจายอำนาจ หรืออำนาจในการตัดสินใจบางเรื่อง

ทำให้คนพื้นที่กลไกระดับจังหวัดเขามีโอกาสได้ตัดสินใจที่จะกำหนดชะตากรรมชีวิตของตัวเอง ผมยกตัวอย่างกรณีเรื่องที่ดินและป่าไม้ พื้นที่เชียงใหม่ พื้นที่แม่ฮ่องสอน พื้นที่ภาคเหนือกับพื้นที่ทางใต้มีปัญหาเดียวกันก็คือกฎหมายทับที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ประเด็นเรื่องนี้ผมเคยติดตามกรณีการแก้ไขปัญหาเรื่องเทือกเขาบูโด เรื่องนี้ผมคิดว่าวิธีการมองเรื่องสิทธิและวิธีในทางวัฒนธรรมมีความแตกต่าง กรณีเทือกเขาบูโด เรื่องสวนผลไม้กับเรื่องไร่หมุนเวียนแทบจะเป็นเรื่องเดียวกัน เขามองเรื่องของสิทธิของชุมชนและกระบวนการบริหารโดยชุมชน เพราะฉะนั้นผมยกตัวอย่างกรณีเรื่องนี้ในประเด็นเรื่องของอำนาจในการบริหารจัดการโดยพื้นที่และท้องถิ่น ผมคิดว่ากรณีภาคใต้ ประเด็นกระจายอำนาจน่าจะเป็นประเด็นหนึ่งที่คณะกรรมการที่จะเกิดขึ้นในการตั้งครั้งนี้ ได้พิจารณาหาทางออก การกระจายอำนาจ ผมคิดว่าหลาย ๆ เรื่องผมคิดว่าอาจจะไม่ได้กระจายทันทีทั้งหมด แต่ว่าเราเริ่มผ่อนคลายนโยบายที่ละเอียดเรื่อง ๆ ได้ใหม่ แล้วค่อยพิสูจน์ให้เห็นว่าอำนาจแล้วก็ศักยภาพของพื้นที่สามารถทำได้จริง ซึ่งเรื่องนี้หมายถึงที่อื่น ๆ ด้วย แต่ถ้าจะเริ่มต้นที่ทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่จะนำไปสู่พื้นที่ การเจรจา การพูดคุยหรือพื้นที่ให้เกิดสันติภาพ ผมคิดว่ากลไกที่สำคัญที่จะนำไปสู่การพูดคุยเหล่านี้นอกจากรัฐสภาแล้ว ผมคิดว่าในส่วนของช่วงที่รัฐสภามีคณะกรรมการวิสามัญในการพูดคุยเหล่านี้ผมไม่อยากจะปล่อยให้ฝ่ายบริหารได้ปล่อยให้มันเป็นพื้นที่สุญญากาศหลาย ๆ รัฐบาลอาจจะตั้งกลไกมีรูปแบบ มีวิธีการมาบ้างแล้ว ผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุดขอให้มันมีกลไกจะเรียกว่าในทางลับก็ได้ จะเรียกว่าในทางเปิดเผยก็ได้หรือจะมีพื้นที่อื่นใดที่จะนำไปสู่ไม่ให้เกิดความขัดแย้ง ไม่เกิดความรุนแรง ควรจะดำเนินการโดยเร่งด่วน ซึ่งสถานการณ์เหล่านี้กรณีความขัดแย้งในต่างประเทศผมคิดว่าถ้าหากว่าตัวอย่างในต่างประเทศเป็นบทเรียนให้พวกเรา ผมคิดว่า การตั้งเบื้องต้นให้มันมีพื้นที่ระบาย ให้มันมีพื้นที่ทางออก หรือว่าให้มันมีพื้นที่พอที่จะไม่มีการปะทุในอันที่เราไม่ต้องการเกิดขึ้น ผมคิดว่าควรจะดำเนินการ อันนี้หมายถึงว่าในช่วงที่คณะกรรมการได้ศึกษา

ประเด็นต่อไป ในส่วนของคณะกรรมการฯ ที่มีข้อเสนออย่างนี้ กรณีต่อเรื่อง การตั้งคณะกรรมการชุดนี้ ผมคิดว่าบทบาทของ สส. ในสภาทางฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ผมคิดว่าสัดส่วนของ สส. ควรจะเกิดขึ้น แต่ผมอยากจะเห็นสัดส่วนของบุคคลภายนอก ที่เกี่ยวข้องทั้งในทางประวัติศาสตร์ เกี่ยวข้องทั้งในทางวิชาการ เกี่ยวข้องทั้งในตัวที่ได้รับผลกระทบเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการ ซึ่งเรื่องนี้ผมอยากจะเรียกร้องไปทุกพรรคการเมือง หมายถึงโควตาของรัฐบาลด้วยว่า มันไม่ควรจะมีเฉพาะคนที่มืบทบาท หรือเราเรียกว่า ผู้แทนราษฎรตรงนี้เท่านั้น เพราะเรื่องนี้ผมคิดว่าสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ว่ามันเป็นประวัติศาสตร์บางส่วนที่จะต้องมีการทำความเข้าใจร่วมกัน ยอมรับร่วมกัน ว่ามันเกิดอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นก็คือว่าประเด็นที่ผมอยากจะฝากทุกพรรคการเมือง เปิดใจ เปิดรับบุคคลภายนอกที่จะทำหน้าที่มาร่วมเป็นกรรมการกับพวกเรา

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะฝากคณะกรรมการ ชุดใหม่ที่จะเกิดขึ้นนี้ ชุดที่แล้วผมได้มีโอกาสอยู่ในคณะกรรมการ แต่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรุนแรงทางภาคใต้ แต่เป็นคณะกรรมการการละเมิดสิทธิมนุษยชนในรูปแบบต่าง ๆ ผมได้อยู่ในคณะอนุกรรมการความรุนแรงชายแดนใต้ และการกระทำความรุนแรงกับพี่น้องชายขอบในพื้นที่ ผมเป็นรองประธานอนุกรรมการ ผมได้อยู่กับ สส. ภาคใต้ ๒-๓ คนแล้วก็ได้ลงพื้นที่ภาคเหนือ คณะกรรมการที่จะเกิดขึ้นรอบนี้ผมอยากจะให้ท่านได้เอาเอกสารเล่มนี้ ซึ่งมีความชัดเจนในแง่ของข้อเสนอบางประการ มีเอกสารที่ท่านสามารถที่จะต่อยอดได้ในแง่ของการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องทางใต้ เพราะนั่นก็คือว่าอยากจะฝากคณะกรรมการได้เอาเอกสารส่วนที่สำคัญตรงนี้ ในคณะกรรมการ ชุดที่ ๒๕ ประกอบในการทำงานของคณะกรรมการที่จะเกิดขึ้น ได้ด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เชิญท่านนพพล เหลืองทองนารา ตามด้วยท่านอภิสิทธิ์ ไส้สตรูไกล นะครับ

นายนพพล เหลืองทองนารา (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นพพล เหลืองทองนารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจังหวัดพิษณุโลก คนพรหมพิราม ในญาติที่เสนอมานี้เกี่ยวกับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เนี่ยก็อาจจะสงสัยว่าแล้วพิษณุโลกไปเกี่ยวอะไรกับเขา ในความรู้สึกของผม ผมเองเป็นคนไทยคนหนึ่งในช่วงทอง ผมก็ถือว่าทุกส่วนที่อยู่ในผืนแผ่นดินไทยเนี่ยเราเป็นพี่น้องกันก็เหมือนอย่างที่มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อนหน้านี้ได้บอกไว้ถ้าคนที่ภาคใต้เจ็บคนเหนือก็เจ็บเหมือนกัน ผมเองคนพรหมพิรามเราก็เป็นหัวง เราไม่ต้องการให้คนใต้เนี่ยโดนเอารัดเอาเปรียบ โดนผู้ที่มีอำนาจหรือว่าโดนผู้มีบารมีทั้งหลายในการที่จะไปเอาเปรียบในเรื่องที่ไม่สมควรที่จะไปเอาเปรียบ ตั้งแต่มี พ.ร.ก. ฉุกเฉินเกี่ยวกับเรื่อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็มีการต่ออายุมาแล้วถึง ๗๓ ครั้ง มีการต่อกันทุก ๆ ๓ เดือน ซึ่งผมเองในแง่มุมมองอยากจะขอยุติในแง่ของเยาวชน ที่ผมเองก็เคยได้ไปพูดคุยกับน้อง ๆ เยาวชนที่เขามาจาก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เหมือนกัน ผมก็ถามเขาเริ่มแรกว่าทำไมไม่เรียนที่โน่นทำไมไม่เรียนหนังสือหน้าที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เขาก็บอกว่าพี่รู้ไหมว่าเด็กอย่างพวกหนูเยาวชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่เราอยากจะมีประมาณสักร้อยละ ๑๐ เท่านั้นที่จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีหน่อย นอกนั้นก็ยากจน เพราะฉะนั้นก็ต้องมาแสวงหา ถ้าอยากเรียนหนังสือนี้ก็ต่อมาหางานทำด้วย มาอะไรด้วยในกรุงเทพฯ ก็ต้องมาเผชิญชีวิตในกรุงเทพฯ สิ่งหนึ่งที่น้อง ๆ เขาอยากจะขอร้องทุก ๆ คนบอกว่าคำถามหนึ่งที่พอเพื่อน ๆ ได้รู้ว่าเขามาจาก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วคำถามที่ออกมาคือเธอพระเปิดมาหรือเปล่านั้นเป็นการตอกย้ำ ผมเองก็อยากจะขอเรียกร้อง อยากรู้แล้วแต่พี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เขาเองก็เป็นคนไทยเหมือนกับเรา แล้วก็โดยเฉพาะตัวน้อง ๆ เยาวชนเขาเองก็ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในการเริ่มต้นของปัญหาต่าง ๆ แล้วก็อย่างที่ท่านสุธรรม แสงประทุม ได้บอกว่าปัญหานี้เกิดมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว แล้วก็มันก็มี การสั่งสม มีการพัฒนาในรูปแบบของปัญหาหลายหลายอย่าง เพราะฉะนั้นแล้วผมเองก็ตั้งใจที่ในรัฐบาลชุดปัจจุบันท่านเองมีการต่ออายุ รู้สึกว่าจะต่ออายุไปเดือนเดียว เพราะปกติ

ดำเนินการต่ออายุ พ.ร.ก. ก็จะต้องทุก ๆ ๓ เดือน แล้วก็ในการประกาศพื้นที่ของ พ.ร.ก. ปัจจุบันก็เหลือเพียงแค่ ๒๒ อำเภอ ไม่ใช่ ๓๓ อำเภอจากที่ก่อนหน้านี้เคยประกาศอยู่ ท่านครับ เยาวชนทั้งหลายตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนมาถึงปี ๒๕๖๕ ปี ๖๔๖๕ มีเยาวชนได้เสียชีวิตจากความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปแล้วถึง ๒๔๓ คน บาดเจ็บอีก ๑,๐๐๐ กว่าคน แล้วก็มีการอีก ๓๗ คนซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สมควรที่น้อง ๆ เยาวชนเหล่านั้นจะได้รับผลกระทบ เพราะฉะนั้นแล้วผมเองก็อยากจะขอให้มีการตั้งคณะกรรมการอย่างในทุก ๆ คนในสถานี่ เราเรียกร้องเพื่อให้มีการศึกษาปัญหา แล้วก็ให้มีการแก้ไขปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างจริงจังแล้วก็จริงใจ พี่น้องในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะน้อง ๆ เยาวชนที่ผมได้สอบถามเขาก็มีหัวใจ เขาเองไม่อยากจะถูกบังคับ เขาเองถ้าเป็นไปได้อยากจะให้มีวิธีการอื่นที่ดูแลปกป้องพวกเขามากกว่าการใช้กำลัง โดยเฉพาะต้องไปบังคับเขา เขาจะเดินทางไปไหนมาไหนก็ต้องมีด่านตรวจมีอะไร เขาบอกไม่สบายใจเลย เพราะฉะนั้นแล้วตรงนี้ ก็ขอฝากท่านกรรมการที่จะเกิดขึ้นได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย เอาในเรื่องของความรู้สึกมาเป็นหลักว่าถ้าเราทำอย่างนี้แล้วจะมีความรู้สึกอย่างไร กับคนทางภาคใต้ เพราะฉะนั้นผมเรียกร้องให้การแก้ไขปัญหาระยะนี้ในการที่จะตั้งคณะกรรมการขอให้เป็นไปด้วยความตั้งใจตั้งใจ แล้วก็มีความจริงใจในการที่จะแก้ไข ปัญหาให้กับพี่น้องใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย กราบขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ ไส้ตู่โรไกล ต่อด้วยท่านสุรินทร์ ปาลาเร่

นายอภิสิทธิ์ ไส้ตู่โรไกล (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ผม อภิสิทธิ์ ไส้ตู่โรไกล แบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ผมฟังการอภิปรายในเรื่อง
ปัญหาชายแดนภาคใต้ เราก้ทราบกันดีอยู่แล้วตลอดระยะเวลา ๒๐ ปี ปัญหานี้ความจริง
มากกว่า ๒๐ ปีด้วยซ้ำ แล้วเราก้ลงเงิน ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วเราหมดเงินไป
แต่ปัญหายังคิดว่าทุกวันนี้เราก้หยิบปัญหานี้ขึ้นมาพูดในสถานี่อยู่ทุกครั้ง ผมเชื่อว่า
ในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เราก้ทำกันมากกว่า ๒๐ ปีด้วยงบประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท

เราก็ทำโดยประเด็นหลักสำคัญก็คือเราพยายามแก้ปัญหาเรื่องความมั่นคง เราพยายามจะแก้ปัญหาเรื่องการสู้รบ เราพยายามแก้ปัญหาเรื่องที่ทำหยาบ ที่ตำรวจทั้งหลาย ที่ชาวบ้านมาปะทะกัน แล้วเราก็เชื่อด้วยว่าในชุดต่าง ๆ ที่ผ่านมาก็มีการแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพียงแต่ว่าความพยายามที่มองปัญหาของเรื่อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่เราเห็นว่าหนักไปที่ทางด้านความมั่นคงเสียเป็นส่วนใหญ่ ผมอยากเสนอมุมมองที่ต่างจากเดิมที่ทำกัน เพราะเนื่องจากว่าผมมาจากประสบการณ์ของคนทำงานทางด้านงานสร้างสรรค์ จากที่ลงไปในพื้นที่ที่ผมทำงานร่วมกับคน ไม่ว่าจะเป็นคนในพื้นที่ที่เป็นพุทธ เป็นคนจีน เป็นมุสลิม เขาทำงานสร้างสรรค์ เขาทำงานออกแบบผลิตภัณฑ์ เขาทำงานดนตรี เขาทำงานภาพยนตร์ เขาทำงานเรื่องการแสดง ผมเชื่อว่าคนเหล่านั้นเมื่อมาทำงานร่วมกันแล้วก็จะมียุทธศาสตร์ร่วมกัน มันเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ที่ทำให้คนที่มีความรู้พื้นฐาน ภูมิฐานต่างกันเข้ามาคิดในเรื่องเดียวกันได้ แล้วก็ความคิดนั้นจากปีแรกที่ผมลงไปในพื้นที่ มันก็ขยายความคิดกว้างมากขึ้น ๆ จนในท้ายที่สุดเขาก็สามารถจัดงานร่วมกันได้ เช่น ที่ปัตตานีเขาก็จัดงานเรื่องปัตตานีดีโค๊ดขึ้นมา เพราะฉะนั้นกลุ่มคนที่เข้ามาช่วยในงานก็มาจากคนที่หลากหลายหลังจากที่จัดงานเสร็จ ตัวผลิตภัณฑ์ ตัวการแสดง ตัวอะไรเขาก็ไปทำงานต่อกันในระดับหมู่บ้าน เขาไปทำผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น เขาใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อไปสู่กระบวนการสุดท้ายที่เราอยากได้กันมากก็คือเรื่องกระบวนการสันติสุขในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เขาทำกัน เขาก็ผ่านกลุ่มต่าง ๆ ผ่านพื้นที่อย่างเช่นใน Pattani Decode มีกลุ่ม Melayu Living ที่ทำทั้งผลิตภัณฑ์ ทำทั้งเรื่องงานแสดงต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนภาพจำของ ๓ จังหวัดภาคใต้จากคนอื่นที่มองไปกับความรุนแรง แต่กลับมีเรื่องใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เรามีเรื่องดนตรีพื้นเมือง เรามีเรื่องงานหัตถกรรมที่เกิดมาจากสินค้าของวัสดุในภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นงานจักสาน ไม่ว่าจะเป็นงานผ้า ไม่ว่าจะเป็นตัวงานอาหาร เรามีบางถนน เช่น อาเนาะรู ถนนปัตตานีภิรมย์ ถนนฤดี ที่เป็นชุมชนใหญ่ของคนทั้ง ๓ ศาสนาเข้าไปอยู่ร่วมกัน ผมว่าสินค้าอย่างเช่น สินค้า Batik ที่พอเริ่มเปิดพื้นที่ได้หลายคนสามารถพัฒนา

จนเกิดอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นได้ ในกลุ่มอย่างเช่น ผ้า Batik ของบาราโหม สามารถทำเงินในทั้งกลุ่มได้เป็นหลักแสนบาท ผมเชื่อว่าถ้าเมื่อเราสามารถทำให้สังคมเขาอยู่ในพื้นที่ที่ดีได้ สังคมเขาเปิดพื้นที่ที่มันปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น ผมพยายามกลับไปอ่านในรายงานของประเทศอื่น ๆ อย่างเช่นไม่ว่าจะเป็นในอินโดนีเซีย ระหว่างตัวรัฐบาลกับกลุ่มอาจะฮ์ ผมไปอ่านในอังกฤษการต่อสู้กับกลุ่ม IRA ที่ไอร์แลนด์ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผมพบแล้วก็เป็นข้อตรงกันก็คือการเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยให้มากขึ้น ๆ เพื่อให้ปัญหาทางกายภาพมันลดลง แล้วก็สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผมเชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างกิจกรรมใหม่ ๆ มันจะเป็นวิธีการที่สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มันทำให้เกิดพื้นที่ใหม่ ๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่สร้างสรรค์ ที่ในปัจจุบันผมคิดว่าเราขยายพื้นที่สร้างสรรค์เข้าไปในหลายจังหวัด แต่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้เรายังเห็นไม่ชัดเจนมาก ฉะนั้นถ้าเมื่อเราสามารถฝากให้คณะกรรมการการลองพิจารณาสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ ลองพัฒนาสร้างกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อทำให้คนในพื้นที่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นประเด็นของศิลปะ ประเด็นของการออกแบบ ประเด็นของความรู้ ภูมิปัญญาในพื้นที่ ถ้าเอามาแชร์ร่วมกันมันก็จะ เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทำให้ความไว้วางใจในระดับตัวบุคคลแล้วก็จะขยายมาเป็นความไว้วางใจในระดับ Community เกิดขึ้นผมเชื่อว่าความไว้วางใจเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการสร้างสันติสุขแล้วก็เชื่อว่าวิถีทางความคิดสร้างสรรค์จะเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนที่มีความเชื่อต่างกันแต่มีความเข้าใจซึ่งกันและกันจะเดินเคียงบ่าเคียงไหล่ไปได้ ขอบพระคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอบพระคุณครับ เชิญท่านสุรินทร์ ปาลาเร่ ครับ

พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
 พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้อยู่ในภาคใต้มาโดยตลอดและปฏิบัติหน้าที่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้
 ในอันปลายชีวิต ปัญหาภาคใต้มีมานานแล้ว สาเหตุสำคัญหลักจริง ๆ ก็มาจากผู้นำ

เริ่มต้นก็สมัย จอมพล ป. พิบูลสงครามใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เอาอารยธรรมตะวันตกมาใช้ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ต้องอย่าลืมว่าใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ ใช้ภาษามลายูส่วนใหญ่พูดกันเหมือนกับภาษามาเลเซียหรืออินโดนีเซีย จอมพล ป. ได้เข้ามาใช้อารยธรรมตะวันตกออกมาบังคับผู้ที่นับถือศาสนาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จนกลายเป็นเรื่องการต่อต้านรัฐบาลขึ้นมา หะยีสุหลงซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่จริงมันเรื่องการเมือง ต้องการให้ลูกหะยีสุหลงมาเป็นผู้แทนราษฎรตอนนั้นคือหะยีอามิน โต๊ะมีนา แต่หะยีสุหลงไม่ยินยอมก็เรียกเชิญมาที่จังหวัดสงขลา โดยผู้เชิญตอนนั้น พลตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา หะยีสุหลงมาด้วยกัน ๔ ท่าน พร้อมด้วยลูกชายคนโตแล้วก็หายไป เขาก็รู้กันทั้งหลายว่า ในวันที่ ๑๓ ปี ๒๔๙๗ หะยีสุหลงก็มีการพูดว่าจับไปถ่วงน้ำ ตอนนั้นหาคพไม่เจอ นั่นคือความรุนแรงที่เกิดขึ้น ทั้งที่จริงมันเกิดขึ้นมาสมัยรัฐบาลของหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์มาแล้ว เมื่อหะยีสุหลงประชุมหาแนวทางในการแก้ปัญหา ๗ ข้อของหะยีสุหลงก็มีเรื่องที่ดี ๆ อยู่หลายเรื่องยกตัวอย่างภาษาที่ใช้ในราชการให้ใช้ภาษาไทยและภาษามลายู แล้วก็ให้คนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๘๐ เปอร์เซนต์ การรับราชการใช้คนทั้งพุทธแล้วก็มุสลิม ๘๐ เปอร์เซนต์ ในการรับราชการทั้งหมด เราอยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งพุทธและมุสลิมอยู่ด้วยกันแบบพี่น้อง มุสลิมหลายคนก็มีภรรยาเป็นพุทธ พุทธมีภรรยาเป็นมุสลิมและกลับมาเข้ารับอิสลาม ตอนนั้นก็ไม่มีปัญหาอะไรเกิดจาก จอมพล ป. จากเหตุการณ์ตรงนั้นเกิดขบวนการ BRN ขึ้นมา เกิดขบวนการ BNPP ขึ้นมาโดย พันตรี มูฮัมหมัด ไมดิน ซึ่งเป็นลูกของสุลต่านองค์สุดท้ายของปัตตานี ก็ตั้งขบวนการแบ่งแยกดินแดนมาตั้งแต่นั้น นี่คือข้อผิดพลาด แล้วกระผมจะชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงอีกครั้งหนึ่งที่เราเสียหายมากก็คือการฆ่าทูตในประเทศไทยโดยเราไม่รู้ว่ามีสาเหตุมาจากนอกประเทศหรือในประเทศ เราก็ไปอู่มีอาวุธไวลีนักรุกกิจชาวอูดีอาระเบีย อูมีแล้วก็ปรากฏหายไป จนกระทั่งความสัมพันธ์ของเรา ๓๐ กว่าปีขาดไป เราขาดรายได้ไปเท่าไรท่านรู้ไหมครับ เราขาดรายได้เป็นแสนแสนล้านบาท เพราะคนไทยไปทำงาน

ซาอุดีอาระเบียไปไม่ได้ เพิ่งจะมีสัญญาณที่ดีขึ้นในปีที่แล้ว ส่วนปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เฉพาะคิดมา ๑๙ ปี ๔.๘ แสนล้านบาท คนตายที่พวกเราอภิปรายไปแล้วว่าจำนวนมาก และบาดเจ็บจำนวนมาก ที่ร้ายที่สุดต้องทิ้งถิ่นฐานคนไทยพุทธ ไม่กล้าอยู่ ทิ้งถิ่นฐานเข้าไปอยู่ในภาคใหญ่ เข้าไปอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไปอยู่ที่ต่าง ๆ มากมายไม่กล้าอยู่ ความแตกแยกเกิดขึ้นจากรัฐ

การแก้ปัญหาของเราในช่วงปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ เราก้ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา กระทั่งว่าเราต้องไปเยียวยาเหตุที่เกิดขึ้น ในกรือเซะก็ดี ในตากใบก็ดี เกิดขึ้นจากการที่ไม่เข้าใจ เราต้องยอมรับคนบางส่วนถูกหลอกมาบ้าง อะไรบ้าง เราเหมารวมหมด กระบวนการสันติสุขใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งขึ้นมา เหมือนกับหลอกชาวบ้าน ไม่ได้จริงใจ ชื่อเวลาเสียมากกว่า ในตรงนี้ชื่อเวลามากกว่า วันนี้เป็นเรื่องที่ดีที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมศักดิ์ เทพสุทิน เชิญ สส. ที่อยู่ในภาคใต้ ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กับ ๔ อำเภอไปคุยกันว่าเราจะเอากันอย่างไร ถ้ามความเห็น สส. ว่า พ.ร.บ. ฉุกเฉินควรจะเลิกไหม แล้วเราจะต้องทำอะไรต่อไป จริง ๆ หลักที่จะต้องทำคือความเป็นธรรม ท่านทราบไหมว่าคนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เขาคิดว่าเขาไม่ได้ความเป็นธรรม ผมจะยกตัวอย่างสักเรื่องหนึ่งเรื่องฮัจญ์นะครับ เรื่องฮัจญ์มีการย้าย พ.ร.บ. ฮัจญ์จากกระทรวงวัฒนธรรมมาอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย คนที่คิดย้ายเขาก็มีส่วนในการผลักดันตรงนี้ หลงคิดว่าย้ายมาอยู่ในกระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงที่ใหญ่มีงบประมาณมากมาย มีนายอำเภออยู่ในพื้นที่ มีผู้ว่าราชการจังหวัด มีอธิบดีกรมการปกครอง ปลัดกระทรวง ท่านเชื่อไหมว่าตั้งแต่ย้ายมา อธิบดีกรมการปกครอง ปลัดกระทรวง เดียวนี้คนปัจจุบันไม่เคยเข้าประชุมเลยแม้แต่ครั้งเดียว ตลอดระยะเวลาอันมีสมัยท่านปลัดจึงเข้าประชุมอยู่ ๑-๒ ครั้งทีโอนมาใหม่ ๆ แล้วก็ไม่ได้ยกฐานะอะไรขึ้นมาเลย คนที่จะมาต้องยืม ไม่มีข้าราชการที่นั่นต้องยืมข้าราชการจากต่างจังหวัดมาอยู่ แล้วระดับที่ไปดูแลคน ๑๓,๐๐๐ กว่าคนเอามาจากไหนครับ เรียกมาช่วยราชการ คนที่อยู่ในหน่วยงานนั้นย้ายออกหมดเพราะไม่ก้าวหน้า ระดับต่ำกว่านายอำเภอเสียอีก

ที่ไปดูแลในเรื่องกิจการศาสนาของอิสลามทั้ง ๒ พ.ร.บ. พ.ร.บ. การบริหารกิจการศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ร.บ. อัจฉริยะ นี่คือการไม่ได้สนใจของราชการความเป็นธรรมต่าง ๆ คนที่ไปทำงานในประเทศมาเลเซียเราได้ไปดูแลไหม ไม่ได้ไปดูแลขณะนี้ติดคุกอยู่ในประเทศมาเลเซีย ๒๘๐ กว่าคน รวมทั้งเด็กและสตรีโดนขังอยู่ในคุกในมาเลเซีย ถามว่ากระทรวงการต่างประเทศไปดูแลไหม ไม่ได้ไปดูแลเลย นี้อยู่ในที่ต่าง ๆ ผมมีรายละเอียดทั้งหมดที่จะส่งให้ท่านประธานว่าใครอยู่ที่ไหน อยู่ในรัฐไหน ก็คน เด็กก็คนอายุเท่าไรอะไรต่าง ๆ ผมมีรายละเอียดหมด แต่ทางรัฐบาลเราไม่ได้ไปดูแล เรื่องของอิสลามอย่าไปยุ่งดีกว่าเป็นลักษณะอย่างนั้น ฉะนั้นกระบวนการสันติสุขต้องจริงจัง มันไม่จริงจังหรอกครับ ปัญหาเกิดขึ้น ยกตัวอย่างให้ครับ ผมขอเวลาอีกสัก ๑ นาที ทหารจากภาค ๑ ภาค ๒ ภาค ๓ ภาค ๔ ไป ปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้คนในภาคต่าง ๆ เมื่อไปปฏิบัติหน้าที่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้บางทีก็ถูกระเบิดบ้าง เสียชีวิตบ้าง ต้องเอาศพข้ามไปไว้ที่ไหน ถ้าเป็นคนอุบลราชธานีกลับไปอุบลราชธานี ทำให้คนอุบลราชธานีเกลียดญาติ ๆ พี่น้องเกลียดคนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านเชื่อไหมเหตุเกิดขึ้นใหม่ ๆ คนที่อยู่ในขบวนการจริง ๆ มันน้อยมาก ถ้าคิดแล้วผมคิดว่ามันยังไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ คนส่วนใหญ่ถ้าคลุมผ้าหน่อยไม่ได้ โรงพยาบาลบางแห่งไม่รับคนที่คลุมฮิญาบ โรงเรียนบางโรงเรียนไม่รับคน ที่มาอยู่ที่นี้เป็นครู เป็น ผอ. คุณอย่าคลุม ขอร้องอย่าคลุมเป็นอย่างนั้น จนกระทั่งมาร้องเรียนฝ่ายการเมือง ฝ่ายการเมืองเขาก็ไปพูด พูดอย่างไรถ้าเขาไม่ชอบ ต้องให้ความเป็นธรรมด้วย ตอนนี้คนไทยพุทธก็หนีออกมาเยอะ ทำอย่างไรให้เขาอยู่ในพื้นที่ได้องค์กรศาสนาไปแก้ปัญหาไม่ให้ใช้ความรุนแรงหลังจากมีการฆ่าพระที่สุโขทัยปาดิก็ไปขอร้องผู้นำศาสนาทั้งหมด รวมทั้งอิหม่ามทั้งหมดว่าขอร้องว่าอย่าใช้ความรุนแรงเลย พระไม่รู้เรื่องหรอก นี่ครับมันถึงเบาบางมา พยายามทุกทางแล้วก็ขอขอบคุณครับ ที่จริงอยากจะทำอะไรเรื่องนี้ให้ยาวกว่านี้ แต่เมื่อเวลาจำกัดต้องขอขอบคุณ ผাগไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 ขอขอบคุณครับ ต่อไปจะเป็นท่านสุดท้ายของฝ่ายค้านนะครับ เชิญท่านปรีชัช วัชรสินธุ ครับ

นายปรีชัช วัชรสินธุ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนประธานสภาที่เคารพ
 กระผม ปรีชัช วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จากพรรคก้าวไกล
 ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตมีส่วนร่วมในการอภิปรายสนับสนุนญัตติของเพื่อนสมาชิก
 คุณรอมฎอน ปันจอร์ ที่ได้เสนอให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 เพื่อศึกษาติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ ท่านประธานครับ
 หากนับตั้งแต่เหตุการณ์ปล้นปืนที่จังหวัดนราธิวาส เมื่อปี ๒๕๔๗ รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย
 ก็ได้ใช้เวลารวมกันเกือบ ๒๐ ปี และงบประมาณไปกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อพยายาม
 จะแก้ไขปัญหา แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏคือประชาชนกลับเสียชีวิตไปแล้ว ๗,๐๐๐ คน
 บาดเจ็บไปแล้ว ๑๓,๐๐๐ กว่าคน จากความขัดแย้งในพื้นที่ ในขณะที่ประชาชนใช้ชีวิต
 อยู่ในพื้นที่ก็มีทั้งรายได้ครัวเรือน อัตราการจ้างงาน และโอกาสทางการศึกษาที่ต่ำที่สุด
 เป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศ ทั้งหมดที่ผมพูดนี้ครับท่านประธาน เป็นสัญญาณเตือนภัย
 ที่ชัดเจนว่าถึงเวลาจริง ๆ ที่เราจำเป็นต้องใช้เวทีคณะกรรมการวิสามัญของสภา
 เพื่อเร่งระดมความเห็นจากทุกฝ่ายเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายที่จะสามารถแก้ไข
 ปัญหานี้ได้จริง ดังนั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการวิสามัญ
 ที่ผมหวังว่าจะตั้งขึ้น ผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ในการนำเสนอข้อเสนอที่ผมเรียกว่า
 ๒ ปรับ ๓ ขยับ ๒ ปรับในที่นี้ก็หมายถึงการปรับกรอบในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ชายแดนใต้
 ใน ๒ ด้านสำคัญ

ปรับที่ ๑ คือการปรับเรื่องของเป้าหมาย ผมเห็นด้วยครับที่เพื่อนสมาชิก
 คุณรอมฎอนนั้นเลือกใช้คำว่าสันติภาพ ในญัตติที่เราากำลังพิจารณาอยู่ ณ เวลานี้
 เพราะเราต้องตั้งหลักให้ชัดว่าเป้าหมายที่เรามุ่งสู่ นั่นคือสันติภาพที่ไม่ใช่แค่ความสงบ
 ที่ผมพูดแบบนี้เพราะหากเรามองว่าเป้าหมายคือเพียงความสงบชั่วคราว เราอาจจะ
 หลงคิดว่าการใช้กำลังอาวุธเพื่อสร้างความหวาดกลัวคือทางออก และมองปัญหานี้

เป็นเพียงปัญหาเรื่องความมั่นคงทางการทหาร แต่หากเราเข้าใจว่าเป้าหมายคือสันติภาพที่ยั่งยืน เราจะเห็นถึงความจำเป็นในการสร้างความสงบที่มาจากคู่กับความชอบธรรม เป็นความสงบที่ไม่ได้เกิดจากความกลัวแต่เกิดจากการยอมรับของทุกฝ่ายซึ่งต้องอาศัยการแสวงหาทางออกทางการเมือง

ปรับที่ ๒ คือการปรับทัพ แม้รัฐบาลแต่ละยุคสมัยนั้นก็อาจจะมีแนวทางที่แตกต่างกันออกไปบ้าง แต่ปฏิเสธไม่ได้ครับ เพราะที่ผ่านมามีผู้รับผิดชอบหลักที่ได้ถูกมอบหมายให้ถือธงนำในการแก้ไขปัญหาชายแดนใต้นั้นคือกองทัพ หรือว่าหน่วยงานความมั่นคงอย่าง กอ.รมน.

ในเมื่อเป้าหมายของเราไม่ใช่เพียงความสงบแต่คือสันติภาพ และในเมื่อปัญหานี้ไม่ใช่แค่ปัญหาความมั่นคง แต่คือปัญหาทางการเมืองผมก็เห็นสมควรที่ผู้นำในกระบวนการสันติภาพนั้นก็ควรจะปรับจากกองทัพมาเป็นหน่วยงานพลเรือน เมื่อเราปรับทั้งเป้าหมายและปรับทัพเช่นนี้ เราจะเห็นได้ชัดว่าการแก้ไขปัญหาชายแดนใต้นั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยวาระทางนโยบายที่ผมขออนุญาตแบ่งออกเป็น ๓ ชัยก

ชัยกที่ ๑ สำหรับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า วาระหลักในชัยกนี้คือ Demilitarization หรือการปฏิรูปหน่วยงานและกฎหมายความมั่นคงในพื้นที่ การรักษาความปลอดภัยกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของคนในพื้นที่นั้นเป็น ๒ เป้าหมายที่ต้องทำควบคู่กันครับท่านประธาน แต่การที่ชายแดนใต้นั้นมีการประกาศกฎอัยการศึกมาแล้ว ๑๙ ปีมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินมาแล้ว ๑๘ ปีก็สะท้อนให้เห็นชัดว่ามาตรการความมั่นคงพิเศษต่าง ๆ นั้นไม่สามารถบรรลุทั้งสองเป้าหมายได้ เพราะในขณะที่ความรุนแรงในพื้นที่ชายแดนใต้อย่างคงมีอยู่ แต่การลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนในนามของกฎหมายความมั่นคงก็ยิ่งกลายเป็นชนวนที่เพิ่มความไม่พอใจของประชาชนในพื้นที่ต่อเจ้าหน้าที่รัฐตั้งนั้นครับท่านประธาน การแสวงหาสันติภาพในชายแดนใต้นั้นจึงไม่จำเป็นต้องทำให้พื้นที่ชายแดนใต้เป็นพื้นที่แห่งสภาวะยกเว้นที่ถูกใช้นำร่องสำหรับมาตรการความมั่นคงพิเศษ แต่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการทบทวนมาตรการ

ความมั่นคงพิเศษทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นการทบทวนการประกาศกฎอัยการศึกในพื้นที่ การทบทวนเรื่องของกฎหมาย พ.ร.ก. ฉุกฉุณหรือแม้กระทั่งข้อเสนอเรื่องการยุบ กอ.รมน. ซึ่งปัจจุบันนั้นก็ได้ขยายมาเป็นโครงสร้างรัฐซ้อนรัฐที่เปิดช่องให้กองทัพนั้น ขึ้นมานำพลเรือน

ชั๊กที่ ๒ เพื่อแก้ปัญหาช่วงระยะเปลี่ยนผ่าน วาระหลักในชั๊กนี้คือ Deliberation หรือการสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการสันติภาพ ท่านประธานครับ หากข้อตกลงสันติภาพในอนาคตจะสะท้อนถึงฉันทามติของทุกภาคส่วนในสังคม กระบวนการทั้งหมดนั้นก็ควรจะเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยที่สุด ก็ผ่านกลไกของรัฐสภา ที่ประกอบไปด้วยตัวแทนของประชาชนในทุกภาคส่วน แม้การตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญในวันนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แต่ผมก็หวังว่าเราจะพิจารณา เพิ่มบทบาทให้กับรัฐสภาแห่งนี้ได้กลายมาเป็นสะพานที่จะทำให้กระบวนการสันติภาพนั้น มีความยึดโยงกับประชาชนมากขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาหรือการรับรอง ข้อตกลงสันติภาพก่อนมีการตกลง หรือไม่ว่าจะเป็นการใช้พื้นที่ของรัฐสภา เพื่อดำเนินการแก้กฎหมายให้สอดคล้องกับข้อตกลงสันติภาพหลังจากมีการตกลง โดยทุกฝ่ายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ชั๊กที่ ๓ เพื่อแก้ไขปัญหานี้อย่างยั่งยืน วาระหลักนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า Decentralization หรือการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เราต้องยอมรับอย่างตรงไปตรงมาว่า ต้นตอของปัญหาชายแดนใต้นั้นไม่ใช่ความขัดแย้งทางการทหาร แต่คือความชอบธรรม ของรัฐไทยในการปกครองในพื้นที่ภายใต้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย ดังนั้น การแสวงหาสันติภาพคงจะเกิดขึ้นได้ยากหากเราไม่มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนนั้นได้มีส่วนร่วมมากขึ้นในการกำหนดอนาคตของพื้นที่ นอกจากข้อเสนอมาตรฐานของพรรคก้าวไกลครับไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอให้ทุกจังหวัดนั้นมีผู้บริหารสูงสุดที่มาจากกาเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอให้มีการกระจายอำนาจ ในการจัดทำบริการสาธารณะไปสู่ท้องถิ่น หรือไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอในการเพิ่มสัดส่วน

งบประมาณที่ถูกแบ่งให้กับท้องถิ่นอย่างสมเหตุสมผลมากขึ้นแต่ด้วยบริบทเฉพาะในพื้นที่ชายแดนใต้ การศึกษา ทางเลือกต่าง ๆ ที่หลากหลายของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่เราต้องมาร่วมกันคิดเพิ่มเติมกันอย่างจริงจัง ที่ผมพูดแบบนี้ ผมก็พูดด้วยความตระหนักดีว่าหลายฝ่ายนั้นอาจจะกังวลเรื่องการแบ่งแยกดินแดน หรือการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นสหพันธรัฐ แต่ผมต้องขอยืนยันว่าทางเลือกทั้งหมดที่เรากำลังพูดคุยอยู่ ณ วันนี้ล้วนอยู่ในกรอบของการคงไว้ซึ่งรูปแบบของรัฐเดี่ยวตามนิยามในรัฐธรรมนูญ ดังนั้นในเมื่อ ๓ วาระสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปกฎหมายและหน่วยงานความมั่นคง ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มบทบาทของรัฐสภาในกระบวนการสันติภาพ หรือว่าไม่ว่าจะเป็นการกระจายอำนาจสู่ประชาชนในพื้นที่นั้นเป็นวาระที่ล้วนต้องอาศัยการร่วมกันคิดและร่วมกันออกแบบโดยตัวแทนของหลายกระทรวงและตัวแทนของทุกฝ่ายทางการเมือง ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพื่อน ๆ สมาชิกในที่นี้จะสนับสนุนญัตติของเพื่อนสมาชิก คุณรอมฎอน บันจอร์ ให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสันติภาพในพื้นที่ชายแดนใต้ที่สะท้อนฉันทามติของทุกคนอย่างแท้จริงครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านจาตุรนต์ ฉายแสง

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าพรรคเพื่อไทยมีผู้อภิปรายน้อย จึงจะขอเวลาเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย ผมจะขออภิปรายสนับสนุนญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและติดตามการเจรจาสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของคุณศรัณย์ ทิมสุวรรณ กับคณะ และสนับสนุนญัตติของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๓ ญัตติจาก ๓ พรรคการเมือง เราอภิปรายกันมาในวันนี้หลายท่านได้พูดถึงประวัติความเป็นมาของเหตุการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ท่านสุธรรม แสงประทุม พุดย้อนไปถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองก็มีการพยายามไปสร้างความสงบสุขแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีรัฐประศาสนโยบายซึ่งดีมากแก้ปัญหาหลายเรื่องได้ตรงจุด หลายเรื่อง หลายข้อยังใช้ได้จนทุกวันนี้ แต่เสียดายที่ผู้มีหน้าที่ในช่วงหลัง ๆ ก็อาจจะไม่ค่อยเข้าใจและถือปฏิบัติมากนัก หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองก็มีลุ่ม ๆ ดอน ๆ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่กันอย่างมีสันติสุขเป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าก็มีเป็นช่วง ๆ ที่เกิดความไม่สงบ ถูกปราบปรามจากผู้มีอำนาจในขณะนั้น ๆ ส่วนใหญ่ท่านสมาชิกพุดกันถึงเหตุการณ์ปล้นปืนเมื่อปี ๒๕๔๗ แล้วก็บอกว่าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหา ซึ่งความจริงมันเกิดขึ้นมาก่อนนานแล้ว และตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ความจริงบ้านเมืองเราก็บริหารโดยรัฐบาลทั้งที่เป็นรัฐบาลประชาธิปไตย รัฐบาลไม่เป็นประชาธิปไตย ช่วงเป็นประชาธิปไตยก็เป็นรัฐบาลหลายรัฐบาลจากหลายพรรคการเมือง การแก้ปัญหาได้บ้าง ไม่ได้บ้างจึงเกิดสลับไปสลับมา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เป็นผลจากเหตุการณ์เดือนมกราคมปี ๒๕๔๗ หรือการแก้ปัญหาในขณะนั้นเท่านั้น ผ่านมาหลายปีปัญหายังคงมีอยู่ วันนี้ท่านสมาชิกได้พุดให้เห็นถึงว่าใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ปัญหาเศรษฐกิจยังหนักหนาสาหัส เศรษฐกิจเติบโตช้า รายได้ต่อหัวต่ำมาก การศึกษาก็มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ นอกจากนั้น ปัญหาเหตุการณ์ความรุนแรงถึงแม้จะลดลงบ้างในช่วงหลังนี้ แต่ถ้านับรวม ๆ แล้วก็ยังเป็นปัญหามากอยู่ ปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีมาก ๆ นี้เกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่มีการใช้งบประมาณ วันนี้ท่านสมาชิกบางท่านพุดถึงงบประมาณรวม ๆ กันปีหนึ่งสัก ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท พุดตัวเลขรวม ๆ ใช้ตัวเลขที่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ปัญหาก็ยังคงมีอยู่มาก ผมจะขอให้เหตุผลว่าทำไมสภาจึงต้องเข้ามาดูแลเรื่องนี้ ทำไมคณะกรรมการการตรวจจะมีขึ้นและเพื่อศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องนี้ ปัญหาใหญ่ ๆ ที่เราพุดกันมาหรือจะหาอ่านจากหนังสือเอกสารที่เกี่ยวข้องก็จะเห็นว่ามีสัก ๔-๕ เรื่อง การประเมินสถานการณ์ในเอกสารที่รายงานเกี่ยวกับนโยบายและแผนของการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประเมินสถานการณ์สภาพปัญหาแนวโน้มไว้อย่างไม่ชัดเจน

ต่างกัน คลุมเครือ จนกระทั่งไม่รู้ว่าจะเห็นว่ามีปัญหามากน้อยแค่ไหน อันนี้เป็นเอกสารทางการของสภาความมั่นคง การกำหนดนโยบายและแผนถูกทำให้กลายเป็นเรื่องร้อยกรอง เอานโยบาย เอายุทธศาสตร์ชาติ เอาแผนพัฒนาเศรษฐกิจ เอาเรื่องความยั่งยืนของสหประชาชาติ เอาเรื่องสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมืองทั้งหมดมาร้อยเรียงกันไม่ให้ขัดแย้งกัน แต่ว่าไม่ได้สัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ อันนี้ก็ทำให้เราไม่อาจรู้ได้เลยว่านโยบายและแผนซึ่งเรายังไม่ได้พิจารณากันด้วยซ้ำผ่านไปเป็นปีแล้วจะสอดคล้องกับปัญหาหรือไม่

ข้อต่อไปก็คือองค์กรบริหาร โครงสร้างองค์กรบริหารใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งวันนี้ก็พูดกันมาก ขณะนี้ถ้าเราดูเอกสารที่เกี่ยวข้องเราจะหาไม่เจอเลยว่ ศอ.บต.อยู่ตรงไหน ศอ.บต. ไม่รู้อยู่ตรงไหนแล้วครับ กลายเป็นว่าสภาความมั่นคงแห่งชาติ กอ.รมน. เป็นผู้รับผิดชอบ แล้วก็เป็นผู้รับผิดชอบวางแผนในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาแก้ปัญหาอัตลักษณ์ ดูแลเรื่องวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรม แต่ดูแลโดยฝ่ายความมั่นคง ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่ก็พูดอยู่ว่าการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จะทำโดยฝ่ายความมั่นคงคงจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ หลายท่านก็พูดตรงกัน ควรจะเพิ่มบทบาทของฝ่ายพลเรือนเข้ามาหรือพลเรือนเป็นหลักร่วมด้วยฝ่ายความมั่นคงใช้หรือไม่ เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนก็ยังจำกัด การทำโครงการงบประมาณต่าง ๆ ไม่ได้สอบถามความเห็นของประชาชน ผมเคยเป็นรองนายกรัฐมนตรี เคยเป็นรัฐมนตรีไปดูแลปัญหาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เคยเสนอให้เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น เสนอความคิดเห็น เสนอความต้องการว่าต้องการพัฒนาแบบไหน แต่ปรากฏว่าการพัฒนาของเราเวลาเราสรุป เราก็มักจะพูดแต่ว่ามีการพัฒนาเศรษฐกิจไปอย่างไร GDP โตเท่าไร แต่เราไม่มีตัวชี้วัดเลยว่ามันตรงกับความต้องการของประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้แค่ไหน อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของประชาชนน้อย การกระจายอำนาจเพียงพอหรือยัง หน่วยราชการฝ่ายความมั่นคงก็จะบอกว่ากระจายแล้ว แต่ประชาชนยังเห็นว่ากระจายไม่พอ คำตอบในเรื่องนี้ก็คือว่ากระจายอำนาจไม่พอนั่นเองครับ เพราะการกระจายอำนาจ

ทั้งประเทศก็ไม่พอ มันถูกรวบอำนาจไปมากในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีปัญหาการไม่กระจายอำนาจ มันกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางหรือกระจุกตัวอยู่ที่หน่วยงานของรัฐการกระจายอำนาจก็ต้องทำมากขึ้น สิทธิเสรีภาพ ความไม่ยุติธรรม ความไม่เป็นธรรมยังเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่อย่างเนือง ๆ ท่านสมาชิกบางท่านยกตัวอย่างในต่างประเทศ ยกตัวอย่างเรื่องสิทธิมนุษยชนได้ดี เราก็จะเห็นว่าปัญหาเหล่านี้ยังมีอยู่ การที่รัฐบาลก่อนเลื่อน พ.ร.บ. ป้องกันการทรมานและการอุ้มหาย จนกระทั่งศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยว่าการเลื่อนนั้นไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องที่ความจริงแล้วจะปกป้องสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดีเรื่องหนึ่งก็ถูกเลื่อนไปอย่างน่าเสียดาย มาถึงเรื่องความจริงก็เป็นหัวข้อเรื่องการหาทางสร้างเสริมสันติภาพ มีการเจรจา การเจรจานี้เรียกว่าเจรจาอะไร ยังเรียกไม่ตรงกัน รัฐบาลที่ริเริ่มเรื่องนี้ขึ้นมาเรียกว่าการเจรจาสันติภาพ ตอนหลังก็มาเรียกเป็นการเจรจาสันติสุข แต่ว่าอันนั้นก็ยังไม่สำคัญเท่ากับว่าจะมีกรอบแนวทางอย่างไร ท่านสมาชิกบางท่านก็พูดไป จะมีกรอบอย่างไร จะมีกฎหมายรับรองหรือไม่ สภาผู้แทนราษฎรควรจะมีบทบาทอย่างไรในการเจรจานี้ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ มีการรายงาน บอกว่าการเคลื่อนไหวใช้ความรุนแรงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลง แต่มีการเพิ่มพื้นที่การเคลื่อนไหวทางการเมือง ในรายงานนั้นไม่ได้บอกว่าดีหรือไม่ดี ความจริงมีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในสังคมประชาธิปไตยก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องดี เป็นเรื่องดีจะได้ไม่ต้องเกิดเป็นความรุนแรง แต่รัฐไทยเราก็ยังมีบทบาทจัดการอย่างไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน เวลาที่นักศึกษาที่มาเสนอประเด็นอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมาจับดำเนินคดีเอาเป็นเอาตาย แต่ว่าไปเจรจากับขบวนการในต่างประเทศ เหมือนกับว่าถ้าอย่างนี้นักศึกษาคงจะต้องสรุปว่า ถ้าอยากจะเจรจากับรัฐบาลไทยก็เดินทางข้ามไปต่างประเทศแล้วไปร่วมเจรจาที่นั่น เพราะเขาเจรจาในเมืองไทย เขาเสนออะไรในเมืองไทยกลายเป็นถูกจับถูกดำเนินคดี ข้อหาร้ายแรง อันนี้เป็นความสับสนทั้งนั้น สภาควรจะมีบทบาทอย่างไร

๑. คือทำความเข้าใจปัญหาและกระบวนการแก้ปัญหา มีบทบาทในการช่วยแก้ปัญหา สร้างสันติภาพ สร้างสันติสุข

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตัวแทนของประชาชน ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ปัญหา

๓. ส่งเสริมให้เกิดการกระจายอำนาจ กระจายอำนาจให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในจังหวัด ให้การพัฒนาต่าง ๆ เป็นการพัฒนาที่ประชาชนใน ๓ จังหวัดมีความรู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าของ ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา เขาจึงจะรู้สึกถึงความรุนแรงต่าง ๆ ไม่เป็นประโยชน์เพราะมันขัดขวาง กีดขวางการพัฒนาที่พวกเขาได้ประโยชน์ ที่พวกเขากำลังจะได้ประโยชน์ ให้ชาว ๓ จังหวัดมีความรู้สึกเช่นเดียวกันกับประชาชนทั้งประเทศว่าเราทุกคนเป็นเจ้าของประเทศนี้ ได้ประโยชน์จากการพัฒนาประเทศนี้ร่วมกัน เนื่องจากเราทุกคนเป็นผู้กำหนด ท่านประธานครับ การสื่อสารทำความเข้าใจกับคนทั้งประเทศ อันนี้สำคัญมากครับ สภาผู้แทนราษฎรต้องทำหน้าที่นี้ คณะกรรมการต้องไปศึกษาแล้วเผยแพร่ข้อค้นพบนี้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบ ทำความเข้าใจกับประชาชนทั้งประเทศให้เข้าใจว่าปัญหานี้คืออะไร คนส่วนใหญ่ที่อยู่นอก ๓ จังหวัดได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ๓ จังหวัด เฉพาะเรื่องที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงขึ้นเมื่อไร ที่ไหน มีคนบาดเจ็บกี่คน มีคนตายกี่คน แล้วก็ลี้ภัย ๆ กันไป นาน ๆ ก็มีคนมาบอกว่าตอนนี้ ๗,๕๐๐ คนแล้ว แต่ไม่มีใครมาบอกว่ามันเกิดปัญหาอะไร อັตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแปลว่าอะไร สังคมพหุวัฒนธรรมคืออะไร ความไม่ยุติธรรม ความไม่เป็นธรรมที่เกิดกับประชาชนมีอะไรบ้าง ไม่มีใครรู้ เพราะฉะนั้นการที่สภาผู้แทนราษฎรจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้ จึงจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการที่เราจะแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะทำให้ประชาชนทั้งประเทศเข้าใจว่าปัญหานี้คืออะไร จะช่วยกันทำอย่างไรให้มีการจัดความสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ที่ดึงามระหว่ง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กับประชาชน

นอก ๓ จังหวัด ซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศไทยด้วยกัน ร่วมสร้างประเทศนี้มาด้วยกัน แล้วก็ร่วมกันสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ทั้ง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และประเทศนี้ทั้งประเทศร่วมกัน เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนการตั้งคณะกรรมการธิการขึ้นมา ศึกษา ติดตาม และส่งเสริมเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอขอบคุณครับ

นายปดิพัทธ์ สันติภาดา (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณมากครับ ตอนนี้มีผู้มาเยี่ยม นะครับ คณะนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๒ และคณาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เขตหลักสี่ ยินดีต้อนรับนะครับ ตอนนี้อยากได้อภิปรายครบถ้วนแล้วนะครับ แล้วก็เป็นที่ไปในทางเดียวกันคือตั้งคณะกรรมการวิสามัญ อยากให้ฝ่ายเลขาได้สำรวจรายชื่อ กรรมการที่จะเสนอด้วยนะครับ แล้วก็ตามข้อบังคับ ข้อ ๗๕ ผู้เสนอมีสิทธิอภิปรายสรุปได้อีกครั้งหนึ่ง ผู้เสนอญัตติทั้ง ๔ ท่านมีท่านใดจะขอใช้สิทธิไหมครับ มีท่านรอมฎอน นะครับ ถ้าอย่างนี้ก็เป็นการอภิปรายสรุปโดยท่านรอมฎอน ปันจอร์ เรียนเชิญครับ

นายรอมฎอน ปันจอร์ (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม รอมฎอน ปันจอร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล วันนี้ก็ถือว่าตื่นเต้นมากครับท่านประธาน ถือว่าการอภิปรายของสมาชิกจากหลากหลาย พรรคการเมืองตลอด ๓-๔ ชั่วโมงมานี้เรียกได้ว่าเป็นประวัติศาสตร์เลยก็ได้ครับ เพราะว่าประเด็นปัญหาเกี่ยวกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ร่างจากการอภิปรายในสภาแห่งนี้ มาสักระยะใหญ่แล้วและวันนี้ที่เห็นสมาชิกจากแต่ละฝ่ายลุกขึ้นสนับสนุนญัตตินี้ และเห็นความจำเป็นนี้ก็ทำให้เห็นว่าการสร้างสันติภาพดูเหมือนจะกลับมามีความหวัง อีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าคงต้องวิพากษ์วิจารณ์ตรง ๆ ว่าเราอาจจะเห็นทิศทางของการแก้ไขปัญหา หรือว่าการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลใหม่พร่าเลือนไปหน่อย ไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร แต่ก็ต้องฝากความหวังว่าบทบาทของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จะคำจูนคำยัน แล้วก็สนับสนุนการสร้างสันติภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากฝ่ายบริหารด้วย

แล้วก็ฝ่ายผู้เห็นต่างและประชาชนในพื้นที่มากขึ้นกว่าเดิมได้อย่างไร ก็คงต้องติดตามดู ต้องฝากให้ทั้งท่านประธาน แล้วก็พี่น้องประชาชนที่ติดตามการทำงานของพวกเรา ในสภาแห่งนี้ได้ติดตามดูว่าเราจะทำงานกันอย่างไร และจะเพิ่มการมีส่วนร่วม อย่างที่ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้พูดถึงบทบาทที่ควรจะเป็นของสภาผู้แทนราษฎร ในกระบวนการสันติภาพ หนึ่งในเรื่องที่สำคัญคือนอกจากการสร้างความเข้าใจต่อ ประเด็นปัญหา หัวใจสำคัญคือการขยายแล้วก็สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น ผมอยากจะรบกวนเวลาของสภาแห่งนี้สักเล็กน้อย เพื่อที่จะประมวลให้เห็นว่าบทบาทหน้าที่ ที่คณะกรรมการวิสามัญนี้จะทำอะไรบ้าง ดูเหมือนจะกว้างขวางพอสมควร เป็นหน้าที่ อันหนึ่งที่กรรมการที่จะได้รับการแต่งตั้งจากสภานี้ต้องตีกรอบ บทบาทให้ชัดเจน ผมพบว่าตลอด ๓-๔ ชั่วโมงนี้เราพูดถึงสันติภาพในความหมายที่กว้างแล้วก็ดูเหมือน จะมีความชัดเจนมากกว่ากรอบคิดแบบสันติสุขที่มุ่งเน้นไปเรื่องของความสงบ หรือว่า มุ่งเน้นเรื่องสันติภาพในเชิงลบที่ต้องการเพียงแต่การลดความรุนแรง แต่สันติภาพ ในความหมายที่เรากำลังอภิปรายนี้ขอบเขตกว้างไกลไปถึงเรื่องเศรษฐกิจ ปากท้อง พูดถึงเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์ พูดถึงกิจการชายแดนที่มีอนาคต เรากำลังพูดถึง การกระจายอำนาจด้วย เหมือนที่หลายท่านได้พูดถึง Decentralization ในความหมาย การคืนอำนาจ การมอบอำนาจให้กับท้องถิ่นในการจัดการตนเอง มีการพูดถึงบทเรียน ของต่างประเทศ ประสบการณ์ของความขัดแย้งที่ได้ข้อตกลงสันติภาพ แล้วก็แปลง ข้อตกลงเหล่านั้นสู่การสร้างสันติภาพ การฟื้นฟูความทรงจำผ่านกระบวนการที่พูดถึง ความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่าน ซึ่งไม่ใช่แค่เรื่องการเยียวยาด้วยเงินเท่านั้น ไม่ได้แค่ การฟื้นฟูความยุติธรรมในกระบวนการยุติธรรมปกติเท่านั้น แต่หมายถึงการพูดถึง การรักษาความทรงจำ การจัดการกับความจำทรงจำที่เจ็บปวดของผู้คนไปด้วย เรากำลังพูดถึง บทบาทของรัฐสภาในการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างสันติภาพ หรือว่าเป็นข้อจำกัดที่ทำให้เราไม่สามารถบรรลุถึงข้อตกลงสันติภาพได้ และรวมถึง การบัญญัติกฎหมายใหม่ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นอย่างนี้ก็เป็นหน้าที่ของเราในอนาคต ซึ่งต้องคาดหวังว่า

คณะกรรมการวิสามัญจะปูพื้นฐานไปสู่การแปลงบรรดาข้อตกลง หรือว่าฉันทามติ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนี้มาสู่รูปธรรมได้อย่างไร เมื่อครุ่นนี้สมาชิกของสภาแห่งนี้ได้พูดถึง 3D Demilitarization Deliberation แล้วก็ Decentralization ซึ่งก็เป็นภาพรวมที่น่าสนใจ นอกเหนือจากการปรับทิศทางไปสู่การปรับปรุงระบบงานด้านความมั่นคงแล้ว เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย และกระจายอำนาจไปด้วยในเวลาเดียวกัน ทั้งหมดนี้คงจะต้องคาดหวังว่ากรรมการวิสามัญจะนำเอาประเด็นที่เป็นข้อเสนอ ของเพื่อน ๆ สมาชิกเหล่านี้นั่งลงแล้วก็วางกรอบในการทำงานร่วมกันข้ามฝ่าย ข้ามพรรค เพื่อท้ายที่สุดแล้วจะเพิ่มบทบาทของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ให้มีส่วนร่วม ต่อการสร้างสันติภาพ และผมเชื่อว่า จะหนุนเสริมการทำงานของรัฐบาลไปด้วย ในเวลาเดียวกัน

สุดท้าย ผมขออนุญาตใช้เวลานี้สักเล็กน้อยพูดถึงเดือนตุลาคม เรามีเหตุการณ์ทางการเมืองเยอะเยอะ รวมทั้งเหตุการณ์ตากใบที่ย้อนกลับมาครบวาระ อีกครั้งในวันที่ ๒๕ ตุลาคมนี้ และเป็นวันครบรอบที่จะเป็นวันเริ่มต้นการนับถอยหลัง อายุความของโศกนาฏกรรมนี้ด้วย อันนี้เป็นความท้าทายใหญ่ เมื่อสักครู่นี้สมาชิกหลายท่าน พูดถึงประวัติศาสตร์บาดแผล เราคงได้อภิปรายกันในคณะกรรมการวิสามัญ

อีกเรื่องหนึ่ง จริง ๆ แล้วถ้าเราสามารถสร้างกลไกภายในสภาแห่งนี้ ก็สามารถช่วยฝ่ายบริหารในการวินิจฉัยวิเคราะห์ได้อย่างรอบด้าน คือการพิจารณา การบังคับใช้กฎหมายพิเศษ ในระหว่างที่เรากำลังประชุมกันอยู่ ๓-๔ ชั่วโมงมานี้ ผมทราบว่าทางรัฐมนตรีก็ได้มีการพบปะหารือกับ สส. มีการพบปะหารือกับข้าราชการ ฝ่ายความมั่นคง ในช่วงเวลาเดียวกันที่เรากำลังคุยนี้ เพื่อที่จะพิจารณาการต่อหรือไม่ ต่ออายุการประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกฉินในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมกำลังนึกจินตนาการขึ้น สมมุติว่าในเวลาต่อมากลไกของสภามีความเข้มแข็งขึ้น แล้วก็มี การปรับเปลี่ยน ปรับปรุงกฎหมายที่ยึดโยงกับหลักการรัฐสภาเป็นใหญ่ หรือ Parliamentary Supremacy การให้ความสำคัญกับบทบาทของรัฐสภามากขึ้น เผื่อ ๆ ว่าการต่ออายุในแต่ละครั้ง

ที่เป็นเหตุผลด้านความมั่นคง แต่ว่ามีการลดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ขนาดนี้ เราน่าจะได้มีการอภิปรายกันในสภาแห่งนี้ด้วย แล้วก็คาดหวังว่า กรรมการวิสามัญนี้จะ เป็นพื้นฐานของการปูทางไปสู่การสร้างระบบการเมืองที่ประชาชนไว้วางใจได้ และสร้างข้อตกลงสันติภาพที่เราจะอยู่ร่วมกันได้ในสังคมไทยแห่งนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : บัดนี้เจ้าของญัตติได้สรุปญัตติเสร็จแล้วนะครับ เนื่องจากทั้ง ๔ ญัตตินี้ผู้เสนอและผู้อภิปรายก็ได้เสนอและอภิปรายตรงกัน คือเห็นสมควรจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ ผมจึงขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๘๘ เห็นควรจะดำเนินการในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญตามที่ผู้เสนอและผู้อภิปราย มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือโอกาสนี้ดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ คือให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป ผมจึงจะขอร้องเรื่องจำนวนกรรมการ เชิญผู้เสนอครับ กรรมการจำนวนกี่ท่านครับ เราจะได้แบ่งสัดส่วนต่อไปครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขอเสนอกรรมการ จำนวน ๓๕ ท่านขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง จะมีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหม ถ้าไม่มีก็ถือว่ากรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่าน ขอเชิญเสนอสัดส่วนของกรรมการ คณะรัฐมนตรี และของพรรคการเมืองครับ คณะรัฐมนตรีถ้า ๓๕ ท่านนี้ตามสัดส่วนก็ ๘ ท่าน ส่วนกรรมการของพรรคการเมืองที่เหลือก็ ๒๗ ท่านถ้าอย่างนั้นก็ขอเสนอตามสัดส่วนของพรรคการเมือง ผมอ่านก่อน

แล้วเดี๋ยวจะเสนอไป พรรคก้าวไกล ๘ ท่าน พรรคเพื่อไทย ๘ ท่าน พรรคภูมิใจไทย ๔ ท่าน พรรคพลังประชารัฐ ๒ ท่าน พรรครวมไทยสร้างชาติ ๒ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน พรรคชาติไทยพัฒนา ๑ ท่าน พรรคประชาชาติ ๑ ท่าน เป็นไปตามนี้ นะครับ เชิญสัดส่วนของ คณะรัฐมนตรี ๘ ท่านครับ

นางสาวสร้อยรัตน์ อรรถนพพร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน สร้อยรัตน์ อรรถนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคเพื่อไทย ดิฉันได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี ในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี จำนวนทั้งหมด ๘ ท่าน ดังนี้ ๑. นายวัลลภ นาคบัว ๒. นายนันทพงศ์ สุวรรณรัตน์ ๓. นายนันท พง ศรียานงค์ ๔. นายจาตุรนต์ ฉายแสง ๕. นายชูการ์โน มะทา ๖. นายชาการิยา สะอิ ๗. นายอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ ๘. นายอะห์หมัด บอสตา ขอขอบคุณค่ะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ของคณะรัฐมนตรี ไม่ต้องมีผู้รับรองนะครับ ต่อไปของพรรคการเมือง พรรคก้าวไกล เชิญครับ

นายคุณากร มั่นนทีริย (นนทบุรี) : เรียนท่านประธาน ผม คุณากร มั่นนทีริย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ขอเสนอบุคคล เข้าร่วม กมธ. วิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัด ชายแดนภาคใต้/ปาตานี สัดส่วนพรรคก้าวไกล จำนวน ๘ คน ดังนี้ ๑. นายรอมฎอน ปันจอร์ ๒. นางสาวธิษณา ชุณหะวัณ ๓. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ๔. นายกัณวีร์ สืบแสง ๕. นายศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี ๖. นางสาวพรณิการ์ วานิช ๗. นางอัญชญา ทิมมิหนะ ๘. นายมะยุ เจ๊ะนะ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคเพื่อไทย จำนวน ๘ ท่าน เชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์กิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จำนวน ๘ ท่าน ดังนี้ ๑. นายสุธรรม แสงประทุม ๒. นายฮานาฟี หมิ่นเส้น ๓. นายอรรถชาญ เชาว์วานิชย์ ๔. นายอหัมมัดบูรอฮัน ตีฟอง ๕. นายรุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช ๖. นายประสิทธิ์ เมฆสุวรรณ ๗. นางสาวกฤตัทศชญา ดิษฐเนตร ๘. นายมุhammad เปาซี อาลีฮา ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้องไปพรรคภูมิใจไทย ๔ ท่าน เชิญครับ

นางสาวพิมพ์ฤดา ต้นจรรักษ์ (พระนครศรีอยุธยา) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวพิมพ์ฤดา ต้นจรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต ๓ พรรคภูมิใจไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทย จำนวน ๔ ท่าน ๑. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ ๒. นางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา ๓. นายนัจมุดดีน อูมา ๔. นายจาตุรนต์ เอี่ยมโสภา ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้องไปพรรคพลังประชาชน ๒ ท่าน

นายอัคร ทองใจสด (เพชรบูรณ์) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายอัคร ทองใจสด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อส่งเสริมสันติภาพชายแดนใต้ ในสัดส่วนของพรรค

พลึงพระราชรังสรรค์ จำนวน ๒ ท่าน ๑. ท่านอำมรินทร์ มะยูโซ๊ะ ๒. ท่านคอซีย์ मामุ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรครวมไทยสร้างชาติ ๒ ท่านครับ

นางสาวกานลีนี โอภาสรังสรรค์ (สุราษฎร์ธานี) : สวัสดีค่ะท่านประธาน
ดิฉัน กานลีนี โอภาสรังสรรค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี เขต ๑
พรรครวมไทยสร้างชาติ ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาและติดตาม
การเจรจา สันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ แบบแบ่งเขตสัดส่วน ๑. นายวิรัช ยาวอหะซัน
๒. นายสมโภช โชติชูช่วง

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่านครับ

ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยโท ยุทธการ รัตนมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ศึกษา ติดตามและส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอชื่อท่าน พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่
๑ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรคชาติไทยพัฒนา ๑ ท่านครับ

นายเสมอกัน เทียงธรรม (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเสมอกัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทยพัฒนา ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยพัฒนา ขอเสนอนายกุเฮง ยาวอหะซัน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้องไปพรรคประชาชนชาติ ๑ ท่านครับ

นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์ (ปัตตานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์ พรรคประชาชนชาติ จังหวัดปัตตานี ขอเสนอกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและเสนอแนวทางกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในสัดส่วนของพรรคประชาชนชาติ จำนวน ๑ ท่าน คือ นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้องเชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

นายสาธิต ประเสริฐศักดิ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและเสนอแนวทางการส่งเสริมกระบวนการสร้างสันติภาพเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๓๕ คน ๑. นายวัลลภ นาคบัว ๒. นายนันทพงศ์ สุวรรณรัตน์ ๓. นายนันพง ศรียานงค์ ๔. นายจาตุรนต์ ฉายแสง ๕. นายชูการ์โน มะทา ๖. นายซาการียา สะอิ ๗. นายอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ ๘. นายอะห์หมัด บอสตา ๙. นายรอมฎอน ปันจอร์ ๑๐. นางสาววิษณา ชุณหะวัณ ๑๑. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ๑๒. นายกัณวีร์ สืบแสง ๑๓. นายศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี ๑๔. นางสาวพรรณนิการ์ วานิช ๑๕. นางสาวอัญชญา ทิมมิหนะ ๑๖. นายมะยู เจ๊ะนะ ๑๗. นายสุธรรม แสงประทุม ๑๘. นายฮานาฟี หมินเส้น ๑๙. นายอรรถชาญ เชาว์นวานิชย์ ๒๐. นายอาหมัดบูร์ฮัน ดิฟอง

๒๑. นายรุ่งรวี เณิมศรีภิญโญวัชร ๒๒. นายประสิทธิ์ เหมสุวรรณ ๒๓. นางสาวกฤตัทศชญา
ดิษฐเนตร ๒๔. นายมุฮัมมัดเปาซี อาลีฮา ๒๕. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ ๒๖. นางสาวเพชรดาว
โตะมีนา ๒๗. นายณัฏมุตติน อุมา ๒๘. นายจตุรนต์ เอี่ยมโสภา ๒๙. นายอามินทร์ มะยูโซ๊ะ
๓๐. นายคอซีย์ มามู ๓๑. นายวัชระ ยาวอหะซัน ๓๒. นายสมโภช โชติชูช่วง ๓๓. พลตำรวจตรี
สุรินทร์ ปาลาเร่ ๓๔. นายกุเฮง ยาวอหะซัน ๓๕. นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถูกต้องนะครับ
ไม่มีการแก้ไข ต่อไปขอเชิญเสนอกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลขา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศรัณย์
ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขอเสนอระยะเวลา
พิจารณา ๙๐ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง
มีผู้เสนอกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา ๙๐ วัน ไม่มีเสนอเป็นอย่างอื่นก็ถือว่า
ระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ ๙๐ วันนะครับ จบการพิจารณา
ระเบียบวาระที่ ๕.๑

๒. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้ความเป็นธรรม
แก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ (นางสาวนิตยา
มีศรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีญัตติทำนองเดียวกันซึ่งยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระอีก ๑ ฉบับ
คือ ญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหากรณีทุจริต
การตรวจสภาพรถนอกสถานที่และการเรียกรับผลประโยชน์การรับจดทะเบียน
รถส่วนบุคคล (นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งผมเห็นว่าทั้ง ๒ เรื่องนี้
เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน สามารถจะรวมระเบียบวาระในการประชุมเพื่อพิจารณา

พร้อมกันได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๕ (๒) จะมีสมาชิกท่านใดขัดข้องไหมครับ ถ้าไม่ขัดข้องก็ถือว่าเห็นชอบให้พิจารณารวมกันเลยนะครับ สำหรับญาติที่ท่านยังไม่เห็นบนโต๊ะเดี่ยวเจ้าหน้าที่คงจะแจกต่อไป เชิญเจ้าหน้าที่แจกเอกสารได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจกเอกสาร)

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณนิตยา มีศรี ได้เสนอญาติที่ท่านเสนอมาได้ครับ

นางสาวนิตยา มีศรี (สมุทรปราการ) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นิตยา มีศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๕ พรรคก้าวไกล ดิฉันและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ขอนำเสนอญาติให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์

เนื่องด้วยปัจจุบันการขนส่งทางบกมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจในประเทศ ยานพาหนะที่ใช้ในระบบขนส่งทางบกก็มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ และมีจำนวนมาก ทำให้ปัจจุบันระบบขนส่งทางบกมีช่องว่างมากมายที่ทำให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนั้นทำให้ระบบการขนส่งทางบกสร้างความเดือดร้อนทั้งทางตรงทางอ้อมเป็นวงกว้างต่อประชาชน ทั้งปัญหาการจราจร การใช้ถนนสัญจรร่วมกัน อีกทั้งการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเองอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายเล็กหรือรายใหญ่ที่ต้องมาแบกรับภาระในการถูกเรียกรับผลประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมทำให้เห็นได้ว่าการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเป็นวงกว้าง ซึ่งการปราบปรามการเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่อย่างเดียวไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาในระยะยาวได้ จึงสมควรให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษารวบรวมกฎหมายที่คลุมเครือ

ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความเป็นปัจจุบัน และรวมถึงกฎหมายที่ไม่สามารถใช้แก้ปัญหาได้จริง เพื่อจะได้เสนอแนวทางแก้ไขกฎหมายต่อรัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น ดิฉันจึงขอเสนอญัตติดังกล่าวเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ปัญหากฎหมายเกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์

เรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ผ่านมาทุกท่าน คงทราบกันมาบ้างแล้วถึงการเรียกรับผลประโยชน์จากรถบรรทุก รถสิบล้อ รถเทรลเลอร์ หรือรถอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจจนเป็นที่กล่าวขานกันในช่วงของเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา จนทำให้นายตำรวจทางหลวงนับสิบนายถูกส่งย้ายหรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ หน่วยงานก็โดนเช่นกัน แม้ในช่วงเวลาดังกล่าวก็มีการปราบปรามไปบ้าง แต่ก็ไม่ได้ทำให้กระบวนการนี้หายไป ในวันที่ดิฉันขอเอาวิธีการเรียกรับส่วยต่าง ๆ หรือเรียกรับผลประโยชน์ต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่เกิดขึ้นมาแล้วให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้เห็นภาพ และตระหนักถึงความมีอิทธิพล ถึงความเอารอดเอาเปรียบของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผู้ประกอบการและประชาชน

อย่างแรก คือส่วย Sticker ส่วย Sticker ก็จะมีผู้ประกอบการบางรายเองที่ตั้งตัวรับเรื่อง รับเคลียร์ หรือจะมีผู้มีอิทธิพล หรือเจ้าหน้าที่รัฐเองที่ทำ Sticker ทำพวงกุญแจ ทำบัตรหรือ LINE กลุ่ม เป็นต้น ขายให้กับผู้ประกอบการ เงินที่ขายได้ก็จะจ่ายให้กับตำรวจทางหลวง ตำรวจภูธร เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบก ในส่วนของการควบคุมน้ำหนัก หรือแม้แต่องค์กรท้องถิ่นบางท้องถิ่นก็ได้ส่วยนี้เช่นกัน แต่ถ้าถามว่ามีไหมผู้ประกอบการที่ไม่ยอมจ่ายส่วย ไม่ซื้อ Sticker มีค่ะ แต่สุดท้ายเขาเหล่านั้นก็ต้องถูกหาเรื่องจับกุม ถูกก่อกวนจนต้องเข้าระบบการจ่ายส่วย การเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ หรือจะเป็นรูปแบบส่วยในเรื่องของการค้าสำนวน โดยปกติแล้วน้ำหนักของรถพ่วงที่ถูกจำกัดไว้ก็คือห้ามเกิน ๕๐.๕ ตันต่อคัน ก็จะมีรถพ่วงอย่างนี้ ๒ ประเภท

ที่มีทั้งเจตนาและไม่เจตนา กรณีที่ไม่มีเจตนาจะละ รถมอเตอร์ไซด์จะแบกน้ำหนักเกิน แต่ไม่ได้เกินมาก อย่างตราชั่งต้นทางจะมีน้ำหนักอยู่ประมาณ ๕๐ ตัน แต่เข้าด่านชั่ง หรือระหว่างทางเข้าด่านชั่งก็อาจจะเป็นไปได้ที่จะเกินมาสัก ๕๐-๕๐๐ กิโลกรัมด้วยเหตุ สุทธิวิสัยต่าง ๆ อย่างเช่นน้ำฝนที่ค้างบนผ้าใบ หรือแรงงานที่เขามาเพื่อที่จะขนสินค้า ลงปลายทาง แต่รถประเภทนี้จะไม่มีการดัดแปลงใด ๆ จะเป็นการใช้แบบเดิม ๆ ฉะนั้นการเกินในลักษณะแบบนี้จะเป็นการเกินที่ไม่มีเจตนา เมื่อน้ำหนักเกินมีโทษหนัก ถึงริบรถ ทำให้พนักงานสอบสวนบางนายใช้เป็นเครื่องมือรีดไถกับผู้ประกอบการหรือ เจ้าของรถ คือถ้าเจ้าของรถยอมจ่ายส่วยอยู่ที่ประมาณ ๕๐,๐๐๐-๗๐,๐๐๐ บาทต่อ Case ต่อกรณี พนักงานสอบสวนก็จะทำเป็นสัญญาเช่ารถเท็จขึ้นมา และบันทึกในสำนวนว่า ผู้ขับขี่ไม่ใช่ลูกจ้างเจ้าของรถ แต่รถเช่ามาจากเจ้าของรถอีกทีก็เพื่อที่จะไม่ต้องถูกริบรถ นั้นเอง แต่ก็จะมีอีกประเภทหนึ่งที่บรรทุุกเกินโดยเจตนา โดยการแบกน้ำหนักเฉลี่ย อยู่ที่ ๗๐-๑๐๐ ตันต่อคัน สั่งเกตง่าย ๆ เลยคือว่ารถประเภทนี้จะมีการดัดแปลง ทั้งเพล่า ทั้งล้อ เพื่อที่จะให้รับน้ำหนัก ๗๐-๑๐๐ ตันได้ ซึ่งถ้าเจ้าของรถยอมจ่ายส่วย ก็จะมีการเปลี่ยนน้ำหนักให้เกินเพียงเล็กน้อย และทำสัญญาเช่ารถเท็จขึ้นมาเช่นกัน เพื่อเปลี่ยนจากโทษหนักให้กลายเป็นโทษเบา และที่สำคัญไม่ถูกริบรถ อันนี้เป็นส่วย เรื่องของการค้าสำนวน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็มีหลายหน่วยงาน อย่างเช่นตำรวจ เจ้าหน้าที่ด่านชั่ง หรือแม้กระทั่งอัยการเองก็อยู่ในกระบวนการนี้ด้วย หรืออีกส่วยหนึ่งที่ น่าตกใจก็คือส่วยรถยก รถลาก ในกรณีที่รถบรรทุกหรือรถต่าง ๆ เกิดอุบัติเหตุ บนท้องถนนจำเป็นต้องเร่งคืนพื้นที่เกิดเหตุ และบางเหตุการณ์ต้องใช้รถยก รถลาก เพื่อเก็บกู้ หรือขนส่งเข้าอู่ซ่อม หรือกลับภูมิลำเนา หากรถยก รถลากเหล่านั้นยอมจ่ายส่วย รถยก รถลากเหล่านี้ก็จะเข้าทำงานในพื้นที่ได้ ซึ่งส่วนมากก็จะเป็นเจ้าประจำของพื้นที่ เจ้าของรถยก รถลากเหล่านี้ก็ไปเรียกเก็บค่าบริการที่แพงขึ้นกับผู้ประสบอุบัติเหตุ บางครั้งจาก ๓,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท อาจจะได้เรียกเก็บไปถึง ๒๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาทเลยคะ แต่หากผู้ประสบอุบัติเหตุจะหารถพื้นที่อื่นมาใช้บริการก็ถูกกีดกันการเข้าพื้นที่

จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งจะกันพื้นที่ไว้เฉพาะรถที่จ่ายส่วยเท่านั้น นอกจากด้านผู้ประกอบการ เจ้าของรถพ่วงหรือรถบรรทุกแล้ว ในด้านของประชาชนเองก็ได้รับความเดือดร้อนไม่แพ้กัน ด้วยเหตุที่การเรียกรับผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ หลายครั้งความเดือดร้อนตกหนักมาที่พี่น้องประชาชน อย่างเช่นการจ่ายส่วยเพื่อวิ่งรถนอกเวลา รถบรรทุกน้ำหนักเกิน ทำให้ถนนหนทางเสียหาย หรือแม้กระทั่งการจอดติดเวลาข้างถนนจนเกิดอุบัติเหตุหลายต่อหลายครั้ง ซึ่งพี่น้องประชาชนก็ต้องเสียชีวิตกับสิ่งพวกนี้หลายต่อหลายครั้งมาแล้วเช่นกัน ท่านประธานคะ ปี ๆ หนึ่งลองคิดดูนะคะ มีจำนวนรถบรรทุกมากกว่า ๑ ล้านคัน ถ้า ๕๐๐,๐๐๐ คันติด Sticker หรือยอมจ่ายส่วยอย่างน้อย ๆ มีเดือนละ ๑,๕๐๐ ล้านบาทเลยคะ ๑ ปีก็เกือบ ๆ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็เพราะผลประโยชน์นี้ทำให้เกิดผู้มีอิทธิพลมากมาย ทำให้เจ้าหน้าที่หลาย ๆ ท่านถูกแจ้งความ หรือแม้กระทั่งทำให้นายตำรวจยศสูง ๆ เสียชีวิตมาแล้ว ดังนั้นดิฉันหวังว่าญัตตินี้จะได้รับความร่วมมือจากฝ่ายรัฐบาล ถูกผลักดันให้มีการพิจารณาศึกษาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมทางหลวง กรมการขนส่งทางบกทั้งหมด ไม่ใช่แค่ส่วยรถบรรทุกที่ดิฉันกล่าวมาเท่านั้น แต่ก็ยังมีลักษณะส่วยอื่น ๆ อีกมากมายที่จะมีเพื่อนสมาชิกขึ้นมาอภิปราย ดิฉันขอว่าเราต้องมาร่วมกันปราบปรามส่วยเหล่านี้ให้หมดไปด้วยกัน เพื่อที่จะสร้างความปลอดภัยให้กับพี่น้องประชาชน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการ ขอบคุณคะ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เจ้าของญัตติต่อไปก็คือคุณพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ ขอให้ใช้เวลาโดยประมาณ ๑๐ นาทีสำหรับผู้สนับสนุนต่อไปก็จะใช้เวลา ๗ นาที ตามที่เราตกลงไว้ครับ เชิญคุณพิชัยครับ

นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ (สมุหรถปรการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพิชัย แจ้งจรรยาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๓ สืบเนื่องจากที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติแก้ไขปัญหาส่วยรถบรรทุกไปจนถึงปัญหาที่ผมจะนำมาพูดในวันนี้ครับ จากกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวเรื่องการทุจริตการตรวจสภาพรถยนต์นอกสถานที่ หรือตรวจสภาพรถที่จังหวัดสกลนคร โดยมีการเปิดเผยพฤติกรรม

การทุจริตดังกล่าวผ่านสื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ จากการได้รับการร้องเรียนจากประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนในพื้นที่มาอย่างยาวนาน โดยบุคคลเหล่านี้ประสบปัญหาที่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสภาพรถนอกสถานที่ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของกรมการขนส่งทางบก เช่น การเรียกเก็บภาษีรถยนต์ที่มีค่าธรรมเนียม ๕๕ บาท แต่กลับมีการเรียกเก็บเงินเกินจำนวนตามจริงถึงหลายพันบาท หรือการเรียกเก็บค่าโอนรถเมื่อผ่อนหมดแล้วเป็นจำนวนหลายพันบาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทว่ารถรุ่นไหน Grade อะไร หากเป็นรถหรูก็ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมแพง ซึ่งไม่เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมาย รวมทั้งได้รับการร้องเรียนจากกลุ่ม Rider หรือผู้ให้บริการรับส่งสินค้าโดยมอเตอร์ไซค์ ซึ่งถูกเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบสภาพที่แพงเกินจริงด้วย จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ มีผู้เสียหายซึ่งได้รับผลกระทบได้เปิดเผยถึงขบวนการและขั้นตอนการทุจริตดังกล่าวเพิ่มเติม โดยระบุว่าขบวนการทุจริตที่เกิดขึ้นมีเจ้าหน้าที่ขนส่งและบุคคลภายนอกร่วมอยู่ในขบวนการ ซึ่งวิธีการกระทำทุจริตคือเมื่อมีลูกค้านำรถเข้าตรวจสอบสภาพรถในสถานตรวจสอบสภาพรถภายนอก เจ้าของกิจการจะนำเอกสารของรถคือสมุดคู่มือ เล่มทะเบียน และหมายเลขตัวถังส่งเข้าไปให้ฝ่ายตรวจสอบสภาพของขนส่งผ่านตัวแทนที่ให้บริการรับส่งเอกสารโดยไม่มีการตรวจสอบสภาพแต่อย่างใด จากนั้นตัวแทนจะนำไปส่งให้กับหน้าม้าของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบสภาพที่อยู่ในสถานตรวจสอบสภาพดำเนินการในเรื่องเอกสาร แล้วส่งต่อไปให้ฝ่ายทะเบียนบันทึกข้อมูล เมื่อแล้วเสร็จก็จะให้ตัวแทนรับส่งเอกสารนำส่งกลับคืนมาให้ลูกค้า โดยในแต่ละขั้นตอนนี้มีค่าใช้จ่ายเริ่มตั้งแต่การจ่ายเงินให้กับตัวแทนรับส่งเอกสารรอบละประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบสภาพที่ไม่ได้ตรวจจริงแยกตามประเภทรถ โดยรถของผู้เสียหายเป็นรถจักรยานยนต์ต้องเสียคันละ ๓๐๐ บาท แบ่งเป็นจ่ายฝ่ายตรวจสอบสภาพ ๒๐๐ บาท และฝ่ายบันทึกข้อมูล ๑๐๐ บาท โดยไม่มีใบเสร็จรับเงิน และเรียกค่าใช้จ่ายส่วนนี้ว่าค่าอำนวยความสะดวกหรือค่าสวยในการที่ไม่ต้องนำรถเข้าตรวจสอบสภาพ ซึ่งเป็นที่มาของการทุจริตการตรวจสอบสภาพรถหรือการตรวจรถทิพย์ตามที่เป็นข่าว ซึ่งทางผู้เสียหาย

นำเรื่องนี้เขาร้องเรียนต่อ ป.ป.ช. จังหวัดสกลนคร และมีการลงพื้นที่รับฟังข้อเท็จจริงแล้ว นอกจากนั้นยังมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์ โดยอาศัยกฎหมายที่ไม่ทันสมัยเป็นเครื่องมือ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับประชาชน ซึ่งไม่ได้เกิดเฉพาะกับกรณีรถบรรทุกเท่านั้น แต่เกิดกับระบบการจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ด้วย ดังนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อให้การแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่จำเป็นต้องใช้เวลายานในการประกอบกิจการ และการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างครอบคลุม จึงควรนำเอาปัญหาเรื่องการจดทะเบียนรถยนต์มาร่วมพิจารณาด้วย พร้อมทั้งให้มีการติดตามความคืบหน้าปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด และศึกษาหาแนวทางในการแก้ไข เพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตในลักษณะนี้ขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้นจึงขอเสนอญัตติเพื่อขอให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาหาแนวทางการแก้ไขปัญหากรณีการทุจริต การตรวจสภาพรถนอกสถานที่ และการเรียกรับผลประโยชน์จากการรับจดทะเบียนรถยนต์ส่วนบุคคลไม่เป็นไปตามระเบียบของกรมการขนส่งทางบก ขอเชิญชวนเพื่อน ๆ สมาชิกทุกท่านมาร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งในการล้างระบบส่วยให้หมดไปจากประเทศนี้เสียที ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปก็จะเป็นการอภิปรายของท่านสมาชิก ซึ่งขณะนี้ได้มีผู้ลงชื่อเพื่ออภิปราย จำนวน ๑๗ ท่าน จากพรรคร่วมฝ่ายค้าน ๑๐ ท่าน พรรคร่วมรัฐบาล ๗ ท่าน ผมจะเรียกสลับกันไปแต่ละฝ่าย แล้วก็ขอให้ใช้เวลาท่านละ ๗ นาที เริ่มจากพรรคร่วมฝ่ายค้านก่อนนะครับ คุณภุฉิรวิวรรค์ ใจสำราญ เชิญครับ

นายภุฉิรวิวรรค์ ใจสำราญ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ภุฉิรวิวรรค์ ใจสำราญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๒ บางเขน ท่าแร่ สายไหม ออเงิน และลาดพร้าว จรเข้บัว พรรคก้าวไกล ผมจะใช้เวลาไม่นาน เพราะว่าจะมีเพื่อน สส. ของผมมีประเด็นอภิปรายที่หลากหลาย หลายคน แล้วก็เจาะลึกลงไปประเด็นนะครับ แต่ว่าผมอดใจไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะว่าในฐานะ สส. คนหนึ่ง

ที่ได้รับเรื่องร้องเรียน แล้วก็ลงพื้นที่ดูปัญหาเรื่องนี้บ่อยมาก ๆ นะครับ ปัญหาบรรทุกขนาดใหญ่ที่วิ่งจาก Plant ปูนในพื้นที่ผม หรือไม่ก็คือไปจาก Site งานที่ชนดินเยอะจริง ๆ ครับ วิ่งเข้าซอยเล็กซอยน้อย ทั้งทั้งดิน ทั้งฝุ่น พร้อมรอยแตกของถนนผนังกำแพงบ้านเรือนสะท้อน บางทีก็มีรอยร้าวเป็นของขวัณูให้ประชาชนดูต่างหน้า นอกจากนี้ก็ยังวิ่งด้วยความเร็วทะลุรถเลย บรรทุกของสูงด้วย เมื่อวิ่งตอนกลางคืน บวกความเร็ว บวกกับการจัดระเบียบสายสัญญาณต่าง ๆ พาดระหว่างเสาไฟ ผสมกันเข้าไปก็พารุดทั้งสายเสาไฟ สายสัญญาณล้มเกิดอุบัติเหตุอยู่บ่อยครั้ง ผมเคยเข้าไปคุยกับผู้ประกอบการ แล้วก็ถามถึงเรื่องของการติดตั้ง GPS มันมีการติดตั้งจริง ๆ ครับ ในรถบรรทุกเหล่านั้น แต่ว่ามันเหมือนจะถูกใช้แค่เพื่อดูตำแหน่งว่าตอนนี้ถึง Site งานหรือยัง ไม่ได้ใช้ประสิทธิภาพให้เกิดการควบคุมความเร็วรถ ทั้งที่จริงสามารถทำได้นะครับ คุณภาพในการขับรถของคนขับก็สามารถควบคุมโดยใช้ระบบ GPS ได้ แต่ตรงนี้ยังไม่มีระบบบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เรามีพระราชบัญญัติสาธารณสุข มีกฎระเบียบจราจรที่กำหนดโทษ ตำรวจบ้างก็เปรียบเทียบปรับ ปรับบ่อยจนกระทั่งกลายเป็นความไม่เกรงกลัวกันเกิดขึ้น เมื่อมีการลงโทษที่เบา ไม่มีการถอนใบอนุญาตก็จะทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ ๆ แล้วสุดท้ายก็จะมีเรื่องส่วย ถึงจะยอมเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ เป็นแบบนี้ครับ นอกจากนี้ไม่ได้มีเรื่องของการบัญญัติให้ผู้ประกอบการหรือผู้ว่าจ้างต้องมารับผิดชอบ แต่มันควรจะเป็นความสำคัญที่ผู้ประกอบการแล้วก็ผู้ว่าจ้างต้องพร้อมในการให้การดูแลในการปล่อย ก่อนที่จะปล่อยรถบรรทุกออกจาก Site Plant และจะต้องดูแลในเรื่องของความสะอาด การล้างล้อรถ ผ้าใบที่คลุมอย่างแน่นหนา แล้วก็รวมถึงเรื่องของการน้ำหนัก ในขณะที่หน่วยงานต่าง ๆ ควรจะมีการขยายรูปแบบการตรวจชั่งน้ำหนัก การใช้ Weight in Motion เข้าไปสู่หน้า Plant Site งานทั้งหลาย แล้วก็รวมไปถึงเรื่องของการกำหนดเส้นทางวิ่งด้วย ควรจะวิ่งในเส้นทางที่เป็นเส้นทางหลัก ไม่ใช่เส้นทางที่เป็นตามซอยหรือว่าหมู่บ้านต่าง ๆ เพราะว่าตรงนั้นถนนไม่สามารถรองรับน้ำหนักได้อยู่แล้ว

ท่านประธานครับ นอกจากเรื่องรถบรรทุก ผมมีเรื่องขนส่งอีกเรื่องหนึ่งครับ
กว่า ๓ เดือนที่ผมเคยปรึกษาหารือกับท่านประธานสภา เรื่องขนส่งสาธารณะไม่เพียงพอ
ในพื้นที่ของกรุงเทพเหนือ กินตั้งแต่สายไหม วัชรพล บางเขน ลงมาลาดพร้าว
แล้วก็อีกในหลาย ๆ เขตก็เจอเหมือนกันครับ ทั้ง ๆ ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เส้นทางเดินรถในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่อเนื่องถึง ๒๕๖ เส้นทาง ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔
ปัจจุบันปี ๒๕๖๖ บางเส้นทางก็ยังไม่มีการเปิดประมูล ไม่แน่ใจครับว่าติดปัญหาใด
แต่ชาวบ้านได้รับปัญหาครับ ตอนนี้ก็ยังไม่มีวีแววในการดำเนินการ ของเก่ายังไม่จบครับ
เมื่อปีที่แล้วกรมการขนส่งทางบกก็ประกาศเส้นทางหมวด ๑ ตามแนวทางการปฏิรูป
รถโดยสารประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วก็จังหวัดที่มีเส้นทางต่อเนื่อง
อีก ๗๗ เส้นทาง ในเส้นทางนี้ก็ไร้วีแวว เส้นทางในพื้นที่สายไหม วัชรพล บางเขน
รามอินทรา ลาดพร้าว เหตุผลคืออะไรไม่แน่ใจ คือไม่สามารถทำกำไรเลยปล่อย
เส้นทางเหล่านั้นไปไม่ต้องมาอยู่ในแผนใช้หรือไม่ อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากนั้นก็คือ
มีเรื่องของนโยบาย ๑ สัมปทานกับ ๑ ผู้ประกอบการ แต่จากการทำประกาศทะเบียนกลาง
กำหนดคุณสมบัติของผู้ประสงค์ขออนุญาตประกอบการขนส่ง แล้วก็รวมถึงการทำ TOR
หลักเกณฑ์การพิจารณาในหลาย ๆ ข้อ ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยที่ทำอาชีพนี้มานาน
ไม่มีศักยภาพ ก็ไม่สามารถจะทำธุรกิจนี้ต่อไปได้ เอื้อต่อทุนใหญ่ แล้วสุดท้ายก็จะ
มีการทำเป็นเงินทอนกลับมาในการจัดจ้างครั้งนั้น ๆ สุดท้ายแล้วครับ หลาย ๆ สายทุนใหญ่
ก็มักจะละทิ้งในเส้นทางนั้นเพราะว่ามันไม่ทำกำไรอีกต่อไปสุดท้าย ชสมก. ก็จะต้องสลับรถ
มาวิ่งเอง ผู้ประกอบการขนาดเล็กก็ต้องมาเป็น Feeder แทน แต่ว่าก็ไม่สามารถรักษา
ความถี่ในการบริการได้ ซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจครับว่าการประกาศในครั้งนั้นกลุ่มทุนใหญ่
ถึงจะได้เส้นทางไป ๗๑ เส้นทาง จากทั้งหมด ๗๗ เส้นทาง นี่ก็คือสัมปทานผู้ประกอบการ
เป็นการผูกขาดโดยเฉพาะ เพราะที่ผ่านมาเราเห็นหลายเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงว่า
ผู้ประกอบการที่เป็นผู้สัมปทานใหญ่ ๆ นั้นไม่ได้คำนึงถึงประชาชนแล้วก็ผู้ใช้บริการ
ทั้งเรื่องจำนวนรถ จำนวนเที่ยวที่วิ่งต่อวัน ประชาชนเดือดร้อน หลาย ๆ ด้านเราก็ได้แต่

เรียกร้องเหล่านั้นไป เพราะว่าสุดท้ายแล้วเขาก็ไม่ได้ใส่ใจ เกิดปัญหาแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าครับ การตั้งคณะกรรมการวิสามัญครั้งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าการตั้งครั้งนี้เอาปัญหามาถกแก้จริง ๆ แล้วก็ผลักดันให้สมกับชื่อของยุติเพื่อความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ก็จะเป็นสิ่งที่ดี แล้วก็เป็นนิมิตหมายที่ดีในการทำงานในครั้งนี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้คณะของเทศบาลตำบลปะแต อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จำนวน ๒๖ ท่าน ได้เข้ามาฟังการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอยู่ชั้นบนของห้องประชุมแห่งนี้ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับทุกท่านครับ ต่อไปขอเชิญ คุณวิรัช พิมพะนิตย์ ครับ

นายวิรัช พิมพะนิตย์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก กระผม วิรัช พิมพะนิตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ เขต ๑ วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายพิจารณาแนวทางการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์

ประเด็นแรก ที่ทางท่านผู้เสนอญัตติพูดคือเรื่องรถบรรทุก ผมมองแล้วว่าจริง ๆ แล้วรถบรรทุกเกี่ยวกับกรมการขนส่งทางบกน้อยมาก แค่เป็นผู้จดทะเบียน แล้วก็เป็นผู้ให้ทะเบียน จริง ๆ แล้วการบรรทุกน้ำหนักเกินมันเกี่ยวกับตาชั่ง เกี่ยวกับผู้ที่ควบคุมน้ำหนัก ที่เป็นตาชั่งที่ประกอบอยู่ในทางหลวงต่าง ๆ ผู้ที่ควบคุมตาชั่งนี้คือ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท แล้วก็ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดีกรมทางหลวงคุมในเส้นทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท คุมในเส้นทางหลวงชนบท ส่วนผู้ว่าราชการคุมใน อบจ. ถนนของ อบจ. และถนนของท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้อรธแต่ละคันจำนวน CC จำนวนแรงม้ามากขึ้น จะทำให้การบรรทุกน้ำหนักรถบางคันอย่างรถบรรทุกให้ ๒๕ ตัน แต่ตัวรถพาเข้าไป ๑๐ กว่าตันแล้วนะครับ แต่ว่าต้องประกอบด้วยว่าทุกคนทุกหน่วยงานจะต้องประกบกันอย่างดี

ตาซึ่งมีอยู่ไม่กี่แห่งบนถนนหลวง แต่พอพวกที่วิ่งแล้วบรรทุกน้ำหนักเกินก็ใช้วิธีซิกแซกครับ ถึงตาซึ่งไม่เข้าครับ เลี้ยวออกซ้ายออกขวาไปมันก็ปรัมกันลำบาก แต่ว่าเจ้าหน้าที่ของตาซึ่งโอกาสทุจริตก็น้อยมาก เพราะทุกอย่างมันเป็นคอมพิวเตอร์ Run ขึ้นมาส่วนกลาง Run ขึ้นมา ส่วนภูมิภาค Run ขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ใช่แค่แผนกรมทางหลวงนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเราทำกันอยู่นี้ คนที่จะต้องดูให้มากที่สุดคือตำรวจทางหลวง กับตำรวจพื้นที่ บุคคลเหล่านี้ เจ้าหน้าที่เหล่านี้คือผู้ดำเนินการจับกุมครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ฝากหลาย ๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบ เอากันจริง ๆ จัง ๆ ครับ ผมก็เห็นด้วยที่ไม่อยากให้ถนนพัง ไม่อยากให้ประชาชนที่ใช้ถนนกว่าจะได้งบประมาณมาสร้างถนน พอมันลัดจากทางหลวงใหญ่ก็ไปวิ่งทางหลวงเล็ก ถนนของชาวบ้านพังหมด แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ผมอยากให้ท่านประธานที่เคารพสื่อความหมายนี้ คือวันนี้การจับกุมต้องเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเสร็จแล้วก็ทำสำนวนส่งฟ้องศาล ส่งอัยการก่อน โดยมากพวกที่ทำผิดกฎหมายหนัก ๆ ไม่ค่อยเป็นไร ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายอาญาที่น่ากลัวคือประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓ ที่บอกว่าทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อกระทำความผิด หรือเป็นทรัพย์สินที่สามารถยึดได้ อย่างรถบรรทุกถ้าบรรทุกน้ำหนักเกินมีสิทธิยึดได้ครับ ตรงนี้ผู้ประกอบการกลัวที่สุดคือการยึดรถครับ แต่ทว่าวันนี้กลับเห็นว่าเขาใช้วิธีทำสัญญาเช่าซื้อผูกไว้ เพราะฉะนั้นผู้ขับรถไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ผู้ประกอบการไม่ได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินจะยึดรถยึดไม่ได้ครับ แต่ชาวบ้าน Case หนึ่งที่จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นคนบ้านนอกที่ขายนาไปซื้อรถหกล้อ ซื้อรถหกล้อไปรับจ้างขนมันสำปะหลัง น้ำหนักเกินแค่มาก็ร้อย แต่ผลปรากฏว่าเจ้าของรถเป็นคนขับบรรทุกน้ำหนักเกินแล้วก็เป็นเจ้าของรถเอง ผลสุดท้ายศาลสั่งริบ สั่งยึดรถครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ชีวิตของคนจนโตนอย่างนี้ตลอดแต่คนรวยสัญญาเช่าซื้อ บริษัทเช่าซื้อก็มาร้องขจัดทรัพย์สินไว้ก็ทำให้ไม่มีอะไร

อีกประเด็นหนึ่งที่จะฝากท่านประธาน คือเรื่องมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ปัจจุบันนี้คนทุกคน คนกรุงเทพฯ ได้ใช้มากที่สุดคือมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มอเตอร์ไซค์รับจ้างมี ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคันจาก ๕ เขตของขนส่งที่ควบคุมอยู่

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายวิรัช พิมพะนิตย์ (ภาพสลิษฐ์) : นี่ครับ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ได้เข้าไปคุยกับผมบอกว่าวันนี้เขามีความเดือดร้อนมาก เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะว่ามันมีเจ้าที่ จอดบน Footpath ก็เสียสตางค์ จอดอยู่ตรงนี้ก็เสียสตางค์ เสื่อวินตัวหนึ่ง ท่านประธานคุณะครับ เสื่อวินที่ใส่สี่สั้ม ๆ นี่ละ ในเขตที่เจริญแถวนานา แถวสุขุมวิท ตัวหนึ่งมีราคาถึง ๑ ล้านบาท ถ้าเป็นชอยเล็ก ๆ ๖๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ บาท ผมถามบอกว่าแล้วทำไมพวกเราามาขับละ เขาบอกว่าก็ยังดีกว่าอย่างอื่นครับ ขับวันหนึ่งได้ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บาท ผ่อนเสื่อ ๑,๐๐๐ บาท เหลือไว้ให้ครอบครัว ๕๐๐-๖๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ ผมบอกว่าเขาร้องทุกข์มาตลอด ผมบอกกับทุกคนว่าวันนี้ทำให้ค่ามอเตอร์ไซค์รับจ้าง ซึ่งคนลงจากรถไฟฟ้าจะต้องขึ้นรถมอเตอร์ไซค์รับจ้างก่อนเลยครับ เพราะว่า จะเข้าชอย แล้วปัจจุบันนี้ก็มีรถทะเลาะกันเหมือน Slide ที่ผ่านไปที่บริษัท Grab มาร้องเรียนนี้ครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่ามอเตอร์ไซค์มันมีวินปากชอยกับวินกลางชอย แต่ถ้าท่านขึ้นกลางชอยไม่มีใครรับ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ชาวบ้านที่อยู่กลางชอยไม่ได้มีโอกาส เพราะว่าวินกันชอยก็ไม่กล้ารับ กลัวจะผิดคิว วินปากชอยก็ไม่กล้ารับกลัวจะผิดคิว ถ้าเรียก Grab มา ก็ถูกอัดนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมกราบเรียนท่านประธานแก้ไขปัญหาให้หน่อยครับ กรมการขนส่งทางบก ก็พยายามแก้ อยู่ แต่เจ้าหน้าที่มีน้อยก็เห็นใจทุกคนครับ แต่วันนี้ในความคิดส่วนตัวผมว่าเอาเข้าคณะกรรมการการคมนาคม แก้ปัญหาไม่ยากครับ เราแก้ปัญหาไม่ต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญหรอกครับ เราสามารถแก้ปัญหาส่งไปที่คณะกรรมการการคมนาคม ผมคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สุริยะะ จึงรุ่งเรืองกิจ มนพร เจริญศรี สุรพงษ์ ปิยะโชติ เอาอยู่ครับ กราบขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ แก้ปัญหาให้หน่อยครับ คนเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคนครับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เพราะฉะนั้นวันนี้คนกรุงเทพฯ ต้องใช้มากที่สุด ใช้มากกว่าแท็กซี่ครับ เพราะฉะนั้นขอขอบคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความเคารพครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อกไปขอเชิญ
คุณปิยรัฐ จงเทพ ครับ

นายปิยรัฐ จงเทพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม ปิยรัฐ จงเทพ ผู้แทนเขตพระโขนง เขตบางนา พรรคก้าวไกล ขออนุญาต
ร่วมสนับสนุนญัตติตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา
เกี่ยวกับรถบรรทุกและส่วย หรือพูดง่าย ๆ ว่าตอนนี้เรากำลังอยู่ในวิกฤติของรถบรรทุก
ซึ่งมีปัญหาทั้งในเรื่องของกฎหมายที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ทันต่อยุคทันสมัย
ซึ่งทุกวันนี้เรายังมี พ.ร.บ. การจราจรทางบก ซึ่งมีมาตั้งแต่ ปี ๒๕๒๒ ก็ถือว่าทุกวันนี้
เรายังใช้ตัวนี้บังคับใช้กันอยู่นะครับ เขตบางนาของผมนั้นมีพื้นที่ที่ต้องพูดถึงว่า
เป็นจุดเริ่มต้นของหัวใจของการขนส่ง โดยเฉพาะรถบรรทุก เพราะถนนบางนา-ตราดนั้น
เป็นจุดเริ่มต้นของการขนส่งรถบรรทุกที่เขตบางนาของผมนี่ ฉะนั้นปัญหาเรื่องรถบรรทุก
มีมาตลอดทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่มีถนนบางนา-ตราด และถนนหลายเส้น ถนนสุขุมวิท
ก็อีกปัญหาหนึ่งซึ่งวิ่งไปทางตะวันออก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมมาดูแลปัญหาเรื่องน้ำหนักเกินเอย
ส่วยเอย เรื่องวิ่งนอกเวลาตามเวลากำหนด ปัญหามันเกิดขึ้นอยู่ ๒-๓ จุดนะครับ
ท่านประธาน

ส่วนแรก คือเรื่องจากตัวผู้ขับชี้เอง จากตัวผู้ขับชี้หมายความว่า
ผู้ขับรถบรรทุกเองอาจจะละเมิดกฎหมายด้วยเจตนาของตนเอง หรือด้วยข้อบังคับ
ที่จะต้องวิ่งให้ได้รอบ หรือวิ่งให้ได้ตามที่กำหนดนะครับ ส่วนนี้เองก็เป็นส่วนของ
ความรับผิดชอบของผู้ขับชี้ แน่นนอนครับก็มีกฎหมายเปรียบเทียบปรับ กฎหมาย
เกี่ยวกับเรื่องของการบังคับใช้กับผู้ขับชี้ อันนี้เราต้องยอมรับว่ามีอยู่นะครับ

ส่วนที่ ๒ คือเกี่ยวกับส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งแน่นอนครับ
ส่วนนี้เองก็จะมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องของที่เราใช้คำว่าส่วยเข้ามา ซึ่งส่วยก็จะมี
๒ ประเภท ส่วยบนดินกับส่วยใต้ดิน ส่วยบนดินคืออะไรครับ คือการที่ยอมจ่ายค่าปรับ
ตามกฎหมายกำหนด จะวิ่งนอกเวลา จะวิ่งน้ำหนักเกินก็ใช้วิธีการออกใบสั่ง จ่ายค่าปรับ

กันไปก็ถือว่ารอดกันไป แต่สวยใต้ดินอันนี้ผมไม่ทราบว่าเป็นตัวเลขเท่าไร ต่อรอบ หรือต่อเหมา ๑ เดือน ๒ เดือน ๑ ปีก็ว่ากันไป อันนี้ต้องยอมรับว่ามีปัญหาในส่วนนี้

ส่วนที่ ๓ คือส่วนของนายจ้างนะครับ ซึ่งแน่นอนว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่าน พูดถึงว่านายจ้างเองก็มีส่วนรับผิดชอบ แต่กฎหมายยังไม่อาจเอื้อมถึงได้เนื่องจากว่ามีช่องโหว่ทางกฎหมายอยู่ เราพูดกันถึงแค่ ๓ ประเด็นนี้ ผู้ขับขี่ เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และนายจ้าง แต่เราลืมพูดไปถึงอีก ๑ คนที่มีส่วนสำคัญ คือผู้ว่าจ้างครับ ท่านประธาน ผู้ว่าจ้างเองก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้การละเมิดกฎหมายเกิดขึ้น เพราะว่ามีเหตุผล ปัจจัยทางการค้าเรื่องการคุ้มทุน บางครั้งผู้รับจ้างก็ไม่อยากที่จะบรรทุกน้ำหนักเกิน หรือครับ แต่ทำไมต้องบรรทุกเกิน เพราะว่ามันมีเหตุผลต้นทุนของการขนส่ง เนื่องจากผู้ว่าจ้างก็อยากให้บรรทุกรอบเดียวด้วยราคาเท่านี้ แต่ถ้าบรรทุกน้อยกว่านี้ เขาต้องบรรทุกหลายเที่ยวก็จะเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ว่าจ้าง แต่กฎหมายก็ไม่ไปถึงตรงนี้นะครับ อ้อว่าแต่ผู้ว่าจ้างเลย เจ้าของบริษัทรถบรรทุกก็ยังไม่ถูกดำเนินคดีได้ เนื่องจากว่าจบไปที่ขั้นตอนของผู้ขับขี่ไปแล้ว นี่คือความล้าสมัยของกฎหมายของเราที่จะต้องนำไปพิจารณาศึกษากัน เขตบางนานอกจากมีเรื่องของรถบรรทุกที่บรรทุกเกินแล้ว ยังมีเรื่องของการวิ่งในเวลาห้ามวิ่งตามข้อบังคับของเจ้าพนักงานจราจรทั่วราชอาณาจักร อาศัยความตาม พ.ร.บ. จราจรกำหนดเขตหลายจุดในพื้นที่ กทม. ชั้นใน นะครับ มีกำหนดว่าหกล้อ เกินหกล้อห้ามวิ่งก็โมง ถึงก็โมง รถสิบล้อห้ามวิ่งก็โมงถึงก็โมง รถพ่วงห้ามวิ่งก็โมงถึงก็โมง ผมทำเลยครับว่าให้เราไปดูได้นะครับ ผากท่านประธาน ไปดูได้เลยครับว่าในเขตบางนาหรือเขตหัวเมืองชั้นนอกของกรุงเทพมหานครมีหลายจุดที่รถบรรทุกวิ่งได้เกือบตลอดเวลา โดยยอมจ่ายค่าปรับเป็นครั้ง ๆ หรือจะจ่ายเป็นรายเดือน อันนี้ผมไม่ทราบนะครับ ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กลายเป็นเรื่องปกติ เวลาเกิดอุบัติเหตุ ขึ้นมานะครับท่านประธาน ตอนนี้ยังมีคดีค้างคาอยู่ในเขตของผมนี้หลายคดี เกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนกันขึ้นมา เนื่องจากว่ารถบรรทุกบรรทุกน้ำหนักที่มากพอแล้ว ด้วยการบังคับ ก็ยากแล้ว ถนนในกรุงเทพมหานครท่านไปดูสุขุมวิท ไอ้โฮ รถในช่วงเวลาเร่งด่วน

เป็นอะไรที่สาหัสสาครรจ์พอสมควร ฉะนั้นเมื่อมีการเฉี่ยวชนขึ้นปั๊บมีผู้เสียชีวิต กลายเป็นว่าถูกดำเนินคดีแค่ผู้ขับขี่ และเพลอ ๆ คู่กรณีช่วยด้วย โดนดำเนินคดีไปด้วยก็มีหลาย Case หลายกรณี นี่ก็เกิดขึ้นได้แค่นี้ ดำเนินคดีกันได้แค่นี้ นอกนั้นไม่มีทางไปถึงผู้ว่าจ้างหรือเจ้าของบริษัท นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งเชื่อว่าลักษณะอย่างนี้เกิดขึ้นทั่วประเทศ ไม่ใช่แค่ในกรุงเทพมหานคร จึงอยากเรียนท่านประธานสภาว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นปัญหาที่สะสมมาเป็นระยะเวลาานโดยเฉพาะกฎหมายที่ยังไม่อาจก้าวทันเกี่ยวกับเรื่องของการขนส่งในปัจจุบัน และการบรรทุกที่รถบรรทุกมีการพัฒนาศักยภาพความสามารถของรถบรรทุกซึ่งเพิ่มทั้งน้ำหนัก เพิ่มทั้งเครื่องยนต์ขึ้นมาในทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ฝากท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่าผมขอสนับสนุนญัตตินี้เพื่อให้เข้าสู่วาระการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญคุณธีระชัย แสนแก้ว

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีระชัย แสนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งที่ ๗ ประกอบไปด้วย อำเภอกุมภวาปี อำเภอประจักษ์ศิลปาคม และอำเภอเมือง ๑ ตำบล กระผมใคร่ขออนุญาตในการที่จะอภิปรายแนวทางในการแก้ไขเกี่ยวข้องกับเรื่องของการขนส่งทางบกที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณายื่นญัตติ แต่ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพราะว่าเรามีคณะกรรมการการคมนาคมอยู่แล้ว เพื่อที่จะนำเสนอ แต่ผมจะขอชี้แนะกระบวนการ วิธีการ ทั้งประสบการณ์และหลักกติกาด่าง ๆ ให้ท่านประธานได้รับทราบผ่านไปยังคณะผู้บริหารต่อไป ปรากฏจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็เป็นที่น่าสนใจหลายเรื่องนะครับท่านประธาน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วยทางหลวงก่อนที่จะมีส่วยมันก็มีกฎหมายก่อน ถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมันก็มีส่วยมันก็เท่านั้นเองครับท่านประธานครับ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องส่วยรถบรรทุกมันพุดง่าย ๆ เลยว่า พอรถบรรทุกขนส่งสินค้าบรรทุกหนักเกินอัตรากำหนด ซึ่งเรื่องนี้

ผมมองว่าเกิดจากปัจจัย ๒ อย่าง ก็คือเกิดจากตัวผู้ประกอบการเอง เกิดจากผู้ซื้บรรทุก
ขนส่งสินค้าบรรทุกสินค้าน้ำหนักเกินที่มีน้ำหนักมากและจงใจเลี่ยงผิดกฎหมาย
ยอมจ่ายเงิน จ่ายส่วยให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีทั้งหมด แล้วแต่
เป็นกฎหมายอะไร ทั้งกรรมการขนส่งทางบก ทั้งกรมทางหลวง ทั้ง ทช. ทั้งตำรวจด้วย
มีหมดครับ ผู้ประกอบการทุกคนก็น่าจะรู้ในเรื่องลักษณะอย่างนี้ว่ามันเป็นอย่างไร

ประการที่ ๒ เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีเจตนาทุจริตเสียเอง โดยใช้อำนาจ
โดยมิชอบไปเรียกร้องผลประโยชน์เสียเอง อาจมองว่าเป็นการตั้งด่าน พอตั้งด่าน
แล้วก็เรียก ยกตัวอย่างไม่รู้ว่าตำรวจที่ไหนก็แล้วแต่ แต่ผมไม่ได้เอ่ยอ้างว่าตำรวจบางคน
บางหน่วยเท่านั้นเอง ผมจะเอาประสบการณ์ที่ผ่านมา เพราะว่าเวลาเรียกรถบรรทุกน้ำหนัก
พอไปถึงด่านก็จะเรียก พอเรียกแล้วขอใบอนุญาตขับขี่หน่อย พอขอใบอนุญาตขับขี่
แล้วถูกต้อง ไม่ขาดอายุ แล้วติดกาเรื่องทะเบียนเป็นอย่างไร ได้ต่อใบอนุญาตใหม่ ต่อ
พอต่อใบอนุญาตแล้วก็ติด GPS ใหม่ ติด พอติด GPS แล้วรอบข้างกั้นหน้ากั้นหลังดูไป
ดูมาทุกอย่างถูกต้องตามกฎหมายหมด หาเรื่องไม่ได้ พอหาเรื่องไม่ได้ว่าอย่างไร
แต่งตัวไม่สุภาพมาคุยกันหน่อย อย่างนี้ก็มีการรับท่านประธาน นั่นคือเป็นเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้น ระบบส่วยรถบรรทุกมันมีมานานแล้ว กระบวนการทั้งผู้ให้และผู้รับมันแก้ไม่ได้
วันนี้ความหมายก็คือว่าพอจ่ายเมื่อก่อนนั้นมันมีการพัฒนานะครับ เมื่อก่อนนั้นมีจ่าย
จากจังหวัดนี้อำเภอนี้ จังหวัดนี้จ่ายไปก็ผ่านไป ก็ไปจ่ายจังหวัดอื่น ไปเจอด่านที่ไหน
จ่ายที่นั่นครับ มันเป็นเรื่องการจ่าย แต่เดี๋ยวนี้มันพัฒนาไปถึงเดือนหนึ่งจ่ายที่หนึ่ง
มันใช้ระบบลักษณะจ่ายเงินไม่ต้องตั้งด่านเรียกตรวจ บอกว่ารถน้ำหนักเกิน คือ
ลักษณะอย่างนี้มันเป็นเรื่องปกติ ผู้ประกอบการก็เลือกที่จะจ่ายมาตั้งแต่ต้นทางหรือ
เดือนหนึ่งจะมีสัญลักษณ์ หรือ Sticker นั่นละครับท่าน Sticker ที่มันเปรียบเทียบกับ
เดี๋ยวนี้มันเป็นระบบลักษณะ Easy Pass เหมือนทางด่วนครับ ลักษณะขับผ่านไปเลย
เพราะจ่ายเป็นเดือนแล้ว เป็นเหมาจ่ายแบบ Buffet นะครับท่านประธาน คือการตรวจสอบ
ต่าง ๆ เป็นนวัตกรรมใหม่แล้ว อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่บางคน ให้เจ้าหน้าที่

แต่ไม่รู้ละผมไม่ได้เอ่ยถึงระบบระดับผู้ใหญ่ ใครฟังไว้ก็ดูเอาเองก็แล้วกัน พวกคุณปฏิบัติเองเกี่ยวกับเรื่องสวย ไม่ได้เอ่ยอ้างถึงใคร คนดีก็มี คนชั่วก็มีครับในระบบนี้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการไหนที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ท่านประธานครับ พอมีเรื่องสวยก็มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเข้ามาอีกละครับ พอเพิ่มเข้ามาผู้ประกอบการขนส่งที่เขาคิดคำนวณว่าจะเหลือเท่าไรอะไรอย่างไร เข้าเนื้อเมื่อปริมาณน้ำหนักสินค้าไม่อย่างนั้นก็จะมีปัญหาอีก ผู้ประกอบการบางรายต้องใช้ช่องทางนี้ในการที่จะอำนวยความสะดวก ปัญหาที่มันเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศเราเลยนะครับมันวนเวียนซ้ำซาก เป็นวงจรบังคับกดดันให้ผู้ประกอบการต้องใช้วิธีนี้และช่องทางนี้เป็นการกระทำผิดกฎหมายครับท่านประธาน เพราะอะไรบางทีถ้ามี Sticker ไม่สามารถตรวจได้ บางทีผู้ประกอบการหรือบางคนขนยาเสพติดขึ้นไปในรถบรรทุกนั่นละ ถ้าไม่ขนยาเสพติดมากขนาดนั้น ท่าน ผบ.ตร. เพิ่งได้เป็นท่านต่อศักดิ์ สุขวิมล ไปจับได้ จับได้ ๓๐๐ ล้าน ยาเสพติดมันมาเป็นรถบรรทุกนะครับ อันนี้ก็เป็นข่าวอย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้ว นี่ก็เป็นช่องทางหนึ่งเวลาเรามี Sticker เวลาเรา Easy Pass ไป เวลาเราจ่ายส่วยไปมันก็จะมีความตามมา ท่านครับมันก็มีกฎหมายนะครับถ้ามองไปแล้ว ก็คือเรื่องรถบรรทุกมันมีกฎหมายกำหนดน้ำหนักว่ารถสี่ล้อน้ำหนักรถเฉย ๆ ๙.๕ ตัน รถหกล้อบรรทุกน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ ตัน น้ำหนักรถเฉย ๆ รถบรรทุกสี่ล้อต้องบรรทุกไม่เกิน ๒๕ ตัน รถบรรทุกขนาด สิบสองล้อต้องบรรทุกไม่เกิน ๓๐ ตัน กึ่งพ่วงสี่ล้อต้องบรรทุกไม่เกิน ๓๕ ตัน กึ่งพ่วงสิบแปดล้อต้องบรรทุกไม่เกิน ๔๕ ตัน รถพ่วงสี่ล้อต้องบรรทุกไม่เกิน ๕๐ ตัน ปัญหาก็คือว่าหากผู้ขับขี่ฝ่าฝืนจะมีโทษจำคุก ๖ เดือน ผู้ขับนะครับ บางครั้งก็ถูกยึด ถ้าถูกทางหลวงจับขอหาน้ำหนักเกินก็จับไปให้โรงพัก โรงพักก็ทำคดี ต้องไปวิ่งเสียอัยการครับ ก็พูดตรง ๆ ไม่ได้กล่าวหา ก็ไปเสียเงินเสียทองตรงจุดนั้น บางทีก็ริบทรัพย์ นี่คือการกำหนดกฎหมายครับท่านประธาน เป็นกฎหมายที่ผู้ประกอบการแม้กระทั่งผู้รักษากฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ก็จับรถบรรทุกที่มีน้ำหนักเกินก็เสียทั้งจำทั้งปรับครับท่านประธาน นี่คือปัญหาที่ผมอยากจะขอกราบเรียนกับท่านทั้งหลายว่า ตอนนี้นั้นวัฏกรรมที่เกี่ยวกับเหล็กมันก็ทำให้

น้ำหนักรถบรรทุกไปแล้ว มันก็เลยบรรทุกสินค้าเนื้อ ๆ สินค้ามันได้น้อย เพราะว่ามันจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบอะไรต่าง ๆ อีกนิดหนึ่งครับท่านประธาน เพราะว่าเรื่องนี้มันสำคัญเหลือเกิน ผมเป็นเจ้าของไร่อ้อย แล้วที่นี้เวลารถบรรทุก ๓ เดือนเดียวก็จะมีปัญหา พอมีปัญหาเราก็พยายามในการที่จะมาคุยกันสำหรับทางด้านการเกษตรก็มียกเว้นระบบนะครับ แต่น้ำหนักมันเกินอยู่แล้ว เพราะไร่อ้อยมันจะมีน้ำหนักต้นทางหรือครับ ไร่อ้อยมันไม่มีตราชั่งน้ำหนักหรือครับ พอผ่านมาเราก็ต้องรู้ ลักษณะอย่างนี้คือประสบการณ์ที่มีมา เพราะฉะนั้นในขณะที่พี่น้องประชาชนต้องมีปัญหาลักษณะอย่างนี้ ต้นทุนเขาสูงนะครับ แล้วก็ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องรถบรรทุกอย่างนี้อีก มุมมองอีก ขออนุญาตเพื่อความชัดเจนนิดหนึ่งนะครับว่า อย่างกรณีพี่น้องชาวไร่อ้อยต้องตัดอ้อยให้ถูกต้องตามฤดูกาล เพราะฉะนั้นน้ำหนักรถบรรทุกมันต้องเกินนิดหน่อย แค่ ๒ เดือนครึ่งถึง ๓ เดือน พอ ๒ เดือนครึ่ง ถึง ๓ เดือน ตัดอ้อยวันนี้ต้องไปเรียงคิวในการส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาลภายใน ๔๕-๗๒ ชั่วโมง ไม่อย่างนั้นน้ำหนักก็จะลด หลังจากขนเข้ารถโรงงานแล้วน้ำหนักจะลด พี่น้องเกษตรกรก็จะมีมูลค่าต่ำลงมาอีก ความหวานก็ลด นี่คือปัญหาของพี่น้องเกษตรกรที่ได้เจอมา นี่ก็คือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ครับ ผมอยากจะขอกราบเรียนอีกนิดหนึ่งว่าเคยมีมติคณะรัฐมนตรีที่มีการผ่อนผันโดยมีข้อตกลงอะไรต่าง ๆ ลักษณะอย่างนี้ให้กับเกษตรกรผู้ที่ส่งพืชผลทางการเกษตรเข้าสู่โรงงานตามวาระหรือตามอายุงานของเขา ไม่ว่าจะป็นข้าว อ้อย มัน ยาง ก็แล้วแต่ตามฤดูกาลผลิตของเขา อันนี้ต้องอะลุ่มอล่วยให้เขา แล้วก็มีการแนะนำกติกาอะไรต่าง ๆ ให้นิด ๆ หน่อย ๆ เพื่อที่จะให้เขาสะดวกในการจัดกันไป และผมคิดว่าทุกภาคส่วนต้องหันหน้าเข้ามาคุยกันปรึกษาหารือ ทั้งกรมการขนส่งทางบก ทั้งกรมทางหลวง ทั้งอะไรต่าง ๆ ว่าน้ำหนักมันจะเท่าไร มีความเหมาะสม ทั้งตำรวจ ตำรามาคุยกัน ในแต่ละปีให้คุยกันว่าเราจะต้องหาจุดร่วมกันอย่างไรเพื่อที่จะให้สมดุล น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหานี้ วันนี้ผมใคร่ขออภิปรายเพื่อที่จะให้คำแนะนำบางตัว เพื่อที่จะให้สถานีเสนอไปยังคณะกรรมการการคมนาคมเพื่อที่จะบริหารหรือจะแก้ไข

ปัญหาอะไร เพื่อส่งคณะผู้บริหารของกระทรวงคมนาคมต่อไป หรือรัฐบาลต่อไป
ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้
มีผู้ลงชื่อทั้งหมด ๑๘ ท่าน ผมขอปิดรายชื่อเลยนะครับ เพราะว่าถ้าอภิปรายทั้งหมด
รวมทั้งสรุปด้วยเราคงจะจบได้ในเวลา ๖ โมงเย็น ๑๘.๐๐ นาฬิกา พຽນนี้จะได้มา
ประชุมต่อ คิดว่าไม่มีผู้ใดขัดข้องถ้าจะปิดรายชื่อแค่นี้ครับ ต่อไปขอเชิญคุณสรพัช
ศรีปราชญ์ ครับ

นายสรพัช ศรีปราชญ์ (สระบุรี) : เรียนประธานสภาที่เคารพ ผม สรพัชศรี
ปราชญ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี เขต ๑ พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขอร่วม
อภิปรายในญัตติที่มีการเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไข
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ
และประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ คงทราบกันดีว่าจังหวัดสระบุรี
บ้านผมเป็นแหล่งวัสดุ วัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของประเทศนี้ ในขณะที่
เราชาวสระบุรีต้องแบกรับความเดือดร้อนในสภาพสิ่งแวดล้อมที่ขำรุดทุดโทรม
ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทางในจังหวัดสระบุรีเป็นหลุมเป็นบ่อ ฝุ่น PM2.5 ที่เราไม่ต้องการ
PM10 ที่เราชาวสระบุรีต้องกลายเป็นผู้รับกรรมจากรถขนส่งขนาดใหญ่ที่ขนส่ง
วัสดุก่อสร้างไปส่งในสถานที่ก่อสร้างทั่วประเทศไทย ท่านประธานครับ เมื่อมีการเสนอ
ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไข ผมจึงขอสนับสนุนอย่างเต็มที่
ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนโดยตรง จากรถขนส่ง
ผมมีเหตุผลที่สนับสนุนประกอบการพิจารณา ซึ่งสาเหตุบางเรื่องผมคิดว่ามีเพื่อนสมาชิก
ได้กล่าวไปแล้วหลายท่าน แต่ผมจะขอพูดถึงสักเล็กน้อย ดังนี้

เรื่องที่ ๑ รถบรรทุกที่วิ่งส่งของบรรทุกน้ำหนักเกินกว่ากฎหมายกำหนด
จากที่ผมพบเห็นได้บ่อยในจังหวัดของผม ท่านประธานครับ ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า
ถนนในจังหวัดสระบุรีมีด่านชั่งน้ำหนักตามรายการ มีรถเข้าข้างบ้างและไม่เข้าข้างบ้าง

ซึ่งผมยอมรับครับว่าผมไม่สามารถรู้ได้เลยว่ารถคันไหนต้องเข้าซิ่ง รถคันไหนไม่ต้องเข้าซิ่ง หรือต้องสังเกตจากสิ่งพิมพ์บางอย่างที่ติดอยู่ตามตัวรถ หรือต้องดูจาก LINE ในมือถือของใครบางคน รถที่ผ่านด่านมีน้ำหนักมากเกินไป ชาวบ้านธรรมดาไม่สามารถรับรู้ได้หรอกครับ แล้วเราจะรับรู้ได้อย่างไรล่ะครับ เราจะรับรู้ได้ก็ต่อเมื่อเห็นผลของมันแล้วดูได้ตรงไหนล่ะครับท่านประธาน ชาวบ้านที่ใช้รถใช้ถนนทั่วไปรับรู้ได้ เมื่อเขาเห็นถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ถนนที่พัง ถูกซ่อม ถูกปะแบบทำแล้วทำอีก ซ่อมแล้วซ่อมอีก ซ่อมแล้วก็พังเสียหายอีก รถที่ขับผ่านไปสิ้นสะเทือนช่วงล่างแทบพังครับ หรือถ้าโชคร้ายไม่ว่าจะเป็นรถมอเตอร์ไซค์ รถยนต์ก็พังเสียหายเมื่อตกลงไปในหลุมเหล่านี้ครับ

เรื่องที่ ๒ มีการคลุมผ้าปกปิดรถบรรทุกไม่ดี มีเศษหินร่วงหล่นบนถนนเท่าที่ผมหรือประชาชนทั่วไปเห็นนะครับ รถบางคันมีการคลุมผ้าอย่างเสียมิได้ บางครั้งก็ทำเป็นพิธีหลอกเจ้าหน้าที่ ประชาชนทั่วไปไม่เคยเห็นเลยว่าตรวจอยู่ตรงไหน หรืออยู่ตรงจุดไหนของถนน ผลของการกระทำแบบนี้ทำให้หลังหลอกเหล่านั้น ทำให้มีเศษปูน เศษดิน เศษหินร่วงบนถนนมากมาย หากมีรถขนาดเล็กตามมาไม่ทิ้งระยะห่าง หินที่หล่นมาจากรถก็ทำเอากระจกหน้ารถแตกกันเป็นประจำ ต้องเสียเงินเสียทองเปลี่ยนกระจกจากสาเหตุที่เขาได้จากรถที่มักง่ายบางคนทำกันอย่างไม่คิดถึงความปลอดภัยของคนอื่น ที่ผมกล่าวมาทั้งหมดการทำถนน ซ่อมถนนเป็นปกติไปแล้วทุกเส้นทางในจังหวัดสระบุรี แต่สิ่งที่ผมอยากจะทำอีกอย่างหนึ่งเพราะเรื่องนี้สร้างความเสียหายในวงกว้าง เสียหายอย่างไรหรือครับท่านประธาน เมื่อเรามีการข่มขู่ในเส้นทางหลัก เหล่ารถบรรทุกหนักเหล่านี้ก็เลี้ยวหลบไปตามถนนสายรองที่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับรถบรรทุกน้ำหนักขนาดนั้น ผลเป็นอย่างไรครับ ถนนสายรองเหล่านี้ก็พังไปด้วยอย่างไม่ต้องสงสัย ชาวบ้านที่เดิมใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย คนเฒ่าคนแก่ ้วยทำงาน ลูกเด็กเล็กแดงใช้ถนนไปทำงาน ไปโรงเรียนต้องคอยระมัดระวังการเกิดอุบัติเหตุจากรถพ่วงรถบรรทุกขนาดใหญ่ บางครั้งเกิดอุบัติเหตุบาดเจ็บ เสียชีวิตล้มตายไปก็เยอะไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์เลี้ยงโดยไม่มีเจ้าหน้าที่

มาดูแลควบคุมในถนนรองเหล่านี้ ท่านประธานครับ ความเสียหายมันไม่ได้เกิดเฉพาะทรัพย์สินของประชาชนเท่านั้น หากแต่ยังเสียหายต่อเศรษฐกิจสังคมของประเทศชาติของเราอีก ไม่ว่าจะเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อม แม้แต่ต้องสร้างถนนใหม่ เดียววันนี้ผมจะพาไปดูปัญหาในจังหวัดของผม ขอ Slide ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายสรพัช ศรีปราชญ์ (สระบุรี) : จาก Slide จะเห็นปัญหาทรุดทรนทุกวิ่ง Lane ขวา อันนี้เป็นกล้องของกรมทางหลวงโดยตรงเลยนะครับ ผมถามว่าตอนนี้มีคนจับหรือเปล่าครับ หรือเราปล่อยเขาวิ่งแซงได้ครับ รถกระบะบรรทุกยกอะขนาดนี้ ถือว่าผิดกฎหมายไหมครับ ต่อไปเป็นถนนพังจากรถบรรทุกหนัก ตรงนี้ก็ถนนฝู ถนนพังเหมือนกันครับ ถ้าสังเกตตรงมุมจะเป็นกลุ่มข่าวด่วนสระบุรี ขอขอบคุณกลุ่มข่าวด่วนสระบุรีที่เอื้อเพื่อให้ผมเอามาใช้ในการอภิปรายครั้งนี้ครับ ต่อไปเป็นพฤติกรรมของผู้ขับขี่มีการขับขี่ประมาท หวาดเสียว เบี่ยงเลน หรือตัดหน้ารถ หรือบางคันจากรูปก็คือบังโคลนยื่นออกมาอย่างนี้มีการตรวจสอบหรือไม่ครับ ตรงนี้ก็เป็นอย่างเดียวกันที่พบเจอในจังหวัดสระบุรี ก็คือไม่มีการคลุมผ้าใบจนหินทำให้กระจกแตก ต่อไปก็คืออุบัติเหตุที่เกิดจากการบรรทุกของแล้วหล่นลงมาแบบนี้ใครรับผิดชอบครับ ต่อไปเป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากความไม่พร้อมของรถ รถ Brake แตกบ้างอะไรบ้าง แบบนี้มีการตรวจสอบสมรรถภาพรถหรือไม่ ท่านประธานครับ นี่เป็นแค่ตัวอย่างที่เราพบเห็นง่าย ๆ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดไหนในประเทศนี้ จึงไม่ต้องสงสัยว่าทำไมผมจึงสนับสนุนyddติที่มีการเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการและพี่น้องประชาชนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญคุณวิชัย สุตสวัสดิ์ ครับ

นายวิชัย สุกสวัสดิ์ (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชัย สุกสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร เขต ๑ พรรครวมไทยสร้างชาติ วันนี้ผมขออนุญาตท่านประธานอภิปรายสนับสนุนสมาชิกที่เสนอญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันในเรื่องของการเรียกรับผลประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันโดยเฉพาะคนที่ใช้รถใช้ถนนคนที่ตั้งใจในเรื่องของการขับขี่ โดยเฉพาะในเรื่องของการบรรทุกสินค้าทางการเกษตรบ้างบรรทุกสินค้าบ้าง ใช้น้ำหนักเกิน ใช้เส้นทางที่เหมือนกับเป็นเส้นทางของตัวเองนะครับ โดยเฉพาะผมเองอยู่ที่จังหวัดชุมพร เราต้องเดินทางจากกรุงเทพฯ กลับไปจังหวัดชุมพรเดินทางจากชุมพรขึ้นมากรุงเทพฯ เพื่อมาประชุมสภา แล้วทุกอาทิตย์ที่เดินทางได้เจอปัญหาแล้วก็เห็นการกระทำความผิดหลายครั้ง โดยเฉพาะพี่น้องผู้ใช้รถใช้ถนน โดยเฉพาะในเรื่องของรถบรรทุก รถใหญ่ รถตู้ Container ต้องมองสภาพให้ดีว่าถนนที่ล่องได้ โดยเฉพาะสายเอเชีย ๔๑ นั้นเป็นถนน ๔ ช่องจราจร ทุกวัน ทุกเย็น ทุกชั่วโมงที่เร่งด่วนนั้นรถติด รถมาก แต่ก็เกิดปัญหาในเรื่องของการกีดขวางจราจรอย่างเห็นได้ชัดทุกวัน โดยเฉพาะพี่น้องที่สัญจรไปมาใช้รถส่วนตัว รถซึ่งเดินทางสัญจรไปมาจะเกิดอุบัติเหตุด้วยเฉพาะรถบรรทุก โดยเฉพาะรถที่วิ่งขวา รถบรรทุก รถตู้ Container ใช้เส้นทางช่องขวาตลอด บางครั้งเปลี่ยนช่องจากซ้ายมาขวาโดยไม่คำนึงถึงรถเล็ก รถส่วนตัว รถเก๋ง รถบรรทุกเล็ก ๆ กลายเป็นเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง เพราะฉะนั้นแล้วผมนำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เรื่องนี้ถ้าไม่มีการเรียกรับผลประโยชน์จากผู้มีอำนาจ จากคนที่บังคับใช้กฎหมาย ผมเชื่อเหลือเกินว่ารถอย่างนี้ไม่กล้าที่จะทำผิดกฎหมายเรื่องผิดช่องจราจรด้านขวาแน่นอน ผมไม่เคยเห็นครับเพิ่งเห็นมาไม่กี่ปีนี้รถบรรทุก รถตู้ Container รถบรรทุกต่าง ๆ โดยเฉพาะต้องใช้ความเร็วไม่เกินไป ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง วิ่งขวาตลอดปิดช่องจราจรทำให้รถเล็กรถอื่น ๆ ติดกันยาวเหยียด เพราะฉะนั้นแล้วผมนำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าวันนี้

ผมเองนั้นตั้งใจที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติเรื่องนี้ขึ้นมา เพื่อที่จะให้ผู้ที่ยังคับใช้กฎหมายได้เล็งเห็นถึงความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนผู้ใช้ทางสัญจรไปมาในการเดินทาง โดยเฉพาะพี่น้องที่เดินทางจากกรุงเทพฯ สู่อำเภอได้ เราใช้ทางสัญจรไปมาแค่ ๔ ช่องจราจรเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าผู้บังคับใช้กฎหมายไม่รับผลประโยชน์ ผมเชื่อว่าการปราบปรามอย่างนี้ไม่เกิดขึ้นแน่นอน โดยเฉพาะเมื่อสักครู่ที่ผมขอพาดพิงไปถึงเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งว่า ท่านสมาชิกเอาแผ่น Slide มารถเล็กที่บรรทุกหนัก บรรทุกสูงเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง และได้เห็นทุกวัน โดยเฉพาะเวลาแยกต่างแยกเปิด วิ่งขวาตลอดแล้วก็ล้มบนถนน กีดขวางจราจรตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแล้วสิ่งนี้ถ้าไม่มีผู้บังคับใช้กฎหมายได้อย่างชัดเจน ผมเชื่อเหลือเกินว่าเรายังต้องเดือดร้อนกันอีกมาก เหมือนกับครั้งหนึ่งพวกเราในพรรครวมไทยสร้างชาติได้เสนอแนวทางในเรื่องการก่อสร้าง เรื่อง Landbridge ก็เพราะเหตุผลเรื่องนี้เป็นปัจจัยสำคัญเหมือนกัน ถ้าเรามีการก่อสร้าง Landbridge เกิดขึ้น ผมเชื่อว่ารถที่ขนถ่ายสินค้า รถที่เกินน้ำหนักไม่น่าจะต้องวิ่งขึ้นมากกรุงเทพฯ ได้สัญจรแล้วก็ได้ไปส่งสินค้ากันที่นั่น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญ แต่ถ้ามองเห็นว่าการก่อสร้างตรงนั้นเพื่อที่จะให้มีช่องถ่ายสินค้าเพื่อทางทะเล ตู Container จะไม่ต้องวิ่งผ่านกรุงเทพฯ ผมเชื่อเรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้นกับพี่น้องที่ใช้สัญจรไปมาแน่นอน เพราะสิ่งที่เห็นอยู่ตลอดเวลาก็คือในเรื่องของการบรรทุกเกินน้ำหนัก ตอนนี้อย่างประธานครับ โดยเฉพาะถนนที่ใช้ในท้องถิ่นทั้งหมด โดยการสร้างของท้องถิ่นกว่าจะได้งบประมาณมาขอแล้วขออีกตลอด แต่ถึงเวลารถบรรทุกเกินน้ำหนัก วิ่งเกินน้ำหนักถนนแตก ถนนเสียหายชำรุดกว่าจะของบประมาณมาทำการซ่อมการก่อสร้างใหม่ด้วยความยุ่งยาก และลำบากตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแล้วก็ขอนำเรียนท่านประธานสิ่งนี้ที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอญัตติเพื่อตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาแนวทางในเรื่องการแก้ไขปัญหาเรื่องกฎหมาย ผมคนหนึ่งที่ยากจะสนับสนุนให้ตั้ง และแก้ไขปัญหากันอย่างเร่งด่วน เพื่อที่จะให้สิ่งนั้นบรรเทาเบาบางให้กับพี่น้องที่ใช้รถใช้ถนนกัน โดยเฉพาะถนนในท้องถิ่น กฎหมายยังควบคุมไปถึงปล่อยให้กระบวนการในเรื่องของการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการขนส่งถล่มดิน หรือว่าดิน

ที่ขยับมาแล้วผมที่ เรื่องนั้นเป็นอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ของตกลงบนถนนไม่ว่าจะเป็น
ไม้อย่างพารา ไม้บรรทุก กระบะเปลือย ริงแล้วไม้ตกอยู่บนถนน อย่างนี้ได้เกิดได้เห็น
อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแล้วผมเชื่อว่าถ้าไม่มีการเรียกรับผลประโยชน์สิ่งนั้น
จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน ก็ขอฝากท่านประธานด้วยความเคารพ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้
หรือไม่ได้ ถ้าไม่มีการเอาจริงเอาจังในเรื่องของการแก้ไขกฎหมาย เรื่องการบังคับใช้
กฎหมาย ผมว่าสิ่งนี้เราพูดไปแล้วก็ผ่านไปแค่นั้น ฉะนั้นก็ขอนำเรียนท่านประธาน
ด้วยความเคารพ ช่วยกันดำเนินการเรื่องนี้เพื่อการแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องที่ขับรถ
ใช้ถนนกันตลอดเวลาในช่วงของเทศกาลต่าง ๆ ในช่วงของรถติดไม่ว่าจะเป็นวันปีใหม่
วันสงกรานต์ที่จะเกิดขึ้นในไม่กี่วันข้างหน้า อย่าให้แบบนี้เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน
๑ ชีวิตในการเกิดอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่พวกเราน่าจะควบคุมได้โดยคนที่บังคับใช้กฎหมาย
ครับท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ
ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ ครับ

ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (ภูเก็ต) : เรียนประธานสภาที่เคารพ
ผม ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เขต ๑
พรรคก้าวไกล วันนี้ผมขออภิปรายสนับสนุนการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
แนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก ดังนี้

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (ภูเก็ต) : รถรับจ้างในภูเก็ตปัจจุบัน
มีอยู่ ๓ ประเภทครับท่านประธาน คือ ๑. รถรับจ้างป้ายเหลือง หรือ ร.ย.๖ ๒. รถรับจ้าง
ป้ายเขียวหรือ ร.ย.๙ และ ๓. รถรับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ร.ย.๑๘
โดยกฎกระทรวงรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ร.ย.๑๘ นั้นเป็นกฎหมายใหม่
ที่เพิ่งออกมาบังคับใช้ ส่วนรถป้ายเหลืองและป้ายเขียว เดิมเป็นกฎหมายเก่าที่ออกมา
ใช้นานแล้ว ผลที่เกิดขึ้นก็คือ เงื่อนไขของรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

หรือ ร.ย.๑๘ นั้น มีความยืดหยุ่นสูงกว่าทำให้มีต้นทุนต่ำกว่ารองรับจ่ายเหลือ
และจ่ายเขียว จนทำให้รถประเภทเดิมแข่งขันลำบากครับ ผมอยากให้คณะกรรมการธิการชุดนี้
ได้ทำการศึกษาปรับปรุงกฎหมายให้เกิดความเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
ในการแข่งขันได้ด้วยครับ ผมเห็นป้ายประชาสัมพันธ์ของกรมการขนส่งทางบก แจ้งว่า
มี Application เรียกรถที่ได้รับการรับรอง ทั้งหมด ๗ บริษัท และยังไม่ได้รับการรับรอง
อีก ๒ บริษัท ทำให้ผมเข้าใจว่า Application ที่ได้รับการรับรองจะไม่มีรถผิดกฎหมาย
ที่ไม่ได้จดทะเบียน ร.ย.๑๘ ให้บริการ แต่ในความเป็นจริงแล้วพบว่า Application
ที่ได้รับการรับรองก็ยังมีรถผิดกฎหมายให้บริการอยู่ และรถที่ผิดกฎหมายหากโดนจับกุม
ก็จะมีโทษปรับเพียง ๒,๐๐๐ บาทเท่านั้นครับท่านประธาน ซึ่งตรงจุดนี้ก็อยากจะให้
คณะกรรมการการศึกษาความเหมาะสมของโทษด้วยครับ เพราะในปัจจุบันเมื่อถูกปรับ
ก็สามารถกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก เนื่องจากรายได้ที่เกิดขึ้นนั้นคุ้มค่ากับการจ่าย
ค่าปรับตรงนี้ครับ สาเหตุที่ Application เรียกรถที่ได้รับการรับรองยังมีรถผิดกฎหมาย
ให้บริการอยู่ ผมทราบมาว่าหน่วยงานที่รับรอง Application เรียกรถรับจ้างกลับไม่ใช่
กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม แต่เป็นสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
หรือ ETDA ซึ่งสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เมื่อทั้ง ๒ หน่วยงานนี้
ถือกฎหมายคนละฉบับทำให้รถที่ผิดกฎหมายก็สามารถให้บริการใน Application
ที่ได้รับการรับรองได้ ซึ่งไม่ใช่ความผิดของทั้ง ๒ หน่วยงานนี้แต่ประการใด แต่เป็นความผิด
ของระบบราชการรวมศูนย์แบบ Silo ของรัฐบาลไทยต่างหาก บางครั้งขนาดกระทรวงเดียวกัน
แต่อยู่กันคนละกรมก็ยังไม่คุยกันเลย ผมจึงขอฝากท่านประธานสร้าง LINE Group
ให้ทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ให้เขาได้ประสานงานกันด้วยครับ แล้วก่อนที่จะจัดการกับรถ
ผิดกฎหมาย ผมขอให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จัดการกับ Application
ที่ไม่ได้รับการรับรองก่อน มิฉะนั้นแล้วรถผิดกฎหมายก็จะถูกตัดออกจาก Application
ที่ได้รับการรับรอง แล้วเขาก็จะไปอยู่กับ Application ที่ไม่ได้รับการรับรองเป็นการเตะหมู
เข้าปากหมาครับท่านประธาน สุดท้ายแล้วจะทำให้ Application ที่ได้รับการรับรอง

จะเสียเปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากมี Partner น้อยกว่าคู่แข่ง จนต้องมาขอคืนใบรับรองให้กับทางราชการเพื่อไปอยู่ในกลุ่ม Application ที่ไม่ได้รับการรับรอง ทาง อบจ. จังหวัดภูเก็ตไม่สามารถเดินทางประจำทางได้เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พุทธศักราช ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นกฎกระทรวงที่เก่ามาก ไม่ได้ระบุหลักเกณฑ์การขออนุญาตเดินทางไว้ ผมขอฝากท่านประธานไปยังกระทรวงคมนาคมให้เร่งแก้กฎกระทรวงนี้ให้ด้วยครับ

สถิติอุบัติเหตุบนท้องถนนของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๕ เสียชีวิตทั้งหมด ๑๓๗ ราย เป็นชาวต่างชาติ ๓๒ ราย บาดเจ็บทั้งหมด ๑๗,๑๘๖ ราย เป็นชาวต่างชาติ ๗,๙๑๗ ราย ใน ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ก็คือปีนี้ เสียชีวิตไปแล้วทั้งหมด ๑๑๙ ราย เป็นชาวต่างชาติ ๒๙ ราย และบาดเจ็บทั้งหมด ๑๖,๐๐๒ ราย เป็นชาวต่างชาติ ๓,๒๔๐ ราย โดยร้อยละ ๘๔ เกิดจากยานพาหนะประเภทรถจักรยานยนต์ และในส่วนของชาวต่างชาตินั้นพบว่ายังมีความสัมพันธ์กับการที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ ความปลอดภัยเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างก็คำนึงถึงในการเลือกเดินทางมายังประเทศเพื่อมาท่องเที่ยว เมื่อเราพบว่าอุบัติเหตุบนท้องถนนของชาวต่างชาติมีสูง และยังมีความสัมพันธ์กับการที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ ผมจึงขอให้คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ทำการศึกษาพระราชบัญญัติรถยนต์ มาตรา ๕๖ ว่าสมควรแล้วหรือยังที่จะเพิ่มอัตราโทษผู้ให้เช่ารถจักรยานยนต์ให้นักท่องเที่ยวที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์หรือไม่ อย่างไร เพราะกฎหมายปัจจุบันมีอัตราโทษเพียงปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาทเท่านั้น

ในปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวมากเป็นอันดับ ๑ จำนวน ๑,๙๔๘,๕๔๙ คน ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาทางบก ผมได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงาว่ารถนำเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเหล่านั้นไม่สามารถเดินทางออกจากจังหวัดสงขลาได้เนื่องจากติดเงื่อนไขตามประกาศจังหวัดสงขลา เรื่องการนำรถโดยสารที่จดทะเบียนต่างประเทศเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสงขลา ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

ในข้อที่ ๓ ที่สั่งให้ขนส่งจังหวัดอนุญาตให้รถต่างประเทศเดินทางออกจากจังหวัดสงขลา ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เท่านั้น ทำให้หลังจากนั้นรถนำเที่ยวจากประเทศ มาเลเซียไม่สามารถทำการท่องเที่ยวเชื่อมโยงไปยังจังหวัดใกล้เคียงได้อีก มีผลให้ ประเทศไทยเสียโอกาสจากการท่องเที่ยวสูงมาก ผมจึงขอตั้งคำถามว่าผู้ว่าราชการ จังหวัดสงขลาไปเอาอำนาจสั่งการแบบนี้มาจากไหนครับท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้ว ประเทศไทยควรจะอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้ามาจับจ่าย ใช้สอยมากที่สุดตามนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี ผมจึงขอให้คณะกรรมการชุดนี้ รวมถึงท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณทรงศักดิ์ ส่งเสริมอุดมชัย ก็ขอผ่านไปก่อนนะครับ ขอเชิญคุณกิตติภณ ปานพรหมมาศ ครับ

นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ (นครปฐม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม กิตติภณ ปานพรหมมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม เขต ๔ พรรคก้าวไกล วันนี้จะร่วมอภิปรายในญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาแนวทางการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้ มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ รวมถึงเป็นธรรม กับประชาชน ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายในส่วนของป้องกันการเรียกรับ ผลประโยชน์จากรถบรรทุก หรือเรียกว่าส่วยรถบรรทุกนั่นเอง ซึ่งมี ๒ หน่วยงาน ที่มีอำนาจตรงในการจัดการตรวจจับเรื่องน้ำหนักบรรทุก ก็คือขนส่งทางบกและตำรวจ ทางหลวง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรที่ค่อนข้างจำกัดเมื่อเทียบกับจำนวนรถบรรทุก ที่วิ่งอยู่ในประเทศไทยทั่วประเทศ แต่ในกรณีจังหวัดนครปฐมทั้ง ๒ หน่วยงาน ทั้งขนส่ง และตำรวจทางหลวงกลับอยู่ห่างจากพื้นที่ที่เป็นสถานประกอบการที่เป็นต้นเหตุ ของรถบรรทุกขนดินขนทรายเหล่านี้ ก็คือบ่อดิน ซึ่งเป็นต้นเหตุในการสร้างมลภาวะ

ให้พ่อแม่พี่น้อง รวมถึงการที่รถบรรทุกเหล่านั้นหลีกเลี่ยงเส้นทางด่านซั้งของทางหลวง โดยใช้เส้นทางก็คือใช้เส้นทางรองในการวิ่งผ่านชุมชน ซึ่งเป็นพื้นที่ของผมหั้งอำเภอบางเลน อำเภอดอนตูม และอำเภอกำแพงแสน ในพื้นที่ตำบลสะพานและตำบลห้วยม่วง ที่มีรถบรรทุกที่ผิดกฎหมายบรรทุกน้ำหนักเกินวิ่งผ่านชุมชน รวมถึงสร้างความอันตรายให้กับผู้ที่สัญจรไปมาดังภาพนี้เลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ (นครปฐม) : ซึ่งถนนก็พัง มีมลภาวะมลพิษเกิดจากในส่วนนี้โดยเฉพาะเลยครับ ดังนั้นผมจึงขอฝากอีก ๑ ข้อเสนอแนะครับ สนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญชุดนี้เพื่ออยากให้หน่วยงานเกี่ยวกับอปท. เริ่มตั้งแต่ระดับตำบลให้มีอำนาจในการกวาดล้างจับกุมรถบรรทุกที่กระทำผิดได้ เมื่อเราได้หน่วยงานเพิ่มผมก็คิดว่าคนที่ผู้ประกอบการจะกระทำผิดนั้นย่อมยากกว่า เพราะว่าการจ่ายสินบนนั้นไม่ใช่เรื่องที่ดี อย่างไรก็ตามยังมีอีก ๑ วิธีที่ทุก อปท. น่าจะรับทราบและอาจจะหลงลืมไปว่ายังมีกฎหมายอีก ๑ ฉบับที่สามารถใช้อำนาจได้ ก็คือ พ.ร.บ. สาธารณสุข ในหมวด ๕ ก็คือเหตุเดือดร้อนรำคาญ มาตรา ๒๕ (๔) ที่ว่าด้วยการกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อนใด ๆ ก็ตาม สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่น ๆ จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งในมาตรา ๒๖ ได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือหรือระงับ กำจัด และควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ เหล่านั้นได้ แต่ถึงแม้จะมีกฎหมายที่จะใช้ได้ก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุม ดังนั้น เราควรศึกษาเพื่อแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการขนส่งทางบกทั้งหมด หรือแม้กระทั่งธุรกิจบ่อดินเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ขุดดิน ถมดินก็ตาม ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของสึบล้อขนดินแบกน้ำหนักที่เกิดขึ้นในทั่วประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดของผมจังหวัดนครปฐม ทำให้ถนนทรุด ถนนพัง อปท. กลับทำได้เพียงจับเหตุเดือดร้อนรำคาญเท่านั้น ดังนั้น ผมจึงขอตั้งคำถามว่า เราควรมีการทบทวนเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ขุดดิน ถมดินแล้วหรือยัง ซึ่งมันจะเกี่ยวข้องโดยตรง

กับการแก้กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งทางบกเช่นกัน จะเห็นได้ว่าเรื่องของขนส่งทางบกนั้น จำเป็นต้องเชื่อมโยงหลาย ๆ กฎหมายเข้าด้วยกัน และจำเป็นต้องศึกษาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวทั้งหมด

สุดท้าย ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะมีการตั้ง กมธ. วิสามัญชุดนี้หรือไม่ ทุก ๆ ท่านทราบกันดีครับ ข่าวดังในจังหวัดนครปฐมที่ผ่านมาสามารถเชื่อมโยงเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงที่เสียชีวิตจากช่องว่างทางกฎหมายของกรมการขนส่งทางบกที่เปิดช่องให้ผู้ประกอบการ หรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์ได้ ท่านประธานครับ เราต้องยอมรับว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับขนส่งทางบกมีปัญหาจริง ๆ ครับ ผมจึงสนับสนุนให้มีการตั้ง กมธ. วิสามัญเพื่อศึกษาปัญหาเหล่านี้ และแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืน ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณบัญชา เดชเจริญศิริกุล ครับ

นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม บัญชา เดชเจริญศิริกุล แบบบัญชีรายชื่อ พรรคท้องที่ไทย ขออภิปรายสนับสนุนญาติในเรื่องนี้ สาเหตุปัญหาตามประเด็นในญัตติมาจากการละเลยของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ การไม่จริงจังหลายรัฐบาลที่ผ่านมา สืบเนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของบ้านเมืองในการเปลี่ยนแปลงที่เปลี่ยนไปมากแล้ว และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งของกรมการขนส่งทางบก เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นใช้ดุลยพินิจแสวงหาผลประโยชน์ ทั้งที่เป็นเงินและอามิสสินจ้างอื่น ๆ การแก้ไขปัญหามาแบบไฟไหม้ฟาง มีข้อเสนอให้แก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องทั้งก่อนรัฐประหารมาแล้วรวมทั้งหมด ๓ ครั้ง กล่าวได้ว่าเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมไทยมาอีกระยะหนึ่ง ก็คือการเก็บส่วย ที่ผ่านมาก็เห็นเป็นข่าวกันมาตลอดในเรื่องของรถบรรทุกที่ผ่านมาก็สร้างความเดือดร้อน ทั้งผู้ประกอบการที่ทำถูกกฎหมายหลายท่านก็เดือดร้อน เกิดการแข่งขันที่ไม่ทัดเทียมกัน คนที่บรรทุกตามกฎหมายก็สู้ไม่ได้

คนที่แบกน้ำหนักก็ทำได้แต่ก็ต้องไป Clear ทางไม่ต้องวิ่งผ่านตาชั่ง ที่ผ่านมาก็ใส่กัน ๗๐-๘๐ ตัน คนที่ทำถูกกฎหมายก็ลำบาก เป็นการแข่งขันทางธุรกิจที่ไม่เป็นธรรม ตอนนี้ในภาคของผู้ประกอบการเองก็ไม่ได้เรียกร้องอะไรที่จะขนส่งแบกน้ำหนักหรืออะไร ต้องการให้ทุกคน เดินสายกลาง ร่วมไม้ร่วมมือกันบรรทุกตามที่กฎหมายกำหนดก็จะได้เสมอภาคกัน ในขณะที่สื่อมวลชนเสนอข่าวถนนพังชำรุดหลายสายที่เห็นรถบรรทุกเกินสร้างถนนไม่ได้มาตรฐาน การจัดสรรงบประมาณซ่อมแซมถนนที่มีความเหลื่อมล้ำ นอกจากนี้ยังได้รับแจ้งจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสมาพันธ์การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย ว่าสมาพันธ์ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องส่วยแล้วก็นำเรื่องที่เป็นปัญหาในปัจจุบันเพื่อเข้ามาสู่รัฐบาลอย่างจริงจังที่จะช่วยกันแก้ปัญหา ทั้ง ๑๒ สมาคมของขนส่งทางบกที่ร่วมกันต่อสู้กันมานาน ทางสมาพันธ์ก็ขอขอบพระคุณไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านที่จะช่วยกันมีญัตตินี้ขึ้นมาเพื่อหาความรู้ และความเข้าใจในญัตติที่เป็นประเด็นแล้วก็ปัญหาที่กันอยู่ทุกวันนี้ เพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่เสร็จสิ้นสักครั้งหนึ่ง ที่ผ่านมาก็แก้ไขปัญหากันอย่างที่เรียนตั้งแต่ต้นเหมือนไฟไหม้ฟาง ใส่เกินถูกจับแล้วก็ไป Clear กัน พอถูกจับเกินน้ำหนักก็ไปสุโรงพักให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีไปสู่อัยการ สูศาลก็เสียค่าปรับกันคันหนึ่ง ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ใช่บ่อยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการทั้งหมดไม่ยอมทำผิดกฎหมาย แต่ว่าที่ผ่านมามีด้วยการแข่งขันด้วยสภาพของน้ำมันก็ดี ที่ผ่านมาก็ต่อสู้กันเต็มที่

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายบัญชา เดชเจริญศิริกุล (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมจะอธิบายให้เห็นภาพนิดหนึ่ง รถปัจจุบันที่ได้ตัดแปลงแล้วก็ได้เปลี่ยนแปลงกันมาเยอะแยะมากมาย รถบรรทุกสิบล้อ ยี่สิบล้อ ยี่สิบล้อ รถสิบล้อก็จะใส่ได้ประมาณ ๔๗ ตัน ยี่สิบล้อตอนนี้ก็คือ ๕๐.๕ ตัน และรถตามภาพที่ ๔ รถได้ตัดแปลงกันมานานมากเป็นสิบปีแล้ว เดี่ยวเอาล้อใส่เดี่ยวเอาล้อออก ซึ่งผู้ประกอบการที่อยากทำให้ถูกกฎหมายก็พยายามตัดแปลงเพื่อให้ได้น้ำหนักเพิ่มไปตามกฎกติกาของกรมการขนส่งทางบกที่กำหนดขึ้นมา แต่ ณ ปัจจุบัน

น้ำหนักได้ถูกกำหนดได้ลดลงไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่ ๕๘ ตันลงมาเหลือ ๕๕ ตัน ตอนนี้อยู่ที่ ๕๐.๕ ตัน รถที่ใส่ล้อหน้าที่เป็นล้อหน้าคู่อย่างที่เห็นในภาพที่ ๔ เป็นรถ ๔ คัน ลีบสองล้อ ตัวแม่ นะครับ ตัวลูกลีบสองล้อ ๓ คัน ปกติก็น่าจะใส่ได้อยู่ประมาณ ๕๕ ตัน แต่ ณ ตอนนี้อยู่ที่ ๕๐.๕ ตัน ทั้งหมด บางคนก็ต้องไปรื้อคันออกก็ต้องไปเสียค่าใช้จ่ายให้กับขนส่งไปเปลี่ยนแปลงสภาพกันอีก กลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มนี้ก็คืออยากจะทำให้ถูกกฎหมาย แต่ที่ผ่านมามีความเหลื่อมล้ำ ด้วยการปล่อยปละละเลย ส่วย Sticker ที่เห็นเป็นประจำในสื่อก็ยังมีกันเยอะแยะมากมาย ซึ่งทำให้ถนนหนทางโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทในเขตที่กำลังก่อสร้างถนน โดยเฉพาะรถดินรกรายที่วิ่งไปทำถนนใส่กันแบบเต็มกล่องเลยหนักประมาณ ๘๐-๑๐๐ ตันเลยทีเดียว ซึ่งเป็นการเอาเปรียบกันมาก ๆ ในการทำธุรกิจเรื่องขนส่ง ผ่าท่่านประธานไปถึงคณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นมาก็ขอช่วยคุณตรงนี้ให้มีความชัดเจน เพื่อทุกคนจะได้อยู่ในสายกลางขึ้นมาแล้วผู้ประกอบการอีกบางส่วนในเศรษฐกิจภาวะแบบนี้ก็ยังไม่อยากให้ทาง ธ.ก.ส. สมัยก่อนเมื่อรัฐบาลเพื่อไทยก่อนที่จะมาจากรัฐบาลนี้ คุณหมอสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้เคยให้วงเงิน ธ.ก.ส. ปล่อยกู้ให้ผู้ประกอบการที่มีความไม่คล่องตัวในธุรกิจ ปล่อยกู้ซึ่งเสียหายน้อยมาก ก็อยากให้นำวาระแบบนี้กลับมาอีกเพื่อความคล่องตัว แล้วในการแก้กฎหมายแต่ละอย่างนี้ก็ขอให้ภาครัฐแจ้งผู้ประกอบการเขานิดหนึ่งเพื่อการทำงานไปคู่กันจะได้ทำให้ถูกกฎหมายด้วย ทั้งผู้ประกอบการและภาครัฐในการเขียนกฎหมายแต่ละอย่างบางครั้งเดี๋ยวมันก็มันก็ขัดต่อความเป็นจริงกราบเรียนท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายหม่อมตันออร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่ไปขอเชิญคุณภักดิ์ น่วมเจิม ครับ

นายภักดิ์ น่วมเจิม (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม ภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. เขตคลองเตย เขตวัฒนา ก็ขออภิปรายร่วมในเรื่องอุบัติเหตุของขนส่ง เดี่ยวรบกวนขอ Slide ด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Presentation)

นายภณชิต น่วมเจิม (กรุงเทพมหานคร) : เขตคลองเตยของผม ก็เป็นปัญหาค่อนข้างใหญ่เพราะเป็นที่ตั้งของท่าเรือกรุงเทพ มีรถบรรทุกขนาดใหญ่ ลีบล้อ Trailer เข้ามา ๑๐-๑๕ เพอร์เซ็นต์ของทั้งประเทศวิ่งมาที่ท่าเรือกรุงเทพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อไม่ใช่แค่เรื่องจราจรหรืออุบัติเหตุอย่างเดียว เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องฝุ่น น้ำหนักบรรทุกที่เกิน วิ่งผิดเวลาสม ๒๑/๒๕๖๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ทุกอย่าง มีส่วนหมดเลยนะครับ ปกติวิ่งได้เฉพาะช่วงเวลาที่ไม่ใช่เร่งด่วน ๖ โมง ถึง ๙ โมงเช้า ๑๐ โมงเช้าห้ามวิ่ง แล้วก็ ๕ โมงเย็นจนถึง ๒ ทุ่มก็ห้ามวิ่ง แต่ปรากฏว่าหน้าบ้านผมเอง เคยมีรถวิ่งเข้ามาชนตมหน้าบ้านเสียงดังสนั่นหวั่นไหว ออกไปดู คำพูดแรกที่คนขับรถบรรทุก พูดว่าอย่างไรรู้ไหมครับ พูดว่าเขาเสียค่าปรับมาแล้ว เขาไม่ได้รู้สึกผิดเลยที่มาวิ่งผิดเวลา เขาบอกว่าเขาเสียค่าปรับมาแล้ว ไม่ใช่แค่รถบรรทุกอย่างเดียว จริง ๆ คำว่าขนส่งมันก็มีขนส่งสาธารณะด้วย ก็เลยขอพุ่งประเด็นไปถึงแม้ว่าอาจจะไม่ใช่ประเด็นหลัก แต่ก็ชี้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตป้ายดำจอดกันเต็มไปหมดเลย อันนี้ก็เป็นปัญหาเรื่องส่วยเหมือนกัน คือจอดแนวถนนสุขุมวิท จอดในที่ห้ามจอดชัดเจน อันนี้ยังไม่พูดถึงไม่ปลอดภัย ต่อผู้โดยสาร ไม่กตมิเตอร์ ไม่รับ พาไปกระทำมิดีมิร้ายหลายอย่าง ส่งผลกระทบต่อเรื่องการท่องเที่ยวด้วย

ส่วยทางหลวง อันนี้ผมได้พูดไปแล้วนะครับ ตำรวจพูดที่ก็หยุดไปที่หนึ่ง ไปตั้งด่านตรงสรรพยาฯ เขตบางนา เขตพระโขนง แต่ก็ไม่ช่วยนะครับ ร้องเรียนที่แก้ได้แค่ที่เดียว พุ่งนี้เอาใหม่แก้กันมาอีกแล้ว รถบรรทุกเข้าไม่ใช่เฉพาะเขตผมเขตเดียว นะครับ มันเข้ามาทุกเส้นหลักในกรุงเทพมหานครเลยที่จะวิ่งเข้ามาท่าเรือ ถนนสุขุมวิท ถนนพระรามที่ ๔ ถนนเส้นหลัก ๆ ที่เป็นแหล่งพาณิชย์กรรม มีโรงเรียน มีการจราจรที่ติดขัดอยู่แล้วปล่อยให้วิ่งเข้ามาได้อย่างไร เห็นก็ผิดอยู่แล้วนะครับ กีดขวางการจราจร อันนี้ไม่ใช่แค่รถบรรทุกอย่างเดียวบางที่จอดแช่เลยนะครับ จอดรอเวลา รวมถึงพวกแท็กซี่ก็เหมือนกัน จอดอย่างเป็นกิจจะลักษณะโดยไม่ได้เกรงกลัวอะไรเลย

ทั้งที่รู้ว่าตัวเองทำผิดกฎหมายอยู่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเยอะมาก ถึงมีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้ อย่างเป็นทางการเป็นเรื่องราว หรืออาจจะเป็นอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการวิสามัญ การคมนาคม แต่ต้องมีการศึกษาเพราะเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็น กรมการขนส่งทางบก สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องร้องตลอด มีที่ สน. ผมต้อง ทำหนังสือ ทั้ง LINE หา ทั้งโทรหา ปัญหารายวัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ คือ กทม. ใน Case ของผม และจริง ๆ ถ้าเป็นปริวิตกก็จะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีก ในกรณีนี้ไม่ใช่แค่ผู้สัญจรหรือผู้ที่อยู่อาศัยโดยรอบที่กระทบเท่านั้น จริง ๆ มีผู้ประกอบการ รถบรรทุก ผู้ขับก็เป็นอีกคนหนึ่ง บางทีมันไม่ใช่รถของเขาเอง เขาไปเข้ามาขับต่างหาก อีกทีหนึ่ง เขาก็รู้สึกไม่ปลอดภัยเหมือนกันที่มีกฎกติกาที่ไม่ชัดเจนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นะครับ จราจรทางบก ทางหลวง รถยนต์ มันมีช่องว่างให้เกิดการรีดไถเยอะมาก เพราะมันมี หลายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเยอะมาก ลงไประดับระเบียบเลยนะครับว่าด้วยการขนส่งทางบก ว่าด้วยการตรวจสภาพรถ อันนี้ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ปัญหาสิ่งแวดล้อม ควันดำ อันตราย เบรกแตก ตรวจสภาพก็คือเข้าไปตรวจแบบขอไปที รู้ครับ ขับเข้าไปออกมาอย่างไรก็ผ่าน หลักเกณฑ์ของอนุญาตให้รถใช้แก้ไขตัดแปลงเพิ่มเติม บางทีมันไม่ใช่ประเภทของเขา ด้วยนะครับ ท่านทราบไหมครับ บางทีแต่ละประเภทมันมีส่วยคนละแบบกันด้วยนะครับ อันนี้ผมก็เพิ่งรู้หลังจากได้คุยกับคนขับรถบรรทุก ระเบียบ วิธีการ เงื่อนไขในการบันทึก คะแนนมันไม่มี คือจะยึดใบขับชีหรือจะตัดแต้มเขาไม่กลัว คือเขาเสียค่าปรับไปแล้ว มันอยู่ในต้นทุนของเขาไปแล้วในการประกอบกิจการเดินรถ เขาไม่ได้เกรงกลัวต่อเรื่อง การตัดคะแนนหรือการยึดเลย คืออย่างที่เขาบอกว่าเสียสตาจ์ไปแล้ว เขาคิดว่าถูกแล้ว เขาไปได้หมดทุกที่นะครับ สถิตินะครับ อาจจะไม่ต้องลงรายละเอียดมาก แต่ดูตัวเลขใหญ่ ๆ ผู้เสียชีวิต ผู้ได้รับบาดเจ็บ ปี ๖๕๖๖ หลักแสนที่บาดเจ็บ สถิติจากตำรวจเสียชีวิต ๖๐๐ กว่าราย แล้วสังเกตดูมันจะมีกราฟต่าง ๆ ทุกอายุ หรือเป็นระดับช่วงเวลา ช่วงเวลาที่รถบรรทุกห้ามวิ่งอย่างที่ผมบอกไป ๖ โมงเช้าถึง ๙ โมงเช้า แล้วก็ช่วงเย็น

จนถึง ๓ ท่วมเป็นช่วงเวลาที่มีอุบัติเหตุเยอะที่สุด เขาถึงไม่อยากให้รถบรรทุกเข้ามาวิ่ง เป็นเวลาที่มีนักเรียน มีการสัญจรเยอะ มีผู้อยู่อาศัยในชุมชนกลับบ้าน ออกจากบ้าน ควรจะต้องกวดขันดูแลไม่ให้มีการนำรถบรรทุกขนาดใหญ่มาวิ่งในเวลาห้ามวิ่งนะครับ ถ้าเพื่อพูดถึงโดยรวมทั้งประเทศในหน้าถัดไปยิ่งแล้วใหญ่ ผู้เสียชีวิตหลักหมื่นคน ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะครับ การขนส่งรถพ่วง รถบรรทุกขนาดใหญ่มันอันตรายมาก เพราะมวลน้ำหนักมันเยอะมาก ด้วยความเร็วชนิดเดียว ถ้าเกิดผิดปกติอะไรขึ้นมา ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินได้อย่างมโหฬารเลยนะครับ เพราะฉะนั้น การกำหนดมาตรฐานต้องเข้มงวดมาก นี่ยังไม่พูดถึงผู้บาดเจ็บ ส่วนใหญ่จะเป็นมอเตอร์ไซค์ เยอะมากเลยที่เป็นมอเตอร์ไซค์ แล้วก็เป็นคนเดินถนน คนเดินที่ใช้ทางเท้าข้าง ๆ ไม่รู้ว่า วันดีคืนดีจะตายเมื่อไรนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอแรงสนับสนุนจากเพื่อนสมาชิกด้วย ในประเด็นญาติเรื่องขนส่งว่าเราจะต้องมีการศึกษาเรื่องนี้กัน แล้วก็เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาในอนาคต ขอขอบคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด ครับ

นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ต่อญาติเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาหาแนวทาง แก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ และประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ท่านประธานครับ ผมอ่านชื่อญาติ แล้วก็พบคำสำคัญอยู่ ๓ คำด้วยกัน

ข้อแรก คือคำว่า แก้กกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก

ข้อที่ ๒ แยกเป็น ๒.๑ กับ ๒.๒ ครับ ๒.๑ เพื่อให้มีความเป็นธรรม แก่ผู้ประกอบการ และ ๒.๒ มีความเป็นธรรมกับประชาชน

ข้อที่ ๓ คือคำที่ ๓ เป็นเรื่องของ การป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์

ผมไปที่ละคำก็แล้วกันครับ ท่านประธานครับ ทำไมผู้ประกอบการ
 บริการรถขนส่ง รถบรรทุกจะต้องดีนร่น หรือหาแนวทางในการจะประกอบสัมมาวิชาชีพ
 นี้ให้ได้ มีหลายปัจจัยครับ หนึ่งในนั้นก็คือศูนย์วิจัยทางเศรษฐกิจหลายสำนักพยากรณ์ว่า
 ในช่วงปี ๒๕๖๕-๒๕๖๗ ธุรกิจให้บริการขนส่งสินค้าจะเติบโตเฉลี่ย ๓-๕ เปอร์เซ็นต์
 ในขณะที่ประเทศที่เป็นต้นทางโรงงานของโลก สามารถผลิตสินค้าได้มากขึ้น หันกลับมา
 ดูบ้านเรา เราสามารถผลิตสินค้าเกษตรได้มากขึ้น เรามีเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการผลิต
 สินค้าเกษตรที่เป็นเกษตรแม่นยำ ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นการค้าการขายสินค้าไม่ว่าจะเป็น
 Offline Online ขยายตัวทุกช่องทาง การขายสินค้าผ่านด่านพรมแดนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
 อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าของคนไทย โดยเฉพาะสินค้า Online
 น่าดีใจครับ คนไทยไม่แพ้ชาติใดในโลก เราเป็นมีอวางอันดับหนึ่งในการซื้อขายสินค้า Online
 สูงสุดของโลก ดังนั้นเวลาเราจะซื้อขายสินค้า ๑ ชิ้นจะต้องมีต้นทุนที่สามารถแจกแจงชี้แจงได้ว่า
 เป็นต้นทุนผลิตสินค้าเท่าไร ค่าขนส่งเท่าไร แล้วเราก็พบว่าค่าขนส่งต่อหน่วยสินค้าของไทยนั้น
 ยังอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง ดังนั้นเราต้องไปดูว่าอะไรที่ทำให้ต้นทุนในระบบ Logistics
 หรือห่วงโซ่การผลิตอาหาร ห่วงโซ่ของการขนส่งนั้นสูงขึ้น ไปไล่เรียงดูแต่ละตัวครับ
 เราไปพบว่ากฎหมายที่เราใช้นั้นความจริงเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็อภิปรายไปก่อนหน้านี้ว่า
 เป็นกฎหมายเก่าครับ เราใช้พระราชบัญญัติทางหลวง ปี ๒๕๓๕ จะเก่าจะใหม่
 ก็ว่ากันละครับ แต่ถามว่าเก่าที่ว่านั้นเป็นธรรมกับผู้ประกอบการหรือไม่ และเป็นธรรม
 กับประชาชนหรือไม่ ไปที่โหมตความเป็นธรรมกับประชาชนครับ มีความพยายามจะ
 ออกกฎหมายที่จะพรากระหว่างรถขนคนกับรถขนของออกจากกัน ทั้งจัด Zoning
 จัด Timing ให้เวลาเหลื่อมกัน เวลาขนคนกับขนของอย่ามาทับซ้อนกันรถบรรทุก
 อย่าวิ่งน้ำหนักเกินครับ ผ้าใบต้องคลุมมิดชิด อย่าแซ่ขวา เราได้เห็น Sticker รถบรรทุกครับ
 ซับซ้ายเมียก็ดำ ซับขวาจำก็จับ แต่ว่าการป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์เป็นเรื่องยากครับ
 เพราะตราใบไต่ฝ้ายให้กับฝ้ายรับยินยอมพร้อมใจกัน โดยพยายามช่วยกันหาช่องว่าง
 ทางกฎหมาย อันนี้ก็เป็นไปด้วยความยากที่เราจะแก้ไขปัญหาย่อย หรือปัญหา

การเรียกร้องผลประโยชน์ แต่ถ้าคนที่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ว่าเก่านั้นละครับ เอาให้เห็นภาพชัด ๆ แบบชาวบ้านร้านตลาดอย่างเรานี้ละครับ เช่น ถ้าเราขับรถมาจากมุกดาหารจะมากกรุงเทพฯ มาประชุมสภา อย่างน้อย ๆ ต้องเจอ ๑-๒ ต่ำน เจ้าหน้าที่ตำรวจบางทีเวลาบังคับใช้กฎหมายก็ตอบคำถามยากครับ เช่น เรื่องของความเร็วบอกว่าห้ามขับเกิน ๑๒๐ ลงมาเจ้าหน้าที่ก็ถามว่าขับรถ ๑๒๐ เราบอกเราขับไม่ถึง เต็มที่ก็ ๘๐-๙๐ ตำรวจบอกใช่ ๑๒๐ จะเอาผิดให้ได้ก็เดินไปคลำกระโปรงหน้ารถแล้วบอกว่า ๑๒๐ แน่นนอนเพราะว่ากระโปรงหน้าร้อนขนาดนี้แสดงว่า ๑๒๐ เราเห็นทางรอดครับ เราบอกว่ารถรุ่นนี้เครื่องยนต์อยู่ข้างหลังครับ ตำรวจบอกว่าแสดงว่าต้องขับเร็ว ๒ เท่า ต้องวิ่งเร็ว ๒๔๐ ครับ เพราะมันร้อนจากข้างหลังมาข้างหน้า นี่ครับท่านประธาน คนไม่ใช่ทำอะไรก็ผิด ดังนั้นเมื่อต้องการความถูกต้องจึงมีความพยายามที่จะดิ้นรน พยายามที่จะแสวงหาช่องทางที่จะเป็นคนที่ถูกครับ ดังนั้นเรื่องของการเรียกร้องผลประโยชน์จะหมดไป มันต้องแก้อย่างเป็นระบบ ความจริงผมทำ Q & A มาเพื่อจะบอกว่า ๓ ปัญหาที่เป็นคำถาม ผมมีคำตอบมาเสร็จครับ

คำถามที่ ๑ ปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนในการออกประกาศของหน่วยงานแต่ละพื้นที่ ถนนแต่ละเส้นใครจะไปจำครับว่าใครเป็นเจ้าของถนนถูกไหมครับ และการบังคับใช้กฎหมายแต่ละเส้น แต่ละถนนนั้นมีอิสระต่อกัน นี่พูดแบบสวยงามนะครับ อิสระต่อกัน แต่ถ้าแปลภาษาชาวบ้านคือต่างคนต่างบังคับใช้ ดังนั้นทางแก้ก็คือทำอย่างไรที่เราจะบูรณาการ แก้กฏหมายให้สอดคล้องสอดรับไปด้วยกัน

ประเด็นปัญหาข้อที่ ๒ วันนี้นายจ้างลอยตัวเนื้อปัญหา คนขับก็ไปเผชิญชะตากรรมเองครับ ถูกจับถูกปรับคนขับต้องรับผิดชอบ ทางแก้เห็นอยู่แล้วครับ ก็ไปศึกษาแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการนั้นต้องร่วมรับผิดชอบด้วย

ประเด็นปัญหาข้อที่ ๓ ปกติรถจะสามารถบรรทุกได้วิ่งบนถนนปลอดภัย ๒๑ ตัน แต่ถ้าไปจ่ายส่วยก็จะเลยจาก ๒๑ ตันไปเป็น ๕๐ ตัน ทางแก้ก็มีอยู่ ๒-๓ ทาง ๑. สร้างถนนที่สามารถรองรับน้ำหนักรถได้มากขึ้น ๒. ถ้าบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

แล้วมันแก้ไม่ได้ก็ต้องไปแก้ไขกฎหมายให้เป็นปัจจุบัน แต่ผมเห็นว่าเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านมนพร เจริญศรี ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม สุรพงษ์ ปิยะโชติ เอาอยู่ครับ และในส่วนของคณะกรรมการสามัญ ชุดของครุมาธิบดี สังข์พุ่ม คณะกรรมการการคมนาคม ผมมั่นใจว่าถ้าได้ศึกษาเรื่องนี้ก็จะแก้ไขปัญหาได้อย่างแน่นอน เพราะผมไม่เคยเห็นครุตกลเลขครุเก่งทุกคน สามารถคำนวณน้ำหนัก อ่านกฎหมายรู้ฎกฎหมายเป็น จึงขอเสนอว่าให้นำเรื่องนี้ไปให้กับคณะกรรมการการคมนาคมซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญศึกษาเรื่องนี้ หวานเจี๊ยบครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปขอเชิญ คุณวีรภัทร คันธะ

นายวีรภัทร คันธะ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วีรภัทร คันธะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๖ พรรคก้าวไกล ตัวแทนคนพระประแดงครับ ผมขออนุญาตมีส่วนร่วมในการอภิปรายขอร้องให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบกเพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ท่านประธานครับผมเกรงว่าเวลา ๗ นาทีจะไม่ค่อยพอถ้าให้เวลาสัก ๗๐ นาทีน่าจะมีความคุ้ยกันได้เยอะกว่านี้ แต่เนื่องจากว่าเรามีระยะเวลาที่จำกัดก็ขออนุญาตที่จะอภิปรายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาส่วยรถบรรทุกในอำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ ขอ Slide ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายวีรภัทร คันธะ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ปัญหาในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นเมืองอุตสาหกรรม มีรอยต่อกับทางเขตบางนา เขตคลองเตย อำเภอพระสมุทรเจดีย์ เรื่องนี้เราพูดกันมานานแล้วครับท่านประธาน เพราะว่าเรื่องของรถบรรทุกน้ำหนักเกินมีปัญหาอย่างต่อเนื่อง และมีปัญหาเรื่องของการวิ่ง

ในช่วงเวลาห้ามวิ่งด้วยครับ สาเหตุมาจากการที่บริษัทต้องแบกต้นทุนค่าขนส่ง จึงต้องลดต้นทุนด้วยการให้รถบรรทุกแบกน้ำหนักเกินในแต่ละรอบของการวิ่ง เพื่อลดต้นทุนของบริษัทแล้วการทำรอบในการวิ่งยังต้องวิ่งนอกเหนือจากเวลาที่กำหนด สร้างความเดือดร้อนและความไม่ปลอดภัยให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน และที่สำคัญเรื่องนี้คือ การทำให้ถนนเสียหายยิ่งขึ้น ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับแค่การเรียกร้องส่วย ของวงการยุติธรรมเท่านั้นนะครับแต่ยังรวมไปถึงปัญหาการเรียกร้องผลประโยชน์กับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องนี้ผมต้องบอกตรง ๆ ครับว่า การยึดรถบรรทุก ยึดก็ไม่ได้ เพราะว่าเสียเลนบนถนน ไม่มีที่เก็บพักรถบังคับจอดก็ไม่ได้เช่นกัน ปัญหาเหล่านี้ เกิดขึ้นมากมายเหลือเกินในอำเภอพระประแดง จนทำให้การแก้ปัญหารถบรรทุก ไม่สามารถแก้ไขได้สักที ผมเข้ามารับตำแหน่ง ๔-๕ เดือนนี้ Traffy Fondue ของผม ๘๐ เปอร์เซ็นต์มีแต่ปัญหาเรื่องของรถบรรทุก และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับรถบรรทุกครับ ปัญหาที่เกี่ยวข้องก็คือเรื่องของสมรรถภาพคนขับรถ จากปัญหาเกี่ยวกับรถบรรทุก ที่ผมว่าไปแล้วนะครับ การขับรถเพื่อทำรอบจำเป็นต้องอดนอน คนขับจึงต้องหา สิ่งกระตุ้น นั่นก็คือเครื่องดื่มชูกำลังและยาเสพติดครับ ยาบ้าและใบกระท่อม มีมากมายเหลือเกินในพื้นที่อำเภอพระประแดง เนื่องจากว่าคนโรงงานและคนในแวดวง อุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่ต้องการหารู้งานค่า ก็ไปพึ่งพายาเสพติด ส่งผลให้สุขภาพคนขับรถมีปัญหาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และทำให้ธุรกิจยาเสพติด ก็เติบโตในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุบนถนน และเกิดอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินต่อประชาชนในระยะยาว Slide ต่อมาครับ รถบรรทุกวิ่งในซอยเล็ก ครับท่านประธาน ถนนเล็กนิดเดียวเนื่องจากว่าในสมัยก่อนอำเภอพระประแดงเป็นพื้นที่ อุตสาหกรรมที่เป็นรอยต่อของกรุงเทพมหานคร แต่มีชุมชนที่ขยายตัวเข้ามา ค่อย ๆ ขยายตัวเข้ามา ปัจจุบันยังมีโรงงานที่อยู่ร่วมกับชุมชนได้แต่ในหลาย ๆ จุดชุมชนที่อยู่ กลับกลายเป็นว่าปล่อยเด็กเข้ามาอยู่ในบริเวณที่รถบรรทุกวิ่งทำให้เกิดอันตราย เกิดอุบัติเหตุ ที่น่าสลดไปหลายต่อหลายครั้ง ส่วนรถอีกหลายคันจอดรถบนถนนกันแบบไร้วินัย

จอตรอเข้าโรงงาน จอดพักทานอาหาร ใช้พื้นที่บนถนนหลวงจอดแข่งจนเกิดปัญหา การจราจรติดมากในพื้นที่พระประแดง ท่านประธานครับ ผมมีข้อเสนอเบื้องต้น ก่อนที่จะมีมติว่าจะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้ง แต่ผมคงต้องบอกว่าปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้อง ใช้กลไกในสภาเพื่อหาทางออกของปัญหา

อย่างแรก ผมเสนอในเรื่องของการเจรจาหาพื้นที่ว่างโดยเฉพาะใต้ทางด่วน เพื่อทำจุดพักรถและเป็นจุดยึดรถในเวลาเดียวกัน แล้วก็ส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมระบบการขนส่งสินค้า โดยเฉพาะเรื่องของการขนส่งด้วยรถไฟ และทางเรือ

นอกจากนี้ผมเสนอให้สร้างความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนทำ CSR ด้วยกัน เพื่อสร้างลักษณะของการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย ซึ่งเป็นแผนในระยะสั้น ส่วนแผน ในระยะยาวผมเสนอให้การตีเส้นของผังเมือง ชีตสีของผังเมืองต้องมีแผนในการย้าย โรงงานออกจากชุมชน เพราะปัจจุบันพระประแดงเป็นพื้นที่ที่ติดกับกรุงเทพมหานคร ห่างเพียงเจ้าพระยาเท่านั้นครับ

ข้อสุดท้าย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ในหลาย ๆ ประเทศเรามีศาล จราจรเกิดขึ้นนะครับ เพราะศาลจราจรนี้จะเปรียบเทียบปรับ แล้วก็ดูแล Case ที่เกิดขึ้น เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์หรือส่วยรถบรรทุก ท่านประธานครับ ผมในฐานะ ที่เป็นคนพระประแดง ผมต้องการให้บ้านเมืองของผมอยู่อย่างสงบสุข โดยที่รถบรรทุก จะต้องลดน้อยลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งเป็นศูนย์ เพราะปัจจุบันพระประแดงก็ถือว่าเป็นเมืองแห่งหนึ่ง และอยากจะให้อยู่ร่วมกันด้วยความปลอดภัยไม่มีส่วย ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญ คุณประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ ครับ

นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี เขต ๗ อำเภอลำลูกกา

อำเภอชัยบุรี และอำเภอหนองเสือ ผมขอร่วมอภิปรายเพื่อตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 แก่กฎหมายขนส่งทางบกเพื่อความเป็นธรรมแล้วก็ป้องกันส่วยทางหลวง จากที่คุณวีรภัทร
 คັນระ พุดไปสักครู่ก็ปัญหาเดียวกันเลยกับของอำเภอลำลูกกานะครับ ในอำเภอลำลูกกา
 อำเภอหนองเสือ อำเภอชัยบุรีจะมีรถบรรทุกพ่วงวิ่ง ขอ Slide หน้าที่ ๒ ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิด Clip ภาพ)

นายประสิทธิ์ ปัทมผดุงศักดิ์ (ปทุมธานี) : ถนนขรุขระตามที่เราเห็นในภาพ
 เกิดจากรถบรรทุกที่เกินน้ำหนัก บรรทุกน้ำหนักเกิน บรรทุกดิน รถพ่วงวิ่งตลอดเวลา
 ถนนก็ขรุขระตามภาพเลยนะครับ แล้วก็ต้องซ่อมแซมกันตลอดเวลา แล้วกว่าจะซ่อม
 ก็ใช้เวลานานนะครับ เพราะว่าทางเทศบาลเองก็ดี หรือว่าทางหลวงชนบทเองก็ดี
 รู้ว่าสร้างไป ซ่อมไปมันก็จะพังอีก เพราะฉะนั้นผมก็ต้องตามเรื่อย ๆ เพื่อให้มาซ่อม
 สักทีนะครับ แต่ตรงนี้ผมตามแล้วซ่อมไปเรียบร้อยแล้วนะครับ

ปัญหาต่อไป อันนี้คือป้ายที่ผมไปถ่ายมานะครับ ป้ายห้ามวิ่งในตอนเช้า
 ช่วงเช้า ๖ โมงเช้า ถึง ๙ โมง แล้วก็ช่วงเย็น ๔ โมงเย็น ถึง ๒ ทุ่ม รถตั้งแต่หกโมงขึ้นไป
 ห้ามวิ่งบนถนนเส้นนี้นะครับ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าเราจะเห็นรถบรรทุกพ่วงวิ่งตลอดเวลาเลย
 ทั้งรถบรรทุกหนัก รถบรรทุกพ่วงวิ่ง ปัญหาคือการจราจรติดขัดแล้วก็เกิดอุบัติเหตุ
 ตอนเช้าก็จะมีนักเรียนขี่มอเตอร์ไซด์ไปโรงเรียน ตอนเย็นก็มีนักเรียนขี่มอเตอร์ไซด์
 กลับบ้าน ซึ่งก็อันตรายมาก ๆ เลยนะครับ หลายครอบครัวก็แจ้งร้องเรียนมาที่ผม
 ผมก็พยายามช่วยนะครับ ดังภาพต่อไปเราลองมาดูกันครับ ตรงนี้ได้แจ้ง สภ. คูคต
 และ สภ. ลำลูกกาไป ช่วงนั้นจะเห็นว่า ๕ โมงเย็นถนนโล่งเลยนะครับ ๖ ปีที่ผมอยู่ตรงนี้
 ไม่เคยมีถนนโล่งขนาดนี้มาก่อนนะครับ ตรงนี้คือหน้าหมู่บ้านบ้านฟ้าปิยรมย์ คลองหก
 ถนนลำลูกกา ถนนโล่งมาก ๆ หลังจากที่ผมได้แจ้งทาง สภ. คูคตไป แล้วก็ สภ. ลำลูกกา
 ไปแต่โล่งได้อยู่ประมาณ ๒ เดือนแล้วก็กลับมาเหมือนเดิม อันนี้คือปัญหาที่ผมบอกนะครับ
 รถใหญ่วิ่งตลอดเวลา ตรงนี้จะเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ก็มีผู้บาดเจ็บแล้วบางครั้งก็ถึงกับ

เสียชีวิต เนื่องจากว่าวิ่งตลอดเวลาแล้วถนนก็เล็ก ก็อยากให้มีการแก้ไขนะครับ ตรงนี้ผมก็จะแยกเป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก คือคนที่สงสัยว่าที่วิ่งได้ตลอดเวลาเกิดจากส่วยทางหลวงหรือไม่ อันนี้คือประเด็นแรก ซึ่งทุกคนในที่นี้หรือว่าพรรคก้าวไกลเราเองก็พยายามต่อสู้กับส่วยทางหลวงมานะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ผมก็เห็นใจผู้ประกอบการรถบรรทุกว่าถ้าไม่ให้เขาวิ่งเลยหรือว่าห้ามวิ่งเวลาอย่างนั้นก็อาจจะทำให้ต้นทุนเขาสูงเพิ่มขึ้น การแข่งขันก็จะลำบากขึ้น เพราะฉะนั้นผมก็อาจจะเสนอทางเลือกนะครับ อย่างเช่นเรามาดูกฎหมายกันนะครับ ผากคณะกรรมการชุดนี้ถ้าตั้งขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นวิสามัญหรืออนุกรรมการนะครับ ผากพิจารณากฎหมาย อาจจะเพิ่มจากรถหกล้อนะครับ อาจจะเพิ่มรถสิบล้อขึ้นไป ที่ห้ามวิ่งในช่วงเร่งด่วน แล้วเวลาเร่งด่วนของเราอาจจะลดเวลาลงมาจากตอนเช้า ๓ ชั่วโมง อาจจะลดลงมาเหลือ ๒ ชั่วโมง ตอนเย็น ๔ ชั่วโมงก็อาจจะลดลงมาเหลือ ๓ ชั่วโมง เพื่อให้มีการเจรจาประนีประนอมกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้ใช้งานใช้ถนน อันนี้อาจจะเป็นข้อเสนอที่อยากจะให้ศึกษาจะได้ดูความเป็นไปได้ นะครับ

ตรงนี้ก็อีกประเด็นหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ก็ได้พูดไปแล้วเรื่องของบังโคลนใหญ่ คุณลักษณะนี้นะครับ ถ้าไม่จ่ายส่วยมีสิทธิไหมครับ ลองดูวิ่งได้ขนาดนี้นะครับ กินไป ๓ เลน แล้วรถเล็ก รถใหญ่ก็มีอุบัติเหตุจากการที่บังโคลนใหญ่ขนาดนี้นะครับ มอเตอร์ไซค์วิ่งสวนมาอาจจะชนได้เลยครับ ตรงนี้ผมก็รณรงค์กับใน Page ของผมให้คนที่ม่ข้อมูลเกี่ยวกับส่วย Sticker ก็ Add LINE Official มาหาผมได้นะครับ แจ้งข่าวแล้วผมก็จะรวบรวมให้กับดาวเคราะห์น้อยของพรรคผมนะครับ คุณวิโรจน์ ลักษณะอดีต ให้ไปชนกับส่วยต่อไปครับ

เรื่องต่อไปที่ผมจะพูดถึงก็จะเป็นของใบสั่งจราจรนะครับ ใบสั่งจราจรมีสถิติหลังจากที่เราเปลี่ยนใบสั่งเป็นว่า ถ้าคุณไม่จ่ายค่าปรับนี้ไม่สามารถต่อภาษีได้ อันนี้ถือเป็นไม้ตายของทางจราจรเลยนะครับ แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ

บนท้องถนนลดลงอย่างมีนัยสำคัญนะครับ ลดลงมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มใช้แล้วก็มา พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน ๕ เดือนนะครับ กราฟผู้เสียชีวิต ลดลงมาโดยตลอด แสดงว่าการทำลักษณะนี้จะช่วยปรามผู้ใช้รถใช้ถนนให้ระมัดระวัง ไม่ทำผิดกฎจราจร ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องที่ดี แต่เมื่ออาทิตย์ก่อนศาลปกครองกลางก็บอกว่า ขอให้เพิกถอนตรงนี้ เพราะว่าการออกใบสั่งแบบนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกปรับ ไม่มีโอกาสโต้แย้งนะครับ ตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปหาทางทำให้มันเป็นกฎหมาย ที่ศักดิ์สิทธิ์มากกว่านี้แล้วก็ไม่ผิดกฎหมายแล้วก็สามารถที่จะลดอุบัติเหตุได้ ลดการเสียชีวิตได้ อันนี้ฝากไว้อีกหนึ่งเรื่องหนึ่ง

ส่วนเรื่องที่ ๕ ป้ายจราจรต่าง ๆ เห็นไม่ชัดเจน ตรงนี้บางส่วนก็มีต้นไม้บัง บางส่วนก็เป็นป้ายกลับรถแต่กลับรถไม่ได้ อันนี้ตรงลำลูกกาคลองหกอีกเหมือนกันนะครับ เพราะผมผ่านบ่อย ผมก็ขอยกตัวอย่างหน้าวัดประชุมราษฎรนะครับ ก่อนหน้านี้ไม่มีสัญญาณ ไฟจราจรแล้วก็รถติด การกลับรถลำบากก็มีการศึกษากันอย่างไรไม่ทราบนะครับ ก็เริ่มทำ ไฟสัญญาณจราจรใช้เวลา ๒ ปีในการทำ ติดตั้งแค่ไฟสัญญาณจราจรใช้เวลา ๒ ปี เปิดใช้ มา ๒ เดือนปรากฏว่ารถติดหนักกว่าเดิม รถไปติดในซอยก็เลยปิดการทำงานไปจนถึง ปัจจุบันนี้ สร้างมา ๒ ปี ใช้งาน ๒ เดือน แล้วก็ปิดใช้ยาวเลย แต่ก็ไม่มีเครื่องหมายอะไร บอกเลยว่าไม่ใช้งานแล้ว ถนนก็ยังเบี่ยงให้คนเข้าไปกลับรถ พอกลับไม่ได้ก็ต้องเบี่ยง กลับคืนมา ซึ่งเกิดอุบัติเหตุได้ อันตรายมาก ๆ นะครับ ก็ขอฝากท่านประธานไว้เพียงเท่านี้ ไว้พิจารณา แล้วก็ทำป้ายจราจรกันให้ถูกต้อง ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ อีก ๓ ท่านนะครับ ท่านเชตวัน เตือประโคน ท่านเอกราช อุดมอำนาจ
ท่านธีรรัชชัย พันธุมาศ เชิญท่านเชตวัน เตือประโคน

นายเซตวัน เตื่อประโคน (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพครับ ผม เซตวัน เตื่อประโคน สส. พรรคก้าวไกล จังหวัดปทุมธานี พื้นที่เทศบาล เมืองคูคต เมืองลำสามแก้ว และเมืองลาดสวาย วันนี้ผมขอร่วมอภิปรายในญัตติขอให้ สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์

ท่านประธานครับ เพื่อน ๆ สมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้วถึงเรื่องปัญหาของรถบรรทุก ผมคงไม่ขอพูดซ้ำ แต่ที่จะอภิปรายให้ได้รับทราบปัญหาเพื่อร่วมหาทางแก้ไขแก้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์หรือส่วย นั่นก็คือมีสาเหตุหลัก ๆ มาจากขนส่งสาธารณะในท้องที่ที่ไม่เพียงพอ ก็เลยทำให้เกิดเรื่องของส่วยแท็กซี่ แต่ก่อนที่จะไปถึงตรงนั้นครับท่านประธาน พื้นที่ของผมเทศบาล เมืองคูคต เมืองลำสามแก้ว และเมืองลาดสวายนี้ พื้นที่ประมาณ ๕๘ ตารางกิโลเมตร มีประชากรอยู่หนาแน่นมาก ๕๘ ตารางกิโลเมตรนี้ประชากรถึง ๑๗๙,๐๐๐ คน พื้นที่เพียงแค่นี้อัดแน่นไปด้วยผู้คน ชุมชน หมู่บ้านจัดสรร แต่ทว่าปัญหาที่พวกเราเจอก็คือขาดขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐานครอบคลุม ทั่วถึง เพียงพอ และตรงต่อเวลา เพื่อที่จะทำให้คนใช้รถ ใช้ถนนนี้วางแผนในการเดินทางของตัวเองได้

ท่านประธานครับ ปัญหาในเรื่องขนส่งสาธารณะที่ไม่เพียงพอนี้เองที่ทำให้ประชาชนต้องซื้อรถ ครอบครัวยุคสองคันเพื่อให้ตัวเองมีเสรีภาพในการเดินทาง แต่ที่ไหนได้ครับ ซื้อรถมาคิดว่าจะมีเสรีภาพในการเดินทาง กลับกลายเป็นว่าต้องมาติดแหง็กอยู่บนถนน สำหรับคนที่ไม่มียุติธรรมครับ คนที่ไม่มียุติธรรมแน่นอนว่าต้องใช้บริการขนส่งสาธารณะ ซึ่งพอไปดูรถโดยสารสาธารณะในพื้นที่อย่างรถเมล์ก็พบว่ามีความน้อยเหลือเกิน ถ้าเทียบกับเขตพื้นที่ที่มีคนอาศัยอยู่มากมายอย่างที่ผมได้ให้ตัวเลขไปแล้ว เมื่อรถเมล์มีน้อยคนก็ต้องคอยนาน และพอรอานานรถแต่ละคันที่มาก็อัดแน่นไปด้วยผู้คนเป็นจำนวนมาก ซึ่งประชาชนที่ไม่มีทางเลือกมากก็ต้องจำขึ้นไปเบียดกับคนอื่น ๆ บนรถเมล์ที่สภาพส่วนใหญ่

ก็เก่ามาก ๆ ย่ำแย่มากครับท่านประธานลองไปดูได้ ในพื้นที่อำเภอลำลูกกาตรงนี้มีรถโดยสาร รถเมล์ให้บริการน้อยมาก ๆ แล้วก็มีประชาชนแจ้งเรื่องเข้ามาถึงผมว่าอยากให้เราช่วยไปแจ้งกับทางขนส่งให้เพิ่มจำนวนรถขนส่งสาธารณะตรงนี้ให้มากขึ้นด้วย และเพราะความขาดแคลนรถเมล์นี้เอง และเพราะสภาพของรถเมล์ที่เป็นแบบนี้เองที่ทำให้คนหันมาใช้บริการแท็กซี่ที่เพิ่มความสะดวกสบายขึ้นมาหน่อยนะครับ และความต้องการใช้บริการแท็กซี่นี้เองที่ทำให้ประชาชนจำนวนมากตั้งข้อสงสัยว่าได้กลายเป็นช่องทางให้เกิดการเรียกรับผลประโยชน์ มีเรื่องของส่วยเกิดขึ้นหรือไม่ โดยเฉพาะในจุดบริเวณใต้สถานีรถไฟฟ้ามหานคร ซึ่งเป็นสถานีปลายทาง และเป็นส่วนต่อขยายมาจากกรุงเทพมหานคร บริเวณดังกล่าวมีรถแท็กซี่จอดอยู่เยอะมาก ๆ จุดหนึ่งที่ห้ามจอดจอดค้างเป็นเวลานาน จุดเกิดขบวนการจราจร แล้วก็เป็นที่ที่เคยมีเรื่องของ Sticker แลกกับการจอดแช่ เวลาแท็กซี่ต่างถิ่นเข้ามา ก็จะโดน Mafia ที่คุมวินแท็กซี่ตรงนี้ไล่ให้ออกไปด้วย หรือแม้แต่กรณีที่เคยมีคนมาเล่าให้ผมฟัง เย็นวันที่ฝนตกซึ่งเป็นวันที่จะมีความต้องการของการใช้แท็กซี่เป็นจำนวนมาก แท็กซี่ท้องถิ่นที่เคยจอดแช่อยู่แล้วก็จะได้ออกไป แล้วพอมีแท็กซี่จากที่อื่นเข้ามา ประชาชนเรียกให้แท็กซี่มารับก็ปรากฏว่ายังมีคนคุมวินแท็กซี่ตรงนี้ไล่ให้แท็กซี่คนนั้นออกไป แล้วก็บอกกับประชาชนที่จะเรียกแท็กซี่ว่าให้รอแท็กซี่ของท้องถิ่นที่กำลังจะกลับเข้ามา ท่านประธานครับ จากข้อมูลของสำนักข่าวแห่งหนึ่งที่ได้ไปลงพื้นที่ตรวจสอบเรื่องนี้ก็พบว่ามีค่าตุ๋นแบบนี้จริง ๆ ๓๐๐-๖๐๐ บาทต่อเดือน ผมมีโอกาสได้คุยกับทางกลุ่มสายไหมต้องรอด ซึ่งเข้าไปช่วยเหลือเหยื่อหลาย ๆ ราย กรณีที่สามารถจับตัวคนร้ายได้ คนที่ทำร้ายร่างกายที่เคยเกิดขึ้นมาแล้ว คุณลุงคนหนึ่งแวะเข้าไปรับผู้โดยสาร แต่ปรากฏว่าถูกทำร้ายร่างกายกรณีที่จับตัวคนร้ายได้แบบนี้ผลของคดีก็คือเมื่อคนร้ายรับสารภาพบอกว่าจะไม่ทำอีกโทษก็เพียงแค่จ่ายค่าปรับแล้วก็รอลงอาญา ซึ่งสุดท้ายพอปล่อยตัวออกมาแล้วก็กลับมาเป็น Mafia คุมวินแท็กซี่อีกเหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่การทำร้ายร่างกายนี้ไม่ใช่การทะเลาะวิวาทของบุคคลซึ่งจะยอมความกันได้ แต่มันคือการทำร้ายร่างกายของคนทั่วไปในที่สาธารณะ

ซึ่งกรณีนี้ก็เคยมีการเสนอให้เป็นเรื่องของการเพิ่มโทษให้หนักขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ท่านประธานครับ หากท่านลองไปสอบถามคนในพื้นที่แล้วผมมั่นใจว่าประชาชนจำนวนมากต่างเชื่อว่าวินแท็กซี่บริเวณดังกล่าวนี้มีการเรียกรับผลประโยชน์ ประชาชนเขาเชื่ออย่างนั้นจริง ๆ ครับ ส่วนข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรก็คงต้องมีการตรวจสอบ แต่เพราะอะไรครับที่ทำให้ประชาชนเชื่อ ก็เพราะสิ่งที่พวกเขาเห็นก็คือสถานีตำรวจอยู่ตรงนั้น แท็กซี่จอดแช่ และมี Mafia คอยไล่แท็กซี่ที่อยู่ตรงนั้น มีผู้ถูกทำร้ายร่างกายก็ตรงนั้นใกล้ ๆ กับสถานีตำรวจ ท่านประธานครับ นี่เป็นสาเหตุที่ทำให้เราต้องตั้งคณะกรรมการวิชาการชุดนี้ครับ ดังนั้นผมจึงเห็นด้วยกับญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ขอขอบคุณครับ

นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปท่านเอกราช อุดมอำนาจ ครับ

นายเอกราช อุดมอำนาจ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม เอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตดอนเมือง พรรคก้าวไกล ขอขอบคุณท่านประธานที่ได้เปิดโอกาสให้อภิปรายในเรื่องญัตติที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอเกี่ยวกับการขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบกเพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ ท่านประธานครับ ในเขตดอนเมืองนี้จะมีถนนสายหนึ่งชื่อว่า ถนนกำแพงเพชร ๖ ถนนเส้นนี้มีระยะทางตั้งแต่เขตหลักสี่จรดจนถึงจังหวัดปทุมธานี เป็นเขตติดต่อกัน และการขยายตัวของชุมชนเมืองไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในเขตดอนเมืองมีชุมชนมีหมู่บ้านจัดสรรที่เกิดขึ้นจำนวนมาก มีการขนบรถทุกหิน ดิน ทราย เพื่อใช้ในการก่อสร้างจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกันเขตตรงนั้นก็เป็นพื้นที่ที่มีกองทัพอากาศตั้งอยู่แล้วก็มีมีการขนบรถทุกในการใช้รถใช้ถนนที่มีขนาดใหญ่เช่นเดียวกัน การสัญจร

บริเวณดังกล่าวแน่นอนว่าย่อมส่งผลกระทบต่อถนน ต่อพื้นผิวจราจรเป็นปัญหาหนักที่เดือดร้อน เพราะวารถบรรทุกที่บรรทุกเกินย่อมทำให้สภาพถนนนั้นพังไว จากระยะเวลาการใช้งานสัก ๑๕ ปีอาจจะลดเหลือสัก ๕ ปี ๑๐ ปีก็พังแล้ว ไม่ถึงด้วยนะครับ และงบประมาณก็ไม่เพียงพอที่จะไปซ่อมแซม และปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง นั่นก็คือ เรื่องของการกวาดชั้นในเรื่องของระยะเวลาที่รถบรรทุกต่าง ๆ ที่ขนส่งนั้นอาจจะมาปะปนกับรถที่สัญจรในช่วงเวลาเร่งด่วนหรือชั่วโมงปกติ เพราะฉะนั้นการกวาดชั้นไม่ว่าจะเป็นการทางด้านกฎหมายในเรื่องของระยะเวลาการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของน้ำหนักในการขนส่ง ย่อมส่งผลกระทบเป็นวงกว้างไป ท่านประธานครับ ทำไมรถขนส่งรถบรรทุกขนาดใหญ่ถึงต้องบรรทุกหลาย ๆ รอบ ผมก็พยายามมองจากเลนส์ความเป็นผู้ประกอบการ อาจจะเกิดจากปัญหาต้นทุนขนส่งที่ราคาแพงไม่ว่าจะเป็นค่าจ้างหรือค่าน้ำมันจึงต้องบรรทุกเยอะ ๆ เพื่อให้รอบที่ขนส่งน้อยลง แต่ปัญหากลายเป็นว่ารัฐต้องมาแบกรับงบประมาณในการซ่อมแซมพื้นถนน ในขณะที่เดียวกันปัญหานี้กฎหมายที่มาบังคับใช้ก็อาจจะมีความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการยึดรถ เพราะรถคันหนึ่งก็ราคาไม่ใช่ย่อย เพราะฉะนั้นการที่รถของผู้ประกอบการจะถูกยึดไปก็ย่อมเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นมันมีรายละเอียดปลีกย่อยของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้ประกอบการก็ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของผู้ซื้บก็ดี หรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาครัฐการบังคับใช้กฎหมายก็ดี ล้วนแต่มีช่องว่างทั้งสิ้น ผมชวนท่านประธานมาดูในรายงานที่ทางเจ้าหน้าที่ได้ทำมา ผมอยากจะนำเสนอให้พี่น้องได้เห็นว่ามี การสำรวจความคิดเห็นของนิด้า เป็นเรื่องของการเปิดเผยผลสำรวจช่วย Sticker รถบรรทุก ซึ่งเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๗ ผลสำรวจบอกว่าร้อยละ ๘๒.๙๐ เห็นว่าส่วนใหญ่มีการบรรทุกเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด และสาเหตุที่รถบรรทุกเกินกว่ากำหนดนั้นเพื่อลดต้นทุนค่าขนส่งร้อยละ ๗๓ และเพื่อเพิ่มกำไรในธุรกิจขนส่งร้อยละ ๖๓.๑๙ และขนาดน้ำหนักที่กฎหมายกำหนดไม่สะท้อนกับความเป็นจริงร้อยละ ๒๗.๐๗ เนื่องจากกระแสข่าวในช่วงของช่วย Sticker เพราะฉะนั้นข้อมูลจากสำนักงานการควบคุมยานพาหนะ

กรมทางหลวงบอกว่าสถานีตรวจน้ำหนัก ๘๗ สถานีทั่วประเทศมีการร้องเรียนเรื่องน้ำหนักเกินย้อนหลัง ๓ ปี ๑,๔๗๙ เรื่อง และจับได้ ๔๖๘ คัน คือตัวเลขมันสวนทางกับความรูสึกจริง ๆ เพราะเมื่อดูจากสภาพท้องถนน นี่ขนาดในตอนเมืองที่อยู่ทางกรุงเทพฯ เหนือยังขนาดนี้ แล้วทั่วประเทศจะมีผู้ที่ลักลอบผิดกฎหมายขนาดไหน ไปดูในต่างประเทศ เขามีการสำรวจศึกษาพฤติกรรมผลกระทบของสินบนที่ผู้ขับขี่รถบรรทุกต้องจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ในประเทศหนึ่ง ซึ่งมีการนำข้อมูลวิจัยมาพบว่ามี การจ่ายสินบนมากกว่า ๖,๐๐๐ ครั้ง และค่าสินบนคิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสำหรับการเดินทาง เท่ากับว่าถ้าสามารถศึกษาเรื่องนี้แก้ปัญหาเรื่องนี้ได้จบก็จะทำให้สภาพของผู้ประกอบการจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ภาครัฐก็ไม่ต้องมาแบกรับในเรื่องของการช่อมถนน ช่อมไปแก้ปัญหาไปไม่จบและกระทบไปถึงพี่น้องประชาชนคนอื่นด้วย ผมจึงอภิปรายวันนี้อยากจะสนับสนุนให้สภาแห่งนี้ช่วยพิจารณากันว่า ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ชุดนี้เถอะครับ เพื่อศึกษาให้เห็นว่าปัญหาการขนส่งของพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจะได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น และทำให้ช่วยกันพิจารณาถึงการปรับแก้กฎระเบียบต่าง ๆ และปกป้องการเรียกรับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หวังว่าเพื่อนสมาชิกแห่งนี้ก็จะได้เห็นความสำคัญของญัตตินี้ที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านธีรจชัย พันธุมาศ ตามด้วยท่านวิโรจน์ ลักษณาติศร เชิญท่านธีรจชัย พันธุมาศ ครับ

นายธีรจชัย พันธุมาศ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ธีรจชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง ขออนุญาตท่านประธานในการอภิปรายญัตติเรื่องแนวทางการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ ประชาชน และป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์ หัวข้อญัตติตรงนี้เป็นญัตติที่ Classic และมีมา

เป็นเวลานาน นั่นก็คือมีส่วยรถบรรทุกน้ำหนักเกินจำนวนมากมาย ตามกฎหมาย น้ำหนัก ๕๕ ตัน รถบรรทุกสามารถบรรทุกได้ แต่ในความเป็นจริงรถบรรทุกนั้น ๘๐ ตัน ๑๐๐ ตันเยอะแยะไปหมดเลย ภาระของพี่น้องประชาชนและผู้แข่งขันในผู้ประกอบการ มันไม่เท่ากันรถบรรทุกในประเทศไทยมีประมาณ ๑ ล้านเศษ ๆ นิด ๆ มีประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คัน ไม่ยอมอยู่ในระบบของส่วยตรงนี้และกำลังต่อสู้อยู่ แต่อีกประมาณ ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ คันนั้น อยู่ในระบบส่วย นั่นก็คือยอมจ่ายผลประโยชน์ซึ่งมีประมาณ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ตรงนี้มันเป็นมูลเหตุจูงใจในการที่จะทำให้อีกประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ คันเอาเปรียบคนอื่น บรรทุกเกินแล้วมาจ่ายส่วย เป็นการกระทำความผิด แล้วก็บรรทุกให้เกินเท่าตัวของบุคคลที่ทำสุจริต แล้วต้องไปถูกจับ ถูกดำเนินคดี ในส่วนของการดำเนินการตรงนี้ รัฐ ศาลต่าง ๆ ที่ดำเนินคดีนั้นยาก เนื่องจากว่าระบบของรัฐ ในปัจจุบันนั้นใช้ระบบด่านชั่งน้ำหนัก ถ้าเกินก็จะถูกจับดำเนินคดีโทษปรับจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาทมันน้อย และคนที่ถูกจับคือลูกจ้างที่เป็นผู้ขับรถดำเนินคดีขึ้นมา แล้วศาลจะรอการลงโทษให้เพราะว่าไม่ใช่เจ้าของแท้จริง กฎหมายยังไม่มีมีการก้าวล่วง ไปถึงการที่ผู้ประกอบการโดนดำเนินคดีเอง และเจ้าของสินค้าที่ส่งสินค้าน้ำหนักเกิน ไม่สามารถไปก้าวถึงตรงนั้นทำให้มีการกระทำความผิด และคนที่จ่ายระบบส่วยกับตำรวจ จะไม่เข้าผ่านด่าน ไม่ต้องถูกตรวจสอบก็ไม่เข้าสู่ระบบการถูกดำเนินคดี นั่นหมายความว่ากลุ่มคนกระทำความผิดจริง ๆ ที่จ่ายส่วย ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ คันนั้นไม่ถูกดำเนินคดี ตามกฎหมาย นี่คือการยุติธรรมแก่ผู้ประกอบการนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของการที่กระทำตรงนี้มันเกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง ถนนซึ่งพังทุกวัน และการกระทำไม่ใช่เป็นการละเมิดที่วิ่งบู้บั้ง แต่น้ำหนักเกินมันทำให้ค่อย ๆ พัง และนี่คือภาระที่ภาษีของประชาชนทั้งประเทศจะต้องมาซ่อมแซมต่าง ๆ พวกนี้ แต่ประโยชน์กำไรอยู่กับผู้ประกอบการที่เห็นแก่ตัวบางกลุ่มเท่านั้นเอง ใช้ระบบกฎหมาย ปัจจุบันทำไม่ได้ เราจะแก้อย่างไรครับระบบด่านชั่งน้ำหนักต้นทุนสูงครับ บางทีก็ฟ้อง ในด่านที่ตั้งก็มี ในประสบการณ์เข้าไปแถวเขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง

ของผมมีนิคมอุตสาหกรรม มีรถบรรทุกวิ่ง เขาใช้ระบบวิ่งเข้าในซอยย่อยแล้วอ้อมผ่านด่านชั่งน้ำหนัก ไม่ต้องผ่าน ไม่ถูกดำเนินคดีครับ ถนนในซอยต่าง ๆ แถวเขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบังพังทลายไปหมดเลย แล้วประชาชนต้องมารับ การซ่อมก็ซ่อมยาก ไปดูและทะเลหมตนะครับ ให้นายกรัฐมนตรีไปดูด้วยนะครับ เขาเลี้ยงอย่างนี้นะครับ ในประเทศสหรัฐอเมริกาเขาใช้ระบบที่เขาใช้แผ่นในการที่ดูถนนนะครับ แผ่นชั่งน้ำหนัก ใช้กล้องถ่าย และการชั่งน้ำหนักแบบเคลื่อนที่ไม่ต้องใช้คน ไม่ต้องใช้ดุลยพินิจนะครับ ตามถนน รถผ่านก็จะมีประวัติ มีทะเบียน ถ่ายทะเบียนเรียบร้อย น้ำหนักเกินเท่าไร เขาก็บันทึกไว้ เขาใช้ระบบทำโครงสร้างที่สะพาน เอาสะพานขึ้นมาแล้วก็ชั่งน้ำหนักได้เลย รถที่ผ่านสะพานก็ถูกบันทึกทั้งทะเบียนรถ ประวัติ น้ำหนักเกินเท่าไร แต่เขาไม่ใช่คดีอาญา ดำเนินนะครับ เขา Check ได้หมดตามระบบแบบนี้แล้ว ของไทยไม่ทำโบราณอยู่เลยนะครับ และเมื่อได้ประวัติอย่างนั้นแล้วเขาไม่ได้จับคดีอาญาอย่างเดียว เขาถือว่า ผู้ที่กระทำให้น้ำหนักเสียหายต้องมีส่วนร่วมในการซ่อม นั่นก็คือถ้าเกิดว่ามีน้ำหนักเกิน เขาไม่ให้น้ำหนักเกินตามหลักวิศวกรรมนะครับ และต้องจ่ายค่าธรรมเนียนที่เกินตามอัตราที่เหมาะสมที่จะให้ซ่อมขึ้นมา โดยที่ทำให้เขาไม่ต้องไปจ่ายสวย ถ้าทำอย่างนี้ มันจะลดการจ่ายสวย ใครที่รถเกินก็ต้องจ่ายการซ่อมในส่วนนี้ ถ้าละเว้นก็ปรับอัตราก้าวหน้าหลาย ๆ เท่าก็ทำให้เขาไม่กล้า เป็นเรื่องทางแพ่ง ไม่ใช่ลงโทษจำคุก ๖ เดือน แล้วก็ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท และลงโทษได้เฉพาะลูกจ้าง กรณีอย่างนี้ถ้าเราแก้ไขกฎหมายให้ผู้ประกอบการรถ รวมถึงในส่วนของเจ้าของสินค้ารับผิดชอบในส่วนตรงนี้ และต้องชดใช้ค่าเสียหายในอัตราก้าวหน้าด้วย ตรงนี้จะทำให้การแก้กฎหมายของเรา นั้นก้าวหน้ายิ่งขึ้น และจะใช้ระบบแก้ไขในเรื่องของรถบรรทุกน้ำหนักเกิน และลดภาระภาษี ต้องใช้ปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาทที่จะทำตรงนี้ ดังนั้นในสิ่งตรงนี้เราเห็นกฎหมายหลายอย่างมีช่องโหว่ กฎหมายของไทยไม่มีระบบว่าให้บริษัทรถโดยตรง แต่มีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ เขาระบุว่าทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิดสามารถริบได้ บางกรณีก็ไม่ริบ เพราะว่ามี การเลี้ยงก็คือทรัพย์สินเหล่านั้นรออยู่ในสถานะเช่าซื้อ

ไม่ใช่เจ้าของในการกระทำความผิด บางทีก็อยู่ระหว่างการขายให้คนอื่น กรณีนี้เป็นช่องโหว่ที่ศาลจะไม่ลง คุสึรับคนที่ถูกดำเนินคดีก็คือลูกจ้าง คนขับรถ ศาลชะลอการลงโทษให้ ในส่วนของรถก็เป็นของบุคคลอื่น เช่าซื้อบ้าง กำลังขายบ้าง ไม่ใช่ทรัพย์สิน ศาลก็ไม่รับ นี่คือช่องโหว่ที่ไม่สามารถทำได้ เราต้องพยายามแก้ไขจุดช่องว่างตรงนั้นนะครับ ใช้อัตราค่าธรรมเนียมสูงสุด ซึ่งเราสามารถใช้ได้ตามกฎหมายก็คือในส่วนของ พ.ร.บ. กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ถนนและสะพาน พ.ศ. ๒๕๔๗ มาร่วมใช้กับ พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ อย่างบูรณาการเราแก้กฎหมายตรงนี้ให้สมบูรณ์นะครับ เราจะใช้การเก็บค่าธรรมเนียมที่เกินอัตรา และคำนวณให้ตี ๆ ปรับปรุงเทคโนโลยีไม่ต้องใช้ด่านซึ่งนำหนักที่ซึ่งตามถนน ซึ่งสะพานเหล่านี้ก็จะทำให้ระบบส่วนนั้นหายไป ระบบการทำถนนพัง ผู้รับผิดชอบคือผู้ประกอบการ และผลักดันให้เจ้าของสินค้าที่น้ำหนักเกินนั้นต้องรับผิดชอบด้วย เหล่านี้จึงแก้ที่ต้นเหตุครับ ผมจึงเห็นควรให้ทางสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้ตั้งคณะกรรมการการศึกษาเรื่องนี้ และลงรายละเอียดในการแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วยครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปท่านวิโรจน์ ลักษณะอดิศร เชิญครับ

นายวิโรจน์ ลักษณะอดิศร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิโรจน์ ลักษณะอดิศร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล สำหรับเรื่องส่วยรถบรรทุก หรือว่าส่วย Sticker ผมคิดว่าประชาชนทุกท่าน แล้วก็สมาชิกทุกท่านในสภาแห่งนี้ก็คงจะทราบถึงความรุนแรงของปัญหานี้ดีอยู่แล้ว คือปีหนึ่ง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเรื่องของตรวจรถทิพย์ เดี่ยวผมจะเล่าให้ฟังอีกก็ประมาณสัก ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ล้านบาท แค่ ๒ ก้อนนี้ก็ปาไป ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทแล้ว ทั้งหมดทั้งหมดผมคิดว่าเรื่องของพฤติกรรมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผมคิดว่ก็เป็นปัญหาหนึ่ง แต่ที่ต้องยอมรับว่ากฎหมายที่ล้ำสมัยก็กลายเป็นเครื่องมือและกลไกให้ตำรวจ และข้าราชการที่ไม่ดีจำนวนไม่น้อยใช้เป็นเครื่องมือในการรีดไถกดขี่ประชาชน ยกตัวอย่างง่าย ๆ

แต่เดิมพิกัดน้ำหนักรถพ่วง แต่เดิมมีการแบ่งแยก ๖ เพลา ๒๐ ล้อ พิกัดอยู่ที่ ๕๒ ตัน ๖ เพลา ๒๒ ล้อ อยู่ที่ ๕๓ ตัน ๗ เพลา ๒๔ ล้อ ๕๘ ตัน ตอนนี้อยู่ที่รถพ่วง Size ใหญ่ กลาง เล็ก มีพิกัดอยู่ที่ ๕๐.๕ ตัน พี่น้องบรรทุกเขาก็ตั้งคำถามว่าแล้วฉันซื้อรถพ่วงใหญ่มา ต้นทุนมากกว่า แต่น้ำหนักบรรทุกกับเท่ารถพ่วงขนาดเล็ก ผมไม่ได้หมายความว่า จะสนับสนุนให้บรรทุกเกิน แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถทบทวนตามหลักวิศวกรรมว่า คอสะพานรับได้เท่าไร น้ำหนักที่ถนนรับได้มีน้ำหนักแค่ไหน แล้วเรากำหนดน้ำหนัก ที่มันเหมาะสมให้เหมาะกับทั้งฝ่ายที่ประกอบกิจการ และตามหลักวิศวกรรมที่ทำให้ ถนนการใช้งานของพื้นถนน มันทำได้ครับ แต่ถ้าเกิดตอนนี้ทุกอย่าง ๕๐.๕ ตัน เกิดปัญหาแน่นอน และยิ่งตอนนี้รถขนทราย รถขนดิน ต่อให้คลุมผ้าใบอย่างไร ขับฝ่าฝน ขับฝ่าพายุ น้ำหนักเกิน ๕๐ กิโลกรัม ๘๐ กิโลกรัมเข้าด้านข้าง ตำรวจทางหลวงดูสภาพรถ ก็รู้อยู่แล้วว่าไม่ได้มีเจตนาตัดแปลง เข้าซิ่งก็ไม่มีท่าที่ติดออก มีน้ำหนักซิ่งต้นทางก็ไม่เกิน แต่ปรากฏว่าเกิน ๘๐ กิโลกรัม ปรากฏอาศัยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ๓-๔ ล้านบาท แล้วถ้าเกิดเขาไม่ประสงค์จะให้ริบรถ อยากจะให้เปลี่ยน สำนวนก็ไปรีดไถเงินเขา ๓๐,๐๐๐-๗๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพัวพันกับตำรวจท้องที่ด้วย ไม่ใช่แค่เจ้าหน้าที่ด่านซิ่งบางคน แล้วก็ตำรวจทางหลวงบางนาย และหลายครั้งพัวพัน กับอัยการบางท่านอีกด้วย และเรื่องแบบนี้มันไม่ใช่แค่มูลค่าเงิน มูลค่าความเสียหายที่ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่มันพัวพันถึงผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ มีตำรวจเสียชีวิตกับกรณีนี้ อย่างน้อย ๒ ราย มีตำรวจเข้าปิ้งถูกตั้งเป็นผู้ต้องหาผู้ต้องสงสัยอยู่เป็นจำนวนมาก ทำลายเกียรติยศ ศักดิ์ศรี เกียรติภูมิของวงการตำรวจอย่างมาก เรื่องแบบนี้เรื่องสำคัญครับ แต่เดิมผมตกใจมากที่ผมทราบว่ารัฐบาลจะไม่ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ แต่ก็โชคดีแล้ว ก็ต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการการคมนาคม ขออนุญาตที่เอียนนาม ท่าน क्रमานิตย์ สังข์พุ่ม เมื่อสักครู่นี้ก็ได้หารือสนทนากันท่านมานิตย์ก็บอกผมว่าไม่ต้องกังวล เรื่องนี้ทางคณะกรรมการการคมนาคมก็ให้ความสำคัญอย่างมาก และจะตั้งเป็น คณะอนุกรรมการ และเปิดพื้นที่ให้กับ สส. ที่สนใจ โดยเฉพาะ สส. จากก้าวไกล

และภาคประชาชน ภาคผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็น ตรอ. หรือสมาพันธ์การขนส่งทางบกก็ได้ ได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อชำระสะสางกฎหมายที่ล่าสมัย และเป็นเครื่องมือให้เจ้าหน้าที่ที่ประพฤติมิชอบบางคนใช้เป็นเครื่องมือกลไกในการรีดไถประชาชน อย่างนี้ครับ ท่านประธาน ผมมีอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่พูดก็คงไม่ได้เดี๋ยวมันจะไม่ครบ ก็คือตรวจรถทิพย์ ผมไม่รู้ว่าประเทศนี้เป็นอะไร พอประชาชนจะลืมหูลืมตาอ้าปากออกรถใหม่ ท่านประธาน เคยออกรถใหม่ที่ Dealer ศูนย์รถใหม่ครับ วันที่ออกรถใหม่เขาจะขอเก็บเงิน ท่านประธาน ถ้าเป็นรถเก๋งก็ ๓,๕๐๐-๔,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่ามี Bill แค่ ๑,๕๐๐ บาท อีก ๑,๐๐๐ กว่าบาท ๒,๐๐๐ บาท ไม่มี Bill ไปอยู่ที่ไหน ก็ปรากฏว่ารถป้ายแดงนี้ นะครับ เพื่อนสมาชิกทุกท่านที่ฟังผมอยู่ ประชาชนที่ฟังอยู่ที่บ้าน รถป้ายแดงต้องมีการตรวจสภาพ แล้วก็มีระเบียบตัวหนึ่งของกรมการขนส่งทางบกที่อนุญาตให้ช่างตรวจสภาพรถตรวจสภาพนอกสถานที่ได้ แต่จริง ๆ ไม่ได้เดินออกมาตรวจนอกสถานที่ นะครับ ขยายเลยเซ็นเอา และเดือน ๆ หนึ่งช่างตรวจสภาพรถรายได้มากกว่า ท่านประธานอีก เขาร่ำลือกันว่า ๕๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน นายช่างที่ทำทุจริตแบบนี้ บางคนบางนายดูสิครับ นี่ยังไม่จบครับ พอผ่อนหมดครับ ไม่ใช่แค่รถเก๋งโดนนะครับ มอเตอร์ไซค์ก็โดน พอผ่อนหมดต้องโอนปิดบัญชี เอาอีกครับ มี Bill แค่ว่าหลักร้อยแต่ต้องเสียเงินไปเป็นหลักพัน เงินก็ไปเข้ากระเป๋าพวกนี้ อีก ดังนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องทบทวนแก้ไขกฎระเบียบ ประกาศกระทรวงต่าง ๆ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ครับ รถป้ายแดงทำไมต้องตรวจสภาพนอกสถานที่ หรือถ้าจำเป็นสำหรับรถที่มีการดัดแปลงทำไมไม่ให้ ตรอ. ที่ได้ขึ้นทะเบียนเอาไว้เรียบร้อยแล้วเป็นผู้ตรวจ มันก็จะมีโปร่งใสมากกว่า นี่ครับผมว่ามันมีหลายเรื่องมาก ๆ ที่ควรจะต้องชำระสะสางกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่มันล่าสมัยแล้วรีดไถประชาชน นี่ผมยังไม่นับกรณีกรมที่ดินนะครับ มีรถใหม่กำลังจะยืมแยมแจ่มใสก็รีดเขา จะมีบ้านใหม่กำลังจะก่อสร้างตัวก็ไถเขา ประเทศนี้มันเป็นอย่างนี้ พอประชาชนจะลืมหูลืมตาอ้าปากนี้ต้องไถให้ได้

สุดท้าย ผมฝากเป็นของแถมให้ท่านประธานครับ ทำไมตำราวจถึงชอบตั้งด่านในเขตเทศบาลรู้ไหมครับท่านประธาน เพราะว่าถ้าเกิดตั้งด่านนอกเขตเทศบาลเงินค่าปรับทั้งหมดเข้าท้องถิ่น แต่ถ้าเกิดตั้งด่านในเขตเทศบาล ๕๐ เปอร์เซ็นต์เข้าเทศบาลครับ อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์เอามาแบ่งจัดสรรอย่างนี้ครับ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ ของ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประมาณสัก ๑๐๐ บาท ๔๗.๕๐ บาท เป็นเงินรางวัลนำจับครับ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ ของ ๕ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือ หรือประมาณสัก ๑๐๐ บาท ๒.๔๘ บาท เข้ากองทุนเพื่อการสืบสวนและ ๑ เปอร์เซ็นต์ ของ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือสัก ๒ สตางค์ ค่าปรับ ๑๐๐ บาท นี่นะครับ ๒ สตางค์เป็นรายได้เข้าแผ่นดิน เพราะฉะนั้นท่านประธานไม่ต้องตกใจครับ ทำไมเวลานอกเขตเทศบาลไม่เจอด่าน ทำไมเข้าไปในเขตเทศบาลถึงเจอด่านกันยวบยับอย่างไรก็ตามต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการการคมนาคม คุณครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ที่เห็นความสำคัญของเรื่องนี้ แล้วก็เปิดพื้นที่ให้กับทาง สส. ที่มีความสนใจนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพรรคก้าวไกล และภาคประชาชน แล้วหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้ข้อสรุปในคณะอนุกรรมการที่เป็นประโยชน์ แล้วก็ผลักดันการแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นเครื่องมือในการรีดไถขูดรีดประชาชนร่วมกันครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ต่อไปท่านครูมานิตย์ สังข์พุ่ม เชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดสุรินทร์ ญัตติเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก เพื่อให้มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ ผมไม่ต้องลุกขึ้นมาอภิปรายก็ได้ในวันนี้ เพราะว่าฟังจากเพื่อนพี่น้องพี่ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ได้เข้าใจปัญหาโลกแห่งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับเรื่องการจราจร และปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสวยทางหลวงก็ดี โดยเฉพาะคุณวิโรจน์ ต้องขอบพระคุณมาก ท่านได้ต่อสู้เรื่องนี้

มายาวนานไม่ใช่เพิ่งมาวันนี้ แล้วก็คิดตรงกันกับผมกับพรรคเพื่อไทย วันที่ผมได้รับมอบหมายจากพรรคเพื่อไทย และสภาแห่งนี้ให้เป็นประธานคณะกรรมการการคมนาคม ก็กำลังจะไปหารือกับคุณวิโรจน์เพื่อจะมาช่วยกันทำเรื่องเหล่านี้ เพราะนครปฐมโมเดล อาจจะเป็นส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่ง แต่ตรงนั้นมันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นให้เราเห็น แล้วก็เชื่อแน่ว่า ยังมีอีกเยอะแยะมากมายกับเรื่องเหล่านี้ ฉะนั้นวันนี้ที่ผมได้ไปขอทางพรรคก้าวไกลว่า เราอย่าตั้งคณะกรรมการวิสามัญกันเลย ให้อยู่ในคณะกรรมการสามัญ เนื่องจากว่าวันนี้คณะกรรมการสามัญก็ตั้งขึ้นแล้ว แล้วก็ประหยดงบประมาณครับ การตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งเราต้องใช้งบประมาณไปประมาณ ๓ ล้านบาท เป็นอย่างน้อย นี่ถือเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าเราไปตั้งคณะกรรมการวิสามัญเยอะ ๆ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนเรานี้ละครับ เป็นคณะกรรมการทั้งสามัญ ทั้งวิสามัญก็ได้ทำงานกันไม่เต็มที่ ผมก็เลยไปคุยกับคุณวิโรจน์และคุณปกรณวุฒินในฐานะประธาน Whip ฝ่ายค้าน บอกว่า ให้อามาไว้ที่คณะกรรมการการคมนาคมเถอะ จะให้ท่าน สส. ที่สนใจ โดยเฉพาะท่าน สส.วิโรจน์ มาเป็นอนุกรรมการช่วยกันทำงาน หรือท่านต่าง ๆ ที่มีความสนใจที่ได้เห็นปัญหา ได้เห็นปัญหาเรื่องส่วย ได้เห็นปัญหาเรื่องถนนพัง ได้เห็นปัญหารถบรรทุกเกิน แล้วเมื่อสักครู่ผมก็ได้คุยกับท่านประธานคณะกรรมการการตำรวจ ท่านชัยชนะ เดชเดโช แล้วว่าขอมาที่ตรงนี้ ถ้าตรงไหนที่ขัดข้องก็จะให้คณะกรรมการการตำรวจช่วยเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะแน่นอนที่สุดครับ เรื่องส่วย เรื่องเหล่านี้ ตำรวจมีส่วนเกี่ยวข้องแน่นอน เพราะตำรวจมีหน้าที่ในการจับปรับ ส่วนขนส่งนั้นก็มีส่วนในบางส่วน ก็เห็นบรรยากาศในวันนี้ที่พวกเราในสภาแห่งนี้คิดตรงกัน คิดเหมือนกัน แล้วอยากเดินเข้าไปสู่อำนาจทุกข์บำรุงสุขให้กับพี่น้องทั้งผู้ประกอบการ พี่น้องใช้รถใช้ถนน แล้วก็นำกฎหมายที่บกพร่องมาแก้กันใหม่ มาทำกันใหม่ ตรงไหนที่มันแยเราก็แก้ไข มาทำกันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผมคงจะไม่ต้องอภิปรายในรายละเอียดของปัญหาต่าง ๆ ก็พยายามนั่งฟังในฐานะที่เป็นครั้งแรก ได้รับมอบหมาย

จากสภาแห่งนี้ให้เป็นประธานคณะกรรมการการคมนาคม ก็คิดว่านอกจากเรื่องส่วย เรื่องบรรทุกินแล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง ก็คิดว่าคงจะได้ทำงานร่วมกันกับ พรรคฝ่ายค้าน เพราะเราต่างก็มาจากประชาชน ต่างก็อยากจะมาแก้ไขปัญหาให้กับ ประชาชน พรรคผม เพื่อไทยหัวใจคือประชาชน พรรคก้าวไกลก็อยากเห็นความเจริญรุ่งเรือง พรรคฝ่ายค้านทุกพรรค พรรครัฐบาลทุกพรรค ฉะนั้นวันนี้ขอขอบคุณเป็นเบื้องต้น แล้วก็คิดว่าบรรยากาศอย่างนี้จะเกิดขึ้นอีกในสภา อย่างน้อย ๆ ก็เป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดิน แล้วก็รีบทำกัน รีบดำเนินการนะครับ ก็ขอขอบพระคุณท่านประธาน แล้วก็ขอขอบพระคุณเพื่อนผู้แทนราษฎรซีกฝ่ายค้าน ตั้งแต่ท่านประธาน Whip ฝ่ายค้าน แล้วก็ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณมากครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ขอขอบคุณครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๗๕ ท่านผู้เสนอญัตติมีสิทธิที่จะสรุปได้อีก ๑ ครั้ง ท่านผู้เสนอญัตติจะสรุปใหม่ครับ ถ้าท่านไม่สรุปก็ถือว่าหมดผู้อภิปรายนะครับ เสร็จสิ้นแล้ว เรื่องนี้ผู้เสนอขอให้ตั้งคณะกรรมการ และขอให้ส่งรัฐบาลไปพิจารณาดำเนินการ ที่นี้จากการอภิปรายเห็นว่าจะเอาไปให้คณะกรรมการการคมนาคมตั้งคณะกรรมการ ท่านอื่นมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น สำหรับญัตติทั้ง ๒ ญัตตินี้ก็ส่งให้ทางคณะกรรมการการคมนาคมไปตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาทั้ง ๒ ญัตตินี้ ขอขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงรายชื่อของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตาม และส่งเสริมการสร้างสันติภาพในจังหวัดชายแดนใต้ ในสัดส่วนคณะรัฐมนตรี คือ นายณันพง ศรียานงค์ เปลี่ยนเป็น นายสรพงศ์ ศรียานงค์

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ไม่มีท่านใดขัดข้องก็ถือว่าตามนี้นะครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : ท่านประธานครับ ทางนี้ครับ ขออนุญาตครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ขอเสนอเปลี่ยนแปลงรายชื่อ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตาม และส่งเสริมการสร้างสันติภาพ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ปาตานี ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จากนายรุ่งรวี เฉลิมศรี ภิณโญรัช เป็น นางสาวรุ่งรวี เฉลิมศรีภิณโญรัช ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เราประชุมกันมาพอสมควรแล้วนะครับท่านสมาชิก ก็ขอปิด การประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

๑) นายประเสริฐ บุญเรือง	ประธานคณะกรรมการ
๒) นายฉลาด ขามช่วง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓) นายศุภปกรณ์ กิตยาธิคุณ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔) นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕) นายนิติพล ผิวเหมาะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖) นายชูการ์โน มะทา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗) นายอดิสร เพียงเกษ	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘) นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙) นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	กรรมการและที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐) นางสาวภคมน หนูอนันต์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑) นายภาณุ พรวัฒนา	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒) นางสาวทิสรัตน์ เลาหพล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓) นางสาวกุลวลี นพอมรบดี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔) นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	เลขานุการคณะกรรมการ

คณะกรรมการตรวจแล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗

(นายประเสริฐ บุญเรือง)

ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑
 ครั้งที่ ๒๑
 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
 วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖
 โดยคณะอนุกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร
 ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
กมธ.	กรรมาธิการ	
กอ.รณน.	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร	https://www.isoc.go.th
ขสมก.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	http://www.bmta.co.th
กรม.	คณะรัฐมนตรี	
คสช.	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ	https://www.nesdc.go.th
ตรอ.	สถานตรวจสภาพรถเอกชน	กรมการขนส่งทางบก
ผอ.	ผู้อำนวยการ	
พ.ร.ก.	พระราชกำหนด	
พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ	
ภ.บ.ท.	ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นเอกสารที่รับรองการเสียภาษีของผู้ที่ครอบครองที่ดิน ดังกล่าวให้กับหน่วยงานท้องถิ่น	https://www4.fisheries.go.th
ม.อ.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อักษรย่อจากพระนามเต็มสมเด็จพระบรมราชชนก เจ้าฟ้ามหิตลodayเดช	https://www.psu.ac.th
ร.ย. ๑๘	รถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์	กรมการขนส่ง
ร.ย. ๖	รถยนต์รับจ้าง	กรมการขนส่ง
ร.ย. ๙	รถยนต์บริการธุรกิจ	กรมการขนส่ง
ศอ.บต.	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้	http://www.sbpac.go.th
สก.	สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร	
สน.	สถานีตำรวจนครบาล	
สภ.	สถานีตำรวจภูธร	

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
สมช.	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	https://www.nsc.go.th
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	https://www.dla.go.th
CIOS	Case Information Online Service ระบบบริการข้อมูลคดีศาลยุติธรรม	https://techno.coj.go.th
COP	Conference of the Parties การประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	https://unfccc.int
CSR	Corporate Social Responsibility กิจกรรมหรือโครงการเพื่อสังคม	https://www.osep.or.th
DNA	Deoxyribonucleic acid กรดดีออกซีไรโบ-นิวคลีอิก มีหน้าที่เป็นที่เก็บข้อมูลทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิต	ราชบัณฑิตยสภา และ สวทช.
EIA	Environmental Impact Assessment การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	https://epa.onep.go.th
EM	Electronic Monitoring อุปกรณ์รับส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์พร้อมกับชุดอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการติดตามตัว รวมถึงการตรวจสอบความเคลื่อนไหว หรือตำแหน่งของผู้ถูกคุมประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่ง	กรมคุมประพฤติ https://www.probation.go.th
GDP	Gross Domestic Product ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	http://econ.tu.ac.th
GPS	Global Positioning System ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก คือ ระบบค้นหาพิกัดตำแหน่งบนพื้นผิวโลกด้วยสัญญาณดาวเทียม ซึ่งคิดค้นและพัฒนาโดยกระทรวงกลาโหมแห่งสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการกำหนดพิกัดตำแหน่งบนผิวโลก ทั้งบนผืนดิน อากาศ และทะเล	https://www.doa.go.th
IRA	Irish Republican Army ขบวนการที่พยายามแยกประเทศไอร์แลนด์เหนือออกจากการปกครองของอังกฤษ	https://iras.nrct.go.th
JCPP	Join Comprehensive Plan towards Peace แผนปฏิบัติการร่วมเพื่อสร้างสันติสุขแบบองค์รวม	https://www.southpeace.go.th

อักษรย่อ/คำย่อ	ความหมาย	แหล่งที่มา/อ้างอิง
NT	National Telecom Public Company Limited บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเกิดจาก คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในการดำเนินการควบรวมกิจการ ระหว่างบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หรือ TOT และ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT โดยจัด ทะเบียน เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔	https://www.ntplc.co.th/about-nt/timeline
PDP	Power Development Plan แผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย	http://www.eppo.go.th
PM 10	Particulate Matter 10 ฝุ่นหยาบที่มีอนุภาคเส้นผ่านศูนย์กลาง ๒.๕ – ๑๐ ไมครอน หรือไมโครเมตร	https://www.nsm.or.th
PM 2.5	Particulate Matter 2.5 ค่ามาตรฐานของฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยน้อยกว่า ๒.๕ ไมโครเมตร	https://www.mnre.go.th

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑๗ วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๑๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๑๙ วันพุธที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๒๐ วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๒๑ วันพุธที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒
ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นางสาวกัลยรัชต์ ขาวสำอางค์ รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวสิริธร ลิ้มปะยอม ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางเพทาย เรือนเรือง ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๔

ผู้จัดและจัดทำรายงานการประชุม

นางสาวดวงใจ แก้วโกฏิธนทรัพย์	นางสาววิชชุดา ธรรมรักษ์
นางวันทนา วงษ์ชมภู	นางจิรนุช มานะกอบการ
นางสาวนิษา สิริจารุชัย	นางสาววชิรี อนุเจียร
นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ	นางสาวจันทร์ยุคล มั่นใจ
นายณัฐวัฒน์ ศิระชัยพงศ์	นางสาวกรรณกาญจน์ น้อยเชี่ยวชาญ
นางสาวกมลทิพย์ เอี่ยมจำรัส	นางสาวณัฐธรรณ โอภาสพินิจ
นางสาวรัชนีพร มณีนิล	นางสาวกมลธำมาศ ทังสุภฤติ ศิริสัมพันธ์

ผู้ควบคุมระบบถอดความเสียงด้วยเทคโนโลยีการรู้จำเสียงพูด

นางสาวนฤมล สง่าศรีวรกุล

